GRAMMATICA

DACO-ROMANA

SIVE

VALACHICA

LATINITATE DONATA, AUCTA, AC IN HUNC ORDINEM REDACTA

OPERA ET STUDIO

JOANNIS ALEXI

CLERICI ALMAE DIOECESEOS G. R. C. MAGNO-VARADINENSIS
IN CAESAREO REGIO CONVICTU VIENNENSI ALUMNI
THEOLOGI ABSOLUTI.

VIENNAE,

APUD BIBLIOPOLAM JOSEPHUM GEISTINGER.

1 8 2 6.

CONSPECTUS

GRAMMATICAE DACO - ROMANAE

SIVE

VALACHICAE.

PARS. PRIMA.

De Orthoepia, et Orthographia.

CAPUTI

	Litteris	Daco-Romanis,	earumque	pronu	nciati	one
			catim.			
§. 1	. Nume	rus et Forma	T :4		Pag	gina
S. 9	De T	ivisione Liter	Literarum	. •		3
		Titel.	arum .		•	1

CAPUT II.

De Literis Speciatim.

o.G.	3. 4.	De De	Vocalibus earumque ponunciatione Consc	pronunciatione nantium .	4
				•	

CAPUT III.

De Diphtongis. Pagina	
§. 5. De Numero Diphtongorum	
CAPUT IV.	
De Accentibus.	
§. 7. Divisio et usus Accentuum	
CAPUT V.	
De Apostropho.	
§. 8. Quid Apostrophus et ubi adhibetur? . 21	
CAPUT VI.	
De Divisione Syllabarum.	
§. 9. Regulae de recta Divisione Syllabarum 22	ı
PARS SECUNDA.	
ETYMOLOGIA.	
CAPUT I.	
De Partibus Orationis Linguae Daco-Romanae.	
§. 1. Quot sunt partes Orationis?	4
CAPUT II.	
De Orationis Partibus slexibilibus.	or A
- value contratiful	24 25

•	Pagina
§. 4. Declinatio Articuli definiti	26
§. 5. De Usu Articuli definiti	27
§. 6. De Articulo indefinito eiusque Decli-	
natione	28
CAPUT III.	
De Nomine.	•
§. 7. De Nomine generatim	20
6. 8. Divisio Nominum	,
§. 9. De Textura Nominum	30
§. 10. De Signis Nominum	35
§. 11. De Generibus Nominum	
§. 12. De Nominibus Masculinis	
§. 13. De Nominibus foeminini Generis .	36
§. 14. De Declinatione Nominum	37
Declinatio I.	
Nominum Substantivorum Masculinorum	!•
Declinatio II.	
Nominum Substantivorum Foemininorum	t.
§. 15. De Declinatione Adjectivorum	41
§. 16. De Declinatione Substantivorum cum	1
Adjectivis	43
1. Declinatio Substantivorum Masculi-	
norum cum Adjectivis.	
II. Declinatio Substantivorum Foemi-	
ninorum cum Adjectivis.	1
§. 17. De Declinatione Nominum cum Pro-	
nomine	45
I. In Genere Masculino.	
II. In Genere Foeminino.	
§. 18. De Formatione Nominum foeminino-	
rum a masculinis	47
I. Ex Substantivis.	
II. Ex Adjectivis.	
§. 49. De Formatione Numeri Pluralis Sub-	
stantivorum ex Singulari	49
1. Ex Substantivis Masculini Generis.	
U. Ex Substantivis Foeminini Generis.	•

G. 20. De Formatione Numeri Pluralis Ad-	Pagina
jectivorum	52
§. 21. De Augmento et Decremento Significa-	0.2
tionis Nominum	53
§. 22. De Comparatione Adjectivorum .	54
§. 23. De Nominibus Numeralibus	56
CAPUT III.	
De Pronomine.	
§. 24. De Pronominibus Generatim	60
§. 25. Variae Classes Pronominum	
§. 26. Declinatio Pronominum Personalium	61
6. 27. De Pronomine Reciproco	62
6. 28. De Pronomine Conjunctivo	63
6. 29. De Pronominibus Possessivis	64
§. 30. De Pronominibus Demonstrativis .	67
§ 31. De Pronominibus Interrogativis .	70
§. 32. De Pronominibus Relativis	72
§. 33. De Pronominibus Indefinitis	73
CAPUTIV.	
De Verbis.	
§. 34. Quid Verba?	76
S. 35. A. De Generibus Verborum	
§. 36. B. De Modo, Tempore, Namero et	
Personis Verborum	78
§. 37. C. De Conjugatione Verborum	79
§. 38. Divisio Conjugationum	
§. 39. Conjugationes Verborum Auxiliarium.	81
I Verbum Auxiliare A Fire, esse.	
II Verbum Auxiliare A avere, habere.	
Ill Verbum Auxiliare A voiire vel vrere velle.	
§. 40. Conjugationes Verborum Regularium	96
Conjugatio I A laudare, laudare.	-
II A tacere, tacere	,
·	

Conjugatio III A batere, batuere, tun-	Pagina
dere.	
IV A audire, audire.	
Verborum quae desinunt in escu.	
§. 41. De Verbis Passivis	
§. 42. Conjugatio Verborum Passivorum	119
I Verbi Passivi a me laudare.	-
11	
§. 43. De Verbis Neutris	
§. 44. Conjugatio Verborum Neutrorum	126
§. 45. De Verbis Deponentibus	127
6. 46 Conjugatio Verbonno De-	131
\$. 47. De Verbis Reciprocis	132
§ 48. Conjugatio Verborum Reciprocorum .	137
§ 49. De Verbis Irregularibus seu Anomalis	
eorumque Conjugatione	
§. 50. De Verbis Impersonalibus corumque	142
Conjugatione	
§ 51. D. De Supino	147
§. 52. E. De Textura Verborum	152
\$ 55. De Incremento Linguae per multipli-	153
cationem Verborum	
· · ·	154
CAPUT V.	
De Participio.	
§. 54. Quid Participium?	156
§. 55. De Formis Participii	
§ 56. De Forma Participii Activa	157
§ 57. De Forma Participii Passiva .	_
De Partibus Orationis indeclinabiliba	us.
CAPUT VI.	
De Adverbiis.	i vi
§ 58. Quid sunt Adverbia?	
59. Partitio Adverbiorum	158
6. 60 Be Advanhija daningti	
	4 60 .

CAPUT VII.

	De Praepositionibus.	Pagina
S. S.	61. Quid sunt Praepositiones	167
	CAPUT VIII.	
	De Conjunctionibus.	
	63. Quid nomine Conjunctionum intelligen- dum venit? ,	169 170
	CAPUT IX.	
	De Interjectionibus.	
_	65. Quid sunt Interjectiones? 66. Variae Formae Interjectionum	173
	PARS TERTIA.	
	D E	
	SYNTAXI.	
	CAPUT I.	
	De Syntaxi Articulorum.	
60000	 De Conjunctione Articuli cum Nomine. Conjunctio Articuli cum Pronomine. De Conjunctione Articuli cum Verbis. De Conjunctione Articuli cum Orationis Partibus indeclinabilibus 	178
		- + 7

CAPUT II.

				U	e o	ynı	axı	N C	m 1	nuı	n.		
6	_	C	426			J. C			73.7				Pagina
7.		n	one.	rai	im	ue s tivo	ynta	TJC E	110	mini	um	•	179
3.	0.	D	c 1v	om	ina	uvo			•	•	•		180
2	7.	D	e G	em	1100	•	•		•		,*	•	181
Ž.	δ.	D	e D	ati	vo	•	•		•	•		•	
ğ.	9.	D	e A	ccu	sal	ivo	•		•	•	•		183
3.	10.	D	e v	oca	tive	9			•	•	•		184
2.	11,	D	e A	bla	uv	9	•		•	•	•	•	185
					(A	P U	T	HF.	,			
							D I	В					,
				Sy	n t	axi	Pro	no	m i	nur	n.		
5.	12.	De	us	u P	roi	iom	inis	Pei	rsoz	ralis	٠.		187
							num						188
_							inum						189
_							inum		and the same of th			_	191
_							Demo						
_							inum				tivoi	rum	193
_							inum						194
							inum					m .	195
					C	A	P U '	\mathbf{T}	IV.				
				D e	S	nt	axi 1	Vei	b o	run	ı.		
	20.	De	Co	nst	ruc	tion	e ve	rbi	cun	n No	min		106
	21.	Sy	nta	xis	ve	rbo	rum	C	m	No	mini	bus	- , -
							Loc						199
•	22.						ne V						
			V	erb	is								203
	23.	On	iiss	io (Con	jun	ction	is 8	Si, u	t			_
	24.	On	riss	io	Con	jun	ction	iis	Che	, qu	od		204
•	25	De	us	u G	eru	ındi	orum	È				•	205
	26	De	usi	z S	upi.	ni	•			•	,		206
	27.	De	ver	rtez	ıdα	Co	nstru	icti	one	ac	tiva	in	
		p	ass	iva.	m	•	•			•	•		
2	18. I	Je :	usu	Pe	arti	cini	orun	n .			_		207

		CAPUT V.	
		De Syntaxi Adverbiorum.	D
Ş.	30.	Quid hic notandum	Pagina 214
		CAPUT VII.	
		De Syntaxi Conjunctionum.	
g.	31. 32.	Quae veniunt hic Observanda?	215
3.	7.	Consociatis	216
		CAPUT VIII.	
		De Syntaxi Interjectionum.	
Ş.	33.	Ubi Interjectiones adhibentur? .	217
		Appendix.	
1		De Prosodia.	
ø.	54. 55.	Regulae in elevatione Toni observandae De mutatione Toni in Syllabis vocabu-	218

1. De vocibus queis augmentum praeponitur.
2. De vocibus queis augmentum postponitur.

lorum

Vocabulariu . Vocabularium

Românescu, si Latinescu. Daco-Romanum et Latinum.

Į.	De Dumnedeu, s quele que se tienu de Religie.	De Deo, et illis quae ad Religionem perti- nent.
H.	De Lume, si de Ele- menturi,	De Mundo et de Ele- mentis
III.	Despre Pamentu.	
IV.	Despre Mari, si alte ape.	De Maribus et aliis flaviis 225
V.	De Tempu.	De Tempore
VI.	Despre Luni, si de- spre dilele Septimanei.	De Mensibus et de die- bus Septimanae . 226
VII.	De Sérbatori.	
	. Despre Omu si des-	De Homine, et de eius partibus
IX.	De Scaderile si Bólele	De defectibus, et infir- mitatibus hominis 220
X.		De l'estimentis . 250
XI.		De Domo et de parti-
ΚΗ,	De quele, que sint de lipsa in casa.	De iis, quae sunt neces- saria in domo 231
ХШ.	De quele que se aflà	De illis quae inveni- untur in Calina . 232
AV.	De quele que se aflà . in Vinérie.	De illis, quae inveni- untur in Cellario 233 (B)

	Pagina
XV. De quele que se aflá i in Stalá séu Grajdu.	De illis, quae inveni- untur in Stabulo . 233
XVI. De quele, que se aflá . in Granariu.	De iis, quae reperium tur in Granario • 934
XVII. De Mancari, si de- . spre Bevuturi.	De Cibis, et de Potu-
XVIII. De Legumi, si de . Flori.	De Leguminibus, et Floribus
XIX. De Arbori, si de Pó me séu Fructuri.	De Arboribus, et de Fructibus 136
XX. Despre Fere si de- spre Vite de casa.	De Feris, et Animali- bus domesticis . 237
XXI. De Paseri.	De Avibus —
XXII. De Vermi, si Insecte.	De Vermibus et Insectis
XXIII. Despre Metaluri, si despre Bani.	De Metallis, et de Pe- cuniis , 239
XXIV. De Colori.	De Coloribus —
XXV. De Scrisore, Scrip- tură.	De Scriptura 240
XXVI. De Frație, si de Cum- nație.	De Consanquinitate et Affinitate • • •
XXVII. Despre Țeri.	De Terris seu Regio- nibus 241
XXVIII. De Nomele Natiilor séu Popórelor.	De Nominibus Natio- num seu Populorum 242
XXIX. De Vredniciile Pre- otiesci.	De Dignitatibus Sacer- dotalibus 243
XXX. De Vredniciale Lu mesci-	De Dignitatibus Secu- laribus

XX	XI. De Diregétoriile Ju- decesci, si Politicesci.	Pagina De Muneribus Judi- cialibus, et Politi- cis
XX	XII. De Scientie, si de Maiestrii.	De Scientiis, et de Ar- tibus : 245
	magis usitata : . Verba quae in Sermon	magis familiaria, et 247 ne quotidiano frequen- 254
	Dialogi.	Dialogi
Ĭ.	A intrebare pre qui- neva de súa si aloru súi sánitate.	Interrogare quaempi- am de sua suorum- que sanitate 270
II.	A facere una Visita de démânétiá.	Facere unam Visitam mane 273
111.	De a se investere.	Se vestire 275
IV.	Domnul si Cruito	Dominus, et Sartor. 276
V.	De Scrisore.	De Scriptione 278
VI.	A chiamare Öspeti . la Pråndiu.	
VII.	A facere visità unui l'angoritu.	Facere visitationem cuidam aegroto - 186
VIII.		Inter Medicum et inter unum infirmum . 286
łX.		De mutatione temporis et de horis dierum 288
Х.	Intrá Tatá, si intrá A Fiiu,	Inter Patrem et inter Filium 290

-

! ---

•

	Intra Frate, si in-	Inter Fratem et int	er
tra	Sord.	Sororem	293
XII.	A intrebare que se	Interrogare quid auc	di-
au	de de nou.	tur novi	295
XIII.	Despre comparare.	De Emtione	297
XIV.		Interduos Patriotas	299
XV.	Un nimernicu intré-	Quidam peregrinus	in-
bå	dela un citetiane,	terrogat = quodo	im
un	de șede cutare.	cive ubi habitat A	7. 301
XVI.	Despre Calatorie.	De Itinere	303
XVII.	Intra Calatori, si in-	Inter Viatores, et int	er
		Cauponem	
-	Despre mergere la scrica.	De itu ad Ecclesian	708 m
XIX.	Despre Culcare.	De Cubita	309
XX.	Despre Secerişu.	De Messe	510
		Ioci et Narratiu lae exquisitae	
Fabu	lele lui Esopu	Fabulae Aeso	рi
q ı	aele maialese.	selectiones	319

3

•

.

GRAMMATICA

DACO-ROMANA

SIVE

VALACHICA

LATINITATE DONATA, AUCTA, AC IN HUNC ORDINEM REDACTA

OPERA ET STUDIO

JOANNIS ALEXI

CLERICI ALMAE DIOECESEOS G. R. C. MAGNO-VARADINENSIS
IN CAESAREO REGIO CONVICTU VIENNENSI ALUMNI
THEOLOGI ABSOLUTI.

VIENNAE,

APUD BIBLIOPOLAM JOSEPHUM GEISTINGER.

1 8 2 6.

PRAEFATIO

A B

CANDIDUM LECTOREM

Ad Grammaticam Daco-Romanam sive Valachicam Latino Idiomate, latinisque sive aviticis Daco-Romanorum literis adornandam, elaborandam, lucique publicae edendam, trina me impulit ratio. Prima, quae maxime ursit, summa fuit penuria Grammaticarum in hacce linqua Latino Idiomate, iisdemque omnibus cultis Nationibus communibus literis exaratarum. Secunda in meo iam dudum amore Nationis meac charissimae perfuso, non gloriae, non laudis, non aestimationis lucrique cupido hacrebat animo, hasce laborum meorum primitias publici iuris faciendi; ut meum publicae utilitati prospiciendi studium, et amorem contester, alque obsecundem votis Daco - Romanorum Alumnorum Caesarei-Regii Convictus, qui ut sunt eruditionis amantissimi, pridem postularunt, ut hoc opusculum luci edam. Tertiam denique suggesserunt repetitae un continuae multorum, hancce perfacilem et amoenam, per amplissimas Europae partes extensae Gentis Daco-Romanae Linguam, addiscendi desiderio perfusorum interpellationes, quibus eo lubentius meum prachui adsensum, quod longe prius praeviderim, multos cuiuscunque Nationis, conditionis, statusve homines, summum ex hoc meo labore emolumentum relaturos; iisque, quibus sive commercium exercendi, sive munia aliqua capessendi, gerendique, sive solum peregrinandi, conversandique gratia ad Daco-Romanos olim accedendi-fuerit animus, non modo utilem, sed et maxime fore necessariam.

Nos enim quidam Daco-Romani Linguam nostram perfectius addiscere volentes, aliisque cam notam reddere cupientes, nunquam non studemus, media quoque quaerere, quibus tam proficuus finis quo facilius obtineri queat; inquibus quaerendis multi Doctissimi Nationis nostrae Viri multum desudarunt, actuque desudant, quos nominatim adferre longum foret. Unicum hic silentio praeterire haud possum Reverendissimum ac Celeberrimum Dominum suae Nationi immortalem Petrum Major de Ditsö Sz. Márton Archidiaconum Dioecesis Fogarasiensis in Transylvania, ac olim penes Typographiam Regiae Scientiarum Universitatis Hungaricae Librorum Revisorem, qui edidis multis, iisque Nationi summe necessariis libris, postremo typis divulgavit Orthographiam Romanam sive Latino-Vala-

chicam, quae mihi normae instar in conscribendo hocce Opusculo exstitit. Grammaticam huic operi accomodatam iam iam publici iuris faciendam, pariter habuit paratam, ast fatis functus ad aliorum devenit manus, et sic (fors) periit. Denique Dictionario quadrilingui Reverendissimis D. D. Samuele Klein et Basilio Kolosy incepto, conscribendo ac elaborando manum admovit, quod morte illius pariter cessare debuit. Nihilominus illud pluribus egregiis ac doctissimis Nationis nostrae Viris continuatum et correctum, nunc tandem Deo ter Optimo Maximo adjuvante Budae typis et sumtibus Typographiae Regiae Universitatis Hungaricae publicam vidit lucem.

Nihil itaque supererat, quam existentibus duobus mediis addiscendae linguae Daco-Romanae aptissimis, tertium quoque ad eandem normam elaboratum in medium prodeat, scilicet Grammatica.

Manum proin protinus Operi huicce adposui, et conatus sum, diurna nocturnave vigilantia, quousque per limitatas mihi vires permissum fuit elaborare. Procul tamen sit arrogantia, qua seducerer, ut opus omnibus numeris absolutum, confecisse, mihi videar! me potius minime fugit, et huic Operi suas non deesse lacunas, quas tamen studiis futuris meis magis in dies magisque explere adnitar, praesertim si rerum in libello hoc pertractatarum, periti iudicesque aequi candore illo,

quo sapientia distinguitur, meos mnerrores edocuerint. Correctionem veritati innixam, grato semper accipiam animo, certus, errare hominis esse, sapientis autem errorem agnoscere, agnitum profiteri et, quousque licet emendare: homo enim non nisi per errorum scalam, ad sapientiae altitudinem et fastigium ascendit.

Clarissimorum Virorum lucubrationibus usus sum, quos enumerare non vacat. Unius hic nomini adferendo silentio supersedere nequeo Clarissimi Domini Constantini Diaconovits Loga Scholarum Praeparandarum V. Aradinensis Professoris P. O. Viri de Natione et Literatura Daco-Romana optime meriti, cujus Grammaticae Daco-Romano Idiomate exaratae haeres exstiti, eius, cum indole Orthographiae Romanae convenientes sequendo regulas, repugnantibus aliis substitutis, eidem adamussim correspondentes; Cui iterum iterumque grates referro.

Linguam quam TIBI Lector Candidissime hocce mediante Opusculo addiscendam ob oculos pono, Lingua est facillima, eaque vetus illa Romana, quam ante correctionem Linguae Italicae cum eadem unam eandemque fuisse refert Covacius in Dial. de Administr. Regni Transylv. (quem citat Laurentius Toppeltini Transylvanus in Libr. de Orig. et Occ. Transylvanor. Cap. IX. loquens de Lingua et literis Valachorum)

Valachorum) sermonem, plus fere in habere Romani et Latini sermonis, quam praesens Italorum lingua, dicit: "Existimo, antequam Dantes, Bocatius, et Petrarcha ex Barbarismis Longobardomum, Gallorumve, et familiaris Latini sermonis "reliquiis, novam hanc Italorum, elegantem et pempe Divinam, composuissent, Valachicam Italicae "linguae, per omnia similem fuisse." Haec dialectos habet Gallicam, Hispanicam et per omnia simillimam Italicam.

Illud mihi a TE postremo Lector Humanissime ctiam atque etiam petendum est, ne ad ferendum praeposterum de Lingua nostra iudicium accedas, priusquam cam hene perspectam, eiusque Dialectos TIBI notas propriasque nu reddideris, secus similis eris caeco de coloribus, surdo de sono iudicare volentibus. Neque puritatem Linquae inter alienigenas aut extra patriam degentes Valachos quaeras.

Hace Grammatica tres complectitur partes. Pars I agit de Orthoepia et Orthographia seu de recta aviticis Daco-Romanorum Literis scribendi ratione. Pars II continet Etymologiam novem Orationis partium Linguae Daco-Romanae exactissime elaboratarum. Pars III denique methodum disjunctas Orationis partes rectissime construendi adornat, um cum Appendice de

recto pronunciandi modo. His accedit Vocabularium Daco - Romanum et Latinum, continens omnis generis Substantiva in sérmone quotidiano occurentia, eo ordine, quo in optimis Italicis et Germanicis Grammaticis se excipiunt, nec non Adjectiva, Verbaque selectiora ac maxime necessaria. Vocabularium excipiunt Dialogi diversissimi Lingua Daco - Romana ac Latina conscripti. Deinde veniunt pulchrae Anecdotae cum Narratiunculis delectantibus. Denique finem faciunt Fabulae Aesopi Idiomate Daco - Romano conscriptae cum morali doctrina ex iis promanante.

In elaborando hoc Opere multum me adjuvit Doctissimus Dominus Dr. Alexander Theodori, qui etiam typi correctionem, quousque licuit, diligentissime curavit, Cui pro indefesso labore infinitas publice referro gratias. — TU interca Candide Lector hunc qualemcunque nostrum gratuitum laborem ac fatigium aequi bonique consulito, et Valeto.

CONSPECTUS

GRAMMATICAE DACO - ROMANAE'

SIVE

VALACHICAE.

PARS. PRIMA.

De Orthoepia, et Orthographia.

CAPUT

De Literis Daco-Romanis,	earumque	pronu	nciati	one
gener				
1. Numerus et Forma	Trans.		['] Pa	gina
\$. 2. De Divisione Litera	Literarum		•	3
Litere	trum .	•	•	4

CAPUT II.

De Literis Speciatim.

g.	3. De 4. De	Vocalibus earumque pronunciatione ponunciatione Consonantium	4 10
ġ.	4. De	ponunciatione Consonantium	

CAPUT III.

	-
De Diphtongis.	Pagina
§. 5. De Namero Diphtongorum	19
CAPUT IV.	
De Accentibus.	
§. 7. Divisio et usus Accentuum	21
CAPUT V.	
De Apostropho. §. 8. Quid Apostrophus et ubi adhibetur?	. 2i
CAPUT VI.	
De Divisione Syllabarum.	
S. 9. Regulae de recta Divisione Syllabarun	2 22
PARS SECUNDA.	
ETYMOLOGIA.	
CAPUT I.	
De Partibus Orationis Linguae Daco-Rom	anae.
S. 1. Quot sunt partes Orationis? CAPUT II.	. 24
De Orationis Partibus flexibilibus.	
§. 2. De Articulo generatim	. 24

			F	-	XI
,	13°			1	Pagina
Ş.	4. Declinatio Articuli definiti	•	•	•	26
Š,	5. De Usu Articuli definiti		•	•	27
ģ.	6. De Articulo indefinito eius	que	Dec	cli-	
	natione	•	-	•	28
	CAPUT III.			-	
	De Nomine.				
g.	7. De Nomine generatim		•		29
Š.	8. Divisio Nominum .				-
ğ.	9. De Textura Nominum		•	•	30
Š.	10. De Signis Nominum .	•	•	•	35
	11. De Generibus Nominum		•		
•	12. De Nominibus Masculinis			•	
	13. De Nominibus foeminini Ge	ner	is	4	36
Ş.	14. De Declinatione Nominam			4	37
	Declinatio l.		7		
	Nominum Substantivorum Me	z sc u	tino.	rum.	
	Declinatio II.				
	Nominum Substantivorum Fo			*	
-	15. De Declinatione Adjectivor				41
3.	16. De Declinatione Substantie			um	
	Adjectivis		4 M	.1:	43
5	norum cum Adjectivis.	RIU I	Masci	uu-	
	II. Declinatio Substantivor	12 222	Foo	mi_	
			I OU	IIII-	
c	ninorum cum Adjectivis		D	3 0-	'
3.	17. De Declinatione Nominum nomine	C4	WE E	r u-	AE
	I. In Genere Masculino.	•	•	•	45
	II. In Genere Foeminino.				
6.	18. De Formatione Nominum	foer	ninir	70-	

rum a masculinis

II. Ex Adjectivis.

I. Ex Substantivis.

§. 49. De Formatione Numeri Pluralis Sub-

1. Ex Substantivis Masculini Generis.

II. Ex Substantivis Foeminini Generis.

49

stantivorum ex Singulari

S. 20. De Formatione Numeri Pluralis Ad-	Pagina
	52
jectivorum	0.2
tionis Nominum	53
§. 22. De Comparatione Adjectivorum	54
§. 23. De Nominibus Numeralibus	56
CAPUT III.	
De Pronomine.	
§. 24. De Pronominibus Generatim	60
§. 25. Variae Classes Pronominum	_
§. 26. Declinatio Pronominum Personalium	61
§. 27. De Pronomine Reciproco	бз
§. 28. De Pronomine Conjunctivo	63
6. 29. De Pronominibus Possessivis	64
§. 30. De Pronominibus Demonstrativis .	67
§ 31, De Pronominibus Interrogativis .	70
§. 32. De Pronominibus Relativis	70 72
§. 33. De Pronominibus Indefinitis	73
CAPUTIV.	
De Verbis.	
§. 34. Quid Verba?	76
S. 35. A. De Generibus Verborum	
§. 36. B. De Modo, Tempore, Namero et	
Personis Verborum	78
§. 37. C. De Conjugatione Verborum	79
§. 38. Divisio Conjugationum	
§. 39. Conjugationes Verborum Auxiliarium.	81
J Verbum Auxiliare A Fire, esse.	
II Verbum Auxiliare A avere, habere.	
' Ill Verbum Auxiliare A voiire vel vrere	
velle.	
§. 40. Conjugationes Verborum Regularium	96
Conjugatio I A laudare, laudare.	_
HA tacere, tacere	_

Conjugatio III A batere, batuere, tun- dere.	ragina
IV A audire, audire.	
Verborum quae desinunt in escu.	
§. 41. De Verbis Passivis	140
§. 42. Conjugatio Verborum Passivorum	119
I Verbi Passivi a me laudare.	
II — — ■ me vedere.	
§. 43. De Verbis Neutris	126
S. 44. Conjugatio Verborum Neutrorum	127
§ 45. De Ferbis Deponentibus	131
§. 46. Conjugatio Verborum Deponentium .	132
9. 47. De Verbis Reciprocis	137
§ 48. Conjugatio Verborum Reciprocorum .	
9. 49. De Verbis Irregularibus seu Anomalis	
eorumque Conjugatione	142
§. 50. De Verbis Impersonalibus corumque	•
Conjugatione	147
§ 51. D. De Supino	152
§. 52. E. De Textura Ferborum .	153
§ 53. De Incremento Linguae per multipli-	
cationem Verborum	154
CAPUT V.	
De Participio.	
§. 54. Quid Participium?	156
§. 55. De Formis Participii	157
§ 50. De Forma Participii Activa	10%
§ 57. De Forma Participii Passiva	-
De Partibus Orationis indeclinabilibu	u s.
CAPUT VI.	
De Adverbiis.	•
§ 58. Quid sunt Adverbin ?	
§ 58. Quid sunt Adverbia?	158
0 60 Ma Administration 1 to 1	
	ተ ለዐ .

CAPUT VII.

		De Praepositionibus.	Pagina
§. § .	61. 62.	Quid sunt Praepositiones	107
		CAPUT VIII.	
		De Conjunctionibus.	
		Quid nomine Conjunctionum intelligen- dum venit? ,	169 170
	_	CAPUT IX.	
		De Interjectionibus.	
		Quid sunt Interjectiones? Variae Formae Interjectionum.	173
		PARS TERTIA.	
		SYNTAXI.	
		CAPUT I.	
		De Syntaxi Articulorum.	
60000	1. 2. 3. 4.	De Conjunctione Articuli cum Nomine. Conjunctio Articuli cum Pronomine. De Conjunctione Articuli cum Verbis. De Conjunctione Articuli cum Orationis Partibus indeclinabilibus.	176 178 —

CAPUT II.

De Syntaxi Nominum.	
	Pagina
5. Generatim de Syntaxi Nominum .	179
§. 6. De Nominativo	180
§. 7. De Genitivo	181
§ 8. De Dativo	-
§. 6. De Nominativo §. 7. De Genitivo §. 8. De Dativo §. 9. De Accusativo §. 10. De Vocativo	183
¥ -	184
§ 11. De Ablativo	185
CAPUT III.	•
D E	,
Syntaxi Pronominum.	
§. 12. De usu Pronominis Personalis	187
§. 13. De usu Pronominum Reciprocorum .	188
§. 14. De usu Pronominum Conjunctivorum.	189
§. 15. De usu Pronominum Possessivorum .	191
§ 16. De Pronomine Demonstrativo	_
§. 17. De usu Pronominum Interrogativorum	193
§. 18. De usu Pronominum Relativorum .	194
§. 19. De usu Pronominum Indefinitivorum.	195
CAPUT IV.	
De Syntaxi Verborum.	
§. 20. De Constructione verbi cum Nomine . §. 21. Syntaxis verborum cum Nominibus	196
Temporum et Locorum	199
§. 22. De Constructione Verborum cum aliis	
Verbis	203
§. 23. Omissio Conjunctionis Sl. ut	_
§. 24. Omissio Conjunctionis Che, quod .	204
§. 25. De usu Gerundiorum	205
§. 26. De usu Supini ,	206
§. 27. De vertenda Constructione activa in	
passivam	
§ 28. De usu Participiorum	207

CAPUT V.

		De Syntaxi Adverbiorum.	n
§.	30.	Quid hic notandum	Pagina 214
		CAPUT VII.	
		De Syntaxi Conjunctionum.	
g.	31. 32.	Quae veniunt hic Observanda?	215
		Consociatis	216
		CAPUT VIII.	
		De Syntaxi Interjectionum.	
Ş.	33.	Ubi Interjectiones adhibentur? .	217
		Appendix.	
, ,		De Prosodia.	
g.	54. 55.	Regulae in elevatione Toni observandae De mutatione Toni in Syllabis vocabu- lorum	218
		1. De vocibus queis augmentum praeponitur.	
		2. De vocibus queis augmentum postponitur.	

Vocabulariu . Vocabularium

Românescu, si Latinescu. Daco-Romanum et Lati-

Į.	De Dumnedeu, s quele que se tienu de Religie.	i De Deo, et illis quae ad Religionem perti- nent.
H.	De Lume, si de Ele- menturi,	De Mundo et de Ele- mentis
Ш.	Despre Plimentu.	De Terra
1V.		De Maribus et aliis flaviis 225
	De Tempu.	De Tempore
VI.	Despre Luni, si de- spre ditele Séptimânei.	De Mensibus et de die- bus Septimanae 226
VII	D 0	
VIII	I. Despre Omu si des-	De Homine, et de eius partibus 227
IX.	De Scaderile si Bólele	De defectibus, et infir- mitatibus hominis 220
X.		De l'estimentis . 250
XI.		De Domo et de parti-
XII.	De quele, que sint de lipsa in casa.	De iis, quae sunt neces- saria in domo 231
XIII	. De quele que se aflà	
XIV	De quele que se aflà : in Vinérie.	

	Pagina
XV. De quele que se aflá i in Stalá séu Grajdu.	De illis, quae inveni- untur in Stabulo . 233
XVI. De quele, que se aflá . in Granariu.	De iis, quae reperium tur in Granario • 934
XVII. De Mancari, si de- . spre Bevuturi.	De Cibis, et de Potu-
XVIII. De Legumi, si de . Flori.	De Leguminibus, et Floribus
XIX. De Arbori, si de Pó me séu Fructuri.	De Arboribus, et de Fructibus 136
XX. Despre Fere si de- spre Vite de casa.	De Feris, et Animali- bus domesticis . 237
XXI. De Paseri.	De Avibus —
XXII. De Vermi, si Insecte.	De Vermibus et Insectis
XXIII. Despre Metaluri, si despre Bani.	De Metallis, et de Pe- cuniis , 239
XXIV. De Colori.	De Coloribus —
XXV. De Scrisore, Scrip- tură.	De Scriptura 240
XXVI. De Frație, si de Cum- nație.	De Consanquinitate et Affinitate • • •
XXVII. Despre Țeri.	De Terris seu Regio- nibus 241
XXVIII. De Nomele Natiilor séu Popórelor.	De Nominibus Natio- num seu Populorum 242
XXIX. De Vredniciile Pre- otiesci.	De Dignitatibus Sacer- dotalibus 243
XXX. De Vredniciale Lu mesci-	De Dignitatibus Secu- laribus

·XX	XI. De Diregétoriile Ju- decesci, si Politicesci.	Pagina De Muneribus Judi- cialibus, et Politi- cis 244
XX	XII. De Scientie, si de . Maiestrii.	De Scientiis, et de Ar- tibus . : 245
	Quaedam Adjectiva magis usitata . Verba quae in Sermon tius occurrunt	re quotidiano frequen-
	Dìalogi.	Dialogi.
I.	A intrebare pre qui- a neva de súa si aloru súi sánitate.	Interrogare quaempi- am de sua suorum- que sanitate 270
II.	A facere una Visita de démânétiá.	Facere unam Visitam mane 273
111.	De a se investere.	Se vestire 275
IV.	Domnul si Cruito- i	Dominus, et Sartor. 276
V.	De Scrisore.	De Scriptione 278
VI.	A chiamare Öspeti i la Prándiu.	
VII.	A facere visită unui Alangoritu.	Facere visitationem cuidam aegroto - 186
VIII.		Inter Medicum et inter unum infirmum . 286
łX.		De mutatione temporis et de horis dierum 288
Χ.	Intrā Tatā, si intrā A Fiiu.	Inter Patrem et inter Filium 290

-

! ---

•

	Intra Frate, si in-	Inter Fratem et	inter	
tra	Sord.	Sororem .	- 293	
XII.	A intrebare que se	Interrogare quid	audi-	
au	de de nou.	tur novi	295	
XIII.	Despre comparare.	De Emtione .	. 297	
XIV.	Intra doi Compatri-	Interduos Patrio	tas 299	
XV.	Un nimernicu intré-	Quidam peregrin	us in-	
bå	déla un citetiane, de sede cutare.	terrogat 🔳 qu	odam	
un	de șede cutare.	cive ubi habita	₹ 1V. 301	
XVI.	Despre Calatorie.	De Itinere .	. 303	
XVII. Intrà Calatori, si in- Inter Viatores, et inter				
	Óspetariu.			
-	Despre mergere la scrica.	De itu ad Eccles	iam 308	
XIX.	Despre Culcare.	De Cubitu .	309	
XX.	Despre Secerişu.	De Messe	510	
	e si Istorii iscu- site.			
Fabu	lele lui Esopu	Fabulae Ae	sopi	
q ı	aele maialese.	selectiores	319	

3

•

.

GRAMMATICA DACO-ROMANA

SIVE

VALACHICA.

					•	
					•	
					•	
		•				
					•	
					•	
					•	
					•	
				-		
					•	
	w					
			-			
	•					
				-		
			•			
			•			

GRAMMATICAE

DACO-ROMANAE

SIVE

VALACHICAE.

PARS PRIMA.

De Orthoepia, et Orthographia.

CAPUT I.

De Literis Daco-Romanis, earumque pronunciations generatim.

S. 1.

Numerus et Forma Literarum.

Literae Latinae apud Daco-Romanos, quorum avitae, eaedem sunt additis nihilominus quibusdam accentibus, ac signis propter faciliorem legendi pronunciandique modum, quae apud Latinos. Numerantur viginti ut pote:

Majusculae, sive Capitales:

A. B. C. D. E. F. G. H. I. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. Z.

Minusculae sunt:

D. c. d. c. f. g. h. i. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. z.

1) Majusculae in principiis sententiarum, ac verum scribi solent, uti etiam literae initiales post punctum. 2) In nominibus propriis virorum. 3) In nominibus Festorum, Scientiarum, Dignitatum et Officiorum; de caetero minusculae adhiberi solent.

Literis, K. W. X. Y. Daco-Romani carent, \mathbf{u} casdem aliis reddunt literis, uti K, per C, more Latinorum; W, per V; X, per S; ac Y, per I; more Italorum. Sed de his uberius sequenti capite crit sermo.

J. 2.

De Divisione Literarum.

Literae dividuntur in vocales, et consonantes. Vocales sunt numero quinque: a. e. i. o. u. Reliquae sunt
consonantes, quarum cae, quae incipiunt m se ipsis in
pronunciando, et desinunt in vocalem, nominantur mutae, et sunt numero septem, ut: b. c. d. g. p. q. t.
Illae vero, quae incipiunt a vocali, et desinunt in se
ipsas, semivocales audiunt, ut: l. m. n. r.

. CAPUT II.

De Literis Speciatim.

§. 3.

De Vocalibus, earumque pronunciatione.

Vocales, a. e. i. o. u., in Lingva Daco-Romana pronuncianiur codem modo, quo in Lalina sono aperto, sie:

A.

1) A, sonat ut m latinum, e. g.

Acu, acus. Arcu, arcus. Aluna, avellana. Auru, aurum.

Abur, vapor. Aer, aer. Afundu, affundo.

Ager, acer.
Amaru, amarus.
Aducu, adduco.

Caeterum, praeter hunc sonum apertum, litera A, apud Daco-Romanos admittit 2), etiam somun obscurum sive extraordinarium, more Gallorum, prout et reliquae vocales, plus, minus, qui sonus hodie apud Latinos non auditur, huncque Daco-Romani Cyrillicis utentes characteribus exprimunt cyrillica littera h, quem dum vocales: a, e, i, o, u, admittunt, hoc signo motantur (°), ut: à, è, i, ò, ù, efferunturque medio et inter et e sono. Videamus exempla soni obscuri singularum Vocalium.

a) Soni a, e.g.

Bata, baculus. Cadere, cadere. Da, dat. Maritata, maritata. Sanitate, sanitas.

Panura, pammas. Fa, fac. Laudatu, landatus. Naucu, stolidus. Sarire, salire.

β) Soni è, e.g.

Fétare, fetare. Rémanu, remaneo. Secu, siccus. Réu, reus, malus, Respundu, respondeo.

Vena, vena. Ventu, ventus Résunu, resono Pécurariu, pecaurius. Bétránus enecio, veteranas.

y) Soni obscuri i, c.g.

Inflatu, in flatus. gidus. Inperatu, Imperator. Incarcatu, oneratus. Invetiatu, doctus.

Intru, intro Ingonfatu, in flatus utur- Virtute, virtus, vel vis Ridu, rideo Ticiune, tilio Simitate, sancies Inputa, imputo.

•• 6) Soni obscuri é, e g. rétundu. rotundas: génsatu, turgidus; ripòusare, quiescere vel parasure; Ast eiusmodi vocabula sono obscuro vocalis è notata admodum sunt pauca.

e) Vocalis u sonum obscurum rarissime recipit, sed semper effertur sono aperto, e.g. umplu, impleo; ungu, ungo; uscu, exsicco, etc.

Praeter hunc sonum obscurum, sive extraordinarium apud plerosque Daco-Romanos sive Valachos veteris Daciae, alter quoque sonus obscurus obtinet, quem Macedo-Romani sive Valachi Aurelianae Daciae nunquam exprimunt, ac hunc sonum Valachi cyrillicis literis utentes designant litera a; quaevis itaque vocalis dum sonum huncce admittit notatur accentu circumflexo (^), ut: mână, manus; câne, canis; mâne, mane, cras; începu, incipio; gûtu, guttur. etc. Verum hunc sonum extraordinarium ex Orthographia nostra emanere posse nemo non videt, cum eundem sonum exprimant vocales etiam signo (') notatae, ut superius vidimus; et cum ipsi Macedo-Romani eodem destituantur, et eius loco signo literae cyrillicae & utantur; quod signum, et ego per omnia missum faciam, ac eius loco ad quemlibet sonum obscurum indicandum utar signo (') cum illud fere omnes adhibeant.

Nota. De cetero autem signum (^) est magis notum, cum illo utantur etiam Galli ad sonum obscurum exprimendum, et in libris latinis etiam interdum illud videre est; quare si quis velit illo uti ad exprimendum sonum literae & cyrillicae, minime errabit.

Etsi vero quaevis vocalis Latina apud Daco-Romanos admittit sonum obscurum sive strictissimum, ut superius observavimus; tamen non potest pro arbitrio in quavis dictione quaelibet absque discrimine vocalis latina loco adhiberi; sed Cyrillianac asemper ea vocalis Latina surroganda est, pro qua a subtrusa fuit. Secus si facias, non modo imperfectiorem reddes lingvam Romanam seu Valachicam, verum etiam novam et quasi absurdam conditurus es, e. g. ride, ridet, si pro ponas a, exterus leget rade, radit; si e, leget rede, quae est Germanica dictio; si o rode, rodit; si u,

leget, rude, perticae; debet ergo poni vocalis i nt, ride; nam pro hac vocali Latina supposita fuit Cyrillica litera L. Sic etiam pro pane, non est scribendum pene, pine, pone, aut pune, quamvis in omnibus sonus sit idem, nam non ab his, sed a Latina voce panis oritur; pro respundu, non est scribendum rospundu, aut ruspundu, venit enim respondeo; gonfatu, non vero gunfatu, nam venit ab Ital. gonfiato; tuu, et non tau, vel teu, quia venit a tuus; et alia plura tum ex librorum lectione, tum vel maxime Lexicis discenda. Unde clarum est, nihil in Orthographia Daco Romana seu Valachica majorem exigere attentionem, quam rectus ipsarum vocalium usus, dum Literae Cyrillicae L, ad designandum sonum obscurum, sive strictissimum substituendae veniunt.

 \boldsymbol{E}_{\cdot}

1) E, pronunciatur sicut apud Latinos sono aper-

Sedere, sedere. Versu, versus. Verme, vermis. Bere, bibere. Fericitu, felix.

Genunchiu, genum.
Lemnu, lignum.
Feru, ferrum.
Berbece, vervex.
Peptu pectus.

2) È accentu acuto (') notatum pronunciatur uti diphtongus ea, e.g.

Péna, pennα Vérga, virgα, Èccè, ecce. Èrnà, hyems. Séu, seu. Èrba, herba. Féta, filia. Fére, fel. Ferésta, fenestra. Èsca, fomes.

5) È, punctatum effertur sicut i ad e accedens, e. g.

Tempu, tempus. Tener, juvenis.

bène, bene beneche, etsi.

4) E, signo soni obscuri notatum sonat sicut Cy-rillicum k, ut superius sub litera A Nro 2-0 videre est.

1) I, Pronuncialur more Latinorum, e. g.

Intru, intro. Limpede, timpidus Fire, natura. ' Diregu, dirigo.

Mirare, mirari. Vinu, vinum. Sinu, sinus. lnima, cor.

2) I, dum in consonantem j transit, profertur non modo sicut jod, mu Latinorum, sed etiam sicut & Cyrillicum, more Gallorum, quod Itali mutare solent in g, ac hoc in casu prolongatur et sic (j) formatur, e.g.

Jude, judex. Jugu, jugum. Judecu, judico. Juncu, juvencus. Juru, juro.

June, juvenis. Juramentu , juramentum. Judeçiu, *judicium*. Jocu, lusus. Jimbu, curvus.

In priore casu vero dum nimirum vicem consonantis subit, ac more Latinorum tanquam jod profertur, non recedit m sua figura (i) ordinaria, prout etiam apud Latinos usuvenit, e. g. Boiari nobiles; iinu, linum; siiu, filius; io, ego; muiiere, mulier; profer: jinu, fiju, jo, mujiere.

3) I, in Syllams: tia, tie, tio, tiu; çia, çie, çio, çiu; vix audiri solet, quae secundum Orthographiam Italicam scribi deberent: za, ze, zo, zu; secundum germanicam: 30, 30, 30, 311; secundum hungaricam; tza, ize, izo, izu, secundum Cyrillicam μa, μe, μο, μβ, ut:

Aquatiare, appendere. Frumsetiei, formositati. Facie, facies. Omutiu, homuntio.

Acia, acies, v. filum. Calciunu, calceus.

4) I, admittit sonum obscurum ut superius vidimus.

0.

1) O, profertur sicut Latinum sono aperto, e.g. Focu, ignis. Omu, homo. Poporu, populus. Oleju, oleum.

Ora, hora. Organu, organum. Ostașu, ostiarius, v. miles. Rodu, rodo, Conore, honor.

Modu, modus. Modru, Lotra, latro.

2) O, accentu acuto (') notatum sonum diphtongi oa praesefert, e.g.

Coquere, vel coquere. Scold, schola. Sórte, sors. Morte, mors.

Porta, porta. Córdá, corda. Pórca, porca. Sócra, socrus, etc.

De sono obscuro litterae O iam egimus in prioribus.

1) U, pariter pronunciatur more Latinorum, c. g.

Ursu, ursus. Untu, unquentum. Umidu, humidus. Ucidu, occido, Unu, unum.

Umbra, umbra. Uger, uber. Uscatu, exsiecatus. Ulmu, ulmus, ... Unde, zbi etc.

- 2) U, in fine nullo accentu notatum semivocalis est, adeoque medio tantum sono efferendum ac tonus in penultima syllaba figendus est, ut in allatis exemplis videre est, ubi u ultimum vix auditur. I contra dum tonus in ultima syllaba figendus est, tunc à accentu gravi (') notatur et integrum sonum recuperat, e.g. amu, modo; vedu, vidit; avu, habuit; fù, fuit; etc.
- 3) U, dum in vocalem V transit pronunciatur more Latinorum, e. g.

Vas, vas.
Valpe, valpis.
Vadu, vadum.
Vaca, vacca.
Vulture, valtur.
Vulture, valtur.
Vulture, valtur.
Vulture, valtur.
Vulture, valtur.

4) U, apud Daco-Romanos dum post q sequitur, nullum edit sonum, - g. qua, ut; quare, qualis:

quatu, quantum; quoti, quot; haec ita efferuntur. m si littera a scriberentur: ca, care, cata, coti.

5) U, quandoque ponitur inter duas vocales, otiose, quin aliquem edat sonum, inservit tamen ad producendam syllabam, ut: noud, novem; noud, nova; noul, nobis; voui, vobis; oui, ova; oue, ovis; oui, oves; arauam, urabam; cadeuam, cadebam; stringeuam, stringebam; dormieuam, dormiebam; araui, aravi; laudaui, laudavi. Diaeresi vero notata vocalis u pronunciatur, ut sciui, scivi etci

De Pronunciatione Consonantium.

B, pronunciatur more Latinorum, e. g.

Barba, barba.

Béla, bellua.

Beutura, potatio.

Batu, batuo.

Bocescu, vociferor.

Bistonu, scipio. Bibolu, bubalus. Biblie, biblia.

Besica, vesica. Bunu, bonus.

1) C, ante a, o, u, h, l, r; item in fine vocissonat more Latinorum, ac Italorum, ut x Graecum, e. g.

Carne, caro. Carte, liber. Caldare, caldarium. Corbu, corvus. Cornu, cornu. Cucurbità, encurbita. Cumnatu, cognatus. Caldu, caldas.

Chiaru, clarum. Chidu, claudo. Chiamu, voco, Clocescu, glocita. Clima, clima. Crésta, crista. Crestinu, christianus. Facu, facio,

2) C, ante e et i sonat more Italorum, id est: ut Germanicum tsche Hungaricum cs vel ts Cyrillicum 4 e. g.

Ccriu, coelum. Cenușe, finis. Cercu, circulus dolaris. | Cerbice /cervix. . Cérá, cera-Cépa, cepa. Cétate, civitas. Cėresu, *cerasus*. Circelu, circellus auricularis. Cina vel cena, coena. Ciungu, truncus.

- 3) C, ante e, i sonum obscurum ferentibus; sonat prout ante a, o, u, et consonantes h, l, r; nempe ut k, e. g. ducendu, ducendo; facendu, faciendo; tacendu, tacendo; sacitoriu, factor. etc.
- 4) C, caudatum sonat sicut Italicum z simplex, hungaricum cz, ud tz, et germanicum 3; e. g.

Cincariu, culex.

Façie, facies.
Calciuni, calcei.
Cicinà, cardo.
Cicinà, cardo.
Cicinà, cardo.
Cicinà, cardo.
Cicinà, cardo.
Cicinà, cardo. Sedula, schedula.

5) Ch. sonat; ut k, e, g. chiae, vel chiaue, clavis; chemu, vel chiamu, voco, clamo; Chesariu, Caesar. etc.

1) D, communiter pronunciatur sicut apud Latinos, e.g.

Domnu, Dominus. Duca, Dux. Dau, do.

Dosu, dorsum. Despartu, dispartior. Ducu, duco. etc.

2) D, in sequentibus dictionibus earumque derivatis, pronunciatur sicut z hungaricum, e.g.

Dieu, Deu, vel Dumnedeu. Di, vel, dio, dies. Diori, aurora. Tardiu, tarde. Intardiu, retardo, Mediu, medium. Média di, meridies. Radie, radius.

Spudie, spodium, vel cinis. Diece, vel dece, decem. Doedeci, viginti, etc. Dicu, dico. Urdescu, ordior. Lege: Zieu, vel Zeu, Zì, Meziu, Zicu, Spuze, Zcce, Urzescu. etc.

- Item in secunda persona Numeri singularis Praes. Indicativi, et Conjunctivi, omnium Verborum, quorum Praesens in du desinit, e. g. laudu, laudo; udu, humecto; secunda pers: laudi, udi, lege: lauzi, uzi. Clarius, d sequente i finali semper sonat ut z.

De Verbis sequentibus autem, corumque derivatis, uti sunt: cadu, cado; credu, credo; ședu, sedeo; vedu, video; audu, audio; una cum corum derivatis, sequentia diligenter observanda habemus: Hace verba praeterquam in secunda pers. Praes. Indic. N. S. ctiam in participio I. et II. item Gerundio, et Supino d litem in memolliunt. e. g.

Cadendu, cadens vel ca- pronuncia: cazendu.

Credendu,
Ridendu,
Şedendu,
Vedendu,
Audiendu,
Cadutu,
Şedutu,
Vedutu,
Auditu,

crezendu.

şezendu.

yezendu.

auziendu.

cazutu.

şezutu.

yezutu.

vezutu.

vezutu.

Caeterum, ad indigitandam hancce pronunciationem, pro minus attentis, aut potius pro exteris, linguam nostram addiscere volentibus, interdum d subnotamus exiquo z, ut: Dio, cadendu, sedendu, sedutu. etc.

F

F, sonat sicut apud Latinos, e. g.

Fagu, fagus.
Focu, ignis.
Fumu, fumus.
Fur, fur.
Firu, filum.

Fune, funis.
Foame, fames.
Fugu, fugio.
Facu, facio.
Fulgera, fulgurat.

G.

1) G, ante a, o, u, h, l, r; item e, i, soni obscuri sive strictissimi, pronunciatur sicut apud Latinos, e, g.

Galbinu, galbinus.
Galantu, elegans.
Golu, nudus.
Ghemu, glomus.
Ghibu gibbus.
Ghinda, glans.
Gustu, gustus.

Glie, gleba.
Globu, globus.
Gradina, hortus.
Granu
v. gran
Gura, os-oris.
Lingendu, lingendo.
Culegetoriu, collector.

2) Ante e, i, et è punctatum, si hoc effertur uti i, sono aperto non vero obscuro, pronunciatur more Italorum Romae degentium, nempe: sicut germanicum dsche, dschi, et hungaricum dse, dsi, e, g.

Gemu, gemo. Genunchiu, genu. Geru, gelu. Géna, gena.

Giur, gyrus.
Giosu, deorsum.
Ginere vel
Gènere,

 H_{\bullet}

Litera H, nisi suffigatur consonanti c, vel g, quo in casu nullum edit sonum uti apud Italos iisdem consonantibus suffixa, e, g. chiamu, clamo, voco; chiminu, cuminum; cheiariu, claviger; ghiacie glacies; ghipsu, gypsum. etc. effertur plerumque ordinarie uti x graecum, e. g. harmonie, harmonia; hamu, helcium; harnicu, idoneus, heroicus; horu, gratia; (à graeco xapi;) hèdu, foedus. etc.

K.

Litera K Daco-Romani prorsus destituuntur, eiusque loco eodem modo, quo Latini, et Itali, utuntur Litera C, uti superius sub eadem Litera clare videre est.

L

L, pronunciatur sicut apud Latinos e. g.

Lacu, lacus. Laudd, laus. Lacrima, lacrima.

Linte, latus - eris. Lumina, tumen. Leu, leo. Legume, legumen. Luciafer, lucifer. Legu, ligo.

Nota. L, inter duas vocales mutatur, 1) in i, quod dein sicut jod latinum sonat, (vide J.) e. g. Fiiiu, filius; muiiere, mulier; gaiina, gallina; moiu, mollio; pronuncia: mujiere, gajina. etc. 2) Saepissime etiam in r, e. g. Scard, scala; firu, filum; Ceriu, coelum; mord, mola; scandurd, scandula, vel asser; poporu, populus; fericire, felicitas. etc.

M.

Pronuncialur more Latinorum, e.g.

Mare, mare-ris.
Margine, margo.
Munte, mons.
Muma, mater.
Mansu, equulus.
Manusa, manica.

Mana, manus.
Micu, parvus.
Mutu, mutus.
Mortu, mortuus.
Mergu, migro.
Mancu, manduco.

N_{\star}

N, Effertur uti n Latinorum, e.g.

Nasu, nasus. Negru, niger. Nodu, nodus. Nuca, nux. Nascu, nascor. Netedu, nitidus. Nópte, nox. Nume, nomen.

P_*

Pronunciatur sicut apud Latinos, e.g.

Pace, pax.
Pesce, piscis.
Pepine, pepo.
Porcu, porcus.
Pele, pellis.

Pariete, paries.
Pulbere, pulvis.
Pécatu, peccatum.
Péna, penna.
Parte, pars.

Nota. Daco-Romani ph latinum Italorum more mutantinf, ut: Filosofu, Philosophus; Fisica, Physica. etc.

- 1) Qu, ante a, o, u, pronunciatur sicut c ante a, o, u, nempe ut k, q, quoad vim differt a c, e.g. quandu, quandos quasi, quasi; quam, aliquantulum; quare, qualis; quatu, quantum; etc. pronuncia: cându, casi, cam. etc.
- 2) On, sequente vel i, effertur sicut c ante vel i, id est: ut tsche germanicum, cs vel ts hungaricum, e. g.

Quelu, ille. Quine, quis. Que, quid. Queru, peto. Quinque, quinque.
Nèque, neque.
efferuntur; celu, cine, ce, ceru. etc.

Nota. On, ante u apud Daco-Romanos in dictionibus comunibus cum Latinis, et Italia mutatur in p, ut: apa, aqua; épa, equa; paresimi, quadragesima, Ital. quaresima; patru, quatuor. etc.

$^{\bullet}$ R.

R, pronunciatur sicut apud Latinos; c. g.

Ramu, ramus.
Raru, rarus.
Repede, rapide.
Ripd, ripa.

Rotundu, rotundus. Rugu, rubus. Rece, recens. Réu, malus.

S.

soni obscuri, pronunciatur communiter sicut Latinum s, et hungaricum sz, ac Cyrillicum o, ut:

Sacu, saccus. Serinu, serenum. Somnu, somnus. Sugu, sugo.
Sinu, sinus.
Silbaticu, silvaticus.

2) S, ante i clari, sive ordinarii soni, et post i, alia vocali sequente profertur sicut hungaricum s, ger-

manicum sch; Italicum sce, sci, ac Cyrillicum u; ut: sie, sibi; lisie, lixivium; siedu, sedeo. etc.

Denique s sequente i finali semper modo praedicto pronunciatur id est: ut hungaricum s, german: sch, Cyrillic, w; e. g. ursi, ursi; Rusi, Russi; pusi, positi. etc.

Nota. Nos, dum pronunciandum est crasse uti m Cyrillicum, ad reddendam exteris expediorem lectionem saepe subnotamus signo mediae lunulae e. coire, exire; lisie, lixivium. etc.

3) S, ante syllabas ce, ci; que, qui profertur pariter crasse; ut: pesce, piscis; cresce, crescit; esci, es; sciu, scio; nisque, quidam; nesque, quaedam; etc.

Nota. Etsi Syllabae sce, sci; sque, squi; proprie ac regulariter pronuncientur sicut germanicum stsche, stschi; hungaricum stse, stsi; vel scse, scsi; ac Cyrill. 1946; tamen Daco-Romani sive Valachi vulgo consveverunt pronunciare uti st; sie in allatis exemplis (Nro 3-0) enunciant: peste, creste, esti, niste etc. Non obstante tamen hac pronunciatione non universali Latino Valachice semper scribi debet sce, sci. etc.

4) Daco-Romani sicut Latini et Itali interdum s pronunciant uti z, e.g. infrênesu, pro infrênu, refreno; lucresu, pro lucru, laboro; necasu, angor; séru, serra; sêru, serum; sama, jusculum; efferuntur: infrênezu, necazu, zêru, zéru, zama.

T_{\cdot}

1) T, pronunciatur initio vocis ac praecedente litera s, sicut apud Latinos; e. g.

Tacu, tacco.
Tauru, taurus.
Totu, totum.
Turma, turma.
Tingu, tingo.

Tare, fortis.
Tunu, tonitru.
Tuse, tussis.
Temu, timeo.
Eucharistie, Eucharistia.

2) T, sequente i, et post i alia vocali, enuntiatur more Latinorum, nempe: ut tz hungaricum, ¿ germanicum, u cyrillicum, ac z asperum Italicum, e.g.

Tie, tibi. Tiéra, terra, regio. Omutiu, homuntio. Nutretiu, nutrimentum. | Portie, portio.

|Fratie, fraternitas. Betie, ebrietas. Imperatie, Imperium.

3) T, sequente i finali semper pronunciatur ut tz hungaricum, & germanicum, ut: frati, fratres; nepoti, nepotes; uscati exsiccati. etc.

Item į subnotatum in sequentibus verbis eorumque derivatis; ut: pățiescu, patior; țipu, proiicio; ascuțitu, acutus; tera, terra, regio.

V, pronunciatur sicut apud Latinos, e. g. vadu, vadum; vorba, verbum etc. (Vide sub U. 3-0).

Litera X, Daco-Romani carent, eiusque loco more Italorum vulgo in scribendo, et pronunciando simul, praecipue utuntur litera s, e. g. Alesandru, Alexander; esemplu, exemplum; frasinu, fraxinus; eşire exire. Interim si quis literae x asvetus, eadem uti velit praccipue in vocibus graecis minime errabit, hoc tamen est contra genium Lingvae Valachicae.

Z.

Litera Z, Daco-Romani proprie destituuntur, etsi eius sonus in eorum Lingva audiatur, eiusque sonus uti supra monui, refertur vel ad d, vel ad s. Interim potest quis etiam litera uti, in iis maxime casibus, in quibus et Latini cam adhibent. Graviter tamen peccaret contra Orthographiam siquis z adhiberet in scribendo, quotiescunque audit sonum z; nam etiam s ante b, d, g, l, m, n, r, pronunciatur uti z, e.g. sborare volare; sdrinciosu, lacer; sgura, scoria; deslegatu,

solutus; pisma, invidia; desnodatu, enodatus; desradicinatu, eradicatus; sventatu, exsiccatus; neutiquam ergo sunt scribenda: zborare, zdranciosu, zgura, etc. uti comuniter scribere solent Orthographiae imperiti.

BREVIS CONSPECTUS

Observationum ac Regularum expositarum ad pronunciationem quarundam Literarum spectantium.

C c	Pronunciatur sicut Hungaricum tz, Ger-
	manicum L. Cyrillicum L.
Cc. ci	Sigut Italorum ce,ei, Hung. tse, tsi, Ger-
oc, c.	man, tsche, tschi, Cyrill, 46, 48.
Ch, ch ——	Sicut k.
D. d	Sieut Hungarieum z, ac Cyrillieum 3.
E. é — —	Sicut Diphtongus ea.
₩ A	Stept i Latinorum.
Ge, gi —	Sicut Italorum ge, gi, ac Cyrillico-Vala-
•	chicum ye yu.
J., j	Sieut Gallieum , ac Cyrillieum &.
1 1 1	the state of the s
Oue, Oui -	Sicut Italicum ce, ci, Hung. tse, tsi, Cy-
	rillicum 4E, 4H.
S.s	Sicut Hungaricum s, Germanicum sch,
	Cyrillicum III, ac Italicum s, ante ce, ci-
T. t — —	Sicut Latinorum t ante i, et post i se-
375	quente alia vocali, et Hung. tz, Ger-
	manieum 3, ac Cyrillicum 4.
ā, ē, ì, ò, ù	Sicut Italicum ce, ci, Hung. tse, tsi, Cyrillicum 41, 44. Sicut Hungaricum s, Germanicum sch, Cyrillicum m, ac Italicum s, ante ce, ci. Sicut Latinorum t ante i, et post i sequente alia vocali, et Hung. tz, Germanicum 3, ac Cyrillicum u. Sicut Cyrillico Valachicum 4, ac Gallicum ê.
	cum ê.

CAPUT III.

De Diphtongis.

§. 5.

De Numero Diphtongorum,

Diphtongi in Lingva Daco-Romana tot sunt, quot vocales aliis vocalibus immediate subnexae pronunciantur ita, ut ex omni vocali dimidius tantum sonus audiatur. Ex Diphtongorum numero sequentes quatuordecim adferimus: ai, au, ea, ei, eu, ia, ie, ii, io, iu, oa, oi, ou, ui.

§. 6.

De Pronunciatione Diphtongorum.

Pronunciantur autem Diphtongi hoc modo.

- 1) In Diphtongo ai, sonus vocalis a integer, vocalis autem i dimidius tantum auditur, ut: mai, magis; vai, vae.
- 2) In Diphtongo au, sonus integer, u dimidius auditur, ut: dau, do; stau, sto.
- 3) In eα, reinet, α vero integrum sonum retinet, ut: muiierea mea, uxor mea; sedea, sedebal.
- 4) In ei, sonus e integer, i dimidius auditur, ut: Cetatei, civitati; comunitatei, communitati. Non-nulli ita efferunt, ut solum i audiatur, proinde dicunt: cetati, comunitati, per ei tamen semper scribendum, cum mi sit genitivus num. sing. articuli definiti generis foemini qui simflis est Dativo.
- 5) In eu, sonus e integer, m dimidius auditur, ut: reu, gravis; reu, malus:
- 6) In iα, i vix auditur, α integrum sonum retinet,
 ut: chiamă, vocat; fièntiă, essentia; scientiă, scientia.
- 7) In ie, sonus i dimidius, e integer auditur, ut: die-de, dedit; ieri heri; hei, heu.

8) In ii, primum i sonum integrum servat, alterum i vix auditur, ut: fii, filii; santii, sancti.

Hujus Diphtongi usus potissimum est in nominibus desinentibus in num. pl. in i, accipientibus Articulum definitum eiusdem numeri i, ut Omenii homines ipsi; Romanii, Romani, séu Valachi ipsi.

- 9) In Diphtongo io, i sonus vix auditur prouti apud Italos, ut: giocu vel jocu, ludus, jocus; giosu deorsum; giacu, jacen.
- 10) In iu, sonus i dimidius, wix auditur, ut: ajutoriu, adjutorium; quod si nomini jungatur art. def. sonus u integer restituitur, et i vix auditur, ut: ajutoriul, adjutorium illud.
- 11) In oa, exoet a quasi unus sonus coalescit, ita at et o, et a tantisper audiatur, magis tamen sonus a; accedit tantisper ad a hungaricum, ut: moara, mola; soare, sol. Ceterum in Orthographia Romana sive Latino-Valachica a Diphtongi oa expungitur, ac o notatur accentu accuto ad indigitandam pronunciationem oa. Vide litteram O.
- 12) In Diphtongo oi, sonus o integer, i dimidius auditur, ut: noi, nos; voi, vos; ei, illi.
- 13) In ou, sonus o integer, u dimidius enunciatur, ut: hou, bos; nou, novus.
- 14) In ui, sonus u integer, i dimidius auditur, ui: cui, cui; fui, fui; avui, habui; tacui, tacui.

Porro, sicut quaelibet vocalis seorsim praeseferre potest sonum obscurum, sive strictissimum, ita etiam in Diphtongo una ex iis, quae constituunt Diphtongum, recipere potest interdum sonum obscurum, manente quantitate soni alterius vocalis supra declarate, ut: dai, da ei; reu, malus; tui, tui; sui, sui. etc.

Denique Daco-Romani gaudent etiam triphtongis, e. g. siiu filius; puiu, pullus; moiu, mollio etc.

CAPUT IV.

De Accentibus.

§- 7.

Accentus apud Daco-Romanos sunt duo, accentus acutus ('), et gravis ('). Acuto notatur producenda syllaba prima, media, et ultima, e. g. bătere, batuere; culégere, colligere; avére, habere; gravis solam ultimam in vocalem desinentem afficit, ut: fù, fuit; amu, modo; tâcù, tacuit, etc.

Accentus acuti varior est in Orthographia Daco-Romana usus, practerquam in é, dum uti Diphtongus ea pronunciandum venit, quo in casu ad faciliorem reddendam lectionem accentuari debet. (Vide Litteram E.) Pariter o longum, dum proferendum est uti Diphtongus oa, notari debet accentu acuto. (Vide Litteram O.)

In dictionibus vero acquivocis, quarum acquivocatio solo accentu tollitur, ad determinandum sensum, quem intendimus, uti debemus accentu, e.g. dormi, si prima Syllaba notetur accentu (dórmi), significat dormis; si ultima (dormi) significat dormivit, etc.

CAPUT V.

De Apostropho.

§. 8.

Apostrophus est quoddam signum instar medii circuli hujus figurae ('), qualis est etiam spiritus lenis apud Graccos, quo nos designamus sonum obscurum sive strictissimum vocalium, quocum confundi non potest Apostrophus, cum hic collocetur ad latus literae, spiritus vero lenis, ac signum soni obscuri supra literam. Vide Cap. II. §. 3.

Apud Daco-Romanos sive Valachos in libris Cyrillicis literis editis nuspiam visitur apostrophus, exceptis

poeticis, ubi creberrime adhibetur e.g. Mas тъшкат (mau tişcat) me taxavit, pro M'as (m'au) etc.

In Orthographia autem Romana sive Latino-Valachica iam frequens est apostrophi usus, praecipue respectu articulorum definitorum, et Verborum auxiliarium, ac Pronominum, me, te, se, e. g. Domnul', Dominus; serbul', servus; l'au bâtutu, ipsum verberavit, pro (lu au batutu) m'au lâudatu, me laudavit, pro (me au), etc.

CAPUT VI.

De Divisione Syllabarum.

S. .9.

Syllabarum divisio haud arbitrarie est facienda, sed sicut compositae fuerunt, ita etiam dividendae sunt. Itaque:

- 1) Consonans una inter duas vocales constituta semper conjungitur cum sequente, ut: a-ra-re, arare; tà-cere, tacere; cu-le-ge-re, colligere; au-di-re, audire.
- 2) Si vox sit composita debet dividi salva compotitione, proinde indaganda origo, ut: de-pu-nu, depono; a-pu-nu, humilio, occido; pre-pu-nu, suspicor,
 praepono; re-pu-nu, repono, sepono; des-can-tu, incanto; res-co-ptu, recoctum; des-ju-ga-tu, disjunctus; des-fré-na-tu, effraenatus; rès-bu-nu, bonifico, etc.
- 3) Quando duae consonantes concurrunt, una attribuitur antecedenti, altera sequenti syllabae, ut: ar-me, arma; for-te, valde; ls-ra-il, Israel; mer-ge, migrat; ster-ge, stergit; lin-ge, lingit; nin-ge, ningit.
- 4) Si vero duae consonantes fuerint gr, mn, pt, sm, st, sc; etc. utraque donatur sequenti vocali, ut ne-gru, niger; Do-mnu, dominus; la-pte, lac; pi-sma, invidia; Ni-stor, Nestor; cu-no-scu, cognosco, etc.

5) Denique si tres fuerint consonantes, cannes tres tribuuntur sequenti vocali, ut: cd-pi-stru, capistrum, no-stru, noster; vo-stru, vester, etc.

Diphtongus, Imo et triphtongus, quoniam unam syllabam constituit, nunquam dividi debet, e. g. die-de, dedit; ce-tàței, civitati; chia-mă, vocat; sci-èn-țiă, scientia, etc.

PARS SECUNDA. ETYMOLOGIA.

CAPUT I.

De Partibus Orationis Lingvae Daco-Romanae.

§. 1.

Partes Orationis Lingvae Daco-Romanae sunt novem, scilicet: Articulus (Articulul'). Nomen (Numele.) Pronomen (Pronumele). Verbum (Verbul'). Participium (Participul'). Adverbium (Adverbul'). Praepositio (Prepositia). Conjunctio (Conjuntia). Interjectio (Interjetia).

Ex his novem Orationis Partibus quinque priores, nempe: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, et Participium sunt flexibiles. Reliquae autem quatuor posteriores; Adverbium, Praepositio, Conjunctio, et Interjectio flexionis expertes.

CAPUT II.

De Orationis Partibus flexibilibus.

S. 2.

De Articulo.

Quum in Lingva Daco-Romana Nomina per solos Numeros, non etiam per casus declinentur, Articuli, quibus praeter genera casus quoque indicantur, perpetuo adhibeantur est necesse.

Est autem Articulus in Lingva Daco-Romana duplex: unus definitus il, lu, le, generis masculini, et α ,

oa vel la, generis foeminini, qui rem determinat; alter indefinitus unu, una, qui rem nequaquam determinat.

§. 3.

De signis Articuli.

Signa Articuli sunt: 1. Genus (Genul'). 2. Numerus (Numerul'). 3. Casus (Casul').

- I. Genera sunt duo: Masculinum (Barbatescu), et Foemininum (Femeescu).
- 1. Generis Masculini est Articulus definitus il, lu, le, aequivalens Articulo Italico il, lo; Gallico il, le, Germanico der, Hungarico a', vel az; et postponitur Nominibus substantivis Generis masculini hoc modo: Socru-'l, socer; Frate-le, Frater; Nepotu-lu, Nepos.
- 2. Generis Foeminini est, a, oa vel la, acquivalens Italico et Gallico la, Germanico die, hungarico a' vel az, ut: casa-a, domus; punte-a, pons; vergé-oa, vel vergé-la, virga.
- II. Numeri sunt duo: Singularis (Singuratecu) et Pluralis (Multoratecu).
- 1. Numerus Singularis adhibetur, quando de una re tantum vel persona sermonem instituimus. e. g. Nepotulu, nepos; lumina, lumen; stéca, stella.
- 2. Numerus Pluralis usurpatur, quando de pluribus rebus, aut personis sermo fit. e. g. Nepoti, nepotes; lumine, lumina; stéle, stellae.

III. Casus sunt sex:

- 1. Nominativus (Numitoriul')
- 2. Genetivus (Nascitoriul')
- 3. Dativus (Datitoriul')
- 4. Accusativus (Acusatoriul')
- 5. Vocativus (Chiamatoriul')
- 6. Ablativus (Luvatoriul')

Nom. ponitur ad quaestionem quine? quis? e. g. omul', homo.

Gen. ponitur ad quaestionem ■ cui? cuius? e. g. a omului, hominis.

Dat. Ad quaestionem cui? cui? e. g. Omului, ho-mini.

Accus. Ad quaestionem pre quine? quem? e. g. pre Omul', hominem.

Abl. Ad quaestionem dela quine? aquo? e. g. dela omul; a homine.

§. 4. Declinatio Articuli definiti il, lu, le; α, οα vel la.

Foemin.

Singularis.
Mascul.

il, lu. a lui. lui. pre il, lu. le. dela il, lu.	le. Iui. lui. le. le.	ul, ului, ului, ul, le, ul,	a, a ei-ii, ei-ii, a, a,	lei-lii. lei-lii. oa-la. oa-la. oa-la.
--	-----------------------------------	--	--------------------------------------	--

Pluralis.

	Mascul.	Foemin.
N. G. D. A. V. Abl.	i. a lor. lor. pre i. i, lor. dela i.	le. a lor. lor. pre le. e, i, lor. dela le.

§. 5.

De Usu Articuli definiti.

Articulus conjungitur cum Nomine secundum has regulas.

- I. Articulus il, lu, le, conjungitur in Nominibus substantivis, quorum alia in u, au, iu; alia in e, desinunt.
- 1. Articulus il et lu promiscue ponitur post substantiva Generis masculini, quae exeunt in u, iu, separatim aut conjuncte. e. g. lotru'l, vel lotrul', latro; ceriu'l, vel ceriul', coelum.
- Nota t. Ex Articulo il, i propter praecedentem vocalem, dum cum substantivo quod in vocalem desinit conjungitur, semper exmittitur, et eius locum suplet apostrophus, ut in allatis exemplis videre est.
- Nota. 2. Sic etiam ex Articulo Iu, u m sit semivocalis et in sine non edat sonum semper exmittitur, et eius locum supplet apostrophus, tunc vel maxime si sequens vox a vocali incipiat, e. g. omul' aquestu, hic homo.
- 2. Articulus le postponitur substantivis masculini generis in e desinentibus. c.g. Câne-le, canis; păriete-le, paries; serpe-le, serpens.

Observandum. Praeter dictos tres Articulos, il, lu, le, Daco-Romani interdum adhuc adhibent etiam Arliculum ul, verum illum solum cum Nominibus in consonantem desinentibus conjungunt, quae admodum sunt pauca; c. g. Os-ul, os-ossis; vas-ul, vas-vasis; uger-ul, uber; ager-ul, acer. Hujus Articult declinationem vide §. 3. cum reliquis Articulis.

II. Articulus definitus foeminini generis a, oa, vel la conjungitur cum Nominibus substantivis foeminini generis, quorum, quaepiam in a, alia in e, alia vero in ea exeunt.

- 1. Articulus postponitur Nominibus quae in à exeunt, quod à dum cum Articulo conjungunt, amittunt, et eius loco succedit Articulus a; v. g. masa, masa, mensa; luna, luna, luna; musca, musca, musca.
- 2. Articulus postponitur Nominibus, quae in exeunt. v. g. puncte-a, pons, frunte-a, frons, flore-a, flos; oue-a, ovis; mente-a, mens.
 - 3. Articulus oa vel la postponitur Nominibus desinentibus in ea vel é accentu acuto notatis, v. g. rûndinea, vel rundiné, cum Articulo crunt rundunéoa vel rundiné-la, hirundo; purcé, purcé-oa vel purcela, porcella.

S. 6.

De Articulo Indefinito, eiusque Declinatione.

Articulus Indefinitus est unu generis masculini, et o vel una generis foeminini; declinatur autem hoc modo:

ı	Singularis. Masc.	Foem.
N. G. D. A. V. Abl.	Un' Unu. a Unui. Unui. pre Unu. c a r e t. dela Unu.	O vel Una. a unei - unii. unei - unii. pre o - una. e a r e t. dela o-una.
	Pluralis. Masc.	Foem.
N. G. D. A. V.	Unii a unora unora. pre unii. c a r e t. dela unii.	Une vel uncle. a unor-unora. unor-unora. pre une-uncle. c \alpha r e t. dela une-uncle.

dela unii.

Abl.

De usu Articuli indefiniti erit in Syntaxi Articulorum.

CAPUT III.

De Nomine.

§. 7.

De Nomine Generatim.

Nomen est, quod rem aliquam, vel personam, aut eius proprietates designat; e. g. Nepotu, nepos; érba, herba; porta, porta; mână, manus.

Nomina in Lingua Daco-Romana per casus invariata manent, et solum Articuli flectuntur, qui dum cum Nominibus conjunguntur corum Genera, Numeros, et Casus definiunt.

S. 8.

Divisio Nominum.

- I. Nomina dividuntur, in Nomina Substantiva (substantive), et in Nomina Adjectiva (ajetive).
- 1. Nomen substantivum est, quod rem aliquam vel Personam denotat. e.g. Ostașu, ostiarius sive miles; calâmariu, atramentarium; furcă, furca; scólă, schola; Vasilie, Basilius, etc.
- 2. Adjectivum est, quod proprietatem rei alicujus, aut personae significat. e. g. mare, magnus; santu, sanctus; grasu, crassus, pingvis; formosu, formosus; inaltu, altus etc.
- II. Nomen substantivum pluribus gaudet nomenclationibus: est enim vel Proprium, vel Commune, vel Collectivum.
- 1. Proprium est, quod res certas significat, et eo saltem rem unam indicare possumus. e. g: Ungaria, Hun-

garia; Buda, Buda; Viena, Vienna; Dunaré, Danubius; Michail, Michael; Joan, Joannes, etc.

- 2. Commune est, quod res incertas denotat, et pluribus rebus, aut Personis potest tribui. e. g. Impêratu, Imperator; Chesar, Caesar; cetate, civitas: Residentia, Residentia.
- 3. Collectivum est, quod iam in Singulari Numero multitudinem indicat; e.g. Poporu, Populus; ghinte, gens; turma, turma, sive grex; cétà, coetus; óste, exercitus.

§. 9.

De Textura Nominum.

Nomina sunt:

- 1. Simplicia (simple.)
- 2. Derivata (deduse.)
- 3. Composita (compuse.)
- I. De Nominibus simplicibus.

Simplicia Nomina sunt, quae non aliunde deducuntur, sed se ipsis, et in se suam habent radicem; e.g. Domnu, Dominus; Orașu, Oppidum; albu, albus; roșu, ruber, rotundu, rotundus. etc.

II. De Nominibus derivatis.

Derivata Nomina sunt, quae a simplicibus derivantur; ut sunt: domnescu, dominalis; cetatianu, civitatensis; albetiu, subalbus, candidus; negretiu, nigrescens; derivantur, a substantivis simplicibus: Domnu, cetate, albu, negru.

Nota. Hue pertinent omnia Nomina ab aliis Nominibus aut Verbis derivata; uti sunt: direptate, institia; amaraciune, amaritudo; omenie vel omenire, humanitas; vedere, visio; cantatoriu, cantator; cantecu, canticum.

- 1. Formatio Adjectivorum ex substantivis, quae fiunt accipiendo post sequentes Particulas, uti sunt; anu, eanu, alu, alnicu, escu, etiu, iu, osu.
- a) In anu vel eanu, formata Adjectiva indicant, cujus Patriae, Regionis, aut Loci quispiam sit; e. g. Italianu, Italus; Alemanu, Germanus; Moldovanu, Moldavus; Munteanu, Montanus; siláşanu, silvanus; sáteanu, pagensis; campénu, campestris.
- b) In al, aut alnica, desinentia Adjectiva indicant corum significationem convenire cum ea unde suam trahunt originem; e. g. Nationalu, nationalis; poporalu, popularis; vel nationalnicu, poporalnicu; e. g. Invatiatoriu nationalu, Professor, vel Praeceptor nationalis; idest: Invatiatoriul' Natici, Praeceptor Nationis.
- c) In escu, indicant Nomina derivata adhuc esse in possessione vocis radicalis; e. g. domnescu, dominalis; Episcopescu, Episcopalis; uti: Calu domnescu, equus Dominalis; Residentia Episcopésca, Residentia Episcopalis, idest: Calul' este a Domnului, Residentia este a Episcopului, equus est Domini, Residentia et Episcopi.
- d) In osu, indicant Nomina derivata proprietatibus Nominum substantivorum radicalium ex integro gaudere; e. g. apatosu, aquosus; nodosu, nodosus, id est: plènu de apa, plènu de noduri, aqua, nodis plenus.
- cta, fiunt accipiendo post se sequentes Particulas: du, aut utiu, vel isoru, ime, oiu, vel ocu, atu, vel etu, ie.

In du, ntiu, vel işoru, formata substantiva indicant significationem vocum radicalium esse imminutam; e. g. Domnicelu, Domnutiu, Domnisoru, Domicellus; purcelu, porcutiu, porcellus.

In ime, indicant, plures ciusdem generis res' in unam esse collectas, v. g. Omenime, hominum mul-

titudo; grasime, pingvedo; padurime, locus silvis obsitus.

In oiu vel ocu, indicant significationem vocum radicalium esse auctam, v. g. Omoiu vel Omocu, homo valde magnus; caloiu, vel calocu; equus admodum magnus; hace proveniunt substantivis: Omu, Calu.

In âtu vel etu, indicant, multitudinem rerum, vocis radicalis. e. g. Prunetu, Prunetum; spinetu, spinetum; pomâtu vel pomariu, pomarium.

In ie indicant Nomina derivata proprietates Vocis radicalis in magno gradu possidere, e. g. Câmpie, solitudo, locus campestris; ura, odium; urgie magnum odium.

3. Nomina substantiva ab Adjectivis derivata siunt assumendo Particulus has: étià, ime, itate, ciune.

In étià, indicant Nomina derivata habere proprietates vocis radicalis. v. g. Albétià, albedo; negrétià, nigredo; rosétià, rubor; veniunt ab Adjectivis; albu, negru, rosu.

In ime, indicant omnibus proprietatibus vocis radicalis gaudere, e. g. Inditime, altitudo, rosime, rubor; lungime, longitudo; lațime, latitudo; veniunt ab Adjectivis: inaltu, rosu, lungu, latu.

In itate, indicant proprietatem vocis radicalis integram. e. g. Bunitate, bonitas; Crestinitate, Christianitas, vel Christianismus; direptate, rectitudo, institia; proveniunt ab Adjectivis: bunu, crestinu, direptu.

In ciune, pariter indicant, habere proprietatem vocis radicalis vocem derivatam. e. g. Ințelepciune, sapientia, intellectus; amariciune, amaritudo, morticiune, cadaver, vel morticinum; derivantur ab Adjectivis: ințeleptu, amaru, mortu.

4. Nomina Adjectiva ab aliis Adjectivis derivata fiunt accipiendo Particulas sequentes: etiu, in, utiu, ișoru.

In etiu, iu, denotant partem tantum proprietatis vocis radicalis. e. g. Orbetiu, caecutiens; albenetiu, subalbus; maretiu, elatus; veniunt ab Adjectivis sorbu, albu, mare. Negreciu, nigrescens; albeciu, albescens; ab iisdem Adjectivis.

In utiu, işoru indicant imminutionem significationis vocis radicalis. e. g. Bunutiu, bunişoru, bonellus, grosus grosutiu, grosişoru, crassus utcunque vel crassiulus.

Observatio. Praeter superius adducta derivata Nomina adhue observari merentur ca, quorum ideae mente tantum anobis comprehenduntur; ex quibus quaepiana a simplicibus Nominibus, alia vero a verbis derivantur. Itaque:

1. Nomina a simplicibus derivata.

Hace formantur adsciscendo Particulam ie, veltate; v. g. a Frate, Frater, venit: fratie, et fratietate,
fraternitas; a sociu, socius, venit: socie, et societate,
societas.

Simili modo formantur etiam ab Adjectivis deducta, v. g. Tare, tárie, fortitudo; mare, márime vel márire, magnitudo, gloria.

2. Nomina a Verbis derivata.

In are, ere, ire. Haec indicant ipsam actionem, uti; venare, venatio; taiere, sectio; spargere, infractio; negrire, nigretia, nigredo.

Nota. Haec substantiva sunt simul Infinitivi Verborum primae, secundae, tertiae, et quartae Conjugationis.

In entu, indicant complexum proprietatis vocis radicalis, e. g. a juru, juro, venit: juramentu, juramentum; a credu, credo, venit: credementu, fides, vel ipse actus credendi.

In atu, itu, indicant, quali quispiam occupatur. e. g. Negotiatoritu, negotiatio; Directoratu, Directoratus.

In ura, indicant hoc quod factum est, ut: Fertura, coctio vel coctura, i. e. quod coctum est; scriptura, scriptura, i. e. quod scriptum est; faptura, factura, i. e. quod factum est.

In alà, haec indicant ipsam materiam, qua aliquid perficitur; e. g. negrealà, nigrities vel ipse color niger quo aliquid tingitur; urdialà, materia ad texturam necessaria; roscia, color ruber; albélà, color albus.

In oriu, vel ore, ipsam personam agentem indicant, e.g. Aratoriu, arator; sapatoriu, fossor; scriitoriu, scriptor; i.e. qui arat, fodit, scribit.

III. De Nominibus Compositis.

Nomina Composita fiunt ex simplicibus adsciscendo sibi aliam vocem, aut Particulam cum, vel sine conjunctione. Itaque:

- 1. Nomina composita cum conjunctione. Hujus gepieris Nomina in Lingva Daco-Romana sicut in Gallica,
 et tolica formantur, ubi duae voces sive Nomina per
 l'articulam de ad invicem conjunguntur. e: g. Domnu
 de cesà, Dominus domus vel Paterfamilias; (Italico: Patrone di casa); Facitoriu de bêne, Benefactor;
 omu de omenie, homo honestus; tâictoriu de lemne,
 ligniseca.
 - 2. Nomina composita sine conjunctione.

Sic formantur Nomina a verbis derivata, quibus praeponuntur Praepositiones inseparabiles, et cum iisdem in unam vocem coalescunt. e. g. Transmutare, transmutatio; descantare, discantatio; descultiare, discaltiatio; resturnare, eversio; despartire, dispartitio, sive divisio.

De signis Nominis.

Nomen sicut et Articulus respicit 1. Numerum. 2. Casum. 3. Genus.

- 1. Numeri sunt duo: Singularis, et Pluralis.
- 2. Casus sunt sex: Nominativus, Genitivus, Dalivus, Accusativus, Vocativus et Ablativus; ut cap. II. de Articulo vidimus.

De Generibus Nominum.

Nomina in Lingva Daco-Romana sicut in Gallica, et Italica duplicis tantum sunt generis; scilicet: Generis Masculini, et Foeminini; neutro penitus carent, ob eamque rem ipsam, quando aliquid neutraliter efferendum habent, utuntur foeminino, e. g. aquésta nu este de credutu, hoc non est credendum. Nu imprumutà réle pentru bune, ne retribuas mala pro bonis. Intru tote una è de a se socolire, inter omnia unum est considerandum. .

g. 12.

De Nominibus Masculinis.

Omnia Nomina, quae sexum masculinum significant, aut rem ex parte virili definiunt, sunt generis masculini; ciusmodi sunt:

- 1. Omnia Nomina, quae exeunt in u, vel iu, una cum iis quae desinunt in semivocalem u, et videntur desinere in consonantem, sive res animatas sive inanimatas significent. v. g. socru, socerus vel socer; frenu vel freu, frenum; Unchiu, Avunculus; ceriu, coelum; lupu, lupus; fagu, fagus; fulger, fulgur; fur, fur.
- 2. Nomina, quae natura sua, seu secundum statum, et dignitatem, viris conveniunt, sunt generis mas-

culini; ut: Jude, Judex; Impératu, Imperator; Preotu, Sacerdos; Episcopu, Episcopus; Invétiátoriu, Magister.

- veniunt Nominibus Latinis tertiae Declinationis masculini generis, quorum Ablativus terminatur in e, apud nos pariter sunt generis masculini; e. g: Parente, Parens; Frate, Frater; fole, follis; carbune, carbo; purece, pulex; sórece, sorex vel mus; pantece, venter; vulture, vultur, etc.
- 4. Nomina mensium sunt generis masculini; dicimus enim: aquestu Januarie, hic Januarius; aquestu Aprilis, etc.

Sic et Nomen anu, annus est generis masculini. Ceterum Nomina dierum sunt generis foeminini; sic dicimus: aquésta Luni, Marti, Mercuri, Joui, Vincri, Domineca, haec dies Lunae, Martis, etc.

Similiter et quatuor anni tempora sunt generis foemini; id est, dicimus: aquésta Primavéra, Véra, Tómna, Erna, hoc Ver, haec Aestas, hic Autumnus, haec Hyems.

§. 13.

De Nominibus Foeminini Generis.

Nomina, quae sexum foemininum significant, aut rem ex parte muliebri definunt sunt generis foeminini, ciusmodi sunt:

1. Omnia Nomina substantiva, quae terminantur in à, e, et é. e. g. Nepótà, Neptis; Fiià, Filia; sorà, soror; Coconà, Domicella; frunte, frons; vulpe, vulpes; margé, margarita; purcé, porcella.

Hine excipiuntur sequentia: Tatà, Pater; Papà, Papa; Baṣā, Dux turcicus; Duca, Duca; Luca, Lucas; Jude, Judex; lapte, lac; cane, canis; epure, lepus; clesce, forcipes; pariete, paries; pesce, piscis; genunche, genu; verme, vermis; nome, nomen;

șerpe, serpens; berbece, vervex; taciune, titio; dente, dens; sore, sol; sare, sal; mascure, verres, burete, boletus, c. a. p. (ut superius §. 12. Nro. 3 videre est.) quia sunt generis masculini.

Nota. Multa Nomina generis masculini transcundo ad numerum pluralem fiunt generis foeminini, e. g., freu, frenum, freuri; pamentu, terra, pamenturi. e. a. p.

9. 14.

De Declinatione Nominum.

Lingua Daco-Romana duas tantum habet Declinationese unam Nominum generis masculini, et aliam Nominum generis foeminini.

Declinatio I.

Nominum substantivorum masculinorum.

Nomina substantiva masculina triplicis sunt generis, nempe: alia, quae exeunt in u vel iu, e. g. Socru, socer; ceriu, coelum; alia in e; v. g. Frate, Frater; et quaepiam in consonantem, ut: uger, umer; vas, vas. Et dein haec induunt formam Articuli il, le, lu, et ul. Ubi tantum Articulus solus slectitur, Nomen autem manet immutabile. Itaque:

I. Forma: Cum Articulo il.

Hac Articuli forma flectuntur omnia substantiva masculina in u, iu desinentia, ut: socru, socer; ochiu, oculus; et i propter praecedentem vocalem amittit.

N. socru-'lui, socero. A. pre socru-1, socerum. V. o socru-'le! socer! A. dela socru-'l, a socero. dela socri-i, a soceris.

Singularis.
Socru-'l, socer.
Socri-i, soceri. socru-'lui, soceri. a soceri-'lor, socerorum.' socri-'lor, soceris. pre socri-i, soceros. o socri-'lor! o soceri!

Sie declinantur: Dumnedeu, Deus; smeu, draco; bou, bos; ouu, ovum; lotru, latro.

Forma Nominum, quae exeunt in in.

Pluralis. Singularis. Ochi-i, oculi. Ochiu'l, oculus. N. ochi-'lor, oculorum. m ochiu-'lui, oculi. ochi-'lor, oculis. occhiu-'lui, oculo. D. pre ochi-i, oculos. pre ochiu-'l, oculum. o ochi-'lor! o oculi! o ochiu-'le! o ocule! Abl, dela ochiu-'l, ab oculo. dela ochi-i, ab oculis.

Sic'declinantur: Morariu, molitor; trunchiu, truncus; Unchiu, Avunculus; pecurariu, opilio, vel pecuarius; vacariu, vaccarius; venditoriu, venditor; Invetiatoriu, Docens; bucatariu, coquus; manunchiu, manubrium, etc.

II. Forma: Cum Articulo le.

Secundum hanc formam flectuntur omnia Nomina masculini generis, quae exeunt in e, prout:

Singularis. Pariete-le, paries. | Parieti-i, parietes. G. a pariete-lui, parietis. pariete-lui, parieti. A. pre pariete-le, parietem. V. o pariete-le! o paries!

Pluralis. a parieti-lor, parietum. parietf-lor, parietibus. pre parieti-i, parietes. parieti! vel parietilor! o parietes! A.dela pariete-le, a pariete. dela parieti-i, a parietibus.

Sic declinantur: şerpe, serpens; Parente, Parens pesce, piscis; vulture, vultur; mugure, germinatio; sore, sol, etc.

III. Forma: cum Articulo lu.

Hac formula flectuntur pariter Nomina substantiva masculini generis desinentia in u vel iu, ut:

Pluralis. Singularis. Domnu-l', Dominus. Domni-i, Domini. G. a Domnului, Domini. a Domni-lor, Dominorum.

Domau-lui, Domino. A. pre Domnu-l', Domi-| pre Domni-i, Dominos. num.

Domni-lor., Dominis.

V. o Domne! vel-le!oDomine.

o Domni! velDomni-lor. Domini.

A. dela Domnu-l', a Domino: | dela Domni-i, a Dominis.

IV. Forma: cum Articulo nl.

Singularis.	Pluralis.
N. Os-ui, os,	Ose-le, ossa.
G. sos-ului, ossis.	m óse-lor, ossium.
A. os-ulai, ossi.	óse-lor, ossibus.
D. pre o-ul, os.	pre óse-le, ossa.
V. o os-ule! oos!	o ose-le! o ossa!
Abl. dela os-ul, ab osse.	dela ósc-le, ab ossibus.

Sic Declinantur: Fulger, fulgur; ugur, uber; vas, vas-vasis; tener, tener; piper, piper.

Nota. 1. Nominibus Propriis virorum in Genitivo, et Dativo casu Numeri Singularis Articulus praeponitur; postponitur autem tunc, quando post Nomen Proprium immediate sequuntur Pronomina Possessiva, meu, tiu, suu, nostru, vostru; e. g. Nom. Petru, Petrus. Gen. a lui Petru; cum Pronomine erit: Petrul' meu; in Gen, a Petrului meu.

Nota. 2. Nomina rerum Animatarum Vocativum habent dupliciter cum vel sine Articulo. e.g. Domnule! vel Donne! Domine! Nepôte! vel Nepôtule! Nepos! etc.

Declinatio If.

Nominum substantivorum foemininorum.

Hace nomina sicut Masculina triplicis sunt generis, nempe: quaedam, quae exeunt in a, ut: capra, vapra; musca, musca; alia in e, ut: pasciune, pascaum; rugine, rubigo; alia denique in ea vel é ui : schintea, scintilla; vergea, virga. Quae deinde ficctuntur cum Articulo a, oa vel la.

I. Forma. Cum Articelo a-

Secundum hanc formam flectuntur 1. Omnia Nomina in à desinentia, quae dum cum Articulo conjunguntur illud à ammittunt, et in eius locum succedit Articulus a; e. g. masa, cum Artic. mas'a, vel masa mensa; vergurà, vergura vel vergura, virga. Itaque:

Singularis.

N. Capr'a, capra.

G. ■ capr'-ii-ei, caprae.

D. capr'-ii-ei, caprae.

A. pre capr'-o, capram.

V. o caprà! o capra!

Pluralis.

Capre-le, caprae.

a capre-lor, caprarum.
capre-lor, capris.

pre capre-le capras.

o capre-le! vel capre-lor!

o caprae!

dela capre-le, capris.

A. dela capr'-a , = capra.

Sie declinabitur: Fecioră, Virgo; usciă, ostium vel porta; mână, manus; érbă, herba; pénă, pênna; venă, vena; lână, lana; alună, avellana; coronă, corona etc.

Quae in e exeunt; uti sunt: sorte, cum Artic. sortea, sors; morte vel mortea, mors; pane cum Art. panea, panis.

Singularis.

N. Pane-a, panis.
G. ■ pane-i-ii, panis.
D. pane-i-ii, panis.
A. pre pane-a, panem.
V. o pane-a! o panis!
A. dela pane-a, a pane.

Pluralis
Pani-le, panes.

pani-lor, panium:
pani-lor, panibus.
pre pani-le, panes.
o pani-le, panes.
dela pani-le, a panibus.

Sic declinabitur: Carte, liber; sanitate, sanitas; mente, mens; ureche, auris; unghe, ungvis; ghinte, gens; veste, nuntium; spinare, spina dorsi; lature, latus; pipaire, palpatio; fiere, fel; etc.

II. Forma. Cum Articulo oα vel la.

Secundum hane flectuntur Nomina, quae desinunt in ea vel é; c. g. Turturea, vel turturé, cum Art.

Turturea-oa, vel turturé-oa vel turturé-la rundunca, runduné, cum Art. rundunea-oa, vel rundiné-oa, vel runduné-la.

Singularis.

 N_{\cdot} Turturé-oa, vel turturéla, *turtur*.

G. a turturé-lei, turturis.

D. turturé-lei, turturi.

A. pre turturé-oa-la, turtu- pre turturele-le, turtures.

V. o turturé-oa-la! o turtur!

A.dela turturé-oa-la, a tur- dela turturele-le, turturiture.

Pluralis.

Turturele-le, turtures.

turturele-lor, turturum. turturele-lor, turturibus.

o turturele-lor! o turtu-

bus.

Sic declinabitur: Andre, acus adstrictoria; vergé, virga; curé, lorum; purcé, porcella; nué, virgula, etc.

Observatio. In forma Articuli oa; - potest mutari in 7, adeo ut loco turturéoa, possimus dicere turturéla, quod /, deinde ctiam in reliquis casibus tam Numeri Singularis, quam Pluralis naturaliter sequitur; i. e. Gen. a turturélei; Dat. turturélei; et sic porro ut paradigmate allato videre est.

§. 15.

De Declinatione Adjectivorum.

I. Adjectivorum generis Masculini.

Nomina Adjectiva masculini generis declinantur codem modo quo substantiva, nempe: quae exeunt in u, iu, assumunt Articulum il, et lu; quae vero in a desinunt Art. le.

Paradigma Adjectivorum.

Singularis.

N. Reu-1, malus.

Vechiu-l', Limpede-le, vetus. limpidus.

G. a réu-lui. D. réu-lui. A. pre réu-'l. V. réu-'le. Abl. dela réu-'l.	a vechiu-lui. vechiu-lui. pre vechiu-l'. o vechiu-le! dela vechiu-l'.	a limpede-lui. limpede-lui. pre limpede-le. o limpede-le! dela limpede-le.
N. ** Rėi-i,	Pluralis. vechi-i	limpedi-i,
G. a réi-lor. D. réi-lor.	veteres. vechi-lor. vechi-lor.	limpidi. a limpedi-lor. limpedi-lor. pre limpedi-i.
A. pre rei-i. V. o rei-i! vel rei-lor! Abl. dela rei-i.	pre vechi-i. vechi! vel vechi-lor! dela vechi-i.	o limpedi! vel limpedi-lor! dela limped-i.

II. Adjectivorum Generis foeminini.

Nomina Adjectiva soeminina easdem Articuli formas assumunt, atque cum ciusdem generis (soeminini) substantivis, secundum casdem regulas slectuntur, id est: quae exeunt in à assumunt Articulum a, e. g. Formósá, cum Art. formósía, vel sormósa: quae in desinunt pariter Art. a; e. g. mare, marea, vel marea; quae vero in ea vel é illa assumunt Art. oa vel la e. g. grea, grea-oa, gravis.

Paradigma.

Singularis.

N. Formos'a,	Subțire-a,	Rea-oa-la,
- / -		mala.
formosa,		ré-lei.
G. formos'ei-ii.	,	ré-lei.
D. formos'ei-ii.	subțire-i-ii.	pre rea-oa-la.
A. pre formos'a.	pre subțire-a.	pre rea-oa-in
V. o formos'a.	o subțire-a.	o rea-oa-la.
A.dela formos'a.	dela subțire-a.	dela rea-oa-la.

Pluralis.

N.	Formóse-le,	Subțiré-le,	Ré-le,
	formosae.	subtiles.	malae.

A. pre formóse-le. V. formose! vel formóse-lor!

A, dela formósele.

a subțiréle-lor, subțiréle-lor. pre subțiréle le. m subtiréle! vel

subtiréle-lor! dela subțiréle-le.

a role-lor. rélédor. pre réle-le.

réle! vel réle-lor! dela réle-le.

Observatio. Quae superius de Art. oa, notavimus, hic quoque locum habent; id est: dum Art. oa, conjungitur cum Adjectivis, quae in é, sive ea desinunt; o, potest mutari in l, ut loco: albicé-oa, possumus dicere: albicé-la; buné-oa, buné-la.

§. 16.

De Declinatione substantivorum cum Adjectivis.

Hic sequentes fundamentales regulae sunt observandae.

1. Si Adjectivum cum substantivo masculini generis simul sit declinandum, quod ex eis praeponitur suscipit Arliculum et declinatur, quod autem postponitur percasus invariatum manet.

I. Declinatio substantivorum masculinorum.

Forma. 1. Declinatio substantivorum generis masculini postposito Adjectivo.

Singularis.

 $\mathbf{N}_{\bullet,-}$ Pomu-'l, du'ce, pomus dulcis.

pomu-lui, dulce. pomu - lui dulce.

o pomu-'le dulce! Abl. dela pomu-'l dulce.

pre pomu-'l dulce.

Pluralis.

Pomi-i dulci, · pomi dulces.

a pomi-lor dulci. pomi-lor dulci.

pre pomi-i dulci.

o pomi-lor dulci! dela pomi-i dulci.

Forma. 2. Declinatio substantivorum generis masculini praeposito Adjectivo.

Singularis.

N. Dulce-le pomu, ducis pomus.

G. a dulce-lui pomu.

D. dulce-lui pomu.

A. pre dulce-le pomu-

V. dulce vel dulce-le pomu!

A. dela dulce-le pomu.

Pluralis.

Dulci-i pomi.
dulces pomi.

dulci-lor pomi. dulci-lor pomi.

pre dulci-i pomi.

mi! dulci-lor po-

dela dulci-i pomi.

- 2. Si Adjectivum, et Substantivum foeminini generis simul sint declinanda, quod ex iis praeponitur declinatur; quod vero postponitur, per casus quidem invariatum manet, in Genitivo tamen et Dativo singulari mutat modo in e, modo in i.
- II. Declinatio substantivorum generis foeminini cum Adjectivo.

Forma. 1. Pracposito substantivo, et postposito Adjectivo.

Singularis.,

N. Panur'a alba.

G. a panur'ei albe.

D. pånur'ei albe.

A, pre panur'a alba,

V. panura alba!

A. dela panur'a alba.

Pluralis.

Panuri-le albe.

pannus albi.

a panuri-lor albe. panuri-lor albe.

pre panuri-le albe.

o panuri v.panuri-lor albe! dela panuri-le albe.

Forma. 2. Postposito substantivo, et praeposito Adjectivo.

Singularis,

N. Alb'a panura.

albus pannus.

G. a alb'ei panure.

D. alb'ei panure.

A. pre alb'a panura.

V. albá pánurá.

A. dela alb'a pánura.

Pluralis.

albe-le panuri vel albi pannus.

a albe-lor panuri — e albe-lor panuri — e

pre albe-le panuri — 🔳

o albe-lor pånuri! — e

dela albe-le panuri — e

: [

Declinatio Nominum cum Pronomine Demonstrativo aquestu, et aquelu.

Pronomen demonstrativum, aquestu, et aquelu, vel praeponitur, vel postponitur Nomini: itaque in primo casu, i. e. si Nomini praeponatur, tunc tantum Pronomen declinatur, Nomen autem manet invariatum, cujuscunque sit generis; in secundo casu vero, i. e. si Nomini postponatur, tunc utrumque declinatur. Itaque:

I. In Genere Masculino.

Forma. 1. In primo casu quando Nomini praeponitur.

Singularis.

Aquestu Domnu mare, iste Dominus magnus, G. a aquestuiDomnu mare, aquestuiDomnu mare. A. pre aquestu Domnu mare. pre V. o aquestu Domnu mare! A.dela aquestu Domnu ma- dela aquesti Domni mari. re.

Pluralis.

Aquesti Domni mari. isti Domini magni. a aquestor Domni mari. aquestor Domni mari. aquesti Domni mari. o aquesti Domni mari,

Forma. 2. In secundo casu quando Pronomen aquestu Nomini postponitur.

Singularis.

N.Muntele aquestu umbrosu, mons iste umbrosus. G. a muntelui aquestui umbrosu. D.muntelui aquestui umbrosu. etc.

Pluralis.

Muntii aquesti umbrosi. montes istiumbrosi. a munților aquestor umbrosi. munților aquestor umbrosi. etc.

II. In Genere foeminino.

Forma. 1. Praeposito Nomine.

Singularis.

N. Aquesta Beserica inalta; ista Ecclesia alta.

G. a aquestei Beserici inalte. a

D. aquestei Beserici inalte. etc.

Pluralis.

Aquesto Beserici inalte.

istae Ecclesiae altae.

aquestor Beserici inalte.

aquestor Beserici inalte.

etc.

Forma. 2. Postposito Nomine.

Singularis.

N. Èrba aquéstà verde,
 herba ista viridis.
 G. a érbei aquestei verdi.

D. erbei aquestei verdi.

etc.

Pluralis.

Erbile aqueste verdi,

herbae istae virides.

a érbilor aquestor verdi.

érbilor aquestor verdi.

etc.

Observandum. Adjectivum totu, omnis, si praeponatur substantivo, in Singulari in utroque genere manet indeclinabile, e.g. Tot' omul', omnis homo, Gen. a tot omul', omnis hominis. In foem: total faptura, omnis creatura; Gen. a total faptura, omnis creaturae. In Plurali vero in ambobus Numeris declinatur more Adjectivorum.

Interim si hoc Adjectivum per se absque substantivo sumatur, tunc in utroque Numero declinatur more substantivorum, nam tunc consideratur tanquam substantivum; e. g. Totul', totum; Gen. a totului, totius; Dat. totului, toti. etc. Plur. Totii, Gen. a tuturor. etc.

Nomina Adjectiva communia; id est: quae in desinunt; ut: mare, dulce, subtire, verde; cum substantivis masculini aut foemini generis aequaliter declinantur; ut: Pomu verde, pomus viridis; frundia verde, frons (dis) viridis; baţu subţire, baculus subtilis, tenuis; nuia subţire, ferula vel virgulta subtilis; campu mare, campus magnus; apa mare, aqua magna, etc.

De Formatione Nominum foemininorum a masculinis.

I. Ex substantivis.

1. Nomina substantiva Consangvinitatis, fiunt foeminini generis assumendo literam à, seu vocalem u in à mutando; c. g. socru, socer, socrà, socrus; Nepotu Nepos, Nepotà, Neptis; cumnatu, cognatus, cumnatà, cognota. etc.

Excipe: Tata, Pater; Frate, Frater; Unchiu, Patruelis; quia haec pro genere foeminino habent distinctum Nomen; e. g. Tata, foem: habet Mama; Frate-Sord; Unchiu-Matusa, amita.

2. Nomina Gentilitia formant foemininum ex masculino assumendo óe, aut óicá, v.g. Unguru, Hungarus, Unguróc, vel Ungoróicá Hungaru; Rusu, Russus, Rusóc, vel Rusoicá et etiam Ruscá, foemina Russica, Sérbu, Servus vel Rascianus, Serbóe vel Serboicá, Serva vel Rasciana, Turcu, Turcus, Turcóc, vel Turcoicá, foemina Turcica.

Verum Romanu, Romanus v. Valachus, habet, Rumana, dicitur etiam Romanca; Moldovanu, Moldovanu, Moldovanu, Moldovanu, Bucovineanu, Bucovineanu, Talianu vel Italianu, Talianca vel Italiana.

Observatio. Macedo-Romani brevius, et rectius formant Nomina foeminina a masculinis; dicendo: Turcu, foem. Turca; Grecu, Gréca; Némțiu, Nêmtia.

- 3. Nomina appellativa supremarum Dignitatum, tam secularium, quam ecclesiasticarum, fiunt foeminini goneris assumendo Syllabas és à, es à, aut is à, ut: Impératu, Imperator, Impératés à, Imperatrix; Prinçu, Princeps, Princes à; Palatinu, Palatinus, Palatines à vel Palatinis à; Preotu, Sacerdos Preotés à, Sacerdotissa, etc.
- 4. Nomina Appellativa, quae minores dignitates, cat plane servilia munta achotant, fiunt forminini Ge-

neris, quae exeunt in in ultimum u in tia mutando: ut: Negutiátoriu, Negotiator, Negutiátoritiá; purcariu, porcarius, purcáritiá; vácariu, vaccarius vacáritiá. Quae vero desinunt in millud mutant in itia, ut: Cápitanu, Capitaneus, Cápitánitiá; Spanu, Supanus vel Comes, Spánitiá, etc. Directoru, Directoritiá; Inspectoru, Inspectoritiá, etc.

5. Nominibus Animalium, maxime autem silvaticorum, ut foeminina fiant, additur óe v.g. lupu, lupus, lupóe; ursu, ursus, ursóe; epure, lepus, epuróe; leu, leo, leóe.

Excipe: Cerbu, cervus, quia focminium habet ciutà; caprioru, capreolus, capriora. Item Nomina animalium domesticorum, quae pro foeminino genere habent nomen distinctum; prout: asinu, asinus, asina, cane, canis, catia; berbece, vervex, oue; calu caballus vel equus, épà, èqua; porcu, porcus, scrófa, scrofa; tauru, taurus, vaca, vacca; martanu, vel matocu, catus, mucia, vel catusa; galinariu, vel cocosu, gallus, galina, galina.

Porumbu, palumbus, tamen format foemininum porumbitià; paseroi, passer, pasere; sed paunu, pavo habet paunitià. —

Observandum. Secundum Dialectum Macedo-Romanam Nomina allata faciunt masculinum ex foeminino accipiendo in fine litteram à, e. g. lupu, lupus, lupă; ursu, ursă; porcu, pórcă. —

II. Ex Adiectivis,

1. Adjectiva quae in genere masculino desinunt in u, in foeminino mutant u, in d, v. g. negru, niger, negrà, nigra; acru, acer, acrà, acris; bunu, bonus, bunà, bona; lungu, longus, lungà, longa; legatu, ligatus, legatà, ligata.

Quae desinunt in in formant foemininum in e; ut vechiu, vetus, vechie; predatoriu, praedator, predatóre, re, praedatrix; trecitoriu, transiens, trecitore.

Sic et Nomina Adjectiva communia in forminino sicut in masculino reservant e; ut: tempu turbure, tempu turbure, tempu turbida; pomu pus turbidam; apá turbure, aqua turbida; pomu dulce, dulce pomum; nucá dulce, nux dulcis.

§. 19.

De Formatione Numeri Pluralis substantivorum

- I. Ex substantivis Masculini generis:
- 1. Nomina substantiva, quae vel natura sua viris tribuuntur vel eorum officia, aut dignitates significant formant pluratem in i v.g. Domnu, Dominus, Dominus, Dominus, Dominus, Dominus, Domini; pruncu, puer, prunci, pueri; frate, frater, frati, fratres; cuscru, consocer, cuscri, consoceri; Imperatu, Imperator, Imperator, Imperatores; Consiliariu, Consiliarius, Consiliarius, Consiliarii; pastoriu pastor pastori, pastores.

Excipiuntur hinc Papa, Papa, Başa, Bassa v. Dux supremus Turcarum, quia pluralem habent in e. e. g. doi Pape, trei Base.

- 2. Nomina substantiva masculini generis animalium domesticorum et silvaticorum pariter formant Pluralem in i, e. g. Calu, equus, caii, equi; bou, bos, boi, boves; lupu, lupus, lupi, lupi; cerbu, cervus, cerbi, cervi; ursu, ursus, ursi, ursi; asinu, asinus, asini, asini; tauru, taurus, tauri, tauri; bibolu, bubalus, biboli, bubali; iepure lepus, iepuri, lepores.
- 3. Nomina substantiva in e desinentia, quae sexum Masculinum significant aut a Nominibus latinis masculini generis tertiae declinationis proveniunt formant pluralem mutando e in i, ut: pariete, paries, parieti, parietes; ariete, aries, arieti, arietes; fole, follis, foii, folles; berbece, vervex, berbeci, verveces; cane, canis, cani, canes; teciune, titio, teciuni, titiones; vulture, vultur, vulturi, vultures; carbune, carbo, carbuni, carbones; marmore, marmor, mar-

mori, marmores; verme, vermis, vermi, vermes; dente, dens, dinti, dentes.

- 4. Nomina substantiva arborum fructiferarum, aut silvestrium similiter Pluralem formant in i, e. g. māru, malus, meri, mali; pomu, pomus, pomi, pomi; piru, pirus, peri, piri; fagu, fagus, fagi, fagi; nucu, nucus, nuci, nuci; prunu, prunus, pruni, pruni; cereșu, cerasus, ceresi, cerasi; ulmu, ulmus, ulmi, ulmi; plopu, populus, plopi, populi; frasinu, fraxinus, frasini, fraxini, etc.
- 5. Nomina substantiva fructus cujuscunque generis significantia formant Pluralem in e, v.g. granu, vel grau, triticum, in plur. grane; cucurus, caco-oryza vel, turcicum, cucuruse; maru, malum, mere, mala; pera, pirum, pere, pira; ceresa, cerasum, cirése, cerasa; pruna, prunum, prune, pruna, etc.
- 6. Nomina substantiva partes corporis, aut res manufactas designantia, formant Pluralem alia in e, alia in i, alia vero in uri, e.g. picioru, pes, picióre, medes; degetu, digitus, degete, digiti; capu, caput, enpite, capita; os, os, (ossis), ose, ossa; organu, organum, organe, organa; caru, currus; care, currus; firu, filum, fire, fila; lemnu, lignum, lemne, ligna; semnu, signum, semne, signa; ochiu, oculus, ochi, oculi; umeru, humerus, umeri, humeri; genunchiu, genu, genunchi, genua; piru, pilus; peri, pili; peptu, pectus, pepturi, pectora; blidu, patina, blide, patinae; toiagu, baculus, toiage, baculi; patu, lectus, paturi, lecti; nodu, modus, noduri, nodi; jugu, jugum, juguri, juga; strangu, strangulum, stranguri; olu, olla magna vel amphora, oluri; faguru, favus, faguri; struguru, botrus, struguri; fumu, famus, famuri, fami; vinu, vinum, Vinuri, vina.
- 7. His accedunt adhuc sequentia substantiva: campu, campus; tempu, tempus; randu, ordo; iadu, hiatus sive infernus; venatu, venatus; riu, rivus; vervu, vertex; plumbu, plumbum; somnu, somnus;

fenu, foenum, et alia ex lexicis discenda, quae pariter Pluralem formant in uri, ut: campuri, tempuri, venturi, venaturi, plumburi, etc.

- II. Ex substantivis foeminini generis formamus Pluralem sequenti modo:
- 1. Substantiva foeminini generis in à desinentia, resque animatas, aut inanimatas, fructus, ornatum muliebrem, aut instrumenta domestica designantia, formant Pluralem mutando à in e, v. g. Dómna, Domina " Domne, Dominae; vergura, virgo, vergure, virgines; siià, filia; siie; filiae; feciorà, virgo, fecióre, virgines; mumă; mater; mume, matres; sócrá, socrus, socre, socri; nepótá, neptis, nepóte, neptes: capra, capra, capre, caprae; épá, equa, épe, equae; capriora, capreolus, vel caprea, capriore, caprioli; olà, olla, ole, ollae; apa, aqua, ape, aquae; masa, mensa, mese, mensae; ferésta, fenestra, fereste, fenestrae; furcutià, furcilla, vel furcula; furcutie, farcillae; etc. substantiva fructus denotantia v. g. aluna, avellana, alune, avellanae; pérà, pirum, pere, pira; cèrésà, cerasum, cèreșe, cerasa; pruna, prunum, prune, pruna, etc.

Excipe. Ex nominibus res animatas significantibus, sórá, soror; muiere, mulier; nuorá, nurus; quia Pluralem habent sorori, sorores; nuruori, nurus; muieri, mulieres. Ex substantivis res inanimatas significantibus excipe: vacá, vacca; oue, ovis; limba, linqua; quae Pluralem habent in i v.g. vaci, vaccae; oui, oves; limbi, linquae. Ex iis autem, quae fructus designant excipe: fragá, fragum vel fraga-fragorum; nucá, nux; persicá; persicum, quae Pluralem pariter formant in i et etiam in ut: fragi, v. frage fraga; nuci, nuces; perseci, persica.

Huc pertinent adhuc etiam haec substantiva i rugă, rogatio; fugă, fuga; strungă, porta augusta in ovili; pungă, alias bursă, marsupium; quae aeque Ruralem formant in i v.g. rugi, fugi, strungi, pungi.

- 2. Nomina substantiva foeminina ab adjectivis, aut verbis derivata in e, formant Pluralem in i, v.g. bunitate, bonitas; bunitati, bonitates; sanitate, sanitas, sanitati; lungime, longitudo lungimi, longitudines; cantare, canticum, cantari, cantica; ducere, ductus, portatio, vel vectura, duceri; singuratate, solitudo, singuratati, solitudines.
- desinentia formant similiter Pluralem in i mutando; ut: punte, pons, punti, pontes; ploe, pluvia, ploi, pluviae; schintee, scintilla, schintei, scintilla lae; fune, funis, funi, funes; vespe, vespa, vespi, vespae; unghie, unquis, unghii, ungues; osie, axis, osii, axes; lege, lex, legi, leges; furingine, fuligo, furingini, fuligines, etc.

Nomina substantiva in é vel ea desinentia in Plurali assumunt le; ut: curea corium, sive lorum, curéle, lora; rinduné, hirundo, rindunéle, hirundines; vergé, virga, vergéle, virgae; turturé, turture, turt turele, turtures.

§. 20.

De Formatione Numeri Pluralis Adjectivorum.

- I. Adjectivorum Generis, Masculini.
- 2. Omnia Adjectiva masculini Generis desinentia in consonantem, aut vocalem m formant Pluralem in i, more latinorum; v. g. reu, reus, sive malus, rei, rei; negru, niger, negri, nigri; vechiu, vetus, vechii, veteres; bunu, bonus, buni, boni; largu, largus, largi, largi; lalu, latus, lati, lati; ager, acer; ageri, acres; misel, miser, misei, miseri; tener, teneri, teneri, teneri.
- 2. Adjectiva communis generis mutant e Nominativi Singularis in Nominativo Plurali in i, v. g. tare, fortis, tari, fortes; verde, viridis, verdi, virides;

dulce, dalcis, dulci, dulces; limpede, limpidus, limpedi, limpidi; mare, magnus, mari, magni.

II. Adjectivorum Generis foeminini.

1. Adjectiva foeminini Generis desinentia in à formant Pluralem mutando à in e; v. g. bună, bona, bune bonae; tenera, tenera, tenera, tenerae; minunată, mirabilis, minunate, mirabiles; grosă, crassa, grose crassae.

Excipe, desinentia in gå quia Pluralem habent in gi, ut lungå, longa, lungi, longae; lårga, larga, largi, largae. Desinentia vero in faciunt Pluralem in le, v. g. rea, rea, vel mala, réle, reae; sive malae; grea, gravis, gréle, graves.

2. Adjectiva communis generis foeminina, mutant singularis in Plurali in i, e.g. mare, magna, mari, magnae; verde, viridis, verdi, virides.

Observandum. Multa nomina substantiva in Linqua Daco-Romana inveniuntur, quae in Numero singulari sunt generis masculini, quae dum ad pluralem numerum transeunt una, aut pluribus syllabis crescunt, et fiunt foeminina ejusmodi sunt: capu, caput, capete, capita; nodu, nodus, noduri, nodi; podu, podium, podia; turnu, turris, turnuri, turres etc.

Ulterior manuductio, quomodo ex singulari Pluralis formatur, invenitur in Lexicis, et ex communi sermone optime propria reddi petest.

S. 21:

De Augmento, et decremento significationis No-

- I. Augmentum Nominum substantivorum, et adjectivorum.
- 1. Nominum Adjectivorum masculinorum quia comparantur, significatio in Linqua-Daco-Romana vix aliquando augmentatur; augetur autem Substantivorum

eiusdem generis valde, quando eis in fine additur oiu v, g. Omu homo, omoiu, homo extra ordinariae magnitudinis; calu, equus, caloiu, equus valde magnus etc.

2. Foeminina autem Nomina incrementum accipiunt, assumendo syllabam one, vel oin, ut: Muiere, mulier, muierone vel muieroiu, mulier valde magnae staturae; fétà, filia, dicitur fêtoiu vel fêtone, fétà-toiu, filia innupta extra ordinariae magnitudinis.

H. Decrementum Nominum.

Substantivorum generis Masculini imminuitur accipiendo unam ex hisce syllabis, utiu, işoru, elu, celu, aşu v. g. Domnu, Dominus, Dominişoru, Domicelu, Domicelus; Frate, Frater, Fratutiu, Fratişoru, Fraticelu, vel Frațelu, Fraterculus vel Fratricellus; câne, canis, cânutiu vel cânișoru, caniculus; câțelu, catulus, diminutivam habet cațeluşu; nepotu, nepos, nepoțelu. Sie et Adjectiva, bunu, bonus, bunutiu, vel bunișoru, bonellus, negru, niger, negrutiu, negrișoru, nigrellus, albu, albus, albutiu, albișoru, albidus.

Observandum. Eliam Nomina propria virorum, et focminarum potiuntur incremenium et decrementum; ut Joan, Joannes, Joanoiu, Joanutiu, vel Nutiu, Jonitia; Martinu, Martinus, Martinoiu, Martinutiu; Georgie, Georgius, Georgitia etc. Focminini ut: Ana, Anna, Anóe, Anutia; Maria, Maria, Mariutia etc.

2. Foeminina imminuuntur adjungendo sibi unam exhis quae sequuntur syllabis: itia, isora, icea, utia, ica, cica; v. g. Domna, Domina, Domnitia, Domnutia, Domnisora, Domnicica, Domnicea, Domicella; buna, bona, bunitia, bunisora, bunicea, bunuca, bonella; dulce, dulcis, dulcella etc.

S. 22.

De Comparatione Adjectivorum.

Omnia Adjectiva in Linqua nostra Daco-Romana sicut in Latina, Italica, et aliis per tres gradus compafativum, indicantes in quali statu res aliqua vel Persona inveniatur, id est: quanto res una prae alia emineat, quanto sit major vel minor, melior vel pejor, turpior vel pulchrior. Nihil est facilius in linqua Daco-Romana, quam formare comparativum, et superlativum a Positivo gradu.

Comparativus enim formatur praeponendo Positivo conjunctionem mai, magis, v.g. Bunu, bonus, mai bunu, melior; lungu, longus, mai lungu, longior; santu, sanctus, mai santu, sanctior; et Superlativus fit praeponendo ei Pronomen Demonstrativum, quelu, ille in genere masculino, et quea, illa in genere focminino, ac Adverbium mai, magis; v.g. quelu mai bunu, optimus, quea mai buna, optima, quelu mai lungu, longissimus, quea mai lunga, longissima; quelu mai santu, sanctissimus, quea mai santa, sanctissima. Vel fit etiam praeponendo Adverbium pré valde, ut pré bunu optimus, pré santu, sanctissimus, etc.

Paradigma I.

Comparatio Adjectivi cum substantivo masculini generis,

	Singularis,	and the same of th
N. Nucu'l umbro-	mai umbrosu,	quelu mai umbro-
su, nacus um-		su.
brosa.		1
G. Nucu'lui um-	mai umbrosu,	quelui mai umbro-
brosu.	y	su.
D. Nucu'lui um-	mai umbrosu "	quelui mai um
brosu,		brosu.
A. pre Nucu'l um-	mai umbrosu, *	quedu mai umbro.
brosu.		Su.
Vo Nucu'le um-	mai umbróse!	quelu mai umbro-
bróse!		se!
Abl. dela Nucu'l	mai umbrosu.	quelu mai umbro-
umbrosu,		su.

Pluralis,

N. Nuci-i	umbro-	mai	umbrosi,
si, G. a Nuci brosi.	-lor Um-	mai	umbrosi,

quei mai umbrosi.
quelor mai umbrosi.
etc.

Paradigma II.

etc.

Comparatio Adjectivi cum Nomine foeminini generis.

Singularis.

N. Ap'a amarà,	mai amara,
aqua amara,	1
G. Ap'ei amare,	mai amare,
- •	mai amare,
A. pre Ap'a amara,	
V. o Ap'a amara!	
Abl, dela Ap'a ama-	•
rá.	

quea mai amara, quei mai amara, quea mai amara, quea mai amara, dela quea mai amara, ra.

Pluralis.

N. Ap	e-le a	mare,	mai	amare,
G, a	Ape-lo	rama-	mai	amare,
r	в, ′	. '	, ,	
D. Ap	e-lor	amare,	mai	amare,
A. pre	e Ape-l	e ama-	mai	amare,
i r	e•		,,	
3	etc.			etc.

que-le mai amare, que-lor mai amare,

que-lor mai amare, que-le mai amare.

etc.

Nota. In Superlative, sicut jam superius monui, loco quelu mai, quea mai, potest poni, imo frequentissime ponitur pré, forte, detotu, preste masura, quae significant valde, admodum, ultra modum, supra modum, nimis.

§. 23.

De Nominibus Numeralibus.

Adjectivis numerantur etiam Nomina Numeralia. Sunt autem Nomina Numeralia septuplicia, nimirum: Cardinalia, Ordinalia, Proportionalia, Multiplicativa, Duplicativa, Partitiva, et Gollectiva.

I. Cardinalia sunt quae Numerum absolute significant, et quorum interrogatio est quoti? quot? ut:

Unu, una	*	T
doi	Q	II
-1	3	III
trei	4	IV
patru	5	V
quinque	iii.	VI :
şése		VII
şép te		VIII
optu	0	IX '
noue	10	X
qece	11	XI
unu-spre-dece	12	XII'
doi-spre-dece	13	XIII
trei-spre-dece	14	XIV
patru-spre-dece	15	XV.
quinqué-spre-dece	10	XVI
sése-spre-dece	17	XVII
sépte-spre-dece	18	XVIII
optu-spre-dece	10	XIX
noue-spre-dece	20	XX
doue deci	21	XXI
doue deci si unu	22	XXII
doue deci si doi	30	XXX
trei deci	40	XL
patru deci	50	L
quinqué deci	60	LX
sése deci	1	LXX
șepte deci	80	LXXX
optu deci		· XC
noue deci	90	C
una sutà	100	cc
doue suto	200	CCC
trei sute	300	CD
patru sute	400	D
quinque sute	500	DC
şése sute	600	LD 0

700	DCC
800 🐃	DCCC
900	CM ·
1000	M
2000	II * ·
3000	III)
4000	ĪV
5000	$\overline{\mathbf{v}}$
6000	⊽ r
7000	VII ,
8000	VIII
9000	ĪX
10000	X=CCIOO
100000	centum millia
1000000	unus millio
2000000	duo milliones.
	800 900 1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000 9000 100000 100000

Nota 1. Exhis numeris solus unu et una declinatur (sicut Articulus indelinitus, cujus declinationem iam vidimus, et qua Pronomen inferius iterum recurret) reliqua manent indeclinabilia; tamen quando exprimunt Dativum recipiunt Praepositione. la v. g. la doi omeni amu datu pane, duobus hominibus dedi panent. Interim si opus sit reliquos numeros declinare, possumus eos declinare praeponendo Nomini Pronomen demonstrativum Numeri Pluralis, quei, quele, ille, illae; v. g. Quei doi omeni, illi duo homines, Gen. a quelor doi omeni, illorum duorum hominum. Quele doue muieri, illae duae mulieres, Gen. aquelor doue muieri, illarum duarum mulierum.

Nota 2. Si hace Nomina Numeralia cum substautivo conjungantur, tunc supra novemdecim recipio unt Praepositionem de e. g. Douêdeci de omeni, viz ginti homines; quinquedeci de omeni, quinquagina ta homines; una sutà de omeni, centam homines.

Nota 3. 'Ambi, ambe, ambo, ambae, sic decli-

Pluralis.

Mascul.

N. 'Ambi, ambo.

G. 'Ambilor, amborum.

D. 'Ambilor, ambobus.

A. pre 'Ambi, ambos.

V. o 'Ambi! o ambo!

A. dela 'Ambi, ab ambobus.

A. dela 'Ambi, ab ambobus.

Foem.

N. 'Ambe, ambae.

'Ambe, ambae.

'Ambelor, ambabus.

A. pre 'Ambe, ambas.

V. o 'Ambe! o ambae!

A. dela 'Ambe, ab ambabus.

- II. Ordinalia sunt, quae numerum ordine digestum significant et ponuntur ad quaestionem, alquoteie? quotus?
- 1. Numeri ordinales formantur addendo cardinalibus le et praeponendo al v. g. aldoile, altreile, secundus, tertius etc. Tamen Numerus cardinalis unu, format ordinalem anteiu, primus, qui melius dicitur primul.
- 2. Numeri ordinales foeminini generis formantur praeponendo cardinalibus unum a et postponendo alterum; v. g. aquinquea parte, quinta pars; așesea parte, sexta pars, etc. Doi tamen habet, adoua, secunda; trei, atrea, tertia; patru, a patra, quarta.

Interim numerus cardinalis una format ordinalem anteia, vel prima, prima.

- III. Proportionalia, quae proportionem aut habitum rei adrem exprimunt; et ponuntur ad quaestionem de quôteplese? quotuplex? ut: simplu, vel de una plésd, simplex; de douèplese, duplex; de treiplese etc.
- IV. Multiplicativa, quae ponuntur ad quaestionem de quôte ori? quoties? vel quot vicibus? ut unaord (odata) unavice; de douéori, bis vel binisvicibus; de treiori, ter. etc.
- V. Duplicativa, quae ponuntur ad quaestionem in quotu? in quot? vel quotuplus? ut: simplu, simplus; indoitu, duplus, vel duplicatus; intreitu, triplus, etc.

VI. Partitiva, quae partem integri aliquam denotant et ponuntur ad quaestionem aquota parte? quota pars? ut; Un'intregu, unum integrum; una parte a integului, una pars integri; diumitate, dimidietas, dimidium; un patrariu, unus quadrans; trier iu, triens; un seseriu, sextans, un optariu, unus octans; et sic porro. Sic etiam in plurali potest dici: doi pâtrari duo quadrantes; septe pâtrare, septem quadrantes, etc.

VII. His addimus Collectiva ad quaestionem quatequoti? quoteni? ut: singuru, singulus; in plurali singuri, singuli; una pareche, unum par; doinsi, bini; treinsi, terni; quinqueinsi, quini, etc.

CAPUT III.

De Pronomine.

S. 24.

Pronomen ponitur loco substantivi, et declinatur in Genere Numero et Casu; e. g. loco Petrus au venitu, Petrus advenit; dicimus: el au venitu, ille advenit.

S. 25.

Variae Classes Pronominum.

Pronomina sunt sequentia:

- 1. Personalia, (Personale).
- 2. Reciproca, (Intorquetore.)
- 3. Conjunctiva, (Inpreunatore).
- 4. Possessiva, (Posesive).
- 5. Demonstrativa (Aratatore).
- 6. Interrogativa, (Intrebătore).

- 7. Relativa, (Reducetore).
- 3. Indefinita seu Impropria (Indefinite).

S. 26.

Declinatio Pronominum Personalium.

I. Persona.

Singularis.

io, *ego.*

G. a meu, mei.

D. mie, mihi.

A. pre mėne, me.

A, dela mène, 🔳 me.

Pluralis.

noi, nos.

a nostru, nostrumi noul, nobis.

pre noi, nos. dela noi, a nobis.

Singularis.

tu, *tu*. N.

a lûn, tui-

tie, tibi. D.

pre tène, te.

Abl. dela tène, a te.

Pluralis.

voi, vos.

a vostru, vestrum:

voul, vobis.

pre voi, vos.

dela voi, a vobis.

III. Persona.

Singularis.

Mascul.

el-elu, ille. N.

u lui, illius.

lui, illi.

A. pre el-elu, illum-

Abl. dela el-elu, ab illa.

Foeminin.

ea-lea, illα.

a ei-lei, *illius*. ei-lei, *illi*.

pre ca-lea, illam.

dela ea-lea, ab illa.

Pluralis.

Mascul.

N. ei-eli, illi.

a lor, illorum.

D.

D. lor, illis. A. pre ci-eli, illos.

Abl. dela ci-cli, ab illis.

Foemin.

el-e, illae.

a lor, illarum

lor, illis.

pre ele, illas.

dela ele, ab illis.

Nota. 1. Pronomen tertiae Personae elu, lea, in singulari et eli in plurali magis usitatum est in dialecto Macedo-Romana seu Macedo-Valachica. Ceterum in nostra quoque Lingva recte usurpatur.

Nota. 2. Loco Pronominis tertiae Personae el, ea, potest dici: dansu'l, dens'a.

A A W A W A T . C Eius Declinatio.

Sinonlarie

07.	ngularis.
Mascul.	Foemin.
N. densu'l, ille. G. densu-'lui, illius D. densu-'lui, illi. A. pre densu-'l, illun Abl. dela densu'l, ab ill	dens'a, illa. dens'a, illius. dens'ei silli

Pinnalia

Plut	alis.
Mascul.	Foemin.
N. densi-i, illi. G. a densi-lor, illorum. D. densi-lor, illis. A. pre densi-i, illos. Abl. dela densi-i, ab illis.	dense-la 377-

§. 27.

De Pronomine Reciproco.

Pronomen Reciprocum est illud cujus sensus ad eandem Personam de qua sermo fit reducitur; hoc Pronomen Nominativo casu in utroque Numero caret.

Singularis.	Pluralis.
G. a snu, sui. D. sie vel siesi, sibi. A. pre sène-sènesi, se se. Abl.dela sène-sènesi, se, a se.	sie-siesi-lorusi sibi.

Nota. Accusativus et Ablativus Singularis Pronominum Personalium io, tu; et Reciproci utriusque numeri duplici ratione scribitur, ut: pre mine, pre tine, pre sine; vel pre mene, tene, sene; in Abl. dela mine, line, sine; vel dela mene, tene, sene.

. **§.** 28.

De Pronomine Conjunctivo.

Pronomen Conjunctivum derivatur a Pronominibus
Personalibus io, tu, el; estque duplicis generis: unum
Pronomen Conjunctivum Dativi casus: alterum autem
Accusativi; haec Pronomina nihil aliud sunt, nisi Dativi
et Accusativi abbreviati Pronominum Personalium, quae
eum omnibus fere Orationis partibus conjunguntur, unde
etiam Pronomina Conjunctiva audiunt.

I. Pronomen Conjunctivum Dativi casus.

Singularis.

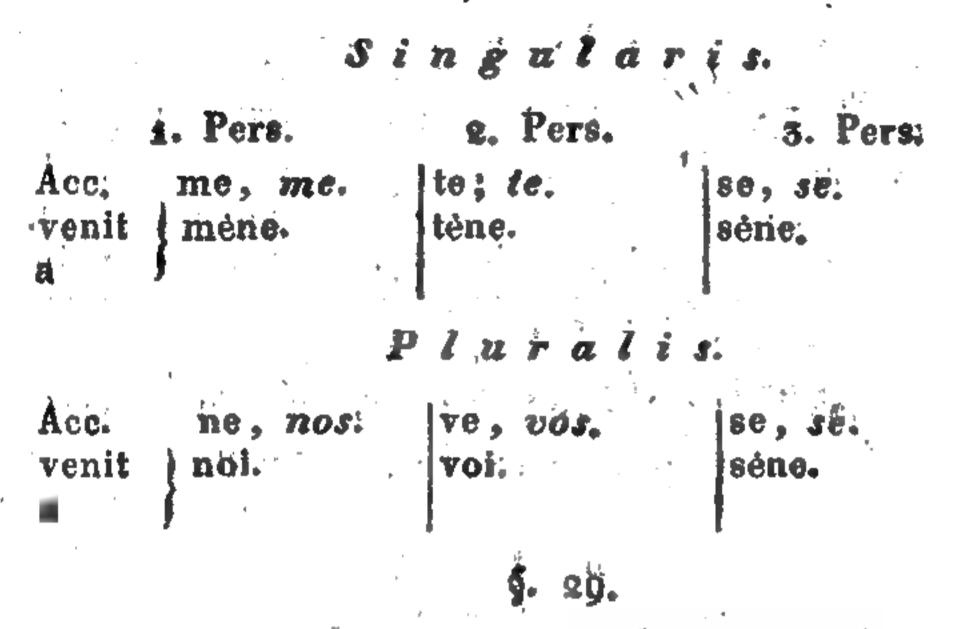
	-	1. Pers.		3. Pers.	
11	•			utriusq. Gen.	Gen. Com.
	$\mathbf{D}_{\mathbf{r}}$.	mi, mihi.	ti, tibi.	i, illi.	si, sibi.
	venit	mie, milii.	tie, tibi.	lui, ei, illi.	sie, sibi.
	a	1	1 187 80 mg		Car Strate year
,	27	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	Plur	alis.	
		ni, nobis.			si, sibi.
	venit	noul-noi,	voul-voi.	eli, ei-ele.	sie, sibi.
	a	∮ e e e e e e e e e e e e e e e e e e e			

Hic in Singulari omittendo in prima Persona e, ex mie, remanet mi; pariter in secunda omittendo e, ex tie, remanet fi; in tertia autem ex lui rejiciendo lu, et ex ei rejiciendo e, manet i.

In Plurali in prima et secunda Persona omittendendo o ex noi, voi; vel ou, ex noul, voul, remenet ni, vi. Quod autem tertiam Personam concernit, notandum: quod olim tertia Persona mascul: numeri plur. non dicebatur ei, sed eli, sicut hodiedum dicunt Macedo-Ro-

mani seu Macedo-Valachi, et nos etiam in genere foem.
non dicimus ee, sed reservantes l, dicimus ele. Hinc
iam facile formabimus tertiam Personam ex eli omittendo e, remanet li, pro genere mascul. et ex ele, omittendo pariter e, manet le, pro gen. foem.

II. Pronomen Conjunctivum Accusativi casus.

De Pronominibus Possessivis.

Pronomina Possessiva sicut Conjunctiva derivantur a personalibus, et indicant cujus res aliqua sit aut Persona; suntque sequentia: ameu, amea, meus, mea; atuu, atua vel ta, tuus, tua; asuu, sua vel sa, suus, sua; anostru, anostra, noster, nostra; avostru, avostra, vester, vestra; aloru, illorum. De quibus haec sunt notanda:

- 1. Pronomina possessiva in Nominativo Accusativo, et Ablativo casu possunt praeponi, aut postponi Nominibus; in aliis casibus raro sunt praeponenta.
- 2. Quando hace Pronomina Nominibus postponuntur, amittunt literam initialem a, atque exigunt, ut Nomen ad quod referentur, habeat Articulum definitum; e.g. loco ameu vecinu, dico: vecinu'l meu.
- 3. Quando praeponuntur Nominibus, post a, quod est initiale, regulariter acceptant Articulum Nominis,

ad quod referenter, in utroque genere, et Numero; e. g. a'l meu Parente, meus Parens, ai tui Parenti, tui Parentes; a tua sora, tua soror, ale tuale sorori, tuae sorores; a'l suu cane, suus canis, ai sui cani, sui tanes, etc.

- 4. Quando postponuntur Nominibus substantivis, Masculina quidem per solos Numeros declinantur, Foeminina autem in Genitivo, et Dativo singulari acceptant Articulum def. Num. plur. Gen. foem. le, e. g. sora mea, mea soror; Gen. sororei meale, meae sorori.
- 3. Pre Accusativi, et dela Ablativi, eis praemittitur, quando praeponuntur Nominibus.

Declinatio Pronominum Possessivorum.

I. Postposito Nomine.

Singularis.

Masculinus.

N.	-	Al meu	frate,	meus	frat	er.
G.		non d			No.	
D.		non d		•	-	
A.	pre a	al meu	frate,		n fra	
		mi		mi J	rater.	
A.	dela	al meu	frate,	a m	eo fra	tre.

Pluralis.

N.	Ai mei frati,	mei fratres.
0.	non dicitur.	
D.	non dicitur.	
A, pre	ai mei frati, -	meos fratres.
V.	mi frati!	mei fratres!
A. dela	ai mei frati.	m meis fratribus.

Singularis.

Foemininus.

N. A mea sord, mea soror.
G. non dicitur.

D. non dicitur.

A. pre a mea sord,

V. mi sord!

A. dela mea sorá.

meam sororem, mea soror! ■ mea sorgre.

Pluralis.

A méle sorori, meae orsores.

G. non dicitur.

D. non dicitur.

A. pre méle sorori, V. mi sorori!

A. dela m méle sorori,

meas sorores. meae sorores! = meis sororibus.

II. Praeposito Nomine.

Singularis.

Masculinus.

N. Frate-le meu,

G. a frate-lui meu,

frate-lui men, D.

A. pre frate-le meu,

frate-le meu! 0 A. dela frate-le meu,

frater meus. fratris mei. fratri meo. fratrem meum. o frater mi! a fraire meo.

Pluralis.

N. Frati-i mei, fratres mei,

V. o frati-i mei! A. dela frati-i mei,

G. a frati-lor mei, fratrum meorum. D. frati-lor mei, fratribus meis. A. pre frati-i mei, fratres meos. n fratres mei! a fratribus meis.

Singularis.

Foemininus.

N. Sora mea,

G. a soror-ei mea-le. sororis meae.

 \mathbf{D}_{\cdot} soror ei mea-le. sorori meae.

A. pre sora mea . sororem meam.

soror mea.

V. sora mea! A. dela sora mea.

soror mea! a sorore mea.

Plurali.

N.	Sorori-le n	né-le, sorores meae.
G. a	sorori-lor n	A T
D.	toronial h	
•	sorori-lor n	né-le, sororibus meis.
A. pre	sorori-le n	né-le, sorones mans
V. O	sorori-le n	né-le! o sorores mane!
A. defa	sorori-le n	né-le, sororibus meis.

Haec est declinatio Pronominis Possessivi in prima Persona secundum quam et reliqua omnia Pronomina Possessiva declinantur; uti: al tuu, a tua; al suu, a sua; al nostru, a nostra; a vostru, a vostra; a loru.

Observatio. 1. Pronomina Possessiva secundae et. tertiae Personae, in Genere Foeminino duplici ratione scribi possunt, uti: a túa, a súa, tua, sua; vel a ta, a sa more Gallorum. Caeterum melius est si scribantur tua, sua, nam haec Pronomina debent prolongari, quasi scriptum esset, taa, saa, u autem obscuri soni in medio ad id inservit.

Observatio. 2. Quando Nomina substantiva consangvinitatum declinantur cum Pronominibus Possessivis, in Singulari Articulus potest exmitti; ut: frate meu; nepotu tiiu; socru siiu; muma siia, mater sua, etc.

§. 30.

De Pronominibus Demonstrativis.

Pronominibus Demonstrativis indicamus Personam aliquam aut aliam rem, vel earum proprietatem; quorum usus in Lingva Romana admodum est frequens. Huc numeramus sequentia:

Masculina.

Aquest, aquestu, | hic, | Aquel, aquelu, ille.

quest, questu, | iste. | quel, quelu, ille, is.

5

aist, aistu, iste. ist, istu, iste. io insumi, ego ipse. tu insuti, tu ipse.

Foeminina.

Aquésta, aquésta, ista. questa, questa, ista. aista, aista, ista. asta, asta, ista.

Aquea, aqueia, illa. quea, aqueia, illa, ea. illa. qué ea insasi, illa ipsa.

Declinatio Pronominum Demonstrativorum.

I. Pronominis: aquest, aquestu; aquéstà, aquesta.

Singularis.

Pluralis.

Masculinus.

Aquest, aquestu, N. iste.

a aquestui, istius.

aquestui, isti.

A. pre aquest, aquestu, istum.

V. caret.

A. dela aquest, aquestu, ab dela aquesti, ab istis. isto.

Aquesti, isti.

aquestor, istorum: aquestor, istis. pre aquesti, istos.

caret.

Singularis.

Pluralis.

Foemininus.

Aquésta, ista. N.

a aquéstei, istius.

aquéstei, isti. D.

A. pre aquésta, istam.

V, c a r e t.

A. dela aquésta, ab ista-

Aqueste, istae. a aquestor, istarum. aquestor, islis. pre aqueste, istas, $c \alpha r e t$.

dela aqueste, ab istis.

Secundum hanc formulam declinantur Pronomina Demonstrativa masculina; quest, questu; ist, istu; ac foeminina; quésta, quésta, asta, asta.

II. Declinatio Pronominis: aquel, aquelu; aquea, quea, qué.

Singularis.

Plaralis.

Masculinus.

G. a G. D. G. A. pre &	iquel, aquelu, itle. quelui, illius. quelui, illi. quel, aquelu, illium, r e t. aquel, aquelu, ab	Aquei, illi. aquelor, illorum. aquelor, illis. pre aquei, illos. ε α r e t. dela aquei, ab illis.
------------------------	---	--

Foemininus.

Aquele, illae. a aquelor, illarum. aquelor, illis. pre aquele, illas. c a r e t. dela aquele, ab illis.

Secundum hanc formulam declinantur Pronomina Demonstrativa masculina: quel, quelu, el, elu; prout et foeminina: quea, qué vel ea.

Observatio. Hace Pronomina Genitivum pluralem habent duplici ratione, uti: aquestor, aquelor; vel aquestora, aquelora etc.

III. Declinatio Pronominis Demonstrativi; insumi, ego ipse; insuti, tu ipse; insusi, ille ipse, quod semper conjungitur cum Pronominibus personalibus, io, tu, per conjungitur cum Pronominibus personalibus, io, tu, el, noi, voi, ei; nam indeclinatione horum Pronominum solum Pronomina personalia flectuntur; ipsa immutabilia manent; ut:

Singularis.

Masculinus.

11/2 (0.00	
Tu insuti.	Cam III. Pers. El insusi. ille ipse.
	Cum II. Pers. Tu insuti.

G. meu insumi. mie insumi. A.pre mėne insumi. pre tene insuti.

tuu irsuti. tie insuti. A. dela mene însumi | dela tene însuți.

al suu insusi. sie insusi. pre sène insusi. dela sene însusi.

Pluralis.

N. Noi insinc. N. al nostru insine. noul insine. D. A.pre noi insine. A. dela noi insine.

Voi insive. al vostru insive. voul insive. Pre voi însive. dela voi insive.

Ei inșisi. al suu înșisi. loru inșisi. pre ei înșisi. dela ei inșisi.

Hic in tertia Persona, in Genitivo casu, in utroque numero, Pronomen declinabile Possessivum al siiu, mutatur secundum Genus Nominis, de quo sermo est; e.g. Petru al suu calu insusi l'au vendutu; vel Petru insusi au vendutu calu'i suu, Petrus ipse suum equum vendidit. Plural. Petru ai súi cai însusi i au vêndutu; vel Petru Insusi au vendutu caii sui etc. (Vide Syntaxim).

N. Jo insami. ego ipsa. G. al meu insemi. mie insemi. A. pre mêne însami pre têne însati. | pre sêne însasi.

Tu insati. tu ipsa. a tuu inseti. tie inseti,

Ea insasi. illa ipsa. al suu insesi. șie insesi. A. dela mene insami dela tene insati. dela sene insasi.

Pluralis.

N. Noi insene. G, al nostru insene al vostru inseve noul insane. A.pre noi lasene. A. dela noi insene.

Voi insevé. voui inseré. pre voi insevé. | pre ele insesi.

Ele insesi. al súu insesi. loru însesi, dela voi insevé. dela ele insesi,

§. 31.

De Pronominibus Interrogativis,

Pronomina Interrogativa sunt talia, quibus de re aliqua aut l'ersona interroganius; suntque duplicia; alia simplicia, composita alia. Simplicia sunt: quare? quis?

quarea, quae? quine? qui vel quae? que? qnid? qui? *qui?*

Declinatio Pronominum Interrogativorum:

I. Pronominis: quare, quarea.

Singularis.

Pluralis.

Masculinus.

Quare, quis.

G. a quarui v. acui, cujus.

D. quarui - cui, cui.

A. pre quare, quem.

A. dela quare, a quo.

Quart, qui.

a quaror, quorum.

quaror, quibus.

pre quari, quos.

dela quari, quibus.

- Quari, *qui*,

Singularis.

Pluralis.

Foemininus.

N. Quarea, quae,

G. a cui, cujus.

cui " cui,

A. pre quarea, quam.

A. dela quarea, a qua.

Quare, quae.

aquaror, quarum. quaror, quibus.

pre quare, quas.

dela quare, a quibus.

Secundum hanc formam declinantur etiam composita Pronomina ex quare; ut: ore quare, aliquis; ori quare, quicunque; fiesquequare, quilibet; totquare, quivis; ubi tantum Pronomen quare declinatur, particulae autem ore, ori etc. manent immutabiles ut:

Singularis. Pluralis.

Masculinus.

N. Ori quare, quicunque. Ori quari, quicunque. G. a ori cui, cujuscunque. a ori quiror, quorum cunelc.

que, etc.

Foemininus.

Ori quarea, quaecun- Ori quare, quaecunque. que.

que, etc.

G. a ori quarei, cujuscun- a ori quaror, quarumeunque, etc.

II. Declinatio Pronominis Interrogativi: quine? quis, vel quae.

Singularis.

Pluralis.

N. Quine, quis, v. quae. Quine, qui, v. quae. G. a cui, cujus.

a quaror, quorum, v. quarum. quaror, quibus.

D. cui, cui.

A. pre quine, 'quem v. quam. | pre quine, quos, 'v. quas. A.dela quine, a quo v. a qua. dela quine, a quibus.

Secundum hanc formam declinantur etiam composita; oriquine, quicunque; orequine, quispiam; totuquine, unusquisque; fiequine, quilibet; quineva, aliquis etc. ut: Nom. quineva. Gen. a cuiva. Dat. cuiva. etc.

S. 32.

De Pronominibus Relativis.

Pronomina Relativa Personam, aut rem antecedentem in memoriam rovocant; cujus Generis in Lingua Daco-Romana sunt duo, ut: quarele, qui, et quarea, quae; quel qui, ille qui; et quea que, ea quae.

1. Declinatio Pronominis: quarele, quarea.

Singularis.

Masculinus.

Foemininus.

N. Quarele, qui. Quarea, quae. G. a quarui, cujus. a quarui, cujus. puarei, cujus. puarei, cui.

A. pre quarele, quem. | pre quarea, quam.

A. dela quarele, a quo. Idela quarea, a qua.

Pluralis.

N. Quare, qui. Quare, quae. a quaror, quorum.

-A. pre quarii, quos. | pre quare, quas.

1). quaror, quibus. quaror, quibus.

A. dela quarii, a quibus. dela quare, a quibus.

II. Pronominis: quel qui, quea que.

Singutaris.

Masculinus.

Foemininus.

N.

Quel qui, ille qui.

Quea que, illa quae.

quelui qui.

quelui qui etc.

Quea que, illa quae.

quei que etc.

G. quelui qui.

D.

Pluralis.

N. Quei qui, illi qui.
G. quelor qui.
D. quelor qui etc.

Quele que, illae quae.
quelor que.
quelor que.

D. quelor qui etc.

Hie Pronomen qui, que manet indeclinabile, et tantum Demonstrativum quel, quea, quod semper est praeponendum Relativo declinatur; e. g. quel qui au facutu eerin'l, qui fecit coelum etc.

§. 33.

De Pronominibus Indefinitis.

Pronomina Indefinita sunt illa, quae rem aut Personam de qua sermo est non determinant; ex quibus alia sunt declinabilia, indeclinabilia alia; declinabilia sunt:

Alt, altu, alter. un, unu, quidam. tot, totu, omnis. nimene, nemo. amendoi, ambo, nterque. amendoe, ambae. ambi, ambo.

Alta, altera: o, una, quaedam. tota, omnis.

ambe, ambae.

Forma Pronominum Indefinitorum declinabilium.

I. Pronominis: altu, alt, alta.

Singularis.

Masculinus. Foemininus.

N. Alt, altu, alter. Alta, altera.
G. a altui, alterius. a altei, alterius. G. a altui, alterius.

D. altui, alteri. A. pre altu, alterum. A. dela altu, ab altero.

altei, alteri. pre alta, alteram. dela alta, ab altera.

Pluralis.

N. Alti, altii, alii.

G. a altor, a altora, alio- a altor, a altora, aliarum.

Λ. pre alti, altii, alios. | pre alte, altele, alias.

A. dela alti, alti, ab aliis. | dela alte, altele, ab aliis.

Alte, altele, aliae. rum. altor, altora, aliis. altor, altora, aliis.

II. Declinatio Pronominis: unu, una.

Singularis.

Masculinus.

Unu, quidam.

unui, cnidam.

A. pre unu, quemdam.

A. dala unu, a quodum.

Foemininus.

Una, quaedam. unui, cujusdam. a unei-ii, cujusdam. unei-ii, cuidam. pre una, quamdam. dela una, a quadam.

Pluralis.

Unii, quidam.

G. a unor-unora, quorum- a unor-unora, quarumdam.

D, unor-unora, quibusdam.

A. pre unii, quosdam.

Uncle, quaedam. dam.

unor-unora, quibusdam.

pre uncle, quasdam.

A. dela unii, a quibusdam. dela unele, a quibusdam.

Sic declinantur etiam composita ex unu ut: nequiunu, nullus, nequiuna, nulla; nesunu, nesuna; verunu, veruna; ubi tantum unu, una, declinatur, adjunctum autem nequi, nes etc. manet immutatum.

III. Declinatio Pronominis Indefiniti: amendoi, amendoe, ambi, ambe.

Masculinus.

Foemininus.

Amèndoi, ambo.

■ amenduror, ambo-

rum.

D. amenduror, ambo-j bus.

A. pre amendoi, ambos.

bus.

Amendoe, ambae.

■ amenduror-a, ambarum.

amenduror-a, ambabus.

pre amendoe, ambas.

A. dela amendoi, ab ambo- dela amedoe, ab ambabus.

Pluralis.

N. Ambi, ambo.

G. ambilor.

D. ambilor.

A. pre ambi.

A. dela ambi.

Ambe, ambae.

a ambelor. ambelor.

pre ambe.

dela ambe.

IV. Declinatio Pronominis: nime, nimine.

Singularis.

Nime, nimene,

G. a nimenui,

D. nimenui,

A. pre nime, nimene,

A. dela nime, nimene,

neminis.

nemini.

neminem.

a nemine.

Forma Pronominum Indeclinabilium; quae sunt sequentia :

Nesquine, quispiam. nisque, quidam. nisquare, nullus. quatu, quantum.

quôti, quot.

quatva, aliquantum.

Neșquine, quaepiani. nesque, quaedam. nesquare nullae.

quate, quante. quateva, aliquot.

Hace Pronomina aliter declinari non possunt, nisi assumendo in Dativo casu la, in Accusativo pre, et in Ablativo dela, e. g.

N. Nişque ómeni.
guidam homines.

G. non dicitur.

D. la nişque ómeni, quibusdam hominibus.

A. pre nişque ómeni, guosdam homines.

A. dela nisque ómeni, a quibusdam hominibus.

quateva muieri,
aliquot foeminae.
non dicitur.
la quateva muieri,
aliquot foeminis.
pre quateva muieri,
aliquot foeminas.
dela quateva muieri etc.
ab aliquot foeminis.

Sic declinantur ctiam reliqua superius enumerata Pronomina; quibus adjungitur etiam, totu, tótá, omnis.

CAPUT IV.

De Deverbis,

§. 34.

Verba sunt cae orationis Partes, quae per certos Modos, Tempora, et Personas conjugantur, casibus vero carent.

• **§**• 35.

A. De Generibus Verborum, seu (Divisio Verbo-

Verborum Genera in Lingva Daco-Romana sunt octo; nempe:

- 1. Verba Auxiliaria. (Ajutatore).
- 2. Activa. (Lucrátóre).
- 3. Passiva. (Patimitore).
- 4. Neutra, vel media, (De Mediulocu).
- 5. Deponentia. (Depunétore).
- 6. Reciproca. (Intorquétore).
- 7, Irregularia, (Iregulare).
- 8. Impersonalia. (Nefagesci).

- I. Verba Auxiliaria sunt, quae omnibus reliquis Verbis in corum Temporum formatione auxilium praestant; ut: io sum, vel sunt, ego sum; io amu, ego habeo; io voiu, vel vreu, ego volo.
 - II. Verba Activa sunt, quae actionem aliquam significant Substantivi, aut Pronominis in Nominativo positi transeuntem in aliquod objectum; e.g. io scriu, ego scribo; io ducu, ego duco; io aru, ego aro, etc.
 - III. Passiva sunt, quae passionem substantivi, aut Pronominis in Nominativo casu positi significant ab aliquo factam; io me laudu, ego laudor; tu te laudi, tu laudaris; el lauda, ille laudatur; id est: alter, me, te, illum laudat.
 - IV. Media vel Neutra sunt, quae nec actionem, nec passionem significant, sed tantum statum medium actionis indicant; ut: io stau, ego sto; io siedu, ego sedeo; io dormu, ego dormio; io amblu, ego ambulo, etc.
 - V. Deponentia sunt, quibus statum animi, et sensiones nostras internas manifestamus; ut: io me miru, ego miror; io me turburu, ego stomachor; io me rogu, ego precor; io me bucur, ego laetor, etc.
 - VI. Verba Reciproca sunt, quae sensum orationis ad eandem Personam de qua sermo erat reducunt; es io me culcu, eso decumbo; io me lauu, eso me lavo; io me peptinu, eso me pectino, etc.
 - VII. Irregularia sunt, quae communibus aliorum Verborum regulis in aliquo discrepant; ut: io
 ieau, ego levo vel accipio; noi luvamu, nos accipimus; io viiu, ego venio; noi venimu, nos venimus;
 io remaiu, ego remaneo; noi remanemu, nos remanemus, etc.
 - Vill. Impersonalia Verba sunt, quae tantum in tertia Persona Numeri singularis usurpantur; ut: plóe, pluit; ninge, ningit; tună, tonat; fulgeră, fulgurat; grândină, grandinat; scapiră, fulminat, etc.

§. 36.

B. De Modo, Tempore, Numero, et Personis Verborum.

Conjugatio Verborum continet in se: 1. Modos. 2. Tempora. 3. Numeros. 4. Personas.

- I. Modi sunt quinque:
- 1. Modus Indicativus.
- 2. Modus Imperativus, sive Modus Mandativus.
- 3. Modus Conjunctivus.
- 4. Modus Optativus.
- 5. Modus Infinitivus.
- II. Tempora sunt septem:
- 1. Tempus Praesens.
- 2. Practeritum Imperfectum.
- 3. Praeteritum Perfectum Simplex.
- 4. Praeteritum Persectum Augmentatum.
- 5. Praeteritum Plusquam perfectum 1.
- 6. Praeteritum Plusquam perfectum II.
- 7. Denique Tempus Futurum.

III. Numeri sunt duo:

- 1. Singularis, ad quem ponitur Verbum quando de actione unius Personae tantum loquimur; e.g. io cântu, ego canto; tu cânti, tu cantas; el cântà, ille cantat.
- 2. Pluralis, ad quem ponitur Verbum quando de actione plurium Personarum sermonem instituimus; ut: noi cântâmu, nos cantamus; voi cântâti, vos cantatis; ei cântâ, illi cantant.

IV. Personae sunt tres.

Singularis: io, tu, el, ea; ego, tu, ille, illa.

Pluralis: noi, voi, ei, ele; nos, vos, illi, illae.

§. 37.

C. De Conjugatione Verborum.

Conjugatio est Variatio Verbi per Modos, Tempora, Personas, et Numeros; ut: io saltu, ego salto vel exulto; tu salti, tu exultas; el saltà, ille exultat; io saltai, ego exultavi; io voiu saltà, ego exultavi; io voiu saltà, ego exultabo, etc.

§. 38.

Divisio Conjugationum.

Sicut Verborum Genera in Lingva Daco-Romana sunt octo; ita eorum Conjugationes in totidem dispescuntur classes. Itaque:

- 1. Conjugationes Verborum auxiliarium; ut: io sum vel sunt, ego sum; io amu, ego habeo; io voiu vel vreu, ego volo.
- II. Conjugationes Verborum Activorum Regularium, cujus generis Conjugationes in Lingva Daco-Romana sicut in Latina sunt quatuor; et cognoscuntur ex Praesente Infinitivi; ut:
- 1. Primae Conjugationis Praesens Infinitivi exit in are longum; e.g. arare, arare; ascultare, auscultare; jocare, saltare.
- 2. Secundae Conjugationis exit in ere longum; ut: cadere, cadere; tacere, tacere; vedere, videre; sedere, sedere.
- 3. Tertiae Conjugationis exit in ere breve; ut: facere, facere; crescere, crescere; mergere, mi-grare.

4. Quartue Conjugationis exit in ire longum; ut: audire, audire; omorire, occidere; dormire, dormire.

Nota. 1. Vulgus in colloquiis solet omittere ultimam syllabam re Praesentis Infinitivi, aitque loco: arare, tacere, facere, dormire; arà, tacè, facè, dormì, etc.

Nota. 2. Praesenti Infinitivi cum in scribendo, tum in loquendo praemittitur litera a; ut: seminare, semirare; a culegere, colligere; a cugetare, cogitare, etc.

'III. Conjugatio Verborum Passivorum, ut: io me vedu, ego videor; io me laudu, ego laudor, etc.

IV. Conjugatio Verborum Neutrorum, ut: io dormu, ego dormio.

V. Conjugatio Verborum Deponentium, ut: io me rogu, ego precor.

VI. Verborum Reciprocorum ut: io me peptinu, ego me pecitno; io me ungu, ego me ungo.

VII. Conjugatio Verborum Irregularium ut: io leau vel icau, ego levo vel accipio, etc.

VIII. Conjugatio Verborum Impersonalium, ut: tu- inà, tonat; ploe, pluit, etc.

Observatio. Ad cognoscendum cujus Conjugationis sit aliquod verbum semper tria Tempora principalia sunt observanda; nempe: Tempus Praesens Modi Indicativi; Supinum; et tempus Praesens Modi Infinitivi; ut:

Laudu, laudatu, laudare.

Vedu, vedutu, vedere.

Stringu, strinsu, stringere.

Audu, auditu, audire.

Conjugationes Verborum Auxiliarium.

I. Verbum Auxiliare, A Fire, esse. Modus Indicativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Jo	St	ım,	sunt,	ego sum
		vel	escu	*).
tu	62	vel	esci,	iu es.
el	ė	vel	este,	ille est.
ea	è	vel	este,	illa est.

voi sunteti, vos estis.
ei sunt, illi sunt.
ele sunt, illae sunt.

Practeritum Imperfectum.

Singularis.

Pluralis.

ea era, illa erat.

Jo eram, ego eram.
tu erai, tu eras.
el erà, ille erat.

Noi eramu, nos eramus.
voi erati, vos eratis.
ei erau, illi erant. cle crau, illae erant.

Praeteritum Perfectum Simplex.

Singularis.

Pluralis. Jo sui, vel susei, ego fui. Noi suramu, vel susemu, tu fusi, — fusesi, *tu fuisti*. voi furăti , — fuseti, vos cl fù, — fuse, ille fuit.

ca fù, — fuse, illa fuit.

ca fù, — fuse, illa fuit.

ca fù, — fuse, illa fuit.

ca fuerunt.

ca fuerunt.

Praeteritum Perfectum Augmentatum.

Singularis.

Pluralis.

To ome fort	A CUPULIS.
Jo amu fostu, ego fui.	Noi amu fostu, nos fuimus.
Tital control of the	nos fuinus.
al as diet a	voi ati fostu, vos faistis.
	101
ea au fostu, illa fait	ele au sostu, illi fuerunt.
juit.	cie au iostu, illaefuerunt.
*1	

^{*)} es cu, in prima persona solum in Dialecto Macedo-Romana usur-

Praeteritum Plusquamperfectum I.

Dinralie.

Singularis.	Noi eramu tostu, nos jaera-
tu crai fostu, tu fueras.	mus. voi erati fostu, vosfuera- tis. ei erau fostu, illi fue- rant.
el era fostu, ille fuerat.	ei erau fostu, illi fue-
ea erà fostu, illa fuerat.	ele crau fostu, illae fue- rant.

P. Plusquamperfectum II.

	- v	
	Singularis.	Pluralis.
Jo	fusesem, ego fueram.	Noi fusesemu, nos fuera-
iu	fusesesi, tu fueras.	voi fuseseti, vos fueratis. ci fusese, illi fuerant.
eł	fusese, illa fuerat. fusese, illa fuerat.	ele fusese, illae fuerant.

Singularis.	Pluralis.		
Jo voiu si, ego ero. tu vei si, tu eris.	Noi vomu fi, nos erimus. voi veti fi, vos eritis. ei voru fi, illi erunt. ele voru fi, illae erunt.		

Modus Mandativus.

Tempus Praesens.

Singularis.	Pluralis.
Fi tu, 'sis tu. sie (sid) el, ea, sit ille, illa.	Fiti voi, sitis vos. sie (sid) ei, ele, sint illi, illae.

Futurum.

Singularis. Si fiu io, ut sim ego. si fi iu, nt sis tu.

Pluralis.

Si simu noi, ut simus nos. si siti voi, ut sitis vos.

si fie (fid) el, ut sit ille. si fie (fid) ei, ut sint illi. si fie — ea, ut sit illa. Isi fie — ele, ut sint illae.

Optativus et Conjunctivus Modus.

Tempus Praesens.

Singularis.

ca si fie — ut illa sit.

Pluralis.

Jo si siu, ut ego sim.
tu si si, ut tu sis.
el si sie (sià) ut ille sit.
Noi si simu, ut nos simus.
voi si siti, ut vos sitis.
ei si sie (sià) ut illi sint. ele si fie - ut illae sint.

P. Imperfectum Optativi.

Singularis.

tu ai fi, in esses. el ar fi, ille esset. ea ar fi, illa esset.

Pluralis.

Jo asi fi, ego essem. | Noi amu fi, nos essemus. voi ati fi, vos essetis. ei ar fi, illi essent. ele ar fi, illae essent. *de asi filio, si essem ego. | *de amu filnoi, si essemus nos.

Praeteritum Imperfectum Conjunctivi.

Singularis. Pluralis.

Jo si vrém fi, ego si essem. Noi si vrému fi, nos si estu si vréi fi, tu si esses. voi si vréti fi, vos si esel si vrè fi, ille si esset. ei si vrè fi, illi si essent. ca si vrè fi, illa si esset, ele si vrè fi, illae si es-'io vrem fi, ego essem. 'noi vremu fi, nos esse-

*de / yrém si io, si essem *de vrému si noi, si esse-

_ ego.

mus nos. Praeteritum Perfectum.

Singularis.

Pluralis.

Jo si fiu fostu, ego si fue- Noi si fimu fostu, nos si fue- rimus.

tu si si sostu, tu si sueris. voi si siti sostu, vos si fueritis.

cl si sic sostu, ille si fuerit.

ca si sic sostu, illa si fuerit.

ca si sic sostu, illa si fuerit.

cle si sic sostu, illa si fuerit.

cle si sic sostu, illa si fuerint.

cle si sic sostu, illa si fuerint.

rint.

noi amusi sostu, nos fuerimus.

de amusi sostu noi, si fuerimus nos.

cego.

Praeteritum Plusquamperfectum.

Sin	igularis.	Plure	
To of fur fosal	sem.	Noi si fimu fostu. voi si fiti fostu. ci si fie fos-	vos si fuis- setis. illi si fuis-
*io asi fi fos-	set. ego fuis-	noi amu fi	sent. nos fuisse- mus. si fuisse- mus nos.

Nota. 1. Ex Temporibus stella* signatis unum est Optativi aliud autem Conjunctivi Modi.

Nota. 2. Loco Praeteriti Plusquampersecti praesertim in communi sermone frequenter utimur Praeterito Persecto.

. Futurum.

Singularis. De voiu si io, si fuero ego. de vei si tu, si fueris tu. de va si el, si fuerit ille. de va si ea, si fuerit illa. de voru si ele, si fuerint illa. de voru si ele, si fuerint illa. de voru si ele, si fuerint illa.

Modus Infinitivus:

Tempus Praesens.

A fi, vel m fire, esse-

P. Perfectum et Plusquamperfectum.

A fi fostu, faisse.

Futurum.

Fiitoriu'l, futurum esse.

Supinum.

Fostu, qui fuit (fuitus).

Gerundium.

G. in dum et di. De a fire, pentru a fice-

G. in do. Fiendu.

Participium.

- P. Praes. Fiitoriul'.
- P. Praet, Fostu'l, qui fuit.
- P. Futur. A fi fiitoriu, vel quel qui va si fie, facturus

H. Verbum Auxiliare, A avere, habere.

Modus Indicativus,

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Jo amu, ego hadeo. turai, tu habes.

Noi avenu, nos habemas. voi aveti, vos habetis. e', ca are(a) ille, illa habet. ei, ele au, illi, illae habent.

Praeteritum Impersecium.

Pluralis. Singularis. lo aveam, ego habebam. Noi aveamu, nos habebamus.

tu' aveai, tu hahebas.
el, ea avea, ille, illa habe- ei, ele aveau, illi, illae habebatis.
bat.
voi aveali, vos habebatis.
el, ea avea, ille, illa habe- ei, ele aveau, illi, illae habebatis.
bebant.

Praeteritum Perfectum Simplex.

Singularis.

Pluralis.

Singularis.	T to the case		
Jo avui vel avusei, ego ha-	Noi avuramu vel avusemu		
bui.	nos habuimus.		
tu avusi avusesi, tu ha-	voi avurāti — avuseti,		
buisti.	vos habuistis.		
-	ei, ele avurd — avuserd,		
habuit.	illi, illae habuerunt.		

P. Persectum Augmentatum.

Singularis:

Pluralis.

		Singu	ee ari	5 ∙		- 4	ter teres	•	
Jo	ámu	avatu,	ego	habui.	Noi		avutu,	nos	habui-
					ŀ	mus	r.		
tu	ai	avutu,	tu h	abuisti.	voi	ati	avutu,	vos i	habuis-
el,	oa av	i avutu, it.	ille	illa ha-	ei, e	lle ai	avutu <i>uerun</i> i	, ill t.	i, illae

Praet. Plusquampersectum I.

Singularis.

Pluralis.

3	
Jo amu fostu avutu, .ego ha-	Noi amu fostu avutu, nos
bueram.	habueramus.
tu ai fostu avutu, tu ha-	voi ati fostu avutu, vos
bueras.	habueratis.
el, ea au fostu avutu, ille, il-	ei, ele au fostu avutu, illi,
la habuerat.	illae habuerant.

P. Plusquamperfectum II.

Singularis,

Pluralis.

3	•
Jo avusem vel avusesem,	Noi avusemu vel avusese-
ego habueram.	mu, nos habueramus.
tu avusesi — avusesesi, tu	voi avuseti — avuseteti,
habueras.	vos habueratis.
el, ea avuse — avusese " ille,	ei, ele avuse — avusese,
illa habuerat.	illi,illae habuerant.

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

Jo voiu avè, ego habebo. Noi vomu avè, nos habe bimus. tu vei avè, tu habebis. el, ea va avè, ille, illa lae habebunt.

Modus Mundativus.

Tempus Praesens.

Aibi tu, habe tu.

Aibi el, ea, habeat ille, aibi ei, ele, habeant, ilila.

Pluralis.

Avetivoi, habete vos.

aibi ei, ele, habeant, il
li, illae.

Futurum.

Si aibi tu, ut habeas tu.

si aibă el, ea, ut habeat si aibă ei, ele, ut habeant illi, illae.

I avemu noi, ut habeamus nos.

si aibă ei, ele, ut habeant illi, illae.

Optativus et Conjunctivus Modus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Jo si amu, ut ego habeam. Noi si avemu, ut nos habeamus.

tu si ai, nt tu habeas.

el, ca si aibà, nt ille, ilei, ele si aibà, nt illi, ila, habeat.

Praeteritum Impersectum Oplativi.

Singularis.

Jo asi avè, ego haberem. Noi amu avè, nos haberem. mus.

tu ai avè, tu haberes. voi ati avè, vos haberetis. beret. ego.

el, ea ar avè, ille, illa ha-ei, ele u avè, illi, illae haberent. *de asi avè io, si haberem de ____ avè noi, si haberemus nos.

Praeteritum Imperfectum Conjunctivi.

Singularis.

Pluralis.

Jo si vrém avè, ego si ha- Noi si vrému avè, nos si haberem. tu si vréi ave, tu si habe- voi si vreti ave, vos si hares. el, ea si vrè avè, illi, illa si ei, ele si vrè avè, illi, ilhaberet. io vrém avè, ego haberem. noi vrému avè, nos habe-*de vrém ave io si habe- de vrému ave noi, si haberem ego.

beremus. beretis. lae si haberent. remus.

Practeritum Perfectum.

Singularis.

Pluralis.

remus nos.

Jo si siu avutu, ego si ha- Noi si simu avutu, nos si buerim. habuerimus. tu si si avutu, in si habne- voi si siti avutu, vos si ha-765. bueritis. el, ca si fie avutu, ille, il- ei, ele si fie avutu, illi, la si hahuerit. illae si habuerint. io asi si avutu, ego ha- noi amu si avutu, nos habuerim. buerimus. *de asi si avutu io, si ha- de amu si avutu noi, si habuerim ego. buerimus nos.

Praeteritum Plusquamperfectum.

Singularis.

Pluralis.

Jo si fiu fostu avutu, ego si Noi si fimu fostu avutu, nos habuissem. si habuissemus. tu si si sostu avutu, tu si voi si siti fostu avutu, vos habuisses. si habuissetis.

el, ea si fie fostu avutu, ei, ele si fie fostu avutu, habuissem.

ille, illa si habuisset. | illi, illae si habuissent. *io asi fi fostu avutu, ego noi amu fi fostu avutu, nos habuissemus.

de asi si sostu avutu io, si de amu si sostu avutu noi; habuissem ego. si habuissemus nos.

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

De voiu ave io, si habuero De vomu ave noi, si habueego. rimus nos. de vei ave tu, si habueris tu. de veti ave voi, si habueritis vos. de va avè el, ea, si habne- de vor avè ci, ele, si harit ille, illa. buerint illi, illae.

Infinitivus Modus.

Tempus Praesens.

A avè, avere, habere.

Praeteritum Perfectum.

A fi avutu, habuisse.

Praeteritum Plusquamperfectum.

A fi fostu avutu, habuisse.

Futurum.

Avutoriu'l, vel quelu qui va ave, habiturus.

Supinum.

Avutur, habitus.

Gerundium.

G. in di et dam. De a avere, pentru a avere, habendi, habendum.

G. in do. Avendu, habendo.

Participium.

- P. Praes. Avendu habens.
- P. Pract. Fostu'l avutoriu, qui habuit.
- P. Fulur. Fiitoriul' avutoriu, vel. quel qui va avè, hα-biturus, vel qui habiturus est.

III. Verbum Auxiliare.
A voiire, vel vrere, velle.

Modus Indicativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Jo voiu, voiescu velio vreu, ego volo.

tu vei, voiesci — tu vréi, tu vis.
cl, ca va, voiesce — el, ca vrè, ille, illa vult.

Pluralis.

Noi voiimu vel noi vrému, nos volumus.
voi voiiti — voi vréti; vos vultis.
ci, elle voiescu — ci, ele vréu, illi, illae volunt.

Praeteritum Imperfectum.

Jo voicam vel io vream, ego volcham.

tu voicai — tu vreai, tu volchas.
el, ca voica — el, ea vrea, ille, illa volchat.

Pluralis.

Noi voicamu velnoi vreamu, nos volebamus.
voi voicati — voi vreati, vos volebatis.
ci, ele voicau — ei, ele vreau, illi,illae volebant.

Praeteritum Perfectum Simplex.

Singularis.

Jo voii velio vrui, ego volui.
tu voiisi — tu vrusi, tu voluisti.
el, ca voi — el, ca vrù, ille, illa voluit.

Pluralis.

Noi voiiramu vel noi vruramu, un voluimus.
voi voiirati — voi vrurati, vos voluistis.
ei, ele voiiro — ei, ele vruro, illi, illae voluerunt.

P. Perfectum Augmentatum.

Singularis.

Jo amu voiitu velio amu vrutu, ego volui.
tu ai voiitu — tu ai vrutu, tu voluisti.
el, ea voiitu — el, ea au vrutu, illi, illae voluerunt.

Pluralis.

Noi amu voiitu vel noi amu vrutu, nos voluimus.

voi ati voiitu — voi ati vrutu, vos voluistis.
ei, ele au voiitu — ei, ele au vrutu, illi, illae voluerunt.

Praeteritum Plusquamperfectum I.

Singularis.

Jo amu fostu	vel io amu fostu	dego volue-
tu ai fostu el, ea au fostu	— tu ai fostu — el, ea au fostu	tu volueraș. ille, illa vo- luerat.

Pluralis.

Noi amu fostu	4	vel noi amufostu	4	nos voluera-
voi sti fostu	0	— voi ati fostu	7	mus.
voi au iostu	1	voi ati iosta	n +	tis.
ei, ele au fostu	t u.	wel noi amu fostu — voi ati fostu — ci, ele au fostu	ä	illi, illae vo- lueránt.

P. Plusquamperfectum II.

Singularis.

Jo voiisem vel vrusem, ego volueram.
tu voiisesi — vrusesi, tu volueras.
el, ca voiise — vruse, ille, illa, voluerat.

Pluralis.

Noi voiisemu velvrusemu, nos volueramus.
voi voiiseti — vruseti, vos volueratis.
ei, ele voiise — vruse, illi, illae voluerant.

Futurum.

Singularis,

Jo voiu voii vel io voiu vrè, ego volam. tu vei voii — tu vei vrè tu voles. el, ca va voii — el, ca va vrè ille, illa volet.

Pluralis.

Noi vomu voii vel noi vomu vrè, nos volemus.
voi voti voii — voi veti vrè, vos voletis.
ei, ele voru voii — ei, ele voru vrè, illi, illae valent.

Modus Mandativus.

Singularis.

Få si voiesci vel si vrei tu, fac ut velis tu.

få si voiesca — si vree el, ea, fac ut velit ille, illa.

Pluralis.

Si voiimu noi velsi vremu noi, ut velimus nos. si voiiti voi — si vreti voi, ut velitis vos. si voiésca ei, ele, — si vree ei, ele, ut velint, illi, illae.

Optativus et Conjunctivus Modus.

Tempus Praesens.

Singularis.

si voiu, voiescu vel io si vreu, nt ego velim, tu si vei, voiesci — tu si vrei, ut tu velis. el, ea si va, voiéscà — el, ea si vree, ut ille, illa velit.

Pluralis.

Noi si voiimu, velsi vremu, nos ut velimus.
voi si voiiti — si vreti, vos ut velitis.
ei, ele si voiésca — si vrec, illi, illae ut velint.

P. Imperfectum Optativi.

Singularis.

Jo asi voii vel io asi vrè, ego vellem.

tu ai voii — tu ai vrè, tu velles.

el, ea ar voii — el, ea ar vrè, ille, illa vellet.

*de asi voii io — de asi vrè io, si vellem ego.

Pluralis.

Noi amu voii vel noi amu vrè, nos vellemus.

voi ati voii — voi ati vrè, vos velletis.

ei, ele ar voii — ei, ele ar vrè, illi, illae vellent.

*de amu voii noi — de amu vrè noi, si vellemus nos.

P. Imperfectum Conjunctivi.

Singularis.

ego si vellem. si vrém voii, Jo tu si velles. voii, si vrći tu ille, illa si vellet. voii, el, ea si vrè ego vellem. vrém voii, *io voii io, si vellem ego. *de vrém

Pluralis.

Noi si vrému voii, nos si vellemus.
voi si vréti voii, vos si velletis.
ei, ele si vrè voii, illaesi vellent.
*noi vrému voii, nos vellemus.

Praeteritum Perfectum.

Singularis.

Jo tu el,	si fiu si fi si fie	velio si fiu — tu si fi — el ea si fie	≤ tn n = 7
*io *de	asi fi asi fi	io — io asi fi	

Pluralis.

Noi si fimi voi si fiti ei, ele si fie	Voi el Gu	
*noi am fi *de am fi	noi — noi amu fi	illi, illae si vo- luerint. nos voluerimus. si voluerimus nos

Praeteritum Plusquampersectum.

Singularis.

Jo tu el, *io *de	si fiu si fi ca si fie asi fi	ostuvoiilu — si fie io asi fi	ego si voluissem. tu si voluisses. ille, illa si vo- luisset. ego voluissem.
ae	asi fi	io — de asi fi	io si voluissem ego.

Pluralis.

				_				
Noi	* sifimu	fo	vei	? si		fimu	10	nos si voluisse-
voi ei, e	si fiti le si fie	stu voii	_	si si		fiti fie	stu	vos si voluissetis. illi, illae si vo-
*noi *de	amu fi amu fi	tu 🌪 📜		no: de	i an an	iu fi iu fi	fu,	luissent. nos voluissemus. si voluissemus nos.

Futurum.

Singularis.

De voiu voii io, vel de voiu vrè io, si voluero ego. de vei voii tu, — de vei vrè tu, si volueris tu. de va voit el, ea, — de va vrè el, ea, si voluerit ille, illa.

Pluralis.

De vomu voii noi, vel de vomu vrè noi, si voluerimus nos.

de veti voii voi, — de veti vrè voi, si volueritis vos.
de voru voii ei, ele, — de voru vrè ei, ele, si voluerint illi, illae.

Infinitivus Modus.

Tempus Praesens.

A voiire, vel a vrere, velle.

Praeteritum Perfectum.

A fi voiitu, vel a fi vrutu, voluisse.

Praeteritum Plusquamperfectum.

I fi fostu voiitu, vel I fi fost vrutu, voluisse.

Gerundium,

G. in di. De voiire, vel de a vrere, volendi (ut ita dicam).

{ I

- G. in dum. Pentru a voiire, vel a vrere, ad volendum.
- G. in do. Voiendu, vel vrendu, volendo.

Participium.

- P. Praes. Voiendu, vrendu. vel voiitoriu, volens.
- P. Praet. Quel qui au voiitu, vel vrutu, ille qui voluit.
- P. Futur. Quel qui va voii, vel va vre, qui volet.

§. 40.

Conjugationes Verborum Regularium.

Conjugatio I,

A laudare, laudare.

Modus Indicativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Jo laudu, ego laudo.

laudamu, nos lauda-Noi mus.

laudi, tu laudas. dat.

laudati, vos laudatis. voi el, ea laudà, ille, illa lan-ei, ele laudà, illi, illae laudant.

Practeritum Imperfectum.

Singularis.

* Pluralis.

bam.

laudaam, ego lauda-Noi laudaamu, nos ladaba-

laudaai, tu laudabas. voi laudaati, vos laudaba-

cl, ea laudaa, ille, illa lau- ei, ele laudaa, illi, illae laudabat.

dabant.

Praeteritum Perfectum Simplex.

Singularis.

Pluralis.

Jo laudai, ego laudavi. Noi laudaramu, nos laudavimus.

tu laudasi, tu laudasti. voi laudarati, vos laudas-

el, ea làudà, ille, illa lau-ei, ele làudard, illi, illa e

laudarunt.

Praeteritum Perfectum Augmentatum.

Singularis,

Pluralis.

Jo amu laudatu, ego landa- Noi amu laudatu, nos lauvi.

davimus.

tu ai laudatu, tu laudasti. voi ati laudatu, voi lau-

dastis.

el, ca au laudatu, ille, illa ei, ele au laudatu, illi, illas laudavit.

laudarunt.

Practeritum Plusquamperfectum I.

Singularis.

Pluralis.

Jo amu fostu laudatu, ego Noi amu fostu laudatu, nos laudaveram.

landaveramus.

laudaveras.

fostu läudatu, tu voi ati fostu läudatu, vos landaveratis.

el, ca au fostu läudatu, ille, ei, ele au fostu läudatu, illi, illa landaverat.

illae laudaverant.

Praeteritum Plusquamperfectum II.

Singularis.

Pluralis.

Jo läudasem, ego landa-Noi läudasemu, nos landaveram.

veramus.

tu landasesi, tu landave-voi landaseti, vos landaras.

veratis.

daverat.

el, ea laudese, ille, illa lau-ei, ele laudese, illi, illae laudaverant.

Futurum,

Singularis.

Pluralis.

Jo voiu lauda, ego lauda-| Noi vomu lauda, nos laubo.

dabimus.

tu vei läudà, tu laudabis, voi veti läudà, vos laudabitis.

el, ca va laudà, ille, illa lau- ei, ele voru laudà, illi, illae dabit.

laudubunt.

Modus Imperativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Lauda tu, lauda tu. laude el, ea, taudet ille, laude ei, ele, laudent illi, illa.

Laudati voi, laudate vos. illac.

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

Si laudi tu, ut laudes tu. Si laudemu noi, ut laudemus nos.

le, illa.

si laude el, ea, ut laudet il· si laudati voi, ut laudetis

si laude ei, ele, ut laudent illi, illae.

Modus Optativus et Conjunctivus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

deni.

Jo si laudu, ego ut lau- Noi si laudemu, nos ut laudemus.

tu si laudi, tu ut laudes. voi si laudati, vosut laudetis.

laudet.

el, ea silaude, ille, illa ut ei, ele si laude, illi, illae ut laudent.

Practeritum Imperfectum Optativi.

Singularis.

Pluralis.

Jo asi lauda, ego laudarem. Noi amu lauda, nos laudaremus.

tu ai lauda, tu laudares.

voi ati lauda, vos laudarelis.

daret.

el, ca ar laudà, ille, illa lau- ei, ele or laudà, illi, illae laudarent.

rem ego.

*de asi lauda lo, si landa- de amu lauda noi, si landaremus nos.

Praeteritum Imperfectum Conjunctivi.

Singularis.

Pluralis.

Jo si vrém	lauda, ego si lau-	
darem		

tu si vrėi lauda, tu si lau- voi si vrėti lauda, vos si dares.

el, ca si vrè làudà, ille, a si ei, ele si vrè làudà, illi, illae laudaret.

*io vrém laudà, ego lauda- *noi vrému laudà, nos laurem.

*de vrém laudà io, si lauda- de vrému laudà noi, si laurem ego,

Noi si vrému lauda, nos si laudaremus.

laudaretis.

si laudarent.

daremus.

daremus nos.

Praeteritum Perfectum.

Singularis.

Pluralis.

Jo si siu laudatu, ego si lau- Noi si simu laudatu, nos si daverim.

veris.

el, ca si fie làudatu, ille, illa ei, ele si fie làudatu, illi, illa si laudaverit.

*io asi fi laudatu, ego lauda- *noi amu fi laudatu, nos lauverim.

*de asi fi laudatu io, si lau- *de amu fi laudatu noi, si daverim ego.

laudaverimus.

laudaveritis.

si laudaverint.

daverimus,

laudaverimus nos.

Practeritum Plusquamperfectum.

Singularis.

Pluralis

	5	Fiuraus.			
Jo si fiu fos- tu tu si fi fos- tu el, ea si fie fostu *io asi fi fos-	dassem. tu si lau- dasses. dasses. laudasi laudas- set.	Noi si fimu voi si fiti ei, ele si fie	nas si lau- dassemus. vos si lau- dassetis. illi, illae si laudas- sent. nos lau-		
			7 *		

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

vero ego.

De voiu lauda io, si lauda-De vomu lauda noi, si laudaverimus nos..

veris tu.

de vei lauda tu, si lauda- de veti lauda voi, si laudaveritis vos.

daverit ille, illa. Taudaverintilli, illae.

de va laudà el, ea, si lau- de laudà ei ele, si

Modus Infinitivus.

Tempus Praesens.

A laudare, landare.

Praeteritum Perfectum.

A si laudatu, taudasse.

Praeteritum Plusquamperfectum.

A fi fostu laudatu, laudasse.

Supinum.

Laudatu, laudatus.

Gerundium.

- G. in di et dum. De a laudare, de laudatu, vel pentru laudare, laudandi, vel ad laudandum.
- G. in do. Laudandu, laudando.

Participium.

- P. Praes. Laudandu, vel laudatoriu, laudans.
- P. Praet, Fostul laudatoriu, laudator qui fuit.
- P. Futur. A si laudatoriu, laudaturus.

H. Conjugatio.

A tacere, tacere.

Modus Indicativus.

Tempus Praesens.

0.1	. •	
Sin	gula	ris.

Pluralis.

		• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •
Jo	tacu,	ego taceo.
	_	tu taces.
-1		2770 2770 40004

Noi tacemu, nos tacemus. el, catace, ille, illa tacet. ei, ele tacu, illi, illae tacent.

Praeteritum Impersectum.

Singularis.

Pluralis.

	0	
Jo	taceam, ego tacebam.	Noi ticeamu, nos taceba-
tu el,e	ticeai, tu tacebas. aticea, ille, illa tace- bat.	mus. voi táceati, vos tacebatis. ei, ele tácea, illi, illae tace- bant.

Praeteritum Perfectum Simplex.

. Pluralis.

Jo	tacui,	ego tacui.	Noi
tu	tácusi,	tu tacuisti.	voi

tacumu vel tacuramu, nos tacuimus. tacuti — tacurati,

el, ea tàcù, ille, illa tacuit. ei, ele tàcurò, illi, illac tacuerunt,

P. Perfectum Augmentatum.

Singularis.

Pluralis.

		0.1.6			4 - 4	ra ereros		
Jo	amu	tácutu,	ego tacui.	Noi	amu	tacutu,	nos	ta-
				į .	cuim	us.		
\mathbf{tu}_{+}	ai	tacutu,	țu tacuis-	voi	ati	tácutu,	vos	ta-
	17			}	eniet	is.		
el, e	a au	tacutu,	ille, illae	ei, el	e au	tacutu, i	Ili, il	lae
	tacn			Į.	tacne			

P. Plusquamperfectum 1.

Sin	gu	laris.	Plaralis.			
Jo amu fos- tu tu ai fostu el, ea au fos- tu		ego tacue-	Noi amufos-		nos tacue-	
tu	*** ****	ram.	tu	+	ramus.	
tu ai fostu	C	tu lacue-	voi ati fostu		vos tacue-	
	u t	ras.		n i	ratis.	
el, ea au fos-	u.	ille, illa	ci, ele au	n	illi, illae	
tu		tacuerat.	fostu		tacuerant.	

P. Plusquamperfectum II.

	Singularis.	Pluralis.			
Jo	tacusem, ego tacue-	Noi tacusemu, nos tacue-			
tu	tacusesi, tu tacueras.	ramus. voi tácuseti, vos tacuera-			
el,	ea tacuse, ille, illa ta- cuerat.	ei, ele tácuse, illi, illae ta- cuerant.			

Futurum,

	S	dingu	lar	is.		Pln	ralis.		
Jo	voiu	tácè,	ego	tacebo.	Noi	romu	tácė,	nos	tace-
			_	tacebis.	1	bimus			
el, ea	va cebit	tácè,	ille	, illa ta-	ei, e	le vor <i>taceb</i>	tácė,	illi,	illae

Modus Mandativus.

Tempus Praesens.

Singu	ilaris.	Pluralis.			
Taci tu, tace tacă el, ea, tac	,	Taceti voi, tacete vos. tacă ei, ele, taccant illi, illae.			

Futurum.

Singularis.						Pluralis.		
Si taci	tu,	ut	taceas	tu.	Si	tàcemu noi,	ut	laceamus
					li .	nos.		

si tacà el, ea, ut laceat ille, si taceti voi, ut taceatis
illa.

si tacà ei, ele, ut taceant
illi,illas.

Modus Optativus et Conjunctivus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Jo si tacu, ut ego taceam. Noi si ticemu, nos ut taceamus.

tu si taci, ut tu taceas.

el, ea si taci, ut ille,illa taceatis.

el, ea si taci, ut ille,illa taceant.

P. Imperfectum Optativi.

Singularis.	Pluralis.
lo asi tácè, ego tace-	Noi amu táce, nos lace-
tu ai táce, tu taceres.	remus. voi ati tâce, vos tace- retis. ei, ele ar tâce, illi, illae tacerent. de amu tâce noi, si ta- ceremus nos.
el, ea ar táce, ille, illa ta- ceret.	ei, ele ar tácè, illi, illae tacerent.
*de asi tâce io, si tace- rem ego.	de amu tace noi, si ta-

Praeteritum Imperfectum Conjunctivi.

- · P)	Pluralis.
jo si vrém tácè, ego si ta-	Noi si vrému tace, nos si
cerem. tu si vréi tácè, tu si tα-	taceremus.
0000	tacerells.
el, ea si vré ticè, ille, illa	ei, ele si vré tacè, illi, illae
si taceret.	si tacerent.
si taceret. *io vrém tácè, ego tace-	1 _
*de vrém táce io, si tace-	*de vrému tacè noi, si ta-
rem ego.	ceremus nos.

Praeteritum Perfectum.

Singularis. Pluralis.

Jo si fiu ticutu, ego si ta-	Noi si simu tacutu, nos si
cuerim.	tacuerimus.
tu si fi tacutu, tu si tacue-	voi si fiti tacutu, vos si
ris.	tacueritis.
el, ea sifie tacutu, ille, illae	ei, ele sifie tacutu, illi, il-
si tacnerit.	lae si tacuerint.
*io asi fi theutu, ego ta-	noi amu fi tacutu, nos ta-
*de asi fi theutu io, si ta-	de amu fi tdeutu noi, si ta-

P. Plusquamperfectum.

Sir	rgularis.	Pluralis.		
Jo si fiu	ego si tacu-	Noi si fimu	Nos si ta-	
iu si fi	issem.	voi sì fiti	vos si tacu-	
el,ea si fie	isses.	ei, ele si fie	issetis. illi,illae si	
"io asi fì	ille, illasi tacuisset. ego tacuis-	noi amu fi	tacuissent. nos tacuis-	
"deasi fi	io sit acuis-	de amu fi noi	i e	
	some ego.		issemus.	

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

Dе	voiu tácė io, si tαcu-	De	vomu tácè noi, si tacu-
	ero ego.		erimus nos.
de	vei theè tu, si tacu-	de	erimus nos. veti tácè voi, si tacu-
	eris tu.		eritis vos.
de	va tácè el, ca, si tacu-		voru tácè ei, ele, si ta-
	erit ille, illa.	t	cuerint illi, illae.

Modus Infinitivus.

A tacere, tacere.

P. Persectum et Plusquampersectum.

A si tacutu, vel a si sostu tacutu, tacuisse.

Futurum,

A fi tacitoriu, taciturus.

Supinum.

Tacutu, tacitum.

Gerundium.

- G. in di et dum. De tacere, de tacutu, vel pentru tacutu, tacendi, vel ad tacendum.
- G. in do. Tácendu, tacendo.

Participium.

- P. Praes. Tacendu vel tacitoriu, tacens.
- P. Praet. Taeutu, vel sostul tacitoriu, tacitus, vel qui tacuit.
- P. Futur. A si tacitoriu, taciturus.

III. Conjugatio.

A batere, batuere, tundere.

Modus Indicativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Jo batu, ego batuo, Noi batemu, nos batuitundo. mus.

bati, tu batuis. tu

voi bateti, vos batuitis. el, ea bate, ille, illa batuit. ei, ele batu, illi, illae batuunt.

Praeteritum Imperfectum.

	Singularis.	Pluralis.
$\mathbf{j_0}$	bateam, ego batue-	Noi bateamu, nos batue-
fu	bam. bitesi . <i>in batuebas</i> .	voi bateati, vos batue-
el,	ea bătea,ille, illa batue- bat.	ei, ele bâtea, illi, illae ba- tuebant.

Praeteritum Perfectum Simplex.

	Singularis.	Pluralis.
Jo		Noi batumu, vel baturamu, nos batuimus.
tu	batusi, tu batuisti.	voi bătuti, vel baturăti, vos batuistis.
el, ea	bàtù, ille, illa batuit.	ei, ele bâturd, illi, illae ba- tuerunt.

P. Perfectum Augmentatum.

	Singularis.	Pluralis.
Jo	amu bătutu, ego balui.	Noi amu bâtulu, nos ba-
		tuimus.
1u	ai batutu, tu batuis-	voi ati batutu, vos ba-
	11.	tuislis.
el,	ca au bătutu, ille, illa	ei, ele au bâtutu,illi,illae
	batuit.	batuerunt.

Praeteritum Plusquamperfectum I.

Sin	igularis.	Plural	lis.
Jo amu fos- tu tu ai fostu cl, ea au fos- tu	ego batue- ram. tu batue- ras. ille,illaba- tuerat.	Noi amufos tu voi ati fostu ei, ele au fostu	nos batue- ran;us. vos batue- ratis. illi, illae batuerant.

P. Plusquamperfectum II.

Singularis.

Pluralis.

Jo bâtusem, ego batueram. Noi bâtusemu, nos batueramus.
tu bâtusesi, tu batueras.
el, ea bâtuse, ille, illa batuerat.
ei, ele bâtuse, illi, illae batuerat.
batuerant

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

Jo voiu bate, ego batnam. Noi vomu bate, nos batuetu vei bate, tu batnes.
el, ea va bate, ille, illa ei, ele voru bate, illi, ilbatnet.

Noi vomu bate, nos batnemus.
voi veti bate, vos batnetis.
ei, ele voru bate, illi, illac batnent.

Modus Mandativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Bate lu, batue in.
bata el, ca, bainat ille, bata ei, ele, batuant illi, illa.

Bateti voi, batete vos.
bata ei, ele, batuant illi, illae.

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

Si bati tu, nt bainas tu. Si batemu noi, ut bainanus nos.
si bati el, ea, ut bainat si bateli voi, ut bainatis
vos.
si bati ei, ele, ut bainant
illi, illae.

Modus Optativus et Conjunctivus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Jo si batu, ego ut batuam.	Noi si batemu, nos ut ba-
Jo si batu, ego ut batuam. tu si bati, tu ut batuas.	voi si bateti, vos ut batu-
el, ea si batà, ille, illa ut batuat.	ei, ele si batà, illi, illae ut batuant.

Praeteritum Impersectum Optativi.

Singularis.

Pluralis.

Jo asi bate, ego batuerem.	Noi amu bate, nos hatue-
tu ai bate, tu batueres.	remus. voi ati bate, vos batuere- tis. ei, ele ar bate, illi, illae batuerent. de amu bate noi, si batue-
el, ea ar bate, ille, illa batueret.	ei, ele ar hate, illi, illae batuerent.
"de así bate io, si batuerem ego.	de amu bate noi, sibatue- remus nos.

Praeteritum Impersectum Conjunctivi.

Singularis.

Pluralis.

Jo si vrém bate, ego si ba-	Noi si vrému bate, nos si
tuerem.	batueremus.
tu si vréi bate, tu si batue-	voi sì vréti bate, vos si bα-
res.	tueretis.
el, ea si vré bate, ille, il-	ei, ele si vre bate, illi, il-
la si batueret.	ei, ele si vre bate, illi, il- lαe si batuerent.
io vrembate, ego batuerem.	noì vrému bate, nos batue-
	remus.
"de vrém bate io, si batue-	de vrému bate noi, si ba-
remiego.	tueremus nos.

P. Plusquamperfectum.

	Sir	igularis.	Plurali	5.
Jo	si fiu	ego si ba-	Noi si fimu	nos si ba-
tu	sì fì	tuissem.	voi si fiti	tuissemus. vos si ba- tuissetis.
el,	ea si fie	ille, illa si batuisset.	ei, ele sifie	illi, illae si batuissent.
*io,	asi fi	ego batuis-	noi amu fi	nos batuis- semus.
*de	asi fi	io si batuisse- mus nos.	de amu fi noi	

Futurum.

Singularis.

De voiu bate io, si batuero ego.

de vei bate tu, si batueris
tu.

de va bate el, ca, si batuerit ille, illa.

Pluralis.

Pluralis.

Pluralis.

de vomu bate noi, si batuerimus nos.
de veti bate voi, si batueritis vos.
de voru bate ei, ele, si batuerint, illi, illae.

Modus Infinitivus.

Tempus Praesens.

A batere, batuere.

Pract. Persectum, et Plusquampersectum.

A fi bătutu, vel a fi sostu batutu, batuisse.

Futurum.

A si hatutoriu, verberaturus.

Supinum.

Bâtutu, verberatus.

Gerundium. -

G. in di et dum. De a batere, de bâtutu, vel pentru a batere, verberandi, vel ad verberandum.

G. in do. Batendu, batendo vel verberando.

Participium.

- P. Praes. Bâtendu, vel batútoriu, verberans vel verberator.
- P. Pract. Bâtutu, vel fostul batútoriu, verberatus, vel qui verberavit.
- P. Futur. A sì batutoriu, verberaturus.

IV. Conjugatio.

A audire, audire.

Modus Indicativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Jo audu, ego audio. Noi audimu, nos audimus.
tu audi, tu audis.
el, ea aude, ille, illa audit. Noi audimu, nos audimus.
voi auditi, vos auditis.
ei, ele audu, illi, illae audiunt.

Praeteritum Imperfectum.

Singularis.

Pluralis.

Jo audicam, ego audicham. Noi audicamu, nos audichamus.
tu audicai, tu audichas.
el, ca audica, ille, illa audichat.
Noi audicamu, nos audichat.
voi audicati, cos audichat.
ei, cle audica, illi, illac audichant.

Practeriium Perfectum Simplex.

Singularis.

Pluralis.

Jo audii, ego audivi. Noi audiramu, nos audivimus. tu audiisi, tu audivisti. voi audirati, vos audiel, ca audi, ille, illa audivit. ei, ele audird, illi, illae audiverunt.

Praeteritum Perfectum Augmentatum.

Singularis.	Pluralis.
Jo amu auditu, ego audi-	Noi amu auditu, nos audi-
vi.	vimus.
tu ai auditu, tu audi-	voi ati auditu, vos audi-
visti.	vistis.
el, ca au auditu, illi, illa	ei, ele au auditu, illi, illae
audivit.	audiverunt.

P. Plusquamperfectum I.

			Pluralis.					
Jo amu fos- tu tu ai fostu el, ea au fos- tu)	ego	audi-	Noi	amu		nos	audi-
tu	aυ	ve	ram.	fosi	tu	ลเ	vere	amus.
tu ai fostu	ž.	tu a	ındive-	voi a	ti fos-	μ̈́	vosa	udive-
	i t	ra	:5.	tu		1 +	rati	is.
el, ea au fos-	u.	ille	, illa	ei, c	le au	u.	illi,i	llacau
tu		audi	verat.	fos	tu		div	erant.

P. Plusquamperfectum II.

	Singularis.	Pluralis.
Jo	audisem, ego audive-	Noi audisemu, nos audi-
	ran.	veramus.
tu	audisesi, tu audive-	voi audiseti, vos audive-
	ras.	ratis,
el,	ea audise, ille, illa audi-	ei, ele audise, illi, illae au-
·	verat.	diverant.

Futurum.

Singularis.	Pluralis.
Jo voiu audi, ego audi-	Noi vomu audi nos au-
Jo voin audi, ego audi- am. tu vei audi, tu audies. el, ea va audi, ille, illa au- diet.	voi veti audi, vos audie- tis.
el, ea va audi, ille, illa au- diet.	ei, ele vor audi, illi, illae audient.

Modus Mandativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Audi tu, audi tu.
auda el, ea, audiat ille.
Auditi voi, audite vos.
auda el, ea, audiat ille.
auda ei, ele, audiant illi,

Futurum.

Singularis. Pluralis,

Si audii tu, ut audias tu. Si audimu noi, ut audia-

mus nos.

si andà el, ea, ut audiatil-si auditi voi, ut audiatis le, illa.

si audă ei, elc, ut audiant illi, illae.

Modus Optativus et Conjunctivus.

Tempus Praesens.

Singularis. Pluralis.

diam.

si audu, ego ut au- Noi si audimu, nos ut audiamus.

tu

si audi, tu ut audias. voi si auditi, vos ut audiatis.

audiat.

el, ca si audă, ille, illa ut ei, ele si audă, illi, illa ent audiant.

Praeteritum Imperfectum Optativi.

Singularis.

. Pluralis.

asi audi, ego audirem. | Noi amu audi, nos audire. mus.

ai audi, tu audires.

voi ali audi, vos audiretis.

el, ca ar audi, ille illa audi- ei, cle ar audi, illi, illac auret.

dirent.

*de asi audi io, si audirem de amu audi noi, si audiego.

remus nos.

Praeteritum Imperfectum Conjunctivi.

CV.		7	
-07	ngu	ιa	ris.
	(7)		

Pluralis.

	0	riuraus.
Jo	uuuti eiit.	Noi si vrému audi, nos si audiremus.
	arres.	voi si vréti audi, vos si
	se encenter at	ei, ele si vrè audi, illi, il-
	1 244	noi vrému audi, nos audi-
*de	rem ego.	de vrému audi noi, si au- diremus nos.
	4 1	alleneus nos,

Praeteritum Perfectum.

Singularis.	Pluralis.
Jo si fin andilu, ego si audiverim.	Noi si fimu auditu, nos si audiverimus.
tu si fi auditu, tusi au-	voi si fiti auditu, vos si
el, ca si fic auditu, ille, illa	ei, ele si fie auditu, illi, il-
io asi fi auditu, ego au-	lae si andiverint. noi amu fi auditu, nos au-
diverim. "de asi fi auditu io, si au-	dicerimas.
diverim ego.	diverinus nos.

Practeritum Plusquamperfectum.

	gularis. Plu	ralis.
Jo si fin.	- 1 Miles	i- nos si audi-
tu si fi. el, easi fic.	divissem. mu in si audi- voi si fit cisses. ille, illasi ei, ele si fit	rissemus. ros si audi-
*io asi f). *de asi f).	audivisset. cio andi- noi amu fi cissem. io si audivis- de amu fi sem ego.	audivis-

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

De voiu audi io. si audive-¡De vomu audi noi, si duro ego.

diverimus nos.

ris in.

de vei audi tu, si audive- de veti audi voi, m' audiveritis vos.

de va audi el, ea, si an- de voru audi ei, ele, si audiverit ille, illa. diverint illi, illae.

Modus Infinitivus.

Tempus Praesens.

A audire, andire,

P. Perfectum et Plusquamperfectum.

A si anditu, et a si sostu auditu, audivisse.

Futurum.

A fi auditoriu, auditurus,

Gerundium.

- G. in di et dum. De audire, de auditu, vel pentru audire, audiendi, vel ad audiendum.
- G. in do. Audiendu, audiendo.

Supinum.

Auditu, anditum.

Participium.

- P. Praes. Audiend, vel auditoriu, audiens, v. auditor.
- P. Praet. Auditu, vel fostul auditoriu, auditus, vel qui fuit auditor.

Observationes circa quaedam Tempora Conjugationum praecedentium.

l. Apud quosdam Daco-Romanos consvetudo invaluit in Lingva populari literam d in Verbis: cadu, cado; credu, credo; ridu, rideo; vedu, video; ședu, sedeo; audu, audio; pronunciandi uti z, ut: cazu, crezu, vezu, rizu, auzu, sezu: pro cadu, credu ridu etc. D videlicet emollitur in sive d sonum z ferentem, atque hic emollitus sonus literae d dein regulariter retinetur etiam in Supino, Participio Praesenti, ac Praeterito, item Gerundio, ut: cadutu, credutu, vedutu, sedutu, auditu, lege cazutu, crezutu, vezutu, şezutu, auditu; in Participio, et Gerundio, cadendu, credendu, ridendu, vedendu, sedendu, audiendu, lege: cazendu, crezendu, etc.

Eccipe ridu, quia Supinum habet risu, risum.

II. Verba: peru, perso; remanu, remaneo; punu, pono; tenu, teneo; iterdum in I. et II. persona Praes. Ind. et III. modi Conjunctivi mutant r, et n, in i, ut: peiu, remaiu, puiu, etc. (Vide verba irregularia.)

III. In Praeterito Imperfecto Indic. loco: laudaam, vedeam, bateam, audieam scribitur etiam, laudauam, vedeuam, bateuam, audieuam, verum litera a interduas vocales constituta nullum edit sonum. (vide Ortograph. sub litera a) ortaque est ex consonante 6, quae apud Daco-Romanos inter duas vocales mutatur in v, vel a.

Idem sit in Pract. Pers. Simplici seu proximo primac, et quartac Conjugationis; pro laudai, audii, scribi potest, laudaui, audiui, etc.

Ast Verba secundaes et tertiae Conjugationis in hoc Tempore varie terminantur sic:

1) Illa Verba, quae in Praes. Indic. ante u habent consonantes d, n, nd, aut ng, mutant has consonantes in s, e.g. ridu, rideo, risei, risi; punu, pono, pusei, posui; tundu, tondeo, tunsei, totondi: respundu.

respondeo, respunsei, respondi; pungu, pungo, punsei, pupugi. etc.

Excipe: credu, ședu, perdu, vidu, vêndu, quia haec habent: credui, sedui, perdui, vidui, vendui.

- 2. Verba, quae ante u Praes. Indic. habent c formant Praet. Perf. in ni, ut: tacu, taceo, tacui, tacui; giacu, jaceo, giacui, jacui; trecu, transeo, trecui, transivi; item béu, bibo habet: beui, bibi.
- IV. Praeterita Perf. et Plusquamperf. componuntur ex Verbis auxiliaribus, et Supino cujuslibet verbi, vel Participio Praet. Temporis.
- V. Futurum Indic. componitur ex verbo auxiliari: voiu, volo, et Infinitivo abbreviato cujuslibet Verbi, ut: io voiu arà, ego arabo; io voiu coronà, ego coronabo, etc.

Verum pro io voiu arà, coronà, potest dici et scribi etiam: io voiu arare, io voiu coronare.

- VI. Verba tertiae Conjugationis: ducu, facu, dicu, formant II. personam Praes. Imperativi: dù, fà, dì.
- VII. Conjunctio si, in Praeterito Perf. et Plusquamperf. Conjunctivi duplicem habet significatum si, et ut pro diverso statu constructionis.
- VIII. Ex Temporibus * stella signatis unum est Modi Conj. aliud autem Modi Optativi.
- IX. Infinitivi Praesentis ultima Syllaba re interdum in loquendo reticetur, ut superius §. 5. Nota 1. diximus. Hujus admonitionis cave obliviscaris.
- X. Multa verba quartae Conjugationis in Praes. Indic. et Conjunctivi toto Singulari, et tertia persona plur. adjungunt escu uti in Lingva Italica, e. g. inflorescu, floresco; marescu, magnifico; domnescu, dominor, etc.

Quorum Conjugatio hic sequitur.

Conjugatio

Verborum, quae in Praesentis Indicativi prima persona desinunt in esca.

Hace verba conjugantur sicut Italica in isco desinentia secundum hanc formam.

A inflorire, florere.

Modus Indicativus.

Tempus Praesens.

Singularis.	Plaralis.
Jo inflorescu, ego flored	Noi inflorimu, nos flore-
vel floresco.	mus.
tu infloresci, in flores.	voi infloriti, vos floretis.
cl, ca infloresce, ille, illa	voi infloriti, vos floretis. ei, ele inflorescu, illi, illae
floret.	florent.

Praeteritum Imperfectum.

Singularis.		Pluralis.	
Jo	inflorieam, ego flore-	Noi infloricamu, nos fto-	
	bam.	rebamus.	
tu	inflorieai, tu flore-	voi inflorieati, vos flore-	
	bas.	batis.	
el,	ea infloriea, ille, illa	ei, ele infloriea, illi, illae	
	florebat.	florebant.	

Praeteritum Persectum Simplex.

	Singularis.	Pluralis.
Jo	inflorii, ego florui.	Noi infloriramu, nos flo-
		ruimus. voi inflorirăți, vos flo- ruistis.
el, ea	inflori, ille, illa flo- ruit.	ei, ele inflorird, illi, illae floruerunt.

Praeteritum Perfectum Augmentatum.

Singularis.

Pluralis.

Jo	amu	infloritu, ego flo-	Noi	am	u inflori tu	, nos
	rui.			flore	imus. 🦠	
tu	ai	infloritu, tu floru-	1			■ vos
	isti.				tistis.	
el,	ea au	infloritu,ille, illa	ei, e	le au	infloritu,	illi, il-
	flor	uit.	lae floruerunt.		t. ·	

Practeritum Plusquamperfectum I.

Singularis.

Pluralis.

Jo amu fos-	ego floru-	Noi amu _	inos floru-
tu	eram.	fostu	eramus.
tu ai fos-	tu florue	voi ati fos-	vos floru
tu	T. ras.	tu 3	eratis.
el, ca au fos-	# ille, illa	ei, ele au g	illi, illae
tu	eram. in florue ras. ille, illa floruerat.	fostu	floruerant

Praeteritum Plusquamperfectum II.

Singularis.

Pluralis.

	5 5	# 0101 CH0103
J.o	inflorisem, ego flo	Noi inflorisemu, nos flo-
	rueram.	rueramus.
t _i u	inflorisesi, tu floru	- voi infloriseti, vos flo-
	eras.	rueratis.
el, e	ainflorise, ille, ill.	ei, ele inflorise, illi, illae
	floruerat.	floruerant.

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

	oinguiar	43.	riaratis.	
Jo	voiu inflori,	ego flo- No	i vomu inflorì, z	nos flo-
	rebo.		rebimus.	•
tu	vei inflori,	tu flo- voi	i veti inflori,	vos flo-
	rebis.		rebitis.	_
el, ea	a va inflori, i	lle, illa ei,	ele voru inflori, i	llisillae
	florabit	. '	flouckness	

Modus Mandativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Infloresce tu, flore, vel Infloriti voi, floreatis vos. floresce tu.

Inflorească el, ea, floreat Inflorească ei, ele, floreant, vel florescat ille, illa. vel florescant illi, illae.

Futurum.

Singularis. Pluralis.

Si infloresci tu, ut floreas Si inflorimu noi, ut flore-tu. amus nos.

tu.
si inflorească el, ea, ut floreat ille, illa.
amus nos.
si infloriti voi, ut florea.
tis vos.
si inflorească ei, ele, ut flo-

reant illi, illae.

Optativus et Conjunctivus Modus,

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Jo si inflorescu, ego ut Noi si inflorimu, nos ut floream. floreamus. si infloresci, tu ut voi si infloriti, vos ut tu floreas. floreatis. el, ea si inflorească, ille, illa ei, ele si inflorească, illi, il-

ut floreat.

lae ut floreant.

Reliqua tempora conjugantur secundum Paradigma quartae Conjugationis.

§. 41-

De Verbis Passivis.

Verba Passiva formantur ex Verbis Activis assumendo post singulam personam Pronomen Conjunctivum: in Singulari: me, te, se; in Plurali yero, ne,

ve, se; e.g. io laudu, ego laudo; tu laudi, el lauda, est Verbum Activum. Passivum autem: io me laudu, ego laudor, tu te laudi, el se lauda etc.

§. 42.

Conjugationes Verborum Passivorum,

I. Verbum Passivum.

A me laudare, laudari.

Modus Indicativus,

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Jo me laudu, ego laudor. Noi ne laudamu, nos lau-

el, ca se laudà, ille, illa ei, cle se laudà, illi, illac

damur.

tu te landi, tu laudaris. | voi ve laudati, vos lauda-

laudantur,

Praeteritum Imperfectum.

Singularis,

Pluralis.

Jo me landaam, ego landa-Noi ne landaamu, nos lan-

tu te laudaai, in laudaba- voi ve laudaati, vos lauda-

dabamur.

el, ea se laudaa, ille, illa ei, ele se laudaa, illi, il-laudabatur. lae laudabantur.

Practeritum Perfectum Simplex.

Singularis.

Pluralis.

Jo me laudai, ego laudatus Noi ne laudaramu, nos lausum.

datus es.

dati sumus.

tu te làudasi . tu lau-voi ve làudarâti, vos laudati estis.

el, ea se làudà, ille, illa ei, ele se làudarò, illi, laudus, ta, est. illae laudati, tae sunt.

Praeteritum Persectum Augmentatum.

Singularis.

Pluralis.

Jo m'amu laudatu, ego laudatus sum.

tu te ai laudatu, tu landatus es.
el, ea s'au laudatu, ille,
illa laudatus, ta est.

Noi ne amu laudatu, nos
laudati sumus.
voi v'ati, laudatu, vos laudati estis.
ei, ele s'au, laudatu, illi,
illa laudatus, ta est.
illae laudati, tae sunt.

Praeteritum Plusquamperfectum I.

Singularis.

Pluralis.

tu te ai fostu el, ea s'au fostu	ego landa- Noi ne amu ins eram. fostu voi v'ati fo- ins eras. stu ille, illa ci, ele s'au landatus, fostu ta erat.	à u d a i	ti eramus. vos laudati
		-	

Praeteritum Plusquamperfectum II.,

Singularis.

Pluralis.

Jo me laudasem, ego laudatus eram.

tu te laudasesi, tu laudatus eras.
el, ea se laudase, ille, illa
laudatus, ta erat.

Noi ne laudasemu, nos laudati eramus.

voi ve laudaseti, vos laudati eratis.
ei, ele se laudase, illi, illaudatus, ta erat.

Futurum.

Singularis,

Jo me voiu laudà, ego lau- Noi ne vomu laudà, nos laudabor etc.

Abor etc.

Pluralis.

Pluralis.

Abinur etc.

Reliqui Modi, et Tempora conjugantur ut verbum Activum primae Conjugationis a laudare.

II. Verbum Passivum.

A se vedere, videri.

Modus Indicativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Jo me vedu, ego videor. Noi ne vedemu, nos videmur.

tu te vedi, tu videris. voi ve vedeti, vos videmini.
el, ea se vede, ille, illa ei, ele se vedu, illi, illae
videtur. videntur.

Praeteritum Imperfectum.

Singularis.

Pluralis.

Jo me vedeam, ego videbar. Noi ne vedeamu, nos videbamur.

tu te vedeai, tu videbaris. voi ve vedeati, vos videbamini.
cl, ca se vedea, ille. illa ei, ele se vedea, illi, illae videbatur.

Praeteritum Perfectum Simplex.

Singularis.

Pluralis.

Jo vedui, ego visus sum. Noi ne vedurâmu, nos visi sumus.

tu te vedusi, tu visus es. voi ve vedurâti, vos visi estis.

el, ca se vedu, ille, illa visus, sa est.

lae, videbantur.

Praeteritum Perfectum Augmentatum.

Singularis.

Pluralis.

Jo m' amu vedutu, ego vi- Noi ne amu vedutu, nos visi sus fui.
tu te ai vedutu, tu visus voi v' ati vedutu, vos visi fuisti.

- el, ca s' au vedutu, ille, el, ele s'au vedutu, illi, ililla, visùs, sa fuit. | lae visi, sae fuerunt.

Praeteritum Plusquamperfectum I.

Singularis.

Plaralis.

Jo m'amu fostu vedutu, ego Noi ne amu fostu vedutu, visus eram.

tu te ai fostu vedutu, tu voi v'ati fostu vedutu, vos visus eras.

el, ea m au fostu vedutu, il- ei, ele s' aufostu vedutu, illi,

nos visi eramus.

visi eratis.

le, illa visus, sa erat. illae visi, sae erant,

Praeteritum Plusquamperfectum II.

Singularis.

Pluralis.

Jo me vedusem, ego vi-Noi ne vedusemu, nos visus eram.

· tu eras.

visa erat.

si eramus.

te vedusesi, tu visus voi ve veduseti, vos visi eratis.

el, ea se veduse, ille, illa ei, cle se veduse, illi, illae visi, sae erant.

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

Jo me voiu vedè, ego vi- Noi ne vomu vedè, nos debor.

tu beris.

el, ea se va vedè, ille, illa ei, ele se voru vedè, illi, ilvidebitur.

videbimar.

te vei vedè, tu vide- voi ve veti vedè, vos videbimini.

lae videbuntur.

Modus Mandativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Vedite tu, videre tu.

Vedețive voi, videmini

védase el, ea, videaturille, védase ei, ele, videantur illa.

. Futurum.

	7	
Sing	ular	75.
~		

Pluralis.

Site vegli tu, ut videaris tu. Si ne vedemu noi, ut videamur nos.

si se védà el, ea, nt vide-si ve vedeti voi, ut videaatur ille, illa.

mini vos.

si se védá ei, ele, ut videantur illi, illae.

Modus Optativus et Conjunctivus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Jo si me vedu, ut ego vi- Noi si ne vedemu, ut nos dear.

ris.

tu si te vedi, ut tu videa- voi si ve vedeti, ut vos videamini.

illa videatur.

el, oa si se védà, ut ille, ei, ele si se védà, ut illi, illae videantur.

Praeteritum Imperfectum Optativi.

. Singularis.

Jo nr' asi vedè, ego vide. Noi ne amu vedè, nos viderer.

remur.

tu te ai vedè, tu videreris. voi v' ati vedè, vos videremini.

cl, ea s' ar vedè, ille, illa ei, ele s' ar vedè, illi, ilvideretur.

lae viderentur.

derer ego.

"de m' asi vedè io, si vi- de ne amu vedè noi, si videremur nos.

Praeteritum Imperfectum Conjunctivi.

Singularis.

Pluralis.

si viderer.

Jo si me vrém vede, ego Noi si ne vrému vede, nos si videremur.

tu si te vrei vedė, tu si vi- voi si ve vreii vedè, vos si dereris.

videremini.

illa si videretur.

el, ea si se vre vede, ille, ei, ele si u vre vede, illi, illae si viderentur.

- 'io me vrem vede, ego viderer.

de me vrem vede io, si vide me vrem vede io, si vide ne vremu vede noi, si
de ne vremu vede noi, si
videremur nos.

Praeteritum Perfectum.

Sir	gularis. Plura	lis.
Jo si me fiu	ego si vide- Noi si ne fi-	nos si vide-
	rer. mu	₹ remur.
tu si te fi	u si vide voi si ve fiti	o vos si vide-
`	reris.	remini.
el, ea si se fie	ille, illa si ei, ele si videretur. fie	illi, illae si viderentur
	videretur. fie	viderentur
io m'asi fi	- ego vide noi ne amu	nos videre-
	rer. fi	mur.
*de m'asi fi	io si viderer de ne amu fi n	oi si videre-
	ego.	mur nos.

Praeteritum Plusquamperfectum.

S	ngularis.	Plura	lis.
Jo si me fiu	_ ego si visus	Noi si ne fi-	nos si visi
	ego si visus fuissem.	mu	fuissemus.
tu si te fi	# tu si visus	voi si ve liti	vos si visi
al an atan Ga	fuisses. ille, illa si	}	fuisselis.
el, easise fie			illi, illae
	tisus, sa fuisset.	1 1 2	si visi, sae fuissent.
"io m'asi fi	z ego visus	noi ne amu	nos visifu-
	fuissem.	\mathbf{fi}	issenus.
"de m'asi fi	io si visus fu. issem ego.	de ne amu fi n	si visi fu-
	issem ego.	Ĭ	issemus
			nos.

Futurum.

· Singularis.	Pluralis.
De me voiu vedè io, si vi-	De ne vomu vedě noi, si visi
sus fuero ego.	fuerimus nos.
de te vei vedè tu, si visus	de ve veti vedè voi, si visi
fueris tu.	fueritis vos.
de se va vedè el, ea, si vi-	de si vor vedè ei, ele, si visi,
sus, sa fnerit ille,i!!	sae fuerint illi, illae.

Modus Infinitivus.

· Tempus Praesens.

A se vedere, videri.

P. Perfectum et Plusquamperfectum.

A in redutu, vel a se fi fostu vedutu, visum esse vel fuisse.

Futurum.

A m fi veditoriu, visum iri.

Gerundium.

- G. in di et dum. De a se vedere de vedutu videndi; vel ad videndum se. pentru a se vedere,
- G. in do. Vedenduse, videndo se, vel videns se.

Participium.

- P. Praes. et Praet. Vedutůl', visus.
- P. Futur. Quel qui se va vedé, videndus.

§. 43.

De Verbis Neutris.

Verba Neutra Passiva fieri nequeunt, et perpetuo conjugantur sicuti Verba Activa; e. g. io ședu, ego sedeo; io tremuru, ego tremo; cugetu, cogito; tacu, taceo. Hic non possumus dicere: io me sedu; io me tremuru; io me cugetu; io me tacu; sicut nec latine dicere possumus: ego sedeor, tremor, etc.

S- 44.

Conjugatio Verborum Neutrorum.

Verbum Neutrum.

A cugetare, cogitare.

Modus Indicativus.

Tempus Praesens.

Singularis.	Pluralis.		
Jo cugetu, ego cogito.	Noi cugetamu, mu cogi-		
tu cugeti, tu cogitas.	voi cugetati, vos cogita-		
tu cugeti, tu cogitas. el, ea cugetà, ille, illa cogitat.	ei, ele cugetà, illi, illae cogitant.		

Praeteritum Imperfectum.

	Singularis.	Pluralis.
Jo	cugetaam, ego cogita-	Noi cugetaamu, nos cogi-
tu	bam. cugetaai, tu cogita-	voi cugetaati, vos cogi-
	bas.	tabatis.
el,	ea cugetaa, illi, illae co- gitabat.	ei, ele cugetaa, illi, illae cogitabant.

Praeteritum Perfectum Simplex.

	Sing	gularis.		Pluralis.
Jo	cugetai,	ego cogitavi.	Noi	cugetaramu, nos co-
tu	cugetasi	, tu cogitasti.	voi	gitavimus. cugetarăti, vos cogi- tastis.
el, €	ea cugetă, tavit.	ille, illa cogi-	ei, e	tastis. le cugetard, illi, illae cogitarunt.

Practeritum Perfectum Augmentatum.

Singularis. Pluralis.

tu ai cugetatu, tu co- voi ati cugetatu, vos cogitasti.
el,ea au cugetatu, ille, illa cogitavit.
voi ati cugetatu, vos cogitastis.
ei, ele au cugetatu, illi, illae cogitarunt.

Praeteritum Plusquamperfectum I.

Singularis.

Pluralis.

Jo amu fos-	0	ego cotave-	Noi amu	0	nos cogila-
tu	ב	ram.	fostu	Š m	veramus.
tu tu ai fostu	カ	tu cogita-	voi ati fostu	-	vos cogita-
,	20	veras.		t a	veratis.
el, ea au fos-	=	ille,illa co-	ei, ele au fostu	t u	illi, illae
tu	5	gitaverat.	fostu	-	cogitave-
		•	-		rant.

Praeteritum Plusquamperfectum II.

Singularis.

Pluralis.

Jo cugetasem, ego cogitaveram.

tu cugetasesi, tu cogitaveras.
el, ea cugetase, ille, illa ei, ele cugetase, illi, illae cogitaverat.

Noi cugetasemu, nos cogitaveramus.

voi cugetaseti, vos cogitaveratis.

ei, ele cugetase, illi, illae cogitaverat.

Futurum.

Singularis.

Plaralis.

Jo voiu cugetà, ego cogi: Noi vomu cugetà, nos cotabo.

tu vei cugetà, tu cogitabis.

el, ca va cugetà, ille, illa
cogitabit.

Noi vomu cugetà, nos cogitabimus.

voi veti cugetà, vos cogitabitis.

ei, cle voru cugetà, illi, illae cogitabunt.

Modus Imperativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Cugetà tu, cogila tu. Cugetali voi. cogilale cos. cugete el, ea, cogilel ille, cugete ei, ele, cogilent il-

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

Si cugeti tu, ut cogites tu. Si cugetemu noi, ut cogitemus nos.

si cugete el, ea, ut cogitet si cugetati voi, ut cogiteille, illa.

tis vos.
si cugete ci,ele, nt cogitent
illi, illae.

Modus Optativus et Conjunctivus,

Singularis. Pluralis. ougetu, ego nt co- Noi si cugetemu, nos nt cogitemus.
si cugeti, tu ut cogi- voi si cugetati, vos ut cotes.
tes. Jo

el, ea si cugete, ille, illa ei, ele si cugete, illi, illae ut cogitet.

ut cogitent.

Praeteritum Imperfectum Optativi.

Singularis.

Pluralis.

tarem.

asi cugetà, ego cogi- Noi amu cugetà, nos cogitaremus.

ai cugetà, tu cogita- voi res.

ati cugetà, vos cogitaretis.

el, ea ar cugetà, ille, illa ei, ele ar cugetà, illi, illae cogitaret.

cogitarent.

de asi cugetà io, si cogi- de amu cugetà noi, si cotarem ego.

gitaremus nos.

Praeteritum Imperfectum Conjunctivi,

Singularis.

Pluralis.

Jo cogitarem.

si vrém cugetà, ego si Noi si vrému cugetà, nos si cogitaremus.

si vréi cugetà, tu si voi tų cogitares.

si vréti cugetà, vos si cogitaretis. el, ea si vre cugetà, ille, il-ci, ele si vrè cugetà, illi,

la si cogitaret.

illae si cogitarent.

^{*}io vrém cugetà, *ego cogi*-¡noi vrému cugetà, *nos cogi*- ; iarem.

*de vrém cugetà io, si cogi-tarem ego.

de vrému cugetà noi, si co-gitaremus nos.

Praeteritum Perfectum.

Si	ngularis.	Pluralis	•
Jo si fiu	ego si cogi-	Noi si fimu	nos si cogi- taverimus.
tu sì fì	taverim.	voi si fiti	taverimus. vos si cogi-
el, ca si fie	daveris.	35	taveritis. illi,illae si
	cogita-	=	cogitave-
*io asi fi	ego cogi-	noi amu fi	nos cogita-
*de asi fi	io si cogita- verimego.	de amu fi not	verimus. sicogitave- rimus nos.

Practeritum Plusquamperfectum.

oinga	laris.	Plare	elis.
Jo si fiu	ego si cogi- tavissem.	(nos si cogi-
tu si fi	tu si cogi- tavisses.		vos si cogi- tavissetis.
el, ea si fie	ille, illa si cogitavis- set.	ei,ele si lië	illi,illae si
*io asi fi	ego cogita- vissem	noi amu ti	nos cogita-
*de asifi io			oi si cogita- vissemus nos.

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

De voiu cugetà io, si cogi- De vomu cugetà noi, si cogitaverimus nos. tavero ego.

de vei cugetà tu, si cogi- de veti cugetà voi, si cogitaveris tu.

taveritis vos.

de cugetà el, en, si co- de voru cugeta ei, ele, si cogitaverit ille, illa. gitaverint illi, illae.

Modus Infinitivus.

Tempus Praesens.

A cugetare, cogitare.

P. Perfectum et Plusquamperfectum;

A fi cugetatu, vel a fi fostu cugetatu, cogitavisse.

Futurum.

A fi cugetatoriu, cogitaturus.

Supinum.

Cugetatu, cogitatum.

Gerundium,

G. in di, et dum. De a cugetare, de cugetare, cogitandi, ad cogitandum. tu, pentru a cugetare.

G. in do. Cugetandu, cogitando.

Participium.

- P. Praes. Cugetandu, vel cugetatoriu, cogitans vel cogitator.
- P. Praet. Fostul cugetatoriu, qui cogitavit.
- P. Futur. A si cugetatoriu, cogitaturus.

§. 45.

De Verbis Debonentibus.

Verba Deponentia sunt ea, quibus internum animi statum et sensiones nostras internas manifestamus. Haec

Verba conjugantur sicut Verba Passiva, e. g. io me bucuru, ego lactor; io me rogo, ego precor; io mu miru, ego miror; io me maniiu, ego irascor, etc.

Conjugatio Verborum Deponentium,

Verbum Deponens.

Jo me miru, ego miror.

Modus Indicativus.

Tempus Praesens.

Jo

tu

Pluralis. Singularis. me miru, ego miror. Noi ne miramu, nos mite miri, tu miraris. voi ve mirati, vos mirael, ea se mirà, ille, illa mi- ei, ele se mirà, illi, illae mirantur. ralur.

Praeteritum Imperfectum.

Pluralis. Singularis. me miraam, ego mi- Noi ne miraamu, nos mi-Jo rabamur. rabar. te miraai, tu miraba- voi ve miraati, vos mitu rabamini. ris. el, case miraa, ille, illa ci, ele se miraa, illi, illae mirabantur. mirabatur.

Praeteritum Perfectum Simplex.

Pluralis. Singularis. me mirai, ego mira-¡Noi ne miraramu " Jo mirati sumus. tus sum. mirasi, tumiratus voi ve mirarati, vos mitu rati estis.

es. ei ele se mirard. illi. illae

Praeteritum Perfectum Augmentatum:

Singularis.

Pluralis.

Jo	m'amu miratu, ego mi-	
	ratus fui.	

te ai miratu, tu mira- voi v'ati miratu, tus fuisti.

el, ea s'au miratu, ille, illa ei, ele s'au miratu, illi, il-

Noi ne amu miratu, nos

mirati fuimus.

mirati fuistis. miratus, ta fait. lae mirati, tae fuerunt.

Praeteritum Plusquamperfectum I.

Singularis.

Pluralis.

Jo m'amu	^{ر ت} . ا	ego mira-	Noi ne amu	_	nos mirati
fostu		I brea of miles	1 43/3/40	1	I GI WIILLIA.
tu te ai fos-	<u> </u>	tu miratus	voi v'ati fos-	-	vos murati
tu		eras.	tu	7	eralis.
cl, ea s'au	-	ille, illa		**	illi, illae
fostu		miratus,		=	mirati, tae
	•	ta erat.		4	erant.

Praeteritum Plusquamperfectum II.

Pluralie.

00	2 001 (010)
<u> </u>	- Noi ne mirasemu, nos
ratus fueram.	mirati fueramus.
tu te mirasesi, ta mira	- voi ve miraseli, vos mi-
tus fueras.	rati fueratis.
cl, ca se mirasc, ille, ille	ei, ele se mirase, illi, illae
miratus, ta fuerat.	mirati, tae fuerant.

Futurum,

Singularis.

Pluralis.

	Q			
\mathbf{Jo}	me voiu mirà,	ego	Noi ne von	iu mira, nos
	mirabor.		mirabim	ur.
ŧu	te vei mirà, tu	mi-	voi ve veti	mirà, vos
	raberis.		mirabim	

cl, ease va mirà, ille, il-ei, ele se voru mirà, illi, la mirabitur.

illae mirabuntur.

Modus Imperativus,

Tempus Praesens.

Singularis. Mirate tu, mirare tu. mirese el, ea, miretur il-mirese ei, ele, mirentur le, illa.

Pluralis.

Mirative voi, miremini vos. illi, illae.

Futurum.

Singularis.

Si te miri tu, ut mireristu. Si ne miremu noi, ut mire-

si se mire el, ea, ut mire-si ve mirati voi, ut miretur ille, illa.

Pluralis.

mur nos.

mini vos..
si se mire ei, ele, ut mirentur illi, illae.

Modus Optativus et Conjunctivus.

Singularis.

Jo si me miru, ego ut mi-Noi si ne miremu, nos ut rer.

ut miretur.

Pluralis.

miremur. .

tu si te miri, tu ut mireris. voi si ve mirati, vos ut mi-.

el, ca si se mire, ille, illa ei, ele si se mire, illi, illae ut mirentur.

Praeteritum Imperfectum Optativi.

Singularis.

rer.

el, ca s' ar mirà, ille, illa ci, ele s' ar mirà, illi, ilmiraretur.

"de m' asi mirà io, si mi- de ne amu mirà noi, si mirarer ego.

Pluralis.

Jo m' asi mirà, ego mirα- Noi ne amu mirà, nos miraremur.

tu te ai mirà, tu mirareris. voi v' ati mirà, vos miraremini.

lae mirarentur.

raremur nos.

Praeteritum Imperfectum Conjunctivi

Singularis.

Pluralis.

Jo si me vrém mirà, ego si Noi si m vrému mirà, nos mirarer.

tu si te vréi mirà, tu si mi- voi si ve vréti mirà, vos si rareris.

eł, ca si 🖿 vré mirà, ille, ci, cle si 💶 vré mirà, illi, · illa si miraretur.

miraremini.

illae si mirarentur.

Praeteritum Perfectum.

Si	Singularis.		ilis.
Jo si me fiu	ego si mi- ratus fue- rim.	Noi si nu fi- mu	nos si mi- rati fue- rimus.
tu si te fi		voi si ve fiti	vos si mi- rati fue- ritis.
el, ea si se	ille, illa si miratus, ta fuerit.	fic	illi, il'ae si mirati, tae fue- rint.
"io m' asi fi	ego mira- tus fuerim.		nos mirati fuerimus.
*de m' asi fi	io si ego mi- ratus fue- rim.	de ne amu fi	

Praeteritum Plusquampersectum.

Sin	igularis.	Pluralis.		
Jo si me fiu	ego si mi- ratus fu-	Noi si ne si-	rati fuis-	
tu si te fi	ratus fu- issem. tu si mira-		rati fuis- semus, vos si mi-	
	tus fais-		rati fuis-	
el, ea si se fie	ille, illa si miratus, ta fuisset.	fie	illi, illae si mirati, tae fuissent.	
*io m'asi fi	ego mira- tus fuis	noi ilu amu fì	nos mirati fuissemus.	
*de m' ași fi	io si miratus	de ne amu fi	noi si mirati	

Futurum,

Singularis.

Pluralis.

tus fueris tu. miratus, ta, fuerit ille, illa.

De me voiu mirà io, si mi- De ne vomu mira noi, si ratus fuero ego. mirati fuerimus nos. de te vei mirà tu, si mira- de ve veti mirà voi, si mirati fueritis vos. de se va mirà el, ea, si de se voru mirà ei, ele, si mirati, tae, fuerint illi, illae.

Modus Infinitivus.

Tempus Praesens.

A se mirare mirari.

Praeteritum Perfectum et Plusquamperfectum.

A se fi miratu, vel a se fi fostu miratu, miratum esse, yel fuisse.

Futurum.

A si miratoriu, miraturum.

Supinum,

Miratu, miratum.

Gerundium.

de miratu,
pentru a se mirare

| mirandi | vel |
| ad mirandum. G, in di et dum. De a se mirare,

G. in do. Miranduse, mirando se.

Participium.

- P. Praes. Miranduse, vel miratoriu mirans se, vel mirator.
- P. Praet. Miratu, vel fostul miratoriu, miratus, vel qui miratus fuit.

P. Futur. A fi marateriu, vel quel qui va mira, miraturus.

§- 40.

De Verbis Reciprocis.

Verba Reciproca reducunt sensum iterum ad eandem personam, de qua sermo est; et deducuntur a Verbis Activis sicut Passiva, et Deponentia, neutrique significationem habent, ut: io me portu, ego me porto, vel gero; io me peptinu, ego me pectino; io me lauu, ego me lavo; etc.

§. 30.

Conjungatio Verborum Reciprocorum.

Verbum Reciprocum.

A se culcare, decumbere.

Modus Indicativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

tu te culci, tu decumbis.

el, ea se culcà, ille, illa ei, ele se culcà, illi, illa e decumbit.

Pluralis.

Jo me culcu, ego decumbo. Noi ne culcamu, nos decumbinus.

> voi ve culcati, vos decumbitis ..

decumbunt.

Praeteritum Imperfectum.

Singularis.

Jo me culcaam, ego decum- Noi ne culcaamu, nos debebam.

tu te culcaai, tu decumbe- voi ve culcaati, vos decumbas.

el, el se culcaa, ille, illa ei, ele se culcaa, illi, illae decumbahat

Pluralis.

cumbebamus.

bebatis.

Praeteritum Perfectum Simplex.

Singularis.

Pluralis.

Jo me culcai, ego decubui. Noi ne culcarámu, nos decubuimus.

tu te culcasi, tu decubuisti. voi ve culcaráti, vos decubuistis.

el, ea culcá, ille, illa ei, ele culcaró, illi, ildecubuit.

Praeteritum Perfectum Augmentatum.

Sir	igularis.	Pluralis.			
Jo m' amu	ego decu- bui. tu decubui-	Noi ne amu voi v'ati ei, ele s'	vos decu-		
		l . [1		

Praeteritum Plusquamperfectum.

Sin	ıgularis.	Pluralis	
Jo m' amu	ego decu-	l co	nos decu- hueramus.
tu te-ai	tu decubu-	voi v'ati =	vos decu- bueratis.
el, ea s' au	ille,illade- cubuerat.	ei, ele s' au culcatu	illi; illae decubue- rant.

, Futurum.

Singularis.

Pluralis.

Jo me voiu culcà, ego de Noi ne vomu culcà, nos decumbam.

tu te vei culcà, tu decumvoi ve veti culcà, vos decumbes.

cl, ca se va culcà, ille, il- ei, ele voru culcà, illi,

Modus Mandativus,

Tempus Praesens.

	7	-
Sing	rula	ris.

Pluralis.

Culcate tu, decumbe tu. [Culcative voi, decumbatis

ille, illa.

culcese el, ea, decumbat culcese ei, ele, decumbant illi, illae.

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

Si te culci tu, ut decum- Si m culcamu noi, ut debas tu.

si se culce el, ea, ut de-si ve culcati voi, ut decumcumbat ille, illa.

cumbamus nos.

batis vos.

si se culce ei, ele, ut decumbant illi, illae.

Modus Optativus et Conjunctivus.

Singularis.

Pluralis.

cumbam.

Jo si me culcu, ego ut de-Noi si ne culcamu, nos ut decumbamus.

tu si te culci, tu ut decum- voi si ve culcati, vos ut de-

la ut decumbat.

bas.
el, ea si se culce, ille, il- ei, ele si se culce, illi, illae ut decumbant.

Praeteritum Imperfectum Optativi.

Pluralis. Singularis. Jo m'asi ego decum- Noi ne amu beremus. tu te ai beres. el, ea s'ar cille,illa decumberet. el, ea s'ar cumberet. lego decum- Noi ne amu beremus. voi v'ati beretis. ille,illa decumberet. ei, ele s'ar cumberet. de m'asi io si decum- de neamu noi si decum-

Praeteritum Imperfectum Conjunctivi.

Singularis.		Pluralis.	
Jo si me vrém	ego si de- cumberem.	Noi si ne vrému	nos si de- cumbere-
tu si te vréi	tu si de-	voi si ve vré-	vos si de- cumbere-
el, ca si se vré	- decumbe-	ei, ele sì 💵 🤉	illi, illae si decumbe-
*io me vrém	ego decum- berem.	noi ne vré-	nos decum-
*de me vrém	l I	de ne vrému io	· ·

Praeteritum Perfectum.

Singularis.		Pluralis.		
Jo si me siu	ego si decu- buerim.	Noi si ne fi-	nos si de-	
tu si te fi	tu si decu-	voi si ve fiti	mus. vossi decu-	
cl,ca si se fie	bueris. ille, illa si decubue-	ci, ele si se	bueritis. illi, illae si decubue-	
*io m' asi fi	ego decu-	noi ne amu	rint. nos decu-	
'de m' asi fi	io si decubue- rim ego.		buerimus. si decubue- rimus nos.	

Praeteritum Plusquamperfectum.

Singularis.		Pluralis.			
do si me siu	<u> </u>	ego si de-	Noi sì ne fi-	f	nossi decu-
țu si te fi	utso	tu si decu-	mu voi si ve fiti	០៩ 🛮 ប	vos si decu-

el, ea si se fie	cul	ille, illa si decubuis-	ei, ele si 💻	cul	illi, illae si decubuis•
io m'asifi	etu.	set. ego decu- buissem.	noi ne amu- fì	≡tu,	sent. nos decu- buissemus.
de m'asifi	io	si decubu- issem ego.	de ne amu-	noi	si decubu- issemus nos.

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

De me voiu culcà io, si decubuero ego.

de te vei culcà tu, si decubueris tu.

de se va culcà el, ea, si
decubuerint ille, illa.

De ne vomu culcà noi, si
decubuerimus nos.

de ve veti culcà voi, si decubueritis vos.

de se voru culcà ei, ele, si
decubuerint illi, illae.

Modus Infinitivus.

Tempus Praesens.

A culcare, decumbere.

P. Imperfectum et Plusquamperfectum.

A se sì culcatu, vel a fostu culcatu, decubuisse.

Futurum.

A fi culcătoriu, decubiturum esse.

Supinum.

Culcatu, decubitum.

Gerundium.

G. in di et dun. De a | decumbendi, se culcare, de culcatu | vel ad decumbendum. pentru culcare,

G. in do. Culcanduse, decumbendo.

Participium.

- P. Praes. Culcanduse, vel culcatoriu, decumbens, vel decubitor.
- P. Praet. Culcatu, qui decubuit.
- P. Futur. A si culcatoriu, vel quel qui se va culcà, decubiturus, vel ille qui decumbet.

§. 49.

De Verbis Irregularibus seu Anomalis corumque Conjugatione.

Verba Irregularia sunt, quae a communibus aliorum Verborum regulis in aliquo discrepant.

Verba Irregularia in Lingva Daco-Romana sunt admodum pauca, eorumque Irregularitas solum in prima, et secunda persona Praes. Ind. et Conj. consistit.

Verba Irregularia Primae Conjugationis.

1. A luare vel luvare, accipere, levare.

Modus Indicativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Jo leau, vel icau, ego Noi luvamu, nos accipiaccipio vel levo. mus, vel levamus.

leai, — ieai, tu ac- voi luvati, vos accipitis. tu cipis.

el, ca leaa, — iea, ille, il- ei, ele leau, vel ieau, illi, la accipit.

illae accipiunt.

Praeteritum Imperfectum.

Singularis.

Pluralis.

luvam — luam, ego Noi luvamu — luamu, nos accipiebam. accipiebamus.

luvai — luai, tu accipiebas.
cl, ea luva — lua, ille, ei, ele luvau — luau, illi,
illa accipiebat.

luvati — luati, vos
accipiebatis.
ei, ele luvau — luau, illi,
illae accipiebant.

Praeteritum Perfectum Simplex.

_	Singularis.		Pluralis.
Jo	luvai — luai, ego ac- cepi.	Noi	luvarāmu — Iuarāmu,
tu	luvasi — luasi " tu ac- cepisti.	voi	luvaváti — luaráti.
eł,	ca luvà — luà, ille, il- la accepit.	ei, el	e luvard — luard, il- i, illae acceperunt.

Praeteritum Perfectum Augmentatum.

Singularis.	Pluralis.
	Noi amu luvatu — luatu, nos accepimus.
tu ai luvatu — luatu,	voi ati luvatu — luatu
el, ea au luvatu — luatu, ille, illa accepit.	vos accepistis. ei, ele au luvatu — luatu, illi, illae acceperunt.

Praeteritum Plusquamperfectum I.

Sin	ngularis.	Pluralis.	
Jo amu fos- tu	ego accepe-	Noi amu E Nos acce-	•
tu ai fostu	tu accepe-	voi ati fostu	r
el, ea au fos- tu	ras. ille, illa acceperat.	ei, ele au silli, illae fostu sacceperant	

Praeteritum Plusquamperfectum II.

	Singularis.		Pluralis
10	luvasem — luasem,ego	Noi	luvasemu — luase-
tu	acceperam.		mu, nos acceperamus.
tu	luvasesi — luasesi, tu	voi	luvaseti — luaseti,
	acceperas.		vos acceperatis.

el, luvase — luase, ille, ei, ele luvase — luase, illi, illae acceperant. illa acceperat,

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

Jo accipiam.

voiu luvà -- luà, ego Noi vomu luvà -- luà, nos acci piemus,

tu accipies.

vei luvà — luà, tu voi veti luvà — luà, vos accipietis.

illa accepit.

el, ea va luvà — luà, ille, ei, ele vor luvà — luà, illi; illae accipient.

Modus Mandativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

accipe tu.

Lea vel iea tu, leva, vel Luvati - luati voi, levate, vel accipite vos.

vel accipiat ille.

lcae — icae el, ea, levet, leae — icae ei, elc, levent vel accipiant illi, illae.

Singularis.

Pluralis.

Si leai — si ieai tu, ut ac-|Si luvému — si luomu noi, cipias tu-

ut accipiamus nos.

si leae — si ieae el, ea, ut si luvati — si luati voi, accipiat ille.

ut accipiatis vos.

si leae — si ieae ei, ele,

ut accipiant illi,illae.

Modus Optativus et Conjunctivus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Jo si leau — si ieau, ego Noi si luvemu — si lue-ut accipiam. mu, nos ut accipia-

tu si leai — si ieai, tu voi si luvati — si luati,
nt accipias.
el, ea si leae — si ieae, ille,
illa ut accipiat. etc.

voi si luvati — si luati,
vos ut accipiatis.
ei, ele si leae — si ieae, illia ut accipiat. etc.

Supinum.

Levatu -- luvatu -- luatu, levatum v. acceptum.

Reliqua tempora flectuntur secundum primam Conjugationem.

2. A menare, pellere, mittere.

Modus Indicativus.

Tempus Praesens.

tu meii — meni, tu pe.	Pluralis. Noi menamu, nos pellimus v. mittimus. Voi menati, nos pellitis. ei, ele mena, illi, illae pellunt.
625.	lunt.

Futurum, Modi Mandativi.

si meie — si mene el, ea, ut pellat ille, illa.	Pluralis. Si menemu noi, ut pella- mus nos. si menati voi, ut pellatis vos. si mene ei, ele, ut pellant. illi, illae.
	illi, illae.

Reliqua tempora omnia conjugantur regulariter juxta Conjugationem primam.

II.

Verba Irregulare Secundae Conjugationis.

1. Verbum Irregulare, A remanere, remanere.

Ind. Praes, lo remaiu, vel remanu, ego remaneo;

remanet. Praet. Imp. lo rémaneam, ego remane-

Praeterit. Perf. I. Io remasei, ego remansi; tu remasesi, tu remansisti; el remase, ille remansit. Imperat. Praesens. Remaii tu, remane tu; remaie el, remaneat ille; remaneti voi, remanete vos; remaie ci, remaneant illi. Futurum Imp. Si remaiu io, si remaii tu, si remaie el, ut remaneam ego. etc. si remanemu noi. etc. Supinum. Remasu, remansum.

Reliqua tempore regulariter conjugantur.

2. A putere, posse.

Ind. Pracs. Io potu vel pociu, ego possum, tu poti, in potes, el póte, ille potest; noi putemu, voi puteti, ei potu; nos possumus. etc. Supinum: Potutu v. potutu. De retero per omnia conjugatur sicut verba secundae conjugationis, nisi quod ubique mutet o in u, praeter tres personas singulares, et tertiam pluralem Praesentis Indic. et Futuri Imper. secundam; item et tertiam singularem, et tertiam pluralem Praesentis Imperativi, in quibus solis o conservat. Ceterum siquis etiam in reliquis temporibus praeter dictas personas scripserit et pronunciaverit ubique o pro u minime errabit et ab omnibus intelligetur.

3. A tenere, tenere.

Ind. Praes. lo tièiu vel tiènu, ego teneo, tu tièii vel tièni, lu tenes, el tiène, ille tenet; noi tiènemu, voi tièneti, ei tiènu; nos tenemus, vos tenetis, etc. Praes. Imperativi. Tiène tu, tene tu, tièle el, teneat ille. Futur. mp. Si tièiu io, si tièii tu, si tièie el; ut teneam ego etc. Supinum. Tiènutu. Praet. Perf. I. Tiènui, tenui.

III.

Verba Irregularia Tertiae Conjugationis.

A pancre, ponere.

. l Dance la mir, relimina, ego pono; tu

punemu etc. Praes. Imp. Pune tu, pone tu; puie el, ponat ille. Futur Imp. Si puiu io, si puii tu, si puie el, ut ponam ego etc. Praet. Perf. I. Pusei, posui; Supinum. Pusu, positum.

IV.

Verbum Irregulare Quartae Conjugationis.
A Venire, venire.

Ind. Praes. Io veiu vel vinu, ego venio; tu vii v. vini, tu venis; el vine, ille venit; noi venimu, voi veniti, ei vinu. Praes. Imp. Vini tu, veni tu, vie el, veniat ille. Fut. Imp. Si vii vel si vini tu, si vie vel si vinè el. Sup. Venitu. Praet. Perf. I. Venii, venit.

Reliqua tempora conjugantur iuxta quartam Conjugationem.

Nota. In hujus verbi personis irregularibus = mutatur in i.

§. 50.

De Verbis Impersonalibus eorumque Conjugatione.

Verba Impersonalia sunt, quae prima et secunda persona utriusque numeri carent, ut: ninge, nigit; tuna, tonat, etc.

Hace sunt duplica: alia Activae vocis, ut: me dore, mihi dolet, vel me poenitet; mi place, mihi placet; mi rusine, me pudet. etc. Alia Passivae, ut: se vede, videtur; se cade, decet; se cuvine, convenit; se intempla, evenit; se merge, ilur, migratur etc.

I. Activa, vel potius Neutra iterum sunt duplicia: alia nempe per se Impersonalia, quae nimirum in prima et secunda persona usitate non usurpantur, ut: se cuvine, convenit; mi place, placet; me dore, dolet; mi pare, mihi apparet vel videtur; hace conjugantur praeponendo eis Dativos et Accusativos Pronominum personalium: mi, ti, ni, vi; me, te, il, ne, ve, ii, e.g. me dore, te dore, il dore; ne dore, vè dore.

primae, et secundae Personae personalia sunt: in tertia autem impersonalitatem induunt; id est absolute sine Nominativo ponuntur, ut: tună, tonat; fulgeră, fulgurat; grandina, grandinat; ninge, ningit; ploe, pluit.

Paradigma.

I. Verbi Impersonalis vocis Activac.

Modus Indicativus.

Tempus Praesens.

Singularis.

Pluralis.

Me dore, mihi dolet. dore, tibi dolet. dore, illi dolet.

Ne dore, nobis dolet. vo dore, vobis dolet. li dore, illis dolet.

Praeteritum -Imperfectum.

Singularis.

Medorea, mihi dolebat. te dorea, tibi dolebat.

Pluralis.

Ne dorea, nobis dolebat. ve dorea, vobis dolebat. il dorea, illi dolebat. ii dorea, illis dolebat.

Praeteritum Perfectum Simplex.

Singularis.

Pluralis.

Me durù, mihi doluit.
te durù, tibi doluit.
il durù, illi doluit.
il durù, illi doluit.
il durù, illis doluit.

P. Perfectum Augmentatum.

Singularis.

Pluralis.

M' au durutu, mihi do-Ne au durutu nobis do-luit.

Praeteritum Plusquamperfectum I.

Singularis.

Pluralis.

M' au fostu durutu, mihi Ne au fostu durutu, nobis

P. Plusquamperfectum II.

Singularis.

Pluralis.

Me duruse, mihi dolu-Ne duruse, nobis dolneerat.

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

Me va durè, mihi dolebit. Ne va durè, nobis dole-

Modus Imperativus.

Singularis.

Pluralis.

Dórète, doleat te. Dórève, doleat vos. dórè'i, doleat ellum. dórè'i, doleat eos.

Futurum.

Singularis.

Pluralis.

Si tè dore, ut tibi-doleat. Si ne dore, ut nobis do-

si il dore, ut illi doleat. si ve dore, ut vobis do-leat. s' ii dore, ut illis doleat.

Modus Optativus et Conjunctivus.

Singularis.

Plaralis.

Si me dore, ut mihi do- Si ne dore, ut nobis do-leat. etc. leat. etc.

P. Imperfectum Optativi.

Singularis.

Pluralis.

M'ar dorè, mihi doleret. Ne ar dorè, nobis doleetc. *de m'ar dorè, si mihidole- de ne ar dorè, si nobis do-

P. Imperfectum Conjunctivi.

Singularis.

Pluralis.

Si me vré dorè, si mihi Si ne vré dorè, si nobis doleret. doleret etc.

*me vré dorè, doleret ne vré dorè, nobis doleret. mihi.

*de me vré dorè, si mihi de ne vré dorè, si nobis doleret. etc.

doleret.

Praeteritum Perfectum.

Singularis.

Pluralis.

Si me sie durutu, si mihi | Si ne sie durutu, si nobis dodoluerit etc.

luerit.

doluerit.

luerit. etc. *m'ar fi durutu, mihi do- ne ar fi durutu, nobis doluerit.

*dem'arfi durutu, si mihi dene arfi durutu, si nobis doluerit.

Practeritum Plusquamperfectum I.

Singularis.

Pluralis.

Si me fie fostu durutu, si mi-|Si ne fie fostu durutu, si nohi doluisset, etc.

doluisset.

*de m'ar fi fostu durutu, si de ne ar fi fostu durutu, si mihi doluisset.

bis doluisset. etc. *m'ar fi fostu durutu, mihi ne ar fi fostu durutu, nobis doluisset.

Futurum.

Singularis.

Plaralis.

nobis doluisset.

De me va dure, si mihi De ne va dure, si nobis doluerit. doluerit etc.

Modus Infinitivus.

Tempus Praesens.

A me dore — dorere, — me dolere.

Praeteritum Perf. et Plusquamperf.

A si durutu, et a fi fostu durutu, dolaisse.

Supinum.

Durutu.

1

Gerundium.

- G. in di et dam. De m durè durere vel pentru m durere, dolendi, vel ad dolendum.
- G. in do. Durendume, dolendo mihi.

Participium.

P. Praes. Quel cu dorere, cui dolet, vel dolens.

Conjugatio autem verborum per se Impersonalium activorum fit per consvetas quatuor Conjugationum formas c. g.

- 1. Per. I. Conjug. Tund, tonat; tunaa, tonobat; tund, tonuit; au tunatu, tonuit; au fostu tunatu, tonuerat; tunase, tonuerat; va tuna, tonabit. Conjunctiv. Si tune, ut tonet etc. Infinit. A tunare, tonare etc.
- 2. Per. III. Conjug. Ninge, ningit; ningea, ningebat; ninse, ninxit; au ninsu, ninxit; au fostu ninsu ninxerat; ninsese, ninxerat; va ninge ninget. Conjunct. Si ningi, ut ningat etc. Infinitiv. A ningero ningere; m fi ninsu, ninxisse. etc.

Pari modo etiam: per reliquas Conjungationes.

- II. Impersonalia passivae vocis fiunt ab omnibus verbis activis, et neutris, conjugantur cum Pronomine personali tertiae personae se; corumque Conjugatio sequitur characterem verborum Passivorum, e. g.
- taa, cantabatur; se canta; s' au cantatur; se can-

est; s'au fostu cantatu, cantatum fuerat etc. Conjunct.
si cante, ut cantetur etc. — Sic etiam: se pare,
videtur vel apparet; se intempla, accidit, evenit etc.
Infin. A se cantare, cantari etc.

- 2.) Per II. Conjug. Se vede, videtur; se vedea, videbatur; se vedu, s'au vedutu, visum est; s'au fostu vedutu, visum fuerat; se va vedè, videbitur. Conjunct. si se védà, ut videatur etc. Infin. A se vedere, videri, se se fi vedutu, vel a se fi fostu vedutu, visum fuisse etc. Sic etiam: se șede, sedetur; tace, siletur; se cade, decet etc.
- 3.) Per III, Conjug. Sc merge, itur v. migratur; se mergea, ibatur v. migrabatur; se merse, s'au mersu, itum est; s'au fostu mersu, itum fuerat; se mersesè, itum fuerat, se va mergè, ibitur. Conjunct. Si se mérgà, ut catur etc. Infin. A se mergere, migrari etc.
 - 4.) Per IV. Conjug. Se cuvine, convenit; cu-viniea, conveniebat; se cuvinù, s'au covenitu, convenit; s'au fostu covenitu, convenerat; se va cuvinì, conveniet. Praes. Conj. Si se cuvine, ut conveniat. etc. Infin. A se cuvinire, convenire etc. Sic etiam: se aude, auditur; se dorme, dormitur etc.

§. 51.

D. De Supino.

Supinum est Tempus principale, a quo Tempora Praeterita una cum Farticipiis Verborum passivorum formantur; Itaque:

- I. Verba primae Conjugationis formant supinum in atu: e. g. laudu, laudo, laudatu, laudatum; portu, porto, portatu, portatum; aru, aro; aratu, aratum.
- II. Verba secundae Conjugationis formant supinum in ata; ut: tacu, taceo; tacutu, tacitum; béu, bibo, béutu, potus; vedu, video, vedutu, visam,

Excipiuntur Verba in in desinentia, quae supinum formant in atu; e. g. incopciu, infibulo, incopciatu, infibulatum; taiu, seco, taiatu, sectum; mangaiu, consulor, mangaiatu; subtiu, extenuo, subtiiatu etc.

Ast remanu. remaneo, habet: remasu; scriu, scribo, habet: scrisu, scriatu, vel scriptu.

III. Verba tertiae Conjugationis formant supinum in utu; ut: batu, tundo, batutu, percussum, vel tusum; vendu, vendo, vendutu; crescu, cresco, crescutu.

Excipiuntur ab hac regula verba, quae in prima persona Praes. Indic. in gu termiminantur, quoniam haec formant supinum mutando literam g in s; e. g. alegu, eligo, alesu; culegu, colligo, culesu; diregu, dirigo, diresu; inpungu, pungo, perfero, inpunsu; mulgu, mulgeo, mulsu; curgu, fluo, cursu; mergu, pergo, mersu etc.

Simili modo in s, formant supinum: ascundu, abscondo, ascunsu; radu, rado, rasu; tundu, tondeo, tunsu; aprindu, accendo, aprinsu; intindu, extendo, intinsu; scotu, excipio, scosu; ducu, daco, dusu; punu, pono, pusu; apunu, appono, apusu; repunu, repono, repusu; depunu, depono, depusu etc.

Ast spargu, frango, habet spartu; rumpu, rumpo, ruptu; frigu, asso, pinso, friptu; sugu, sugo, suptu.

IV. Verba quartae Conjugationis faciunt supinum in itu; e. g. audu, audio, auditu; dormu, dormio, dormitu; pandescu, insidior, panditu; sentu, vel sentiu, sentio, sentitu.

Excipe: sciu, scio; quia supinum habet: sciutu.

§. 52.

E. De Textura Verborum.

Verba respiciendo ad eorum texturam dispescus-

- I. In Verba radicalia; hace perse subsistunt et ab aliis Orationis Partibus non deducuntur, sed a sua radice. e. g. vèdu, video; dormu, dormio etc.
- II. In Verba derivata; haec perse non subsistunt, sed ab aliis Orationis Partibus deducuntur. Itaque:
- 1. A Nominibus substantivis: e. g. Partinescu, partem tueor vel parco; venit a parte; cortinescu, honorem exhibeo, venit a corte.
- 2. A Pronominibus. e. g. Insusescu approprio,

 Pron. insusi; ambinu, combino, Pron. ambi, ambo.
- 3. Ab Adverbiis. e. g. Intardiu, retardo, a tardiu, tarde; repedescu, praecipito, repede, cito,
- 4. A Praepositionibus e. g. Asuprescu, supero vel objurgo, a supra, supra; depunu, depono, venit de et punu; descriu, describo, scriu et de.
 - 5. Ab Interjectionibus. e. g. Ohtesu, lamentor, ab oh; me vactu, vagito, a vai.

§. 53.

De Incremento Linguae per multiplicationem Verborum.

Verba quemadmodum radicalia, ita et derivala, aut sunt simplicia, aut composita; ltaque:

- I. Simplicia dicuntur, quando cum alia voce, aut Orationis parte non conjunguntur. e. g. Aru, aro, batu, batuo, infreno, punu, pono, urmu vel urmesu, sequor. c. a. p.
- II. Composita, quae cum aliis, vocibus, aut particulis componuntur; uti sunt Praepositiones inseparabiles. e. g. a, ad, de, des, es pro ex, vel s, re, res, cu, vel con, in, pro, sub, tra, stra, aut trans c. g.
- a. Dermu, dormio; a-dormu, obdormio; mestecu, mastico; a-mestecu, immisceo; plecu, clino; a-

- ad. Unu, unio; ad-unu, aduno; umbru, vel umbresu, umbro; ad-umbru vel adumbresu, adumbro; apa, aqua; ad-apu, adaquo etc.
- de. Prendu, prendo vel prehendo; de-prendu, occupor; punu, pono; de-punu, appono, lungescu, tendo; de-lungescu, extendo.
- des. Legu, ligo; des-legu, dissolvo; batu, verbero; des-batu, dissvadeo vel excipio; armu, vel armesu, armo; des-armu, exuo arma; inchiu vel inchidu, includo; des-chiu, vel des-chidu, aperio.
- es aut s. Punu, pono; es-punu, vel s-punu, expono; torquu neo vel torqueo; s-torquu, v.; es-torquu, extorqueo.
- re. Succescu, intorqueo; re-sucescu, retorqueo; tornu, fundo; re-tornu, vel res-tornu, refundo vel everto; tragu, traho, re-tragu, retraho.
- cu. Legu, ligo; cu-legu, colligo; prendu, prehen-do; cu-prendu, comprehendo.
- res. Frangu, frango; res-frangu, refringo; comparu, comparo; rescomparu, redimo; batu, batuo, resbatu.
- in. Departu, amoveo; in-departu, removeo; cruntu, cruento; in-cruntu, incruento; cununu v. cununu nesu, corono; in-cununu, redimio.
- pro. Lungescu, elongo; prolungescu, prolongo; citescu, lego; pro-citescu; perlego; ducu, duco; pro-ducu, produco.
- sub. Punu pono sub-punu, suppono; tragu, traho sub-tragu, subtraho; scriuu, scribo, sub-scriuu, subscribo.
- tra. Ducu, duco, tra-ducu, traduco.
- stra. | Mutu, muto, strâ-mutu v. trans-mutu, pertrans. | muto. v. transmuto; pungu, pungo; strâ-

pungu, v. transpungu, transfigo; figu, figo; infigu, strå-figu v. trans-figu, infigo etc.

pre. Seru, salio; pre-seru, sale conspergo; incepu, incipio; pre-cepu, percipio, v. intelligo; dicu, dico; predicu, praedico; dau, do; pre-dau, exhibeo; punu pono, pre-punu, praepono; legu, lego (v. ligo), pre-legu, praelego etc.

Observatio. Ex hucusque allatis clarum est, Linguam Daco-Romanam sive Valachicam etsi multis vicissitudinibus, per tot seculorum decursum fuerit supposita; nihilominus hinc inde illas conservasse particulas, quarum ope ea augeri potest, ut apta reddatur ad quaslibet sublimes scientias in ea pertractandas, ut idem sensus prodeat, qui secundum conceptum et vim alicujus scientiae requiritur.

CAPUT V.

De Participio.

S. 54.

Participium est Adjectivum Verbo derivatum accidentia Verbi in se continens; quod flectitur in genere, numero, et casu cum Adjectivo sibi adjuncto, sicut alia Adjectiva.

Participium distinguitur ab Adjectivis aliis, eo, quod derivetur a Verbo, et ipsam Personam aut rem agentem, vel patientem indicat, immo et ipsum actionis Tempus determinat. Sunt autem Tempora Participiorum tria: Praesens, Praeteritum, et Futurum. e. g. Sapandu, fodens, vel sapatoriu, fossor (Ital. zappatore), fostu'l sapatoriu, qui fodit; fiitoriu'l sapatoriu, fossurus.

Ex his apparet Participium integram naturae suae partem capere a Verbo et a Nomine, e. g. loco ut dicamus: quelu qui iubesce pre Dumnedeu, ille qui Deum diligit; cum Participio dicimus: iubitoriul' de Dumnedeu, amator Dei

Hinc: Participia etsi a Verbis sint derivata, et ab eis participent, unde et Participia voeantur; nihilominus quoniam abbreviant sermonem et exornant, merito tanquam orationis Pars consideratur.

§. 55.

De Formis Participii.

Formas Participii duas numeramus: unam activam; et alteram passivam.

g. 56.

De Forma Participii activa.

Hace forma pro genere masculino terminatur in orin; ut: cantatoriu, cantans vel cantator; pro foeminino vero genere in ore; ut: cantatore:

Exempl: Titul' quelu, qui au sfârmatu Cetatea si Beserica Ierusalimului, tôtă Judea Imperitiei Romanilor au supuso, Titus ille, qui diruit civitatem, et Templum Hierosolymae, totam Judaeam Imperio Romanorum subjecit. Cum Part. Titul' sfârmătoriul' Cetetiei si al' Beserici Ierusalimului, tôtă Judea Inperitiei Romanilor au supusă, Titus dirutor civitatis et Templi Hierosolymae, totam Judaeam Imperio Romanorum subjecit.

S. 57.

De Forma Participii passiva.

Hace forma terminatur pro genere masculino semper in ta, pro foeminino vero in a, et provenit Supino cujuslibet verbi: ut:

Exempl. Sfårmata de Titu Cetate si Beserica Ierusalimului, neque o data nu s'au mai facutu, diruta Ito civitas et Templum Hierosolymae non amplius est reaedificata.

ar . Ti Destinia ab alaria un sensum assua

munt ante Pronomen demonstrativum quelu, quea. c. g. Cetate si Beserica Ierusalimului, quea de Titu sfârmată, neque o dată s'au mai fâcutu, civitas, et Templum Hierosolimae, quae a Tito etc.

Plura Participiorum Exempla vide in Syntaxi corundem.

De Partibus Orationis indeclinabilibus.

CAPUT VI.

De Adverbiis.

§. 58.

Adverbia sunt Orationis partes indeclinabiles, ast verbis adjunctae corum significationem explanant, ac desiniunt, indicantes locum vel tempus, aut atiam proprietatem alicujus actionis; v. g. Petru ieri siendu aice mult au vorbitu cu mene, de sciențile quele scolasticesci, Petrus heri cum fuisset hic multum locutus est mecum, de sciențiis scholasticis.

S. 59.

Partitio Adverbiorum.

Adverbia aut sunt Primitiva aut Derivata.

I. Adverbia Primitiva, sunt ex natura sua, et conjunctionem temporis alicuius aut loci indicant; ut: astadi, hodie, ieri, heri; aquì, hic; a colo, ibi.

II. Derivata, sunt quaepiam:

1. A Nominibus substantivis; e. g. Domnu, Dominus; Angeru, Angelus; muiiere mulier; ex quibus prius fiunt adjectiva accipiendo syllabam escu; ut: Domnescu, dominalis; Angerescu, Angelicus; muiierescu, muliebris; nunc ex his formantur Adverbia mutando syllabam escu, in esce; ut: Domnesce, dominaliter; Angeresce, Angelice; muiieresce muliebris

ter. His Adverbiis dum loquimur orationis series abbreviatur et exornatur; e. g. loco ut dicamus: Petru se portà qua un Domnu, Petrus se gestat sicut unus Dominus; Joan canta qua si un Angeru, Joannes cantat sicut unus Angelus; Andrei vorbesce quasi o muiere, Andreas loquitur quasi una mulier; melius dicitur: Petru se porta Domnesce; Joan canta Angeresce; Andrei vorbesce muieresce.

Nota. Nomina substantiva materiam aliquam significantia, in Adverbia mutari nequeunt. c. g. Lemnu, lignum; feru, ferrum; auru, aurum; argentu, argentu, argentum; petrà, petra; plumbu, plumbum. e. a. p.

2. A Nominibus Adjectivis masculini, et communis generis, quae si perse sine substantivo sumantur iam sunt Adverbia. e. g. formos' ai scrisu, pulchre scripsisti; subțire cânti, attenuate vel sublibiter cantas; inaltu cugeti, alte cogitas.

Juspiam proprietatem indicant, tunc sunt Adverbia; si vero proprietatem Personae alicujus aut rei denotaverint, tunc sunt Adjectiva; e. g. Fiiu'l vecinu lui nostru vorbesce spulberatu; vel Fiiu'l vecinu lui nostru este spulberatu la vorbă, Filius vicini nostri loquitur turbulente; vel Filius vicini nostri est turbulentus (in verbis) in loquendo. Nunc hic vocabulum spulberatu in primo casu est Adverbium, quia proprietatem verbi indicat, hoc est: quomodo loquitur Filius vicini, in secundo vero casu est Adjectivum, quia ipsius personae proprietatem indicat, hoc est: qualis est Filius vicini in loquendo. Unde merito concludere possumus omnia Nomina Adjectiva promanare, seu suam texturam deducere ab Adverbiis.

Porro notandum est: Omnia Adverbia sicut Adjectiva per omnes tres gradus comparationis flecti sive Comparari posse; e. g. alalta ieri formosu, eri mai formosu, astadi si mai formos' ai scrisu, ante heri

§. 60.

De Adverbiis Derivatis speciatim,

I. Adverbia Primitiva Tempus indicantia.

Amù, mù, modo. Acnù, actu. Apoi, dupò aquea, postea. De unadi, nuper. In data, illico. Mane, cras. Astadi, hodie. Adinaora, olim. Curendu, tempestive. Repede, cito, repente. Tardiu, tarde. Erd, iterum. De locu, subito illico. Jeri, eri, heri. Poi mane, post cras. De unagli, nuper. In ante, antea. De manétia, mane. Aorea, interim. Quate odata, interdum. Dupo mane, post cras. Asta dimanétia, hoc mane. Asta séra, hodie vesperi. Astà nópte, ista nocte. . In de sérá, vesperi. Sub sérá, sub sera. Mai apoi, tardius. Mane dimanetia, cras mane. Mane di, crastino die, Mane nopte, cras denocte.] Mane séra, cras sero. In résaritu de sore, in ortu solis. In révarsatu de diori, in or-

iu aurorae.

Poné aquum, hucusque.

Jeri dimanétia, heri mane. Acum, aquum, acu, nunc. Eri la amédiadi, heri in meridie. In tempul' vechiu, tempore antiquo. Alalta eri, pridie. Orequandu, aliquando. Eri sérà, heri vesperi. Tempuriu, tempestive. Incetu, lente. Mereu, frequenter. Ades, adese, saepe. De multe ori, multoties. Totdéuna | semper, omni Pururé tempore. Ne incetatu, incessanter. Ne curmatu, | continuo, Ne pre ruptu non interrupte. Fie quandu, quandocunque. Intraquea; interea. Poné quandu, eousque, Karu, Arare ori, Mai neque odata, fere neque semel. Pe urma, nltimo. In vechiu, in aeternum. De di in di, de die, in diem. Amusi, mox. Eri nopte, hesterna nocte. Néque o data, nunquam. Mai multu, amplius.

Dioa si nopte, die, et nocte.

De multe ori, multoties. In tôte dilele, quotidie. în ante de média nopte, ante Tota dioa, tota die. mediam noctem. De de multu, pridem. Quat mai curendu; quo olyus. meridie. diem. Dupo prandiu, post pran- Intr'o clipita. dium. Dupo cena, post coenam. Intr'un anu, uno anno. In ante de cèni, ante cae- in ora disă, dicta hora. nam, Pré tardiu, valde tarde. Quindva, aliquando. pore futuro.

In totu anu, omni anno: In totu tempul', omni tempore. in tota ora, omni hora. Jeri la mediadi, heri in Intra puçinu tempu, pauco tempore. Dup d mediadi, post meri-In o batere de ochiu, in niclu oculi. in mo-Intr'un momentu } Mai inte, cilius. In tempul' venitoriu, tem- Ori quandu, quandocunque.

II. Adverbia Locum indicantia.

1. Ad Interogationem Unde? Ubi?

Acolo, acolo, cole, ibi, illic. Pretutindine, ubique. Din cole, altra. Inläuntru intus, intra. Infontru Afara . foris. De asupra, supra. De desubt, sub, infra. Dinsusu { a supra, super-De susu Susu, sursum. Giosu, ln giosu Oblu, e regione. Indérépiu, retro. Dupo, post. in preșmă, ex adverso. la napoi, retro, apost.

Aici, ici, ice, hic, hicce. In ante, ante, coram. Fie unde, ubicunque. in tota locu, in omni loco. in un locu, in uno loco. Neque unde Niquéire, In vre un locu, in ullo loco. Fiesque unde, ubique. Ore unde Aire, aliure, Aindere, Aprópe, prope. De parte procul. Mai de parte, magis procul. Pristen. praesto

Din afară, extrinsecus. Din kluntru, intrinsecus. Acasa, domi. Aliure, aliorsum. Pre din lontru, ab intra. Pre din afarà. ab extra.

Lönga, lönge, penes. De de parte, a procul-De dirépta ad dexte-De a derépta | ram. De a stånga, ad sinistram. De a prope, cominus.

2. Ad Interogationem unde? quo? vel inquôtrou? quorsum? qua?

Incoce, hac. Acolo, eo, illuc. Incolo, illac. intracolo, illorsum. Direptu, directe. indereptu, reirorsum. in ante, antrorsum. a apoi, apost, retro. incrucisu, transverse. in poncisi, opposite. De lature, ad latus. -Curmedisu, transverse. Nicaire, nuspiam. intracolo, illac versus. Ori unde, ubicanque. Crncișu, decusatim. Costișu, oblique.

Dé supra, sursum, superius. Din giosu, deorsum. Intra intro, In lontru | intus. Afarà, foras. Susu, sursum. Giosu, deorsum. Aliure, aliorsum. Ore unde, aliquorsum. Din colo, trans. Precipișu, praecipitanter. Cepișu, cuspidatim. Côtra casa, domum versus. Intra cóce, hac versus. De parte, procul.

3. Ad Interogationem pe unde? qua?

Pé colo, illac. Pe din colo, alia via. Din coque, ex hac parte. Pe de aprope, prope. Pe din afarà, ab extra. Pe de asupra, superius. l'e din giosu, Deorsum. l'e din launtru, ab intra. in susu, sursum versus.

Pe ici, pe ice, hac, hacce. Pe din susu, superne. Fie pe unde, quacunque. Pe de parte, a longe. Pe de laturi, ad partes. Pe din ante, ab ante. Pe din apoi, a post. In giosu, deorsum versus.

4. Ad Interogationem de unde? unde?

De acolo , inde. De in lontru, ab intra. Din afará, exterius. Din derept, m tergo. De supra, superne. Din giosu ab infra. D∎ giosu De tote parțile, ex omnibus partibus. De de parte, procul. De niqueire, ex nullo loco.

De pre totindenè, undequaque. De ambe laturile, ex utraque parte. Din côce, ex hac parte. De acolo, illinc. Din susu de super. De susu De prope, a prope. Ori de unde, undecunque.

5. Ad Interogationem Pone unde? quousque?

Pone aici, hucusque. Pone acolo, illucusque. Pone la incetatu, nsque Pone in capatu, finem.

III. Adverbia Ordinis.

De nou, denuo. ⁷Anteiu, *primo*. Dé ici, deinceps. Dupo aquea, postea. Inse, interim-Tandà, tandem. Incaicitu, confuse. Pre urmà, postreme. Dupo tôte, post omnia-De casa in casa, doma-Altmintrele, aliter. tim. Mai virtuos, amplius. Mai anteiu, prins. De aqui in ante, in posterum.

De acum, de aquum, 💷 modo. Mai pre urma, ultimαrio. Preste tot. generatim. Din preuna, una simul. De una data, ad semel. De cuvêntu in cuyêntu, de verbo ad verbum. in seru in serie, in orin randu | dine. Unu dupo altu, unus post alterum.

IV. Adverbia Quantitatis.

Multu, multum. Mai multu, *plus.* Sat' destulu, satis. De diumétate, dimidium. Intregu, integrum.

Pre multu, valde multum. Mai, magis. 'Anche, adhac. De ajunsu, sufficienter. | Cumultumai, multo magis.

Cu redicata, fasciatim. Nemica, nihil. Cu tempu, cum tempore. Neque dequitu, nulla ra- Pucintel, paululum. tione. Atáta, *tantum*. Mai atata, adhuc tantum. Mai pucinu, minus. Tocma atata, recte tantum. Numai, tantum. tum.De quôte ori, quoties.

Neque quatu, nec tantum. Ocirá, im pieu, param. Picinu, paucum. De totu pucinu, admodum parum. Cu multumai pucinu, multo minus. Numai alda, saltem tan-Pre pucinu, valde parum. De totu, totaliter. Pre incetu, sensim.

V. Adverbia Qualitatis.

Bêne, Line, bene. R'u, male. Bucurosu Voiosu, Din adinsu, voluntarie. Turburat, turbide. Altmentrile, secus. De mediulocu, mediocriter. Venturosu, ventuose. Ne dreptu, indirecte. Mai virtuosu, praecipue. In serisu, scriptotenus. Stitornicesce, statutorie. Cu greu, difficulter, graviter. Adeveru, vere. 'Anche, adhuc. Lesne, facile. De abea, vix. Asiè, sic. Mai bėne, melius.

Qualtu mai pucinu, quo mi-

Intradinsu, spontanee, studio. Fôre scire, absque scitu. Demulte plese, multiplex. De quuniva, sifors. Linu, leniter. intelepticace, prudenter. Intorsu, Inverse. Insioratu, attonite. Blandu, blande. Formosu, formose. Flusciuratu | festinanter. Flusturatu velociter . ventose.

De comunu, comuniter, Luciu, lucide. Astutu, astute. ncetu, lente. Cu voe bund, libenter.

VI. Adverbia Interogandi.

Que? quid?

nus.

Quam? quomodo?

Di que? cur? Pentruque? quare? Quaci? quam obrem? Qualu? quantum? Unde? Ubi? In quatrou? quorsum? Cu quatu? quanti? Pônê quảndu? quamdui? Poné unde? quousque? Quatu de mare? quam ma- Asiè? itane? gnum? De quate ori? quoties? De quandu? aquo tempore?

Asiè daré? siccine? Quatu de parte? quam procul? De unde? unde? Direptuque? vere quid? Pentru que nu? quare non? Quum sinu? quomodo non? Ore quum? quomodo? Au? an? aut? Preunde? qua? An? an? Pône in que têmpu? quousque temporis?

VII. Adverbia Affirmandi.

Asić, aşa, *sic*. Aşişdiré, pariter. Asemine, similiter. Cu adeveru, revera. Bêne, bene. Pré benc, valde bene. Fora indoéla, sine dubio. Negresitu, sine errore. Pote fire, potest esse.

Forte, valdet Tocma, recte. Pre credintia mea, ad meam fidem. in adeveratu, in veritate. Pe suffetu'l meu, ad meam animam. Deu, Deus, vere,

VIII. Adverbia Negandi.

Nu vel non, non. Nu asiè, non sic. Nimie, nihil. Neque quum nulloNéque de quum Ma nu, sed non.

Nequi quatu, nec quantum. Nequi quându, nunquam. Cu greu, difficulter. Anevoe, graviler. lnse nu, interim non.

IX. Adverbia Demonstrandi.

Écce, été, ecce, Écce vedi, ecce vide. Hacc Adverbia recipiunt post se Accusativos Pronominum Personalium; ut:

Éccèlu, ecce illum (ecce hic es.)
Éccène, ecce nos (—— sumus.)
Éccève, ecce vos (—— estis.)
Éccèii, ecce illos (—— sunt.)

X, Adverbia Dubitandi.

Orecumva, aliquomodo.
Dorà, forte.
Oare: utrum.
Darè, equià.
Qua la, circiter.
Mai la,
Mai,
fere, ferme.
Mai chè,
In desertu, gratis.
Pôte fire, potest esse.

Fienduche, quoniam.
Precum, quemadmodum.
De si, etsi.
Cu putintià, possibile.
Qua quindu
Qua quandu
Quasi
Mai alesu, maxime,
Pentruche, quia.
Insedar, inaniter.

Xl. Alia diversarum specierum Adverbia.

Numai, tantum. Forte, nimis. Prea, | valde, Pré, Chiaru, clare. Qui, sed, verum. inquai, ad minus. In dare , gratis. Totusi, famen. Abea, vix. Anevoe, difficulter. Quasi, quasi. Che, quia. le, éa, itα. Orequim, aliquomodo. 'Anche, adhuc. Macar-che , quamvis. Incalete. | adminus.

Qui, atqui, sed. Totusi, tamen. Totu, Tam, Mai alesu, praesertini. Mai virtuosu, Mai bene, melius. Vedi bêne, utique. Adeveratu, vere. Asiè darè, sic ergo. Toema, recle. De aqui, hinc. 'Anche nu, necdum. Intr' una. \ una simul. 'npreuna, Asemine, similiter. De quumva, si quidem, etc.

CAPUT VII.

De Praepositionibus.

\$ 61.

Praepositiones sunt Partes Orationis indeclinahites, quae ceteris partibus aut separatae aut conjunct ctae praeponuntur, easque explanant, clariusque determinant. e. g. Si dico: Petru s' au dusu scola, Petrus ivit scholam; hace constructio nullum habet sensum. ast si dico: Petru s' au dusu la scola. Petrus ivit ad scholam; hie vocabulum scólà, per praepositionem la determinatur et plenum sensum habet-

€. 62.

Praepositiones dividuntur in duas Classes, videlicet: In Separabiles, et in Inseparabiles.

l. De Pracpositionibus Separabilibus.

Separabiles Pracpositiones possunt stare ante Nomen quod regunt quin cum co conjungantur. Pracpositiones separabiles trifariam dividuntur; scilicet: quaedam regunt Dativum, quaedam Accusativum, quaedam. vero Ablativum easum.

1. Praepositiones Dativum regentes sunt:

- De asupra, supra. Inpresma, adversus. In contrà, contra. in ante, ante.
- 1. Asupra, supra, contra. 2. Dede subtu, subtus, infra-In lountru, intra-In poncișu, adversus. In dereptu, post, retro.

Nota. Ex his Praepositionibus quinque priores, dum cum Pronominibus Personalibus construuntur, vofunt habere post se loco Dativi corundem, Nominativum foemineum Possessivorum, e. g. Asupra mea, tib, sua, nostra, vostra, contra me, te, se, nos, vos. etc.

Reliquae vero quatuor posteriores manent pensa.

rum. e. g. Inlauntrul' meu, tuu, suu, nostru, vostru, intra me, te, se, nos, vos.

2. Praepositiones Accusativum regentes sunt:

In, in.
La, ad, apud.
Pre, pe, super, supra.
Dupo, post.
Pentru, propter.
Longe, penes.
Subtu, subter.

Preste, trans.
Sub, sub.
Cotrà, versus.
Prin, per.
Intre, inter.
Spre, in, ad.
Intrà, intra.
Forà
Forà
Porè

3. Ablativum regentes sunt:

Cu, cum. De, de. Dela, a, ab.

 $\left\{ \begin{array}{c} \text{Din} \\ \text{D'in} \end{array} \right\} e, \text{ vel } ex.$ $\left\{ \begin{array}{c} \text{In} \\ \text{in} \end{array} \right\} in.$

Nota. Sequentes Praepositiones volunt habere post se adhue, Prae. de, ut sunt:

Afard, extra.
Departe, procul.
Apròpe, prope.
Dincóee, cis.
Dincolo, trans.
Fòrd, abs pac.

Dicimus itaque:
Afarà de.
Departe de.
Apròpe de.
Dincôce de.
Dincôce de.
Forà de.

e. g. Toti Ómini s' au nascut' in pacatu afara de Cristos, Omnes homines nati sunt in peccato extra Christum.

Ast Praepositio ford potest construi cum et sine Praepositione de; e. g. Omuford mênte, vel Omu ford de mênte, homo sine ratione, vel sine mente.

Nota. Omnes Accusativi et Ablativi, amittunt Particulas pre, dela, quando eos praecedit Praepositio aliqua in constructione.

II. De Praepositionibus Inseparabilibus,

Praepositiones Inseparabiles per se nunquant constituunt vocem sensum habentem, sed tantúm aliis vocabulis praeponuntur, quibuscum dein unam vocem compositam constituunt; quales sunt sequentes:

a, ad, de, des, es, (pro ex) e, re, res, cu, con, in, pre, pro, sub, strá, trans, tra. e. g.

Punu, pono, a-punu, appono.

Umplu, impleo, ad-umplu, adimpleo.

Rogu, rogo, de-rogu, derogo.

Tacu, facio, des-facu, dissolvo.

Lucescu, luceo, es-lucescu, vel e-lucescu, eluceo.

Portu, porto, es-portu, exporto.

Portu, — re-portu, reporto.

Tornu, fundo, res-tornu, subverto, everto.

Tindu, tendo, in-tindu, extendo.

Scriu, scribo, in-scriu, inscribo.

— — sub-scriu, subscribo.

Ducu, duco, sub-ducu, subduco.

Legu, lego, pre-legu, praelego. Vedu, video, pre-vedu, praevideo.

Mutu, muto, strå-mutu, vel trans-mutu, trasmuto, v. permuto.

Fumu, fumo, trans-fumu, vel stra-fumu, perfumo.

Ampliorem de proprietatibus horum Praepositionum demonstrationemem vide alio loco.

CAPUT VIII.

De Conjunctionibus.

§. 63.

Conjunctiones sunt voces indeclinabiles, non tantum singulas dictiones, sed integras etiam sententias et Periodos majeres apte connectunt, et declarant,

Conjunctionum Variae sunt Classes et significationes; sic sunt:

L. Copulativae.

Si, e, et. 'Anche, etiam. Quasi, sicut. In forma, in forma. In tipul, eo modo. Érd , iterum. Erdsi, denno. Anche si, quoque. Prequum, prout.

Prequum si prout, Precum si etiam. Si si, et etiam. Che, quia. Quum, ut ita, Asic bene, recte. Si, ut, si. Dache, posteaquam.

II. Comparativae.

Sequentes Conjunctiones partes Periodorum majorum connectunt:

Prequum - asie, quemadmodum-sic. Quine quum-asie, quis quomodo-ita. Nu numai-qui si, non tantum-sed etiam. Quantu-a tanta, quantum-tantum. In quantu-in atanta, in quantum-in tantum. De ore que - dare, quando - quidem-ergo. De si - tatusi, elsi-tamen. De si - nimic mai pucin, elsi-nihilominus. Parte - parte, partim-partim. Queva-queva, aliquid-aliquid. Asiè - quát, sic-ut. Quảndu-atunci, quando-tunc.

II. Disjunctivae.

Nu, no, non. Ba nu, omnino non. Néque-néque, neque-neque. Séu-séu, seu-seu. Neque quum, nequa-Nêquê de quum, 🕴 quam.

Neque unul - neque altul. nec unus - nec alter. O - o vel-vel. Au - au, aut-aut.

IV. Conditionales.

De, si, si. Daré de , etsi. De nu, si non. Pone nu, nsque non. Dache nu, si non. Mai, potius. Quảndu nu, quando nonNumai de nu, nisi. Quảndu, quando. Altmentrile, alias secus, La intemplare, in casu. De quumva, si quomodo. Atunci, tune. Dupoque, post quam.

V. Causales.

Che, quia. Chéci ché, Pentruché-Éró, iterum. Chéci, quáci, quum. Qua, quasi. Quat nu, ul nonQua si nu, ut non. Puçin de nu, vix non-Pentru aquea, propterea, Dreptu aquea, proinde. Fiendche, quoniam. Quat, ut. Cu quantu mai virtuosu, quanto magis.

VI. Ordinativae.

'Anteiu, primo. Adoa, secundo. A trea. lertio. A patra, quarto.

Nota. Ope harum vocum sive conjunctionum partes dictionis alicujus melius Ordinantur, quam ope Numerorum, ut:

Din anteiu, primus, primo. Mai de parte, porro, ultro. Apoi, postea. Atunci, tunc. Afarà de aquea. praeter Preste aquésta, praeter, suhoc. Asimine, similiter. Apoi atunci, dein tunc. postea. Dupô aquea, postea.

Mai in colo, ulterius. Alta data, alia vice. per hoc. In urma, postremo. Anche amu, adhuc modo. 'Anché dupo aquea, ádhuc La inchiere, in conclusione.

Conclusivae.

Asié dare, sic ergo. Acum dard, nunc ergo. Dequi, igitur. De aice, hinc. De aquè, ideo, igitur. Pentru aquea, propterea.

Direptu aquea, proinde. | Mai pre urma, ultimo.

VIII. Explicativae.

Adeché, idest, scilicet.
Asiè, sic.
Prequum, sicut.

Pentru esemplu, exempli gratia.
Dequi, itaque.

IX. Adversativae.

Qui, atqui. Inse, interim-Ma, sed. Dare, ast. Érd, verum. De nu, nisi.

In contre, contra. Totu, tamen. Totusi, attamen. Ime, imo. De quumva, si fors. Quat nu, quin.

X. Consecutivae, et Interogativac.

Unde, De unde, Di que, quare.

Pentruque, quamobrem. Cu quantumai mare, quan-

XI. Temporaneae.

Quandu, quando. Dopd-que, postquam. Qua quum, quasi. Qua quanda, sicut quando. Pone que, usque dum. In preund, una simul.

Alta data, alia vice. De quindu, aquo tempore. De atunci, ab eo tempore. De ôre que, quum. Quatu de multu, quantumcunque. In de lungu, diu, longo Multu, tempore.

Conjunctiones, quae sequuntur conjunguntur cum Conjunctivo.

Si, si, ut. Che, quod. . Dache Dache asi De asi De si ar De va fi si nu. si non.

Pino va, usque dum. Numai de nu, tantum si non. Macarché, quamvis. Ma'inante de que, antequam.

CAPUT IX.

De Interjectionibus.

§. 65.

Interjectiones sunt tales Orationis partes, quibus animi nostri status, affectiones, sensiones, et passiones exprimuntur.

S. 66.

Variae Formae Interjectionum.

Prout sensiones aliae sunt internae, aliae vero externae, sie et Interjectiones, quibus cae exprimuntur in varias abeunt formas.

I. Interjectiones seu sensionum internarum manifestationes, quae sensionem tamquam veram sensionem indicant; prout:

1. Lactantis, et Ridentis.

Ha! ha! ha! iuhu! iu! iu! hu! hu! evolte! iu! vivat! vivat! Amen! Amen! e. g. Fiti cu voie bund! bono estote animo!

2. Dolentis.

Oh! oh! ah! ah! vai! vae! amar! hen! e. g. Oh! mişelul' demène! Oh! me miserum! vai! amarita de mène quum me lipsiu de dulcele meu siiu! me miseram quomodo spoliata sum dilecto meo filio!

3. Rogantis, et Optantis.

Oh de! oh si! oh si! hai de! hai si! hen si! e.g. Oh! de m'ai ajutà si scapu de reu'l aquesta! Oh! si me adjuvares, ut effugiam hoc malum! hai de! heu si! in ord buna! bona hora! Domne nu me lasa! Damine noli me derelinquere!

4. Admirantis.

O! eh! éccé! ecce! a! vah! vah! ei! hui! no! o! mè, hem! e.g. O omule! O homo! que ai cugetatu? quid cogitasti? Eccé! que s'au sculat a supra nóstrà! ecce quid surexit contra nos! ei! quum asiè? hei! quomodo sic? No! aquésta minune anché n'am mai vedutu, no! hoc miraculum non amplius vidi. Pentru Dumnedeu! per Deum! Nu è cu potentia, non est possibile!

5. Fastidientis.

Hoa! fui! pfui! phui! Fi! phi! c. g. pfui! quât este de spurcat! phui! quam est spurcus! Fui quum potutu a tâta si torne în sene? phui quomodo potuit tantum bibere?

6. Exclamantis, vel Vocantis.

Hei! hen! hei audi! hen andi! Petre mi! vinl a casa. Petre mi! veni domum. Hei Frate mi! arata te che es Romanu, hen Frater mi! monstra te esse Romanum! Auditi! săriti la arme, audite! ad arma. Înțelegeti! purtative bene, Intelligite! bene vos geratis! portă te! age! O data cu ânima! macte animo!

7. Applandentis et Regratiantis.

O! a! bêne! bene! forte bêne! valde bene! pré bène! per bene! e. g. Ba bêne au fostu! omnino bene fuit! Am' avutu de ajunsu lauda lui Dumnedeu! Satis habuimus sit laus Deo!

II. Interjectiones seu sensionum externarum declarationes, quibus voluntatem nostram, quam volumus ut alii sequantur manifestamus.

1. Silentium Indicantis.

St! St! citu! pace! pax! ho! ho! au! au! taci! tace! taceti! tacete! continesce te, contine te! silențiu! silentium! innécâte! suffocate (i. e. sileas)! Levati amente! atlendite!

2. Expellentis.

Hai! dute! apage! abi! falocu! fac locum! dute in laturi! ad partes! dute de aqui! abi hinc! caral te mai incolo! apage sis! vade ultro! surpà te de aqui! aufer te hinc! afarà! afarò! foras! Uscia! exeas! dute si nu te mai vedu! abi ut ne amplius te videam! Omu de nimic! homo nauci!—

PARSTERTIA.

DE

SYNTAXI.

Syntaxis est ea Grammaticae Pars, quae docet rectam disjunctarum orationis partium compositionem sive constructionem ope Regularum secundum lingvae cujuslibet indolem, ut integrum et perfectum sensum habeant.

Quaelibet Conjunctio seu Constructio plenum et perfectum sensum habens, tribus his Partibus constat: Sui jecto, Praedicato, et Objecto.

Subjectum, nominamus personam illam aut rem, de qua aliquid dicimus. Praedicatum, nominamus illud, quod de subjecto proferimus. Objectum vero est res ipsa, quae actioni subjecti iribuitur.

E. G. Dumneden au facutu lumea, Deus creavit mundum. Hic: Dumneden, est Subjectum, au facutu, est Praedicatum, lumea, est Objectum.

CAPUT L

De Syntaxi Articulorum.

§. 1.

De Conjunctione Articuli cum Nomine.

Articulus definitus, il, lu, le, et ul; ac a, oa, vel la; omnibus Orationis Partibus adjungitur, maxime vero Nominibus quando res certe determinatur, sancre

tim, aut conjuncte postponitur, e. g. Domnu'l, Dominus; omul' homo; fulgerul, fulgur; frate-le, frater; lumin'a, lumen; steoa, vel stela, stella.

Articulus definitus cum aliis Orationis Partibus tunc conjungitur, si substantivum, quod in una constructione expressum fuit, in altera eiusdem discursus recurrat, ne saepius repetatur, omittitur, atque eius loco ponitur solus Articulus, definitus quidem si Substantivum omissum fuit masculinum; secus indefinitus. e. g. Penicelu'l, quare ti'l diede Unchiu tuu, si nu lu perdi, penicillum vel scalpellum, quod tibi Avunculus tuus dedit, ne illum perdas. Cartea, què inprumutata si mi aduci, librum mutuatum adferas. Estins' au lumina? O au estinsu, extinxitne lumen? (illud) extinxit.

Observatio. Nomina Propria Virorum, et vox Deu, Deus, tantum in Genitivo, et Dativo recipiunt Articulum, qui tunc illis praeponitur. e. g. Socrat Filosoful. Gen. A lui Socrat Filosoful.

Si vero post illa sequatur Pronomen possessivum: meu, tuu, suu, nostru, vostru, loru; accipiunt Articulum, e. g. Deu'l meu, Deus meus; Martinu'l tuu, Martinus tuus; Georgiele vostru, Georgius vester. etc.

Denique si post Nomina Propria sequatur Adjectivum, tunc Adjectivum aut accipitur — Articulo, aut ante illud ponitur Pronomen demonstrativum quelu, ille, qué, quae. e. g. Cicero marele Orator, vel Cicero Oratoru'l quelu mare, Cicero magnus Orator, vel Cicero Orator ille magnus.

Quando volumus designare res aliquas distinctas, aut aliquid omnino indeterminatum proferre, tunc adhibemus Nomina sine ullo Articulo. e. g. Fá casá de lemnu, nu de pétrá, fac domum ex ligno, nu ex petra, i. e. ligneam, non lapideam.

ģ. g.

Conjunctio Articuli vum Pronomine.

Si adsunt in Constructione Pronomina conjunctiva, sive Dativi Pronominum personalium contracti: mi, ti, si, i, ni, vi, si: ponitur immediate Articulus post hos Dativos. e. g. Calul' quelu suru mi 'l dede, equum illum caeruleum (Ital. azzurro) mihi (illum) dedit. Vel in plur. Calii quei suri mi ii dede, equos illos caeruleos mihi (eos) dedit. Vinea què mare mi o vendù, vineam illam magnam mihi vendidit, vel Vineile quele mari mi le vendù, vineas illas magnas mihi vendidit. Dà ti câlâmariu? datne tibi atramentarium? mi 'l dâ, mihi dat illum. Leuat' ai péna? accepistine calamum? O mu leuatu, illum accepi.

§. 3.

Conjunctio Articuli cum Verbis.

Quando Articulus cum Verbis stat in conjunctione eisdem aut praeponitur aut postponitur. Itaque in primo casu si verbis praeponitur tunc articulus il in integrum restituitur, i. e. literam i quam alias propter praecedentem vocalem amiserat recipit. e. g. Joil batu, ego illum batuo. In secundo vero casu si verbis postponatur, tunc pro genere masculino utimur Articulo lu aequivalens Ital. lo, qui cum eisdem deinde more Italorum in unam vocem coalescit, ast sequente vocali, u apostrophatur, e. g. Vedul' io, video ego illum; ved'o io, video ego illam; dulu de aice, aufer illum hincee.

In Modo Conjunctivo et Optativo Articulus saepe conjungitur cum Conjunctione si, ut, si; et asi. e. g. Jo silu laudu, ut ego illum laudem; io l'asi lauda, ego illum laudarem; vel lauda l'aș' io, laudarem illum ego. Foem. lo s'o laudu, ut ego eam laudem; io o asi lauda, ego eam laudarem; vel lauda o aș'io, laudarem eam ego.

In Infinitivo Modo ponitur post a Infinitivum prae-

cedens. e.g. A lu laudare, illum laudare; a lu fi laudatu, illum laudasse; Foem. a o laudare; a ■ fi laudatu.

Supinis, Gerundiis et Participiis Articulus postponitur. e. g. Batutulu, ille percussus | bâtêndulu, percutiendo, vel percutiens illum; batůâtoriul, percutiens, vel percussor; Foem. Bâtutâ, bâtênd'o, batůâtorea.

§. 4.

Conjunctio Articuli cum Orationis Partibus indeclinabilibus.

Exempla.

- 1. Cum Adverbiis: e. g. Pâmentu'l neque un fructu un pôte aduce de nu lu va umedi pluoia, terra nullum fructum adferre potest nisi eam pluvia madefecerit.
- 2. Cum Conjunctionibus: e.g. Pre omu'l inderetnicu si ford sentire delu vei invetia quatu, el cu cerbicea sua tote in ventu le arunca, hominem temerarium et absque sensu quantumcunque docueris ille cervice sua (dura) omnia in ventum (averruncat) projicit, i. e. monitibus surdas praebet aures. Nu incetà afacere bene quelui misel' si intristatu, quandulu pote ajutare direpta tua, non cessa bene facere misero, et contristato, quando illum potest adjuvare dextera tua.
- 3. Cum Interjectionibus: e. g. Plansu'l si ohtatu'l pacatosului ne auditu va fi plad nusi va indreptà faptele suale, planctus, et lamentatio peccatoris in audita erit usque non emendaverit actiones suas. —

CAPUTII.

De Syntaxi Nominum.

§. 5.

Nomina Adjectiva, Pronomina et Participia concordant cum suo substantivo in Genere, Numero et casu.

e. g. Trandafiru'l aquestu formosu, de bene mirositoria este al meu, rosa ista formosa (pulchra), et bene olens est mea. Viile aqueste mari, si roditore sunt domnesci, vineae istae magnae, et fructiferae sunt dominales.

§. 6.

De Nominativo.

- 1. Subjectum semper ponitur ad Nominativum ad quaestionem: quine? quis? vel que? quid? e. g. lo laudu, ego laudo; tu defaimi, tu diffamas; el judeca, ille judicat. Remas' unu forè de totà sperantia (nedesde) de mai aflare que amu perdutu, remansi sine omni spe amplius inveniendi quod perdidi.
- 2. Si in una Constructione plura sunt subjecta, tunc Praedicatum ponitur ad Pluralem Numerum. e. g. Preotu'l si invatiatoriu'l sunt luminatorii quei din antei a Natiei, Sacerdos et Docens (Magister) sunt illuminatores primi Nationis.
- 3. Si in Oratione plura Nomina substantiva ad eandem rem, vel Personam pertinentia occurant, in Numero et casu concordant e. g. Numa Pompilie un fostu quel din ânteiu, quarele un datu legi Poporu lui Romanu, Numa Pompilius fuit primus qui dedit leges Populo Romano. Licurg' inteleptul' dâtâriu de legi al Spartani lor nemurire ş'au agonisit, Lycurgus sapiens legum dator Spartanorum immortalitatem sibi acquisivit.
- 4. Nominativus quoque sequitur post haec verba: io sunt, ego sum; se face, fit; se nasce, nascitur; remane, remanet; ésé, exit; se chiamá, vocatur; se numesce, nominatur. e. g. Cedru'l este arboru'l quel mai inaltu, Cedrus est altissima arbor. Omu'l quel bunu si credinciosu pururé rémâne vredignu (vrednicu) de laudá, Homo bonus et fidelis semper remanet vere laude dignus.

S. 7.

De Genitivo.

Genitivus casus adhibetur ad Interrogationem: cui? cujus? e. g. Lumina sórelui este multu folositóre, lux solis est multum proficua. Amará este morte pecatosu'lui, amara est mors peccatoris.

Hic semper duo Nomina substantiva res diversas significantia occurunt, quorum alterutrum est Genitivi Casus. e. g. Innaltimea ceriu 'lui este neajunsă, altitudo caeli (est inpertingibilis) pertingi nequit. Frumsétia tenerului este scientia si purtarea bonă, Juvenis pulchritudo consistit in scientia, et bona comportatione.

Genitivus ponitur etiam post haec vocabula: in tipul, in forma, dupò mesura, in facia. e. g. Moisi au vedutu rugul' ardend' in tipu'l focului, Moyses vidit rubum ardentem in tipo, vel forma ignis. O férà mi s'au aratat' in visu in forma leului, una fera mihi in somno apparuit in forma leonis. Pétra aquésta bate in facia Rubinu 'lui, hic lapis in rubinam colorem vergit. Dupò mèsura faptelor lui se va pedepsi, secundum mensuram factorum ipsius punietur.

Nota. Hic Genitivus interdum potest mutari cum Praepositione de in Ablat. e. g. In tipu'l-focului; vel in tipu de focu. In forma leului; vel in forma de leu. In façia Rubinului; vel in façia de Rubinu.

Praepositio de dicitur partialis, quoniam semper partem unam integri designat, et quoniam ipsius Genitivi sensum ob oculos sistit recte potest nominari Genitivalis sive Geniti, e.g. Amatoriu (iubitoriu) de dreptate, amator iustitiae, vel amatoriu'i dreptatii. Adu una scafa de apa, adfer unum scaphium aquae: hic intelligitur pars tantum aquae non vero tota aqua.

S. 8.

De Dativo.

Dativus ponitur ad Interrogationem: Cui? cui? e. g.

Supusii trebue si plece Impératu lui suu, subditi debent subjicere suo Imperatori.

Dativus stat:

- 1. Post haec Adjectiva: semine, similis; ne a semine dissimilis; e.g. Cornelie samina Fratelui suu, vel este asemine Fratelui suu, Cornelius est suo Fratri similis. Baltasaru neque unui dintre Fratii sui samina, vel Baltasaru nu è a seminé Fraților sui, Baltasarus nulli fratrum suorum est similis.
- ne? propter quem? aliquid fit alicui in commodum, vel incommodum, seu aliquid acquiritur, vel adimitur. e. g. Scumpul' altora adună avutii nu sie, avarus aliis congregat divitias non sibi. A placere lui Dumnedeu, si omini lor mare vistierie este, placere Deo, et hominibus magnus thesaurus est.
- 3. Post quaedam verba, uti sunt: spunu, expono, narro; dicu, dico; supunu, subjicio; respundu, respondeo; invedu, (vel pismuescu) invideo; sequitur Dativus Personae vel rei. e. g. Dute ospetule spune Spartanilor, che noi varsandu sangele nostru pentru Patria, aice ne amu datu viatia, abi hospes expone, sive narra Spartanis, quod nos effundentes sanguinem nostrum propter Patriam hicce vitam nostram posuerimus (dederimus). De te vei supune legilor, Il orinduelilor quelor mai mari, neque un reu no te va intimpina, si te subjeceris legibus et ordinationibus majorum, nuilum te malum manebit.
- 4. Post Verba Impersonalia: cuvine, convenit; intemplà, evenit; se vede, videtur; se inpare, apparet, videtur; crede, creditur; cântà, cantatur; se șede, decet vel sedetur; se dorme, dormitur. e. g. Nimenui nu cuvine grăire menciună, nemini convenit loqui (garrire) mendacium. Mencinosului nequi o data nui se crede, mendaci nunquam creditur. Intieleptului sie se cuvine viețiui-

re, prequum si verbesce, sapienti sic convenit vivere, prout etiam loquitur. Lui Dumnedeu se cântă laudă, Domino Deo laus cantatur.

Observatio. Hicce sensus Dativi casus interdum fulcitur Praepositione la, dela. e. g. Fórte cu greu este a facere queva, que ar place la toti óminii; loco: que ar place tuturor Óminilor, valde difficile est aliquid facere, quod placeret omnibus hominibus. Órequine furatu Vecinu 'lui nostru asta nópte doi cali; loco ut dicamus: Órequine au furatu dela Vecinu'l nostru asta nopte doi cali, aliquis furatus est Vicino nostro hac nocte duos equos.

§. 9.

De Accusativo.

Accusativus ponitur semper ad Interrogationem: pre quine? quem? vel que? quid? et indicat Objectum actionis. e. g. Chiama pre Petru acasa, voca Petrum domum. Multe Ghènte credu in sore, multe Gentes credunt in solem. Parèntele bunu iubesce pre fiii sùi, bonus Parens amat filios suos.

Accusativus ponitur post verba Activa et Neutra, e. g. Fiule! ascultă svadurile ințeleptilor si urmă loru, Fili! ausculta svasiones sive consilia sapientum et sequere ea. Şedut' au 'Angerul' pe petra mormentu 'lui, sedit Angelus super petram monumenti.

Accusativus ponitur etiam post Praepositiones Accusativum regentes. e. g. Dupò pluóe stralucesce sórele, post pluviam lucet sol. Pamentul' aduce fructuri (roduri) pentru tóte fapturile que victiuescu pre densul; Terra adfert fructus prapter omnes creaturas, quae vivant super ea.

Observatio. Nominibus III inanimatas significantibus in Accusativis Particula pre non praeponitur, nisi tune quando duo Nomina dicti generis in constructione --

occurunt, tunc ut patiens ab agente dislingvatur adhibemus pre. e. g. Légà boul', liga bovem; non vero: léga pre boul'. Dami lemnul' aquelu, da mihi lignum illud; non autem dicimus: dami pre lemnul' aquelu.

In alio vero casu dicimus: e. g. Leul' in invinsu pre ursu, Leo vicit ursum. Vulpè au inșelatu pre lupu, vulpes decepit lupum. Cânele muscatu pre porcu, canis momordit porcum.

Si vero de Nomine patienti nullum est dubium tunc ponitur etiam sine pre. e. g. Muiiere mulge vaca, mulier mulget vaccam.

Dotes hominis matura ei datae exprimuntur Praepositione la, ita: ut Nomen integrum designans maneat penes suum Adjectivum, aliud autem partem denotans ponitur cum Praep. la. e. g. Omu inaltu la
statură, homo altae staturae. June albu la façia, Juvenis albae faciei. Têner ager la mênte, Adolescens
acutae mentis. Muiiere quea ne invêtiată lungă la piru, si scurta la mênte. Mulier illa indocta longorum crinium, et brevis vel curtae mentis.

Si vero dotes vel proprietates hominis considerantur, quas ille solus proprio studio sibi comparavit, et quae ipsius Characterem manifestant; tunc Nomen integrum denotans stat solum, Nomen autem characterem significans ponitur in Ablativ. cum Praep. cu, et Adjectivum eidem adjungitur. e. g. Omu cu ințelepciune mare, homo magnae sapientiae sive homo sapiens. Judecătoriu cu direptate, Judex iustus. Vecinu cu poste, si patimi réle, Vicinus malorum cupiditatume et passionum.

§. 10.

De Vocativo.

Nomina ponuntur ad Vocativum quando interrogamus, quando loquimur, aut aliquem alloquimur. e. g. Adame! unde es? Adame! ubi es? Fiule! de vei urmà svadurilor méle, nequi me rêu nu te va intempinà, Fili! si sequatus, fueris consilia me nullum malum te assequetur. Ierusalime! Ierusalime! de quoto
ori cercetatu si amu cautatu si adunu pre fii tui,
qua quum, aduna galina puii sui; Ierusalem! Ierusalem! quoties te quaesivi, et investigavi ut congregem filios tuos, sicut congregat gallina pullos
suos.

J. 11.

De Ablativo.

Ablativus sequitur post Pracpositiones: Cu, cum; de, de; dela, a, ab; din e, ex. Pracpositio cu adhibetur:

- 1. Quando Nomen substantivum significat instrumentum, vel modum quo aliquid fit. e. g. Taie cu securé, scinde securi. Punge cu cuțitu'l, punge cultro. Indrépta 'l cu svatul', érò arare cu bataé, dirige vel emenda eum consilio raro autem verberibus.
- 2. Quando significant mensuram. e. g. Georgie cu un policariu este mai inalt de quat mêne, Gergius uno police est altior me. Gradina (Ital. giardino) nostra cu doà iugere este mai mai mare de quat' a vostra, hortus noster duolus jugeribus est major quam vester.

Praepositio de concordat:

- 1. Cum Nominibus Adjectivis incrementum et decrementum de notantibus. e. g. Plenu de mânie, ira plenus. Plenu de reutate, plenus malitia. Intristatu de Parenții sui, constristatus suis Parentibus.
- 2. Cum Adjectivis mensurarum Praepositio de ponitur triplicate; id est: ante Numerum, ante Nomen mensurans seu mensuram denotans, et ante Adjectivum. e. g. Un vas de Optudeci de cupe de mare, Unum vas Octoginta cupparam magnum.

Si vero Adjectivum praeponatur tunc accipitur absque Praepositione de. e. g. Un vas micu de doedeci de cupe, unum vas parvum viginti cupparum.

- 3. Cum Nominibus substantivis, quae partem tantum integri, aut proprietatem Personae, vel characterem cujusdam denotant. e. g. O turma de oui, unus grex ovium. Una scafà de apa, mum scaphium aquae. O bunitate de omu, bonitas hominis. Omu de omenie, homo honestus.
- 4. Inter duo Nomina substantiva, quae simul sensum substantivi compositi efficiunt, quae in Lingua Daco-Romana sicut in Gallica et Italica in unum conjunguntur um Praepositione de. e. g. Domnu de pamentu, Dominus terrestris. Taietoriu de lemne, lignisee a. Jubitoriu de omeni, muma hominum.
- 5. Post Nomina, quae affectationem, vel cupiditatem denotant, e.g. Volitoriu de bene, benevolus. Graitoriu de reu, maliloquus.
- 6. Indicando possibilitatem, vel impossibilitem rem aliquam perficiendi. e. g. Muntele aquestu è greu de suitu, mons hic est difficilis ascensu. Casa aquésta è buna de lòcuitu, domus haec est bona ad habitandum. Vinea (viia) este aquum de sapà, vel de sapatu, Vinea est nunc fossilis, i. e. tempus adest quo vinea fodi potest.
- 7. Ante Adverbia et Nomina substantiva temporis ad interrogationem de quandu este queva? ex quo tempore est aliquid? de quati ani este Beserica aquésta? Ex quo tempore? vel quot annorum est hacc Ecclesia? De doadeci de ani, viginti annorum. De quandu esci aice? de alalta eri,

 quo tempore es hicce? a pridie.
- 8. Loco Accusativi ponitur, permutando eam cum Fracpositione, pentru propter; ut: loco ut dicamus: Ascultame pre mene, auscultame. Țene aquestu calu, tene hunc equum. Georgie multe bune u grăitu pen-

tru tène, Georgius multa bona locutus est propter te, vel de te. Possumus dicere: Ascultà de mène; tène de calul aquestu; Georgie multe bune graitu de tène.

- 9. Post Interjectiones: Vai, amaru, ferice; sic etiam post haec vocabula: reu, bène. e. g. Vai de calcatori de lege, vae transgressoribus legis. Amaru de serbu'l ne credinciosu, vae servo infideli. Ferice de toti direpti, felices omnes insti. Réu de quei qui nu pasescu direptatea, male cum eis, qui non custodiunt institiam.
- 10. Post Nomina Substantiva in sinem aliquem designata. e. g. Amu comparat un calu de calaritu (Ital. cavalcare), emi unum equum ad equitandum. Amu tocmitu doi ómini de sapatu la gradina, conduxi duos homines ad fodendum in horto.

Praepositiones, dela, et din ponuntur tantum post verba, quae discessum aut evacuationem designant. e. g. Dulu dela mene, aufer illum me. Scotelu din casa, excute sive ejice eum ex domo.

CAPUT III.

De

Syntaxi Pronominum.

§. 12.

De Usu Pronominis Personalis.

Pronomen Personale perpetuo ponitur loco Nominis alicujus Personae. e. g. Petru trecendu pe longe scóla m'au intrebatu de tene, si io nu l'amu fostu cunoscutu pre el, neque I amu datu lui respunsu, Petrus transiens vel transeundo penes Scholam me interrogavit de te, et ego illum non cognoveram, neque ei dedi responsum.

Pronomen tertiae personae el, ea, quando pluries in eadem constructione occurit, tunc euphoniae causa cum Pronomine, densul, densa, ipse, ipsa, (Ital. desso dessa,) permutatur. e. g. La Fratele meu pentru intelepciunea lui multi venu al' cercetare pre el, si querere svatu dela densul, ad Fratrem meum propter sapientiam illius, multi veniunt, ad inquirendum illum, et consilium ab ipso petere.

Pronomen densul multoties ponitur etiam loco Pronominis, el ensusi, densasi, ille ipse, ea ipsa (Ital. esso, essa.) e. g. Densul' de fostu la noi, ipse fuit apud nos. Densa au fostu dene, ipsa fuit mecum. Loco ut dicamus: El ensusi densusi fostu la noi, ille ipse fuit apud nos; densasi au fostu cu mene, illa ipsa fuit mecum.

J. 13.

De Usu Pronominum Reciprocorum.

Pronomina Reciproca adhibentur quando requitur, ut actio, ex parte agentis seu actionem ponentis intelligatur. e. g. Agonisit'au siesi visteriu, quel, qui in teneretie scientie formose au adunatu, acquisivit sibi ipsi the saurum ille, qui in iuventute pulchras scientias congregavit (adunavit). inpartit'au vestmintele méle lorusi, diviserunt vestimenta mea sibi. Id est: Qui scientias congregavit propter se ipsum, the saurum acquisivit. Qui diviserunt vestimenta propter se, pro se, et inter se ipsos, ea diviserunt. Si vero dixero: inparțit'au vestmintele méle loru, diviserunt vestimenta mea illis; hic iam intelligitur, dividentes pro aliis vestimenta divisisse, non pro se.

Exempla: Fiiu'l vecinului meu si siiu'l Unchiu muu se certau intre sene, si superveniendu intraquea vecinu meu, batù pre siiu'l lui, Filius vicini mei, et filius Avunculi mei certabant inter se, et superveniens vel superveniendo interea vicinus, percussit filium illius, (Avunculi). Hoc modo silius percus-

sus est mei Avunculi; itaque ut intelligatur filium percussum un illius qui ipsum percussit: debet dici: Vecinu'l meu u batutu pre fiul suu, vicinus meus suum filium verberavit. Non vero: pre fiiul lui.

Domnu mun intrebatu pre mu sua mergeva la Viena, Dominus meus interrogavit suam sororem ibitne Viennam. Hic intelligitur sororem mei Domini. Si autem dixero: Domnu meu intrebatu pre sora lui; hic iam intelligitur soror alterius tertii mun vero mei Domini.

§. 14.

De Usu Pronominum Conjunctivovam.

Pronomina Conjunctiva, quaedam sunt, quae formam Dativi, alia vero, quae formam Accusativi induunt.

I. De Pronominibus conjunctivis Dativi casus, mi, ti, i, si; ni, vi, li.

Haec Pronomina fere cum Ominibus Orationis partibus conjunguntur, maxime autem cum Verbis, quae eis quibuscum conjunguntur modo prae, modo postponuntur. Itaque:

- 1. Conjunctio seu associatio eorum cum Nomine substantivo. e. g. Fiiuti este aquestu au serbu? Filius est iste tibi (tuus) aut servas? Ba fiiu, omnino filius. Muma vi aquesta betrana? Muma, Materne est vobis haec senex? Mater. Qua alba ti facia, quam alba est tibi (tua) facies. Bene ti negra pileriea, bene niger est tibi (tuus) pileus.
- 2. Cum Pronomine: e. g. Aquestuti in fire Inve-tiatoriu iste erit tibi (tuus) Praeceptor.
- 5. Cum Verbis, quibus prae, aut postponitur; in primo casu accipit ante se literam I un Pronomen conjunctivum abbreviatum ex lai vel ei, acquivalens quesi Pronom. latino illud vel hoc; in secundo vero casu ad-

jungitur vocabulo ubi convenit. e. g. Jo i II credu, vel creduti, ego (illud, hoc,) tibi credo. Jo I II credui, vel credui-ti, ego tibi credidi. Jo ti mun credutu, vel credututi amu, ego tibi credidi. Jo I voiu crede, vel credeti voiu, ego tibi credam (hoc v. illud).

Observatio. Haec Pronomina in Modo Conjunctivo et Optativo adhaerent Conjunctionibus si, de, asi; vel ab iis separantur. e. g. Siti, vel si I faci datorintia, ut facias tuam obligationem. Jo atunce mi asi vedè fericirea quand' ar veni Patronul meu, ego tunc meam viderem felicitatem quando v. si veniret meus Patronus. Unde mi bene a colo mi è Patria, ubi bene ibi mihi est Patria.

Frequenter Pronomen Dativi in quibusdam connexionibus duplicate ponitur. e. g. Audore ție nuti pare reu che ai certatu pre Frate tuu, aut fors tibi non (apparet malum) dolet quod corripueris fratrem tuum.

II. De Pronominibus conjunctivis Accusativi casus: me, te, se; ne, ve, se.

Haec Pronomina adhibentur cum verbis Passivis, Deponentibus, et Reciprocis, queis modo ante, modo postponuntur. e. g. Frate meu se lauda de toti che s'au facutu cu moralitate, Frater meus laudatur ab omnibus, quod factus sit moralis. Bucura te che ai ajuns' in starea que postita, lactare, quod attigeris stationem vel statum optatum. Mane me voiu duce la Patronul' meu si i multiamescu, mane v. cras ibo ad meum Patronum ut ei gratias agam.

Quando haec Pronomina ponuntur post verbum quod in consonantem aut n medii soni sive semi-vocalis desinit (alioquin Verba in Lingva Daco Romana omnia in Praes. Ind. Praeteritis, Particip. Gerund. et Supinis exeunt in vocalem u medii soni), tunc in priori casu verbum recipit unum n; in altero autem n medii soni integrum sonum recuperat. e. g. Spaimentatu s'au si s'au cutremuratu ostile Angeresci vedendute pre lem-

nu spanduratu Domne, perterriti sunt, et contremuerunt exercitus Angelorum videntes te tu ligno
suspensum Domine. Similiter dicitur: Jo te batu, vel
batute io, ego te batuo; io ve batu, vel batuve-io;
io v' amu fostu batutu, vel fostu v' um batutu io. Hic
in primo casu non sonat in secundo autem integrum
habet sonum.

Pronomina Conjunctiva Accusativi casus propter magis penetrantem sensum frequenter duplicate ponuntur. e. g. 'Angerule bune aparane pre noi de totu cugetul' rèu, Angele bone custodi mur ab omni cogitatione mala. Omule, pentru façernicia tha nu te voiu leua pre tène si fii partas desfatarilor méle, homo, propter simulationem sive hypocrysim non te suscipimm ut sis particeps gaudiorum meorum.

§. 15.

De usu Pronominum Possessivorum.

Pronomina Possessiva in Numero Singulari quando post Substantantiva ponuntur quae res animatas significant nullum recipiunt Articulum, e. g. Unchiu meu au dus'eri pe fiiul Vecinu lui suu la scolà, meus Patricus heri filium vicini sui duxit ad scholam. Sora mea mi au inpletit una pareche de calciuni (Ital. colza) Mea soror mihi unum par calceorum plexit.

Si vero haec ponantur post Nomina Propria, sive in Singulari sive in Plur. tunc Nomen retinet suum Articulum. e. g. Petrul' meu au fostu ieri la tène, Petrus meus fuit heri apud te. Fratii nostri multu s'au bucuratu de fericirea tua, Fratres nostri multumgavisi sunt de felicitate tua.

§. 16.

De Pronomine Demonstrativo.

Pronomen Demonstrativum duplici modo sive formaccipitur; prout: Mascul. Foem.

Aquest vel aquestu.

Aquesta vel aquesta.

aquel — aquelu.

aque — aquea.

In prima forma accipitur quando ponitur unu Nomine Substantivo; in secunda quando per mine Nomine subsistit. e. g. Aquest omn'ti m adusu calul? Aquestu, iste homo tibi attulit equam? Iste. Aquesta muliere au cules la vinea (vie)? Aquesta, ista mulier collegit in vinea? ista. Aquel barbatu ti uu adusu novela (veste) de veniré Frate tuu? Aquelu, Me vir tibi attulit nuntium de adventu Fratris tui? Ille. Intru aquè casa fusesi ieri? Intru aquea, .Intra illam domum fuisti heri? Intra illam.

Stat Pronomen aquestu, aquelu; aquésta, aquea; etiam cum Nomine, ast tunc Nomini debet postponi. e. g. Omul' aquestu multu bene mi m facutu, homo iste multum boni mihi fecit. Fecióra aquésta adese lucrà la gradina, ista Virgo frequenter laborat in horto.

Distinctio inter Pronomen Demonstrativum: aquestu, et aquelu hacc est, quod: Pronomen, aquestu semper indicet actionem quamdam propiorem, aquelu autem magis distantem. e. g. Georgie si Demetrie au purcesu la vie; aquestu pe calu, érò aquelu pedestru, Georgius et Demetrius processerunt sive iverunt ad vineam; iste in equo, ille vero pedestris. Martha si Maria fâcendu serbire lui Cristos; aquesta cu ascultaré invetidturei, parte que mai bund si au alesu, érò aquea cu gâtiré bucatelor de quele trecétore cugetaa Martha et Maria facientes sive praestantes obsequium Christo; ista auditione doctrinae partem optimam sibi elegit; illa vero praeparatione ciborum de transitoriis cogitabat.

Pronomen aquelu frequenter venit in responsum Pronomis relativi quarele. e. g. Quarele un asculta pre Parentii sui dupe cuvientia; aquelu odiniora intr'aseminé tipu dela fiii sui va leua respletire, qui non auscultat (obtemperat) IIII Parentes secundum convenientiam; ille aliquando simili modo z suis filiis remunerationem accipiet. Quel, què, adhibetur, quando personam aliquam, aut rem ab aliis bonitate, vel vilitate discrepantem indicamus. e. g. Vedut' amu nuorul' quel portatoriu de lumina, vidi nubem illam luciferam. Jungiéti vitelul quel grasu, occidite vitulum illum pingvem. Stéoa què mai luminosa se chiama lucéfèr, luminosissima stella vocatur lucifer.

Penitur quel, etiam post Pronomen aquestu. e. g. Aquestu este siu'l meu quel iubitu, iste est filius meus dilectus. Pronomen demonstrativum io ensumi, ego ipse; tu ensuți, tu ipse; el ensusi, ille ipse, et un ensasi, illa ipsa indicans ipsam personam agentem, cavendum ne loco Adjectivi singur, singulus sive solus ponătur; aliud enim est dicere: El ensus' au fost' aice, ille ipse fuit hicce: et aliud: el singur' au fost' aice, ille solus fuit hicce. Nam dum dico: el ensusi, intelligitur ille persona sua, ubi ctiam alii potuerunt esse cum illo; sivero dico: el singur, intelligitur, alios cum illo non suisse.

Exemp. plura. Vindecâte pre têne ênsuți de esci Doctor, sana te ipsum si es Doctor. Ea ênsas' au țe sut' equéstă pênsă, illa ipsa texuit istam telam (pensum). Ensivê prin necumpetata vostra vietuire vați câusatu voui aquéstă neputintiă, vos ipsi per incompetentem vestram vitam vobis hanc impossibilitatem causastis.

S. 17.

De Usu Pronominum Interrogativorum: quare? quine? que?

Pronomen, quine? est commune utrique generi, et adhibetur quando interrogamus de personis sive masculinis sive foemininis, et semper stat sine Nomine. e. g. Quine au fost' aqui? Quis fuit hic? non vero dicimus; quine om' au fost' aqui? aut: quine muiiere au fost' aqui.

Ast Pronomen quare? ponitur cum, et absque Nomine respiciens Genus Nominis, e.g. Quare om' au adu-

su cartea? Quis homo attulit epistolam? Quare muiere au aprinsu lumina? Quae mulier accendit candelam?

Pronomen que? hoc ad interrogationem ponitur cum et sine Nomine; quando autem conjungitur cum quine? non suffert penes se Nomen. e. g. Que Domnu? que Princesa au sosit ieri icé? Qualis Dominus? Qualis Princessa pervenit heri hucce. Quine que invatid aquea sei, quis quid discit, hoc scit. Hoc Pronomen que? praecipue adhibetur in interrogationibus de rebus inanimatis. e. g. Que se vede acolo? quid ibi videtur? Que lemnu stà aqui? quale lignum stat hic? Que cal ai adusu? qualem equum adduxisti?

S. 18.

De usu Pronominum Relativorum: Quarele, quarea; quel qui, quea que.

- 1. Pronomen quarele, quarea, ponitur loco Nominis substantivi alicuius personae aut rei, in eadem orationis serie prius recurrentis, ac eiusdem sensum in se reducit. e. g. Fugi de sufletul' ne satiosu, quarele cauta tôte la sene si le apuce, fuge animam insatiabilem, quae quaerit omnia ad se rapere. Sanitaté si invatiatura in socite cu ințelepciuné sunt vistierii, quare nu le pôte râpi furul', nequi focul' pôte si le ardâ, nequi apa si le innece, sanitas et scientia (doctrina) consociate cum sapientia sunt thesauri, quos non potest fui rapere, neque ignis consumere, neque aqua suffocare.
 - Q. Pronomina quel qui, quea que, ponuntur lo co Pronominum, aquelu quarele; aquea quarea.e.g. Davor' odiniorà respunsu Parentii quei qui pentru làcomie inpedecà pre si sui dela scóla, dabunt aliquando responsum illi Parentes, qui propter avaritiam impediunt filios suos a scola si est: illi Parentes rationem reddent, qui filiis media procurandarum scientiarum subtrahunt.

3. Pronomen qui, brevitatis causa saepe ponitur loco Pronominum Relativorum quarele, quarea; quel qui, quea que ut: Ostasi padindu mormentu'l lui Cristos' amorțitu de străluciré Angeru 'lui, qui s'au aratatu, vel quarele s'au aratatu, Milites custodientes sepulchrum Christi torpuerunt, sive torpescentes facti sunt prae splendore Angeli, qui apparuit.

§. 19.

De Usu Pronominum Indefinitorum.

Pronomina Indefinita adhibentur quando loquimur de rebus incognitis, ubi tantum speciem nominamus, personam vero vel rem non determinamus. e. g. Óre quarele pruncu n'au venitu la scolà, quidam puer non venit ad scholam. Nesquine dintre vecini au intrat' asta nopte in gràdina nostrà, quispiam ex vicinis intravit hac nocte in nostrum hortum. Forà invalidaturà si purtare bunà nimene nu se pote face fericitu, absque scientia et proba comportatione nemo potest se feliciem reddere.

Pronomen indefinitum unu, una, in pluribus casibus adhibetur; prout:

- 1. Quando indicamus aliquid indeterminatum. e. g. Spunu a fire intrat eri m taur' in țerină, narrant intrasse heri unum taurum în terrenum; vel spunu afire intrat eri orcqui tauru, vel ore quare taur' in țerină, dicunt intrasse heri aliquem taurum v. quemedam taurum in terrenum.
- 2. Quando aliquem valde extollimus, aut valde deprimimus, e. g. Un supusu, si dică aquesta unui Domnitoriu, subditus, ut dicat hoc Dominatori! La o intemplare primeșdiosă qua aquesta, au cadut alti omeni mari, dare unul qua el si remâne nevătematu, in
 talem periculosum aasum inciderunt alii magni homines, et ut unus qualis ille est maneat illaesus?
 Au murit un Chesar, si tu nu vei muri? Mortuus est
 unus Caesar, et tu non morieris?

CAPUT IV.

De Syntaxi Verborum.

S. 20.

De Constructione Verbi cam Nomine.

- I. Omne Verbum Personale modi finiti vult habere Nominativum expressum, aut tacitum, qui cum eo in Numero et persona concordat, e. g. Jo amu cantatu lauda lui Dumne Deu, ego cantavi laudem Domino Deo. Dumne Deu tôte fapturile pentru intrebuintiarea Ominilor le au facutu, Dominus Deus omnes res creatas propter usum hominum fecit sive creavit. Departa te dela faptele quéle de rusine, recede ab actionibus impudicis.
- II. Verbum Personale plures Nominativos recipit si ad eandem rem pertinent. Eiusmodi sunt: io sûm vel sûnt, ego sum; m face, fit; se nasce, nascitur; remâne, remanet; ésé, exit; se chiamă, vocatur; se numesce, nominatur; se dice, dicitur; e.g. Christos cu cerésca sûa invêtiâtură luminatoriu noul s'au facutu, Christus celesti sua doctrina illuminator nobis est factus (v. noster). Nimene nu s'au nascutu invêtiatu, nemo natus est doctus. Stělele quele mari noul se in paru a fire mici, magnae stellae nobis apparent esse parvae. Quel qui folositore lucruri invétià, va esi omu

7. p

procopsitu, ille qui necessarias res percipit evadet homo peritus. Stéca qué mai luminosa se numesce Venus, stella illa lucidissima nominatur Venus.

- III. Ad interrogationem vehementiorem verbum Nominativo praeponitur. e. g. Unde este Frate le tuu Avel? Ubi est Frater taus Abel?
- IV. Verba, quae apud Latinos Genitivum regunt, apud Daco-Romanos regunt Ablativum cum Praepositione de. e. g. Aduti amente de mene, memineris mei. Nute uita de mene, non obliviscaris mei.
- V. Omnia Verba, quae significant: timorem, gaudium, admirationem, aut aliquam actionem mentis, postulant post Nominativum cum Praepositione de. e. g. S'au infioratu si au amorțitu de frică, vedendu valurile si undele mării, perhorruit et torpuit pre timore videns undas et procellas maris. Parenti se bucură de fiii sui quei buni, Parentes gaudent de bonis suis filiis. Cugetat'amu de frate meu si l'amu doritu, cogitavi de fratre meo et desideravi illum.
- VI. Verba dandi et adferendi; praeter Accusativum volunt penes se habere Dativum personac. e. g. Dami apa si beuu, da mihi aquam ut bibam. Adumi cartea si legu, adfer librum ut legam. Dami pace si dormu, permitte dormire.

Eiusmodi sunt quoque verba sequentia:

Ajutu adjavo.
Aratu, indico.
Ducu, daco.
Voiescu, volo.
Daruescu, dono.
Demandu: praecipio.
Dicu, dico.
Értu, parco.
Invedu,
Pismuescu, invideo.
Comendu, commendu.
Recomendu, commendu.

Cuccrescu, humilio.
Credu, credo.
Lingusescu, adulor.
Inchinu, inclino.
Multidmescu, gratias ago.
Oprescu, arceo, retineo.
Poftescu, opto.
Partinescu, parco.
Rapescu, rapio.
Spunu, expono, narro.
Supunu, subjicio.
Tragu, traho.

Tramitu, transmillo. Inbunu, emendo. Inparteșescu, participo, di-Inputu, imputo. vido.

Inparlu, impertio, divido. inprumutu, mutuo.

- E. G. Inparteșesce si mie que ai invetiatu, participa etiam mecum (mihi) quod percepisti. Il nu credi mencinosului, ut non credas mendaci. Supune te legilor, si vei petrece viatia tua în pace, subjice te legibus, et transiges vitam tuam in pace.
 - VII. Omnia Verha Activa regunt Accusativum, qui quaestioni pe quine? vel que? quem? vel quid? respondet, e. g. Cunósce te pe tène énsu, nosce te ipsum. Tenerule! inplinesce demandaciunile mai marilor tui, Juvenis! adimple mandata superiorum tuorum. Cautà dreptatea si graesce adeverul', quere institiam et loquere veritatem. Onord (cinstesce) pre Parentii tui, qua si ai dile lungi, honora Parentes tuos, ut longos habeas dies.

Observatio. Multa verba Activa Accusativum duplicate recipiunt. e. g. Ajutane pre noi Dómne! Adjuva nos Domine!

- VIII. Quando verbum est in Modo Imperativo, tunc semper Vocativus, ei prae-aut postponitur. e. g. Fiiule! infrênti poftele tale, Fili! infrena cupiditates inas.
- IX. Quando loquimur cum aliquo, aut interrogamus de aliqua re post eiusmodi verba pariter Vocativus sequitur, e. g. Invêtiatoriule! que voiu face qua si me mentuescu? Magister! quid faciam ut salvus, fiam? Petre! quand'erai mai tener singuru te incingeai, Petre! quando eras junior solus te cingebas.
- X. Verba Passiva regunt Ablativum cum Praepositione dela, ad quaestionem dela quine? vel de quine? aquo? e.g. Frate meu pentru purtarea súa què bund dela toti Omeni este laudatu, Frater meus propter probam suam vitam ab omnibus hominibus est laudatus. Jo néqui un cuvêntu rêu de dênsul' pôné aquum

n'am auditu, ego neque unum malum verbum hucusque de illo audivi.

XI. Verba petendi, abstinendi, removendi, arcendi praeter Accusativum regunt Ablativum cum praepositione dela. e. g. Infrênd te dela postele réle, coerce te malis capiditatibus. Departd dela mêne lumina, remove ame lumen. Taiete dela societaté quelor inderepnici, separa te (abscinde te) a societate contumacium. Jéa invétidturd dela quei invétiati, accipe doctrinam a doctis. Trageti limba dela vorbe necuviose, abstine (linguam tuam) a verbis inhonestis, inconvenientibus. Trage te dela péccate, abstrahe te peccatis.

XIII. Verba, quae internam ablationem, aut evacuationem significant regunt Ablativum cum Praepositione din, e. g. Varsa apa din vasul' aquestu effunde aquam ex hoc vase. Scotelu din casa, excute illum e domo. Matura pre aducatoriul de menciuni din casa tua, everre, sive ejice adlatorem mendatiorum ex domo tua. Ada caii din stala, adfer equos ex stabulo.

. S. 21.

Syntaxis Verborum cum Nominibus Temporum et Locorum.

De Interrogationibus et Responsionibus.

- I. Intuitu Nominum Propriorum Pagorum, Castellorum, Urbium. Quae
- 1.) Ad interrogationem: unde? quo? ponuntur in Genitivo eum Praepositione la, ad; e. g. S'au dusu la Roma, ivit Romam. Purcede la Italia, procedit vel proficiscitur in Italiam. Antonie au plecatu la Viena, Antonius Viennam movit.
- 2.) Ad interrogationem unde? ubi? in loco: sequitur Accusativus cum Pracposione in, in; e. g. Petru este aquum in Bucuresti, Petrus est nunc Bucurestini. Amu fost in Roma, fui Romae.

Ablativus cum Praepositione din, ex, si internum quid seu unde ex loco, volueris exprimere, secus cum Praepositione dela, a vel ab; e.g. Amu venit din Jasi, veni Jasio. Astà nopte amu plecatu din Temisora, hac nocte movi Temesvarino. Au fugit dela Roma, fugit Roma. Martinus s'au intorsu dela Sibiu, Martinus reversus est Cibinio. Pavel vine dela Pesta, Paulus venit Pestino.

II. Nomina Provinciarum et Regnorum.

- 1. Ad Interrogationem unde? quo? ponuntur in Ablativo cum Praepositione in, in, e. g. Joan trácut' in Téra Romanésca, si aquum se aflá in Moldavia. Joannes transivit in Valachiam et nunc est in Moldavia.
- 2. Ast ad interrogationem, de unde? unde? ponuntur in Accusat: cum Praepositione din; e. g. Doi Boeri au venitu din Basaravia, duo Nobiles Valachi venerunt ex Bassarabia. Un Sol' au sositu din Russia, unus Legatus pervenit ex Russia.

III. De Nomine Casa, domns.

Hoc Nomen Casa, significat aut internum habitationis, aut ipsam habitationem. Itaque: In primo casu quando ipsum internum habitationis volumus exprimere: ad interrogationem, unde? quo? vel ubi? ponitur in Accusativo cum Praepositione in. e. g. Unde ai dusu cartea? In casa. Quo portasti librum? In domum.

Ad interrogationem autem de unde? nnde? ponitur in Ablativo cum Praepositione din, e vel ex; e. g. De unde ai scos' urecoril? Din casa. Unde excepisti Urceolam? E domo.

In secundo casu quando ipsam habitationem indicamus ad interrogationem unde? ubi? ponitur cum Praepositione a, e. g. Unde ai fost' eri? ubi fuisti heri? A casa, domi. Unde te duci? quo pergis? A casa, domum. Ad interrogationem de unde? unde? ex quo loco? ei adhuc Praepositio de praeponitur. e. g. De unde veni? De a casa. Unde venis? Domo. De unde ai adusu scamu? De a casa. Unde attulisti scamnum? Domo.

IV. Intuitu Temporis Annui.

- 1. Verba tempus denotantia, id est: tempus quo aliquid fit, ad interrogationem quandu? quando? si illud tempus est indeterminatum, regunt Accusativum absque ulla Praepositione, e. g. Quandu préviditorii cauta mai virtuos de focu? Nópté, quando vigiles magis igni attendunt? Nocte. Quandu vinu vacile din campu? séra, quando veniunt vaccae ex campo? Vespere. Quando veniunt vaccae ex campo? Vespere. Quando venire? Die Dominico. Quanda trecutu prin Viena? Dioa, nópté, prmávéra, véra, Lunia, Martia etc. Quando transivisti per Viennam? die, nocte, vere, aestate, die Lunae, Martis, etc.
- 2. Ad interrogationem quatu de indelungatu? quamdiu, quantum? respondendum per Ablativum cum Praepositione in, vel sine illa, semper tamen absque ullo Articulo. e. g. Quati ani ai invetiatu la Pest? Quot annis didicisti Pestini? Patru ani quatuor annis. Quat'ai ședutu in Roma? Quamdiu sedisti Romae? In quinque ani, vel quinque ani, quinque annis.
- 3. Quando autem tempus quo aliquid factum est, cognitum est et determinatum, illud ponitur cum Praepositione in, vel intra, in, intra, sine ullo Articulo. e. g. In que di ai sositu din calatorie? Intr'o luni, quali die advenisti ex peregrinatione? Uno die Lunae. In quatu tempu au facutu casa? Intr' vera. Quanto tempore aedificavit domum intra unam aestatem. In quote dile ajungi dela Arad ponela Pest? In patru dile, quot diebus pertingis sive pervenis Aradino Pestinum usque? Quatuor diebus.

- 5. Nomina partium anni assumunt Praepositionem la, ad, si tempus sit futurum. e. g. La érná voiu ședè in Viena, futura hyeme habitabo Viennae. La primavéra voiu merge la Bái, in Vere ibo ad Balnea.
- 6. Pronomen demonstrativum aquestu, aquesta, quando Nominibus praeponitur abbreviatur, et dicitur: est, asta. e. g. Estu tempu, isto tempore (hoc anno). Asta tomna, hoc autumno. Asta vera, hac aestate.

Si autem tempus clapsum, est longius quam unus annus, tunc Pronomen hocabbreviatum permutatur cum Nomine Substantivo anu, annus, e.g. Anu érnd, anno elapso hyeme; anu cerțu, anno certo, sive annis praeteritis.

V. Intuitu Verborum Auxiliarium,

- 1. Quando interrogamus aliquid in constructione, tunc Verbum auxiliare postponimus principali, sive Supino e. g. Dusu s'au la scola? Ivitne ad scholam? s'au dusu, ivit. Venit' au dela Țérinà? Au venit. Advenit ex Terreno? Advenit. Duce se va? Duce, ibitne? Ibit. Fâcut'au? Facutu, fecitne? Fecit. etc.
- 2. Si interrogatio fiat cum Pronomine conjunctivo 'mi, ti, i, ni, vi, li: aut, me, te, se, ne, ve, se, tunc Nomen substantivum quod in quaestionem venit expresse aut tacite ponitur. Itaque:

!n primo casu Pronomen Verbo auxiliari praeponitur et dein sequitur Substantivum. e. g. Datuti calul? Deditne tibi equum? Datu, vel mi l'au datu, dedit, vel mihi dedit illum. Ducete va si pre tène la campu? Ducetne etiam te ad campum? Duce, vel me va duce, ducet, vel me ducet.

In altero autem casu, loco substantivi, ponitur tantum Articulus ante verbum auxiliare. e. g. Calul', qui este in stala dati 'l va silu calaresci? Equum, qui est in stabulo dabitne tibi illum ad equitandum? Mi 'l va da, mihi illum dabit. Duceve va si pre voi la vie? Ducetne etiam vos ad vineam? Ne va duce, wur ducet.

g. 22

De Constructione Verborum cum aliis Verbis.

Si in eadem Constructione duo verba occurrant plures casus veniunt observandi: nam verbum secundum quod in constructione occurrit aliquando ponitur ad Infinitivum, aliquando ad Gerundium; pariter interdum accipitur in supino, interdum in Participio activo, aut passivo. Itaque:

I. De Modo Infinitivo.

Quando in una constructione duo verba absque conjunctione junguntur alterum in Infinitivo ponitur. e. g. Incepe a se laudare, incipit se laudare. Nimene nu póte la doi Domini a serbire, nemo potest duobus Dominis servire. M' am' urit'a scriuere, nauseavi scribere. Invatia la vorbire, doce eum verba facere sive loqui.

Nota. Ultima Syllaba Praesentis Infinitivi re in loquendo saepe reticetur, in scribendo autem semper est exponenda.

§ 23.

Omissio Conjunctionis Si, ut.

Quando in constructione duo verba inveniuntur, quorum alterum est in modo finito cum Coniunctione

Si, ut; illud ponitur ad infinitivum in eadem voce, et tempore, in quo fuit cum coniunctione Si; conjunctio autem exmittitur. e. g. Corpu'l (trupul) trebue dedatu si sufère frigu'l si caldura, corpus debet assvefieri ut suffurat frigus et calorem. Absque coniunctione: Corpul trebue dedat'a suferire frigu'l si caldura, corpus debet assvefieri, sufferre frigus et calorem. Cauta tot deauna cu quei mai ințelepti de quatu têne si te insociesci, quaere semper cum sapientioribus te, ut te consocies. Absque coniunctione. A te insocire; te consociare.

S. 24.

Omissio Conjunctionis Che, quod.

In omittenda coniunctione Chê, Verbum ponitur ad Infinitum in eodem tempore, in quo fuit in Modo finito, subjectum ex Nominativo ponitur ad Ablativum cum Praepositione de, coniunctio Chê autem exmittitur. e. g. Jo cugetam, chê el m va face direptate, ego cogitabam, quod ille nobis faciet iustiam. Sine coniunctione: Jo cugetam, de el ane facere direptate, ego cogitabam ab illo nobis iustitiam factum iri. Se vorbesce, chê Fratele vecinu 'lui meu ar fi capitatu mare diregotorie, dicitur, quod Frater mei vicini magnum munus acceperit. Vel, m vorbesce de r'ratele vecinu lui meu afire capitatu mare diregotorie, dicitur, fratrem vicini mei magnum munus accepisse.

Eiusmodi verba post quae Conjunctio Che exmittitur sunt etiam sequentia:

Audu, audio.
Vedu, video.
Judecu, iudico.
Credu, credo.
Pricepu, percipio, intelligo.
Spunu, narro.
Sciu, scio.

Me miru, miror.

Me bucuru, gaudeo.

Me turburu, turbor.

Se vede, videtur.

Se aude, auditur.

Se inpare, apparet.

Se vorbesce, fertur.

Se quaesco, queritur.

Observatio. Si verbum Activum mum habuerit Accusativum personae, tunc Accusativus nullam patitur mutationem. e. g. Jo m' amu vedutu, che sum nepotinciosu, ego vidi, quod sim impotens. Vel, Jo m' amu vedut', afire nepotinciosu, vidi, me esse impotentem. Jo amu vedutu pre frate tuu che au scrisu carte, vidi fratrem tuum, quod epistolam scripserit. Vel, Jo amu vedutu pre frate tuu m fire scrisu carte, vidi fratrem tuum epistolam scripsisse.

§. 25.

De usu Gerandiorum.

I. De Gerundio in andu, endu, do.

Ad hoc Gerundium ponuntur verba quando modum significant et quaestio fit per quomodo. e. g. Tacendu au respunsu, tacendo respondit. Legendu (citandu) carti multe ne facem' invaetiati, legendo multos libros fimus docti. Ursi din Polonia saltandu isi cerca pané sua, ursi ex Polonia saltando quaerunt panem suum.

II, De Genitivo Gerundii cum Praepositione de, seu Gerundio in di.

Gerundium in di in Lingva Daco-Romana formatur ex Infinitivo vel supino cum Praepositione de; poniturque post quaedam substantiva, quibus quaeri potest: que plésa? qualis? vel la que? ad quid? Dintre tôte maestrile, maestria de scriuere este què mai pretiuità, ex omnibus artibus ars scribendi est pretiosissima. Dumnedeu ne au datu noul potere de a domnire, si a intrebuintiare animalele (dobitôcele), Deus nobis dedit potestatem dominandi et fruendi animalibus. N' am voie de invêtiatu, non habeo voluntatem studendi.

III. De Accusativo Gerundii cum Praepositione, pentru que? ad, vel propter quid?

Ad Accusativum Gerundii ponuntur illa verba, quae sequuntur post interrogationem pentru que? e.g.

Ne comparamus nobis libros ad nos ex eis instruencomparamus nobis libros ad nos ex eis instruendos. Pentru a pádire sánitaté multu aduce curățiré, ad conservandam sanitatem multum confert mundities.

Observatio. Praepositio, pentru: interdum potest permutari cum Praepos. de, quin sensus defectum patiatur; c. g. Apa si ventul intorcu morile pentru a macinare granu'l, vel; de a macinare granu'l, aqua et ventus invertunt molas ad molendum triticum.

§. 26.

De Usu Supini.

Supinum maxime ponitur post Adjectiva facultatem aut modum rei significantia assumta cum Praepositione de; talia sunt: ușoru, facilis; lesne, levis; bunu, bonus; reu, malus; queva, aliquid; multu,
multum; picinu, parvum; greu, gravis; formosu,
formosus vel pulcher; hedu, foedus; dulce, dulcis.
etc. e. g. Sarcina aquesta este ușoră de purtatu, haec
sarcina est portatu facilis. Muntele aquestu este greu de suitu, iste mons est ascensu difficilis.
— Scieutiile aquestae sunt lesne de ințelesu, istae
scientiae sunt intellectu faciles. Câmpul' aquesta
e formosu de vedutu, iste campus est visu pulcher.

Quando Supinum postponitur Verbo auxiliari io sunț: tunc Supino praeponitur Praepositio de. e. g. Casa aquésta este de vêndutu, ista domus est ad vendendum. Boul' aquestu este de jungiatu, iste bos est ad occidendum. Aquestu vinu è de beuutu, hoc vinum est ad bibendum.

S. 27.

De vertenda Constructione activa in passivam.

Hoc fit secundum has regulas.

1. Accusativus ponitur in Nominativum.

- 2. Nominativus in Ablativum cum Praepositione de, vel dela, a vel ab.
- poris, et modi concordando cum novo nominativo: e. g. Dumnedeu au facutu pre Adam din pament. Deus fecit Adamum ex terra. Passive: Adam dela Dumnedeu din pament s'au facut, Adamus Deo ex terra factus est. Sórele Iumina pamentul', Sol illuminat terram. Pamentul' se lumina dela Sóre, terra illuminatur a Sole.

Observatio. Forma passiva mactiva um formatur semper ope Pronominis me, te, se: sed interdum etiam Verbo auxiliari io sunt, praecipue vero in temporibus praeteritis et futuris. e. g. Tata meu au aratu térina, Pater meus aravit terrenum. Vel: Térina de Tata meu este arata. Invêtiatoriul' au laudatu pre Invêtiacelu, Praeceptor laudavit discipulum. Vel, Invêtiacelul' este laudatu de Invêtiatoriu.

ğ. 28.

De usu Participiorum.

I. In Forma activa.

Quando in Constructione occurrit Pronomen Relativum quarele, quarea; quel, qui, quea, que, tunc illud verbum ad quod Pronomen aliquod refertur, ponitur ad Participium: Has observando regulas:

- 1. Verbum ex modo finito venit in Participium Praesentis, Praeteri, vel Futuri, pro ratione temporum in quibus tuit in modo finito.
 - 2. Pronomen Relativum omittitur.
- 3. Accusativus venit in Ablativum cum Praepositione de, vel in Genitivum.
 - 4. Participium cum Substantivo, quod per relati-

Exempla Temporis Praesentis.

qui da darul', érò nu la riului de daru, érò nu la pretiu'l darului. Respice pretiu'l darului. Respice animum illius, qui dat animum dantisdonum non donum, non vero pretium vero pretium doni. ,doni.

Cauta la anima quelui, | Cauta la anima datato-

si infrêna poftele sale, aque- poftelor sale cu intristare lu cu intristare isi va ciunta isi va ciunta viatia. Juvenis viatia. Juvenis, qui non non refranans suas cupirefrenat suas cupiditates, ditates cum tristitia finiet cum contristatione finiet suam vitam. snam vitam.

Tenerul', quarele nu- Tenerul' ne infrenatoriu

Exempla Temporis Praeteriti.

su pre Cresu Craiul' Lidiei, su pre Cresu Craiul' Lidiei, quarele multe Ceteti invin- fostul' invinsitoriu a multor sese. Imperator Cyrus in- Ceteti. Imperator Cyrus _ tercepit Cresum Regem intercepit Cresum Regem Lydiae, qui multas civi- Lydiae, qui fuit multatates vicit.

Imperatu'l Ciru au prin- | Imperatu'l Ciru au prinrum civitatum victor.

pre Romani in partile aque litalia in partile aqueste, Istoin has partes adduxit ex lia in has partes Histo-Italia, Historia multum ria multum laudat. (illum) laudat.

Pre Traian' Imperatu'l, Pre Trajan' Imperatu'l quarele d'in Italia au adusu aducatoriu'lRomaniloru din ste, Istoria mult' il laudă, ria mult' il laudă. Traja-Trajanum Imperatorem, num adlatorem vel Duqui Romanos (Valachos) cem Romanorum ex Ita-

Exempla Temporis Futuri.

Tata au datu fiiului via-f tià, quarca va perì. Pater tia peritore. Pater dedit didit filio vitam, quae filio vitam perituram. peribit.

Tata au datu fiiului via-

Jo mu vedutu astādi Jo amu vedutu astādi pre Petru, quarele va si la pre Petru siitoriu'l nostru noi Invetiatoriu, ego vidi Invetiatoriu, ego vidi hohodie Petrum, qui erit die Petrum futurum nosapud nos Magister.

trum Magistrum.

Observatio. Si Verbum ponendum sit ad Participium post has conjunctiones: quandu, quando; dupo que, postquam; pentru che, quoniam; de óreque, quum; tunc adhibetur Participium Praesens in andu endu. e. g.

Eri amu vedutu pre frate tuu, quandu trecea pe te tuu trecendu pe ice, heri ice, heri vidi fratrem vidi fratrem tuum hac tuum, quando hac tran- transeuntem. sibat.

postquam intravit in bar- cam etc. cam cum sua familia effugit mortem.

Noe, dopd-que au in- | Noe, intrand' in barca tratu cu familia sua in bar- cu familia sua au scapatu de ca au scapatu de morte, Noe morte. Noe intrans in bar-

vrutu si sfârame Téra Gre- me Téra Grecésca mare nucésca, mare numeru de os-meru de ostasi au redicatu, tasi au redicatu, Serxes, Serxes volens Graeciam quoniam voluit Graeciam confringere. etc. confringere magnum militum numerum erexit.

Serse, pentruché au Serse vrendu si sfara-

Porro observandum: Participium hoc in andu, endu posse permutari cum Nominibus a Verbis derivatis. e. g.

cam effugit diluvium.

Noe, intrându cu fami- l Noe dupô intraré cu lia sua in barca, de varsare familia sua in barca, de varapelor scapa, Noe intrans saré apelor scapa, Noe post cum familia sua in bar- introitum suum in barcam

II. Participium in Forma passiva,

Verbum ad Participium passivum eodem fere modo ponitur, quo ad Participium activum, id est: Verbum ex modo finito venit ad idem tempus Participii; Pronomen relativum omittitur; reliqua autem manent immuta, e. 'g.

qui est ira accensus.

Cu greu este stare in Cu greu este stare in ante tiranului, quarele s'au ante tiranului infocatu de infocatu de mânie, difficile mânie, difficile est stare est stare ante tyrannum ante tyrannum ira accensum.

aratus est et insemina- quaerit humorem. tus quaerit hwnorem.

Campul', quarele s'au Campul', aratu si semiaratu si s'au seminatu cau- natu cauta umediala, camtà umedialà, campus, qui pus aratus et inseminatus

1. Observatio. Hoc Participium passivum, si Nomini postponatur, recipit ante u Pronomen demonstrativum quel, que, ut:

spectare sapieatiam ab sapientiam ab homine imhomine, qui non est per maturae mentis. colatae sive ma' urae mentis.

Nu asteptà ințelepciune | Nu asteptà ințelepciune dela omul', quarele è ne stre-[dela omul' quel i strecuratu curatu la mente, noli ex- la mente, noli exspectare

rele este mie inpartisitu, inpartasitu, vel incredintiatu nulu voiu spune, rem abs- rem absconditam mihi conditam, (sacramentum) concreditam nemini exquae mihi concredita est ponam. nemini exponam.

Lucrul' ascunsu, qua- Lucrul' ascunsu, mie vel incredintiatu nimenui nimenui nulu voiu spune, 🐣

Ast si Participium suo Substantivo praeponatur, recipit Articulum definitum, et Pronomen relativum exmittitur, e. g. Infocatul' de mânie tiranu, ira accen-

tyrannus. Seminata térina, seminatum terre num.

2. Observatio. Participium passivum saepissime sequitur exmissis his Particulis: quandu; pentru che; dupo que; dache; in quo casu Participio praeponitur vocabulum fiendu. e. g.

Leu'l dupò que s'au sà- Leu'l fiendu saturatu, turatu, si 👊 repausatu, ni- si repausatu nimenui nu face menui un face reu, Leo reu, Leo (essendo quasi) postquam II saturavit, et saturatus, et quietus nequievit nemini nocet. mini nocet.

Cristos, dache s'au fâ-[Cristos fiendu séra intr' batei au inviatu, Christus, Christus, vespera facta in postquam vespera (sera) um Sabbathi resurexit. facta est, in una Sabbathi resurexit.

cutu séra, intr' una de Sâm- una de Sâmbâtei au inviatu.

Irod pentruché s'au Irod, fiéndu maniatu maniatu pe Joan, pentru pe Joan. etc. Herodes cum Irodiada, i au taiatu capul', esset iratus Joanni. etc. Herodes, quoniam iratus est Joanni, propter Herodiadem, ei caput abscidit.

Quand'au venitu Tâtarii | Veniendu târ Tâtarii în parin parțile aqueste, pe unde țile aqueste, pe unde ajungea, ajungea tôte cu focu si cu tôte cu focu si nu arme le arme le predaa, quando predaa, venientes Tartari venerunt Tartari in has in has partes. etc. partes; ubi perveniebant omnia igne et armis praedabantur.

CAPUT V.

De Syntaxi Adverbiorum.

g. 29.

Adverbia semper adjunguntur verbis, et indicant locum quando, ubi, et quomodo aliquid factum sit. e. g. Unde è? nbi est? Petru prandend'eri aice despre multe lucruri ințelepțesce au vorbitu, Petrus prandens heri hicce de multis rebus sapienter est locutus.

Nota. Omnia Nomina Adjectiva possunt adhiberi tanquam Adverbia, immo Adjectiva perse sunt Adverbia, et tune tantum evadunt Adjectiva, quando cum Nomine Substantivo conjunguntur, et alicuius personae aut rei proprietatem indicant. e. g. Dirept' au judicatu, recte indicavit; formos' au scrisu, pulchre scripsit; tare au legatu, fortiter ligavit. — Nunc: Adverbia, direptu, formosu, tare, fiunt adjectiva, e. g. Judecatoriu direptu, Judex iustus; scriptura formosa, pulchra scriptura; legatura tare, fortis ligatura.

Volentes aliquem ad rem quampiam magis attentum reddere, tunc Adverbio Praepositio de praeponitur. e. g. Audi quum canta de subțire, audi quam tenuiter cantai; Vedi quum de bene au judecatu, vide quam bene judicavit.

Multa Adverbia loci assumunt Praepositionem de e. g. Mai multi Români locuescu din coce de quantu din colo de Dunêre, plures Romani (Valachi) habitant cis quam trans Danubium. El este din un de Viena născutu, ille est supra Viennam natus.

Nota. Adverbia possunt mutari in Nomina adjectiva, si eis adjungatur Articulus, aut alia Particula. e.g. Benele que mi ai facutu ne uitatu va fi. Loco ut dicamus: Pentru che mi ai facutu bene un te voiu uità, beneficii mihi praestiti memor ero. Panura aquesta are asprime, iste pannus habet asperitatem; vel panura aquesta è aspra, iste pannus est asper.

Omnia Adverbia clariorem fundunt crbis prae, — quam postposita. e. g. El curend' venit la mène, ille cito venit ad me, clarius est dictum quam: El au venit la mène curendu.

Adverbium ba nu, adhibent Daco-Romani tunc, quando volunt indicare se ita rem aliquam peracturos, quemadmodum dicunt, et aequivalet latino omnino non. e. g. Mergevei cu mene la térina? ibis ne mecum ad terrenum? ba nu voiu merge, omnino non ibo; i.e. persuasus esto me minime iturum.

In constructione una duae negativae Particulac iuvta indolem Lingvae Daco-Romanae dant sensum negativum e. g. lo nimica nu i amu datu, ego ei nihil dedi.

Observatio. Ast si Particula nu, alteri negativac praeponatur, tunc non negationem sed affirmationem denotat. e. g. Io nu nemica I amu datu, ego non nihil ei dedi; indicat: quod ego ei dederim, adhuc multum.

CAPUT VI.

De Syntaxi Praepositionum.

§. 30.

Ex Praepositionibus, quae semper Nomini praeponuntur, indicando statum personae alicuius, aut loci, praecipue sequentes considerandae veniunt:

I. Ex Pracpositionibus Dativum regentibus: supra, de a supra, supra, contra; inprésmà, adversus;
in antea, ante; in contra, contra; dum cum Pronominibus personalibus construuntur, loco Dativi Pronominis personalis in prima et secunda Persona assumunt
Nominativum foemininum Pronominum possessivorum.
e. g. Multi ostasi s'au sculatu in contra nostrà, multi
milites insurexerunt contra nos.

Ast Praepositiones: inponcisu, contra; de desubtu, subtus, infra; inlauntru, intra; indereptu, post, re-

tro, manent penes genus masculinum corundem Pronominum. e. g. Nimene nu va poté petrunde la ascunsurile de lountru meu, mun poterit penetrare ad abscondita mei interni.

Il. Ex Praepositionibus Accusativi: Praepositio in si praeponatur Nominibus, quae a vocali incipiunt saepe permutatur cum Praepos. intru. e. g. Fariseii si Crestinii credu in vel intru invieré morților, Pharisaei et Christiani credunt in resurectionem mortuorum.

Pracpositio pre tantum Nominibus substantivis animatis praeponitur. e. g. Chiama pre frate tuu, voca fratrem tuum.

Cum Nominibus Adjectivis autem haec Praepositio nunquam usurpatur. e.g. Légá bou'l la caru, vel injuga boves. jugá boi, liga bovem ad currum, vel injuga boves.

Interim: in casu ubi Nomen patiens ab agente non potest distingvi, ad distinctionem faciendam patiens assumit pre. e. g. Leul' au ucisu pre ursu, Leo occidit ursum. Tauru au inpunsu pre vaca, taurus pupugit vaccam. Male enim diceretur: Leul' au ucisu ursu; Tauru au inpunsu vaca, etc.

Ubi vero nullum est dubium cognoscendi patientem ab agente, Praepositio pre omittitur; ut: Vițelu'l subtu laptele, vitulus suxit lac; muiere au mulsu vaca, mulier mulsit vaccam.

Praepositio la adhibetur. 1. Quando indicat appropinquationem. e. g. Petru merge la scólà, Petrus pergit ad scholam. Luca vine la noi, Lucas venit ad nos? 2. Quando indicat partem aliquam integri, qua fruimur. e. g. Teofilu mâncâ la pâne, Theophilus manducat panem vel ex pane. Georgie bee la vinu, Georgius bibit vinum, vel ex vino. 3. Ponitur loco Dativi. e. g. Dâ fênu la cali, da foenum equis. Dâ la prunci de mâncatu, da pueris ad manducandum; loco: caiilor, pruncilor.

De Usu Praepositionum Ablativi casus, de, dela, din. Vide Syntax. Nominum pag. 185.

Pariter de usu Praepositionum inseparabilium actum est in Etymologia Verborum p. 154.

CAPUT VII.

De Syntaxi Conjunctionum.

§. 31.

Conjunctiones Orationis Partes integras et Periodes majores connectunt.

Hic observanda sunt sequentia:

- I. Conjunctio si, et, similes casus in Nominibus, similes modos et tempora in verbis copulat. e. g. Pulbere si umbra suntemu, pulvis et umbra sumus. Sanitaté si invetiatura sunt darurile quele mai bune ale omului, sanitas et scientia sunt optima hominis dona.
- Nota. 1. Si una ex Partibus copulandis alterius generis actionem denotet, casus per coniunctionem copulati possunt esse dissimiles, e.g. Corpul (trupul) si medularile sunt uncaltele, prin quare lucra sufletul, corpus et medularia sive membra sunt instrumenta ope quorum operatur anima. 2. Quando plura vocabula ad invicem copulantur, tunc tantum ultimum recipit Coniunctionem. e.g. Direptatea, adeverul, dragostea (amorul), si ințelepciunea punu pre om' in statul quel fericitu, iustitia, vericas, amor, et sapientia ponunt hominem in statum felicem.
- II. Quando post unam sententiam negativam plures negativae sententiae non interrupte sequentur, tunc eiusmodi sententiae assumunt Coniunctionem neque, neque. e. g. Fariseii si Carturarii neque de quum nu vrea si créda, che Cristos' este Mesia, neque ascultana invitiatura lui, neque vrea sisi indirepte faptele sale, Pharisaei et Scribae nullo modo volebant credere, quod Christus sit Messias, neque auscultabant doctrinam illius, neque volebant emendare suas actiones. Samaritani si Judei treindu in uraciune, inde-

si m mestece, nèquè si m insocéscà unii cu altii, Sammaritani et Judaei, longo tempore in nulla re (in nihil) volebant se adjuvare, neque volebant se commiscere, neque secum invicem consociare.

- III. Multae sunt Conjunctiones post quas Verbum ponitur ad Modum Conjunctivum et Optativum; ut:
- 1. Post aliquam petitionem, optationem, aut spem sequitur Modus conjunctivus. e. g. Imperatul' August aquésta mai tare postea, qua tutuvor si le sie ajutatoriu, Imperator Augustus hoc maxime optabat, ut omnibus sit adjutor. De mult' amu doritu si vedu pre frate tuu, pridem desideravi ut videam fratrem tuum. Amu sperantia (nedesde) che va venì, habeo spem quod veniet.
- 2. Post Verba dubitandi semper sequitur Optativus Modus. e. g. Omu'l faciarnicu se preface, qua quum n'ar cunosce pre amicul' (pretenul') suu quel mişelu, homo simulator fingit se, quasi non cognosceret amicum suum miserum. De vei fi intrebat' unde sunt, spunei che sum in gradina, si interrogatus fueris ubisum, dic ei quod sim in horto.

§. 32.

De Conjunctionibus Comparativis seu consociatis.

Hae Conjunctiones majores Periodorum partes conectunt, ac construuntur ita, ut unam in prima Periodi parte positam, altera in secunda necessario sequi debeat, quales sunt:

Prequum — asie, pront — sic.

Au — au, aut — aut.

Séu — séu, seu — seu etc.

Vide Cap. VIII. §. 64. Nr. II.

Hinc patet artem nostra sensa et cogitata in formam periodicam comprehendendi reducendique, m sensum Periodi, quam plurimum a recto harum Conjunctionum ordine pendere. Nam Particula vel Conjunctio, quae ab initio Periodi ponitur est reditiva, id est: reducit senum ad aliam Particulam, quae in secunda Periodi parte est ponenda, quae nisi sequatur, sensus manet suspen-

CAPUT VIII.

De Syntaxi Interjectionum.

§. 33.

Interjectiones adhibentur ad statum animi, internasque sensiones nostras manifestandas, prout nimirum quis est laetus, aut tristis; pariter amorem, odium, aut admirationem habens etc. Itaque:

Quando la etamur tunc exclamamus: ha! ha! ha! hu! hu! hu! e. g. Bucurative ospetii mei pré iubiti, la etamini hopites mei dilectissimi. Asiè frate al meu multu dorite! Sic frater mi multum desiderate! vivat! vivat!

Tristantes lamentamur, dicentes: oh! ah! vai! amaru! e. g. Oh! quum putù cu tanta reutate si cedice a supra mea, oh! quomodo potuit tanta malitia contra me surgere. Amaru! che schimbatore este sorte omului, proh dolor! quam mutabilis est sors hominis.

Admirantes, dicimus: o! éccé! e.g. O Parentilor! o! reticitior! stringeti avutii, érò pre siii vostrii, quòrora veti làsà avutiile nui cresteti cu invetiaturi luminătore. O Parentes! o! errantes! congregatis divitias, filios vestros vero, quibus relinquetis divitas non educatis in scientiis illuminatoriis.

Quando desiderium nostrum manifestamus, aut aliquem ad aliquid nobis praestandum rogamus, adhibemus: o de! hai de! e.g. Hai! de ar veni numai frate meu. Ah! si veniret tantum frater meus. O de! mi

ai inprumutà cartea aquésta, multu m' asi ajutà din trinsa, o si! mutuares mihi istum librum, multum me juvarem ipso.

Quando contentum nostrum manifestamus, dicimus: bène! ba bène è! forte bène! bene! omnino bene est! valde bene est! e. g. Bène am' avutu! bene habuimus! Dà Domne tot' asiè! da Domine semper sic!

Quando aliquem vocamus, dicimus: hei! heus! audi! audi! e. g. Audi Petre! vina in quoque, audi Petre! veni hac.

Appendix. De Prosodia.

§. 34.

Regulae in elevatione Toni observandae;

Vocabula respectu Syllabarum, sunt; unius Syllabae, duarum, aut plurium Syllabarum; porro vocabula respectu constructionis eorum; aut sunt simplicia, aut composita.

S. 35.

De mutatione Toni in Syllabis vocabulorum.

I. Elevatio Toni in vocabulis unius et duarum Syllabarum.

Vocabula unius Syllabae nunquam habent Tonum (altum) elevatum, quoniam in talibus, nulla est praecedens Syllaba producenda. e. g. Omu, homo; arcus; arcus; bunu, bonus; cantu, canto; vedu, video; eri, heri; la, ad, etc.

Nota. U, in vocibus: omu, arcu, cantu, vedu et infra sequentibus, est semi vocalis (ut alibi vidimus)

we vix auditur, and a scriptum esset, om, are, cant ved, vecin etc.

Voces duarum Syllabarum, quaedam in prima Syllaba, et quaedam in secunda Tonum elevant.

- 1. In prima Syllaba Tonum elevant: Omnia Nomino substantiva, et adjectiva duarum Syllabarum. e. g. Domnu'l, dominus; portà, porta; scarà, scala; negru, niger; albu, albus; verde, viridis.
- 2. Nomina illa, quae Tonum in secunda Syllaba elevant sunt: Nomina substantiva masculini generis, e. g. Betranu, senecio; vecinu, vicinus; veninu, venenum; serinu, serenum. Pariter illa Nomina, quae desinunt in itu, e. g. Negritu, nigrefactus; albitu, dealbatus; roșitu, rubefactus etc. Prout etiam quae in oru desinunt. e. g. Urcioru, urceolus; ușor, levis etc. Foeminini generis: Haec sunt Nomina in desinentia ut: curé, corium vel lorum; margé, margarita; turturé, turtur etc. in quibus omnibus tonus in ultima Syllaba deprimitur.
- II. Elevatio Toni in vocibus trium, et plurium Syllabarum.

Huc vel maxime spectant voces augmentatae. Hoc augmentum vocibus aut praeponitur, aut postponitur.

1. De vocibus queis augmentum praeponitur.

Voces augmento ab initio provisae, sunt simul voces compositae, adeoque Tonum servant eundem, quem in voce radicali; ut: resturnatu, subversus; venit a res et turnatu: itaque sonus figendus est in Syllaba natu quoniam turnatu est supinum.

2. De vocibus queis augmentum postponitur.

In vocibus in fine augmentatis, tonus figendus est in augmento, eius generis sunt desinentia in: anu, énu escu, etiu, ciu, ie, osu, utiu, ime, oiu, ocu, tate, ciune, atu, ură, oriu, entu, etc.; ut: Moldavanu, Moldavanu, campestris; domnescu, dominalis;

maretiu, suberbus; albiciu, subalbus; campie, locus campestris; nodosu, nodosus; roșiutiu, rubicundus; caloiu, equus valde magnus, sanitate, sanitas; amarleiune, amaritudo; versatu, variolae; faptura, factura; sapatoriu, fossor; jurămentu, juramentum etc.

III. In Pronominibus: ele, nostru, quare, quine, quelu, quea, nesque, nimene, Tonus figitur in prima Syllaba. Augmentum horum Pronominum semper est breve. e. g. Quarele, hic le est brevis; Orequare, quidam, ore est brevis; oriquine, quicunque, ori pariter brevis,

IV. In Temporibus, et personis Verborum syliabae attoluntur vel deprimuntur, iuxta tonum Temporum principalium quibus formantur.

Tempora autem principalia a quibus reliqua formantur sunt.

In Conjugatione I. laudu - laudatu - laudare, laudare.

II. vedu - vedutu - vedere, videre.

III. batu-bâtutu-batere, batuere.

IV. audu-auditu-audire, audire.

Itaque: Personae, laudu, laudi, laudă tonum elevant in la, quia derivantur â laudu. Verum in Praet. Perf. Simp. et Plusquamp. II. ut: lâudai, lâudarâmu, lâudaseti etc. tonus elevatur in da quoniam hace Tempora formantur â laudă Infinitivi Praesente abbreviato.

Pari modo in verbis II. III. IV. Conjugationis ut:
Vedu, vedi, vede, syllaba ve est longa; verum in, vedemu, vedeti, vedu, de producitur. Vedui, vedurămu, vedusem, du producunt, quia formantur â vedutu.— Audu, audi, aude, hic m est longum; verum personae, audimu, auditi, audire; audisemu, audiseti etc. di producunt, quia formantur ab auditu.— În Verbis autem III. Conjugationis, ut: batu, bati, bate, bâtemu, bâteti, batu; tonus cadit in ba.— În reliquis vero

Temporibus tonus elevatur sicut in reliquarum Conjugationum Temporibus, ut: bâteam, bâteai, bâtea, bâteau, bâturâmu, etc., ubi tonus cadit post tu.

Gerundia, et Participia prolongant semper Syllabam andu, endu, oriu; ut: cantandu, cantatoriu, tacendu, tacatoriu, etc.

VOCABULARIU,

ROMANESCU, SI LATINESCU.

VOCABULARIUM

DACO-ROMANUM,

ET

LATINUM.

I. De Dumnedeu, si quele que se tienu de Religie.

De Deo, et illis quae ad Religionem pertinent.

Deu, vel Dumnedeu, Deus. Mantuitoriu, Salvator. Dumnedeu Tata'l, Deus Pa- Mantuire, salus.

Dumnedeu Fiiu'l, Deus Filius.

chu'l) Santu, Deus Santirea, sanctificatio. spiritus Sanctus.

Santa Treime, Sancta Tri- Mangaierea, consolatio. nitas.

Un singuru Dumnedeu, unus solus Deus.

Trei persone, vel Trei fecie, Tres personae.

Parentele cerescu, Pater caelestis.

Facetoriu Factor Creator.

Faptura, creatura, factura. 'Angeri, Angeli. Facerea, creatio.

Rescumpărătoriu, Redemtor.

Rescumparare, redemtio. Dumneden spiritu'l (Du-Santitoriu, Sanctificator.

Mangaitoriu, Consolator.

Natura vel firé que dumne-

deésca, naturadivina.

Natura omenésca natura humana.

Nascatore de Dumnegeu Deipara.

Vergura Maria, Virgo Maria.

'Angeru, Angelus.

Archangelu, Archangelus.

Santu, sancius. Santi, sancti. Viatia venitore. vita fu- Adunare, congregatio. tura. Imperatié ceriurilor, Regnum caelorum. Paradisu v. raiu, Paradisus. Jadu, infernus. Diavolu; diabolus. Demonu, daemon. Dracu, draco. Fantasmá, phantasma. Nelucà, spectrum. Crestinetate, Christianismus. Crestinu, Christianus. Catolicu, Catholicus. Luteranu, Lutheranus. Reformatu, Reformator. Calvinu, Calvinista. Unitariu, Unitarius. Mahome-Dece Mahomedanu, danus. Ereticu, Haereticus. Eresu, haeresis. Fordedeu, atheus. 'Idolu, idolum. Idololatra, idololatra. Hipocrita, hypocrita. Faciérnicu, simulator. Blastematoriu, plasphemator. Batiocoritoriu, irrisor, lu- Purcederé, processio. dificator. Evreu, Hebraeus. Focu'l de veci, ignis acternus. Beseried, Basilica, Ecclesia. Templa, Templam.

Capelá, Capella. Mondstire, Monasterium. Serbire de Deu, cultus divinus. Religie, Religio. Evlavie, devotio. Cucernicie, pietas, devotio. Conciune, contio. Liturghie, Lyturgia. Predica, Predicatie Rugaciune, rogatio, oratio. Dogma credentiei, dogma fidei. Santa scriptură, Sacra scriptura. Biblia, Biblia-orum. Evangelie, Evangelium. Simbolu credentiei, Symbolum fidei. demándaciuni Dumnedeu, decem Dei praecepta. Tata'l nostru, Pater noster. Testamentu'l vechiu, si nouu (vel lege vechia, si noua) vetus, et novum Testamentum. Apostoli, Apostoli. Aleși, electi. Penitentia, vel parére rea, poenitentia. Infrangeré, contritio. Botesu, baptismus. Marturisiré, confessio. Cuminecatura, communio. Santa cena, sancta caena.

Cena Domnului, caena Do- Altariu, altare. mini. Eucharistie, Eucharistia. Morté, mors. Santu'l oleu, sanctum ole- Cruce, crux. um. lcona, icon, imago.

Inviaré, resurectio. Inchinaciune, inclinatio, adoratio.

II. De Lume, si de Elementuri.

De Mundo, et de Elementis.

Lume, mundus. Ceriu, caelum. Pamentu, terra. Sóre, sol. Luna, luna. Luciafer, lucifer. Luna nouà, novilunium. Planeta, planeta. Cometa, cometa. Eclipsu, eclypsis. Stele, stellae. Cucurbeu, iris. Elementuri (stichii) elemen- Céçia, caligo. ta. Focu, ignis. Aer, aer. Apa, aqua. Cutremuru pamentului, terrae motus. tului, globus terraqueus. Ventu, ventus. Pulbere, pulvis. Volburà, turbo.

Austru, auster. Bórea, boreas. Zefiru, zefirus. Nuoru, nubes. Plóe, pluvia. Ród, ros. Burá, pruina. Caldura, calor. Negurá, nebula. Fulger, fulgur. Tunetu, tonitru. Trasnetu, fulmen. Frigu, frigus. Ghiacia, glacies. Grandina, grando. Néue Ometu nix. Sépadá | Globu'l (glontiu'l) pamen-Bruma, bruma, vel pruina. Ferbintela, fervor, calor. Versare apelor, diluvium. Mare, mare-ris.

III. Despre Pamentu.

De Terra.

Munte, mons. Délu, collis.

Euru, eurus.

Vale, vallis. Campu, campus.

Arina, arena.

Plaetiu, planities. Siesu, planus locus. Adancu, abyssus, veladun-

cus. Lacu, lacus.

Afundu, aby ssus, vel profundus.

Profundu, profunditas, vel Putiu, puteus. profundus.

Fenatiu, vel luncă, pra- Lutu, lutum. tum.

Pasciune, pascuum. Ripa, ripa. Țérina, terrenum.

Sélba (pádure), silva. Tufa, dumetum.

Mormentu, monumentum, sepulchrum.

Riu, rivus.

Pariu, rivulus.

Fontana, fons.

Punte, pons.

Podu, podium, vel pons.

Tiermure, portus, litus.

Margine, margo. Rádiciná, radix.

IV. Despre Mari, si alte ape.

De Maribus et aliis fluviis.

oceanus.

Mare, Mare. Mare rosie, Mare rubrum, Nilu, Nilus.

Mare négrà, Mare nigrum, Dunaré, Danubius. Marc adrei, Marc adriati- Tisa, Tibiscus.

cum.

Mare caspie, Mare caspium.

Oçeanu'l, Oceanum, vel Mare Tiveriadului, Mare Tiberiadis, vel Mare

mortuum.

Morisiu, Marusius.

V. De Tempu.

De Tempore.

Anu, annus. Luna, mensis. _- Septimana, septimana. Di, vel dio, dies. Nópte, nox. Diori, aurora. Médiádi, meridies. Séra, vesper, vespera, Astadi, hodie.

Mane, mane, cras. Poimane, perindie. Eri, icri, heri. Alaltdieri, nudius tertius. Dupd amédiádi " post meridiem.

Dupo prandiu, post prandium.

Dupô cèna, post caenam.

De unadi, nuper. Una ord, mm hora. Doe ore, daae horae. Un pătrariu, unus quad-Veră, aestas. rans. Una minuta, unum minu-Tomna, autumnus. tum.

Patru tempuri a anului, quatuor anni tempora. Primávérá, ver. Erna, vel iarna, hyems.

VI. Despre Luni, si despre dilele Septimanei.

De Mensibus, et de diebus Septimanae.

Januarie, Januarius. Februarie, Februarius. Martie, Martius. Aprilie, Aprilis. Maiu, Majus. Junie, Junius. Julie, Julius. Augustu, Augustus. Septembrie, Septembris. Octovrie, October.

Noemvrie, November. Decemvrie, December. Dumineca, Dies Dominicus. Luni, dies Lunae. Marti, dies Martis. Mercuri, dies Mercurii. Joui, dies Jovis. Vineri, dies Veneris. Sambata, dies Sabbati.

VII. De Sêrbâtori.

De Festis.

vitas Christi. cisio. Botesu lui Cristos, Baptismus Christi. Epifania, Epiphania. Duceré in Besercca, Fe-Inaltiare, Ascensio. stum purificationis. Bund Vestire, Annunciatio. Dumineca florilor, Dominica palmarum.

Nasceré lui Cristos, Nati-¡Septimana patimilor, Septimana passionum. Taiare inpregiur, Circum-Septimana santa, Septimana sancia. Anu'l nouu, novus annus. Vineré mare, magnus dies Veneris. Inviére, Resurectio. Pascile, Pascha. Rusalile, Pontecoste. Lasatu'l de carne, Hilaria. Schimbare la façie, Transfiguratio. Sérbatoré Apostolilor, festum Apostolorum. Dioa tuturor Santilor, dies

omnium Sanctorum.

Teiare capului Joan, de-Dioa Cruci, exaltatio Sancolatio Joannis. Adormiré Vergurei Mariei, Santu Georgiu . Festum obdormitio, seu assumptio Virginis Mariae.

ctae Crucis. sancti Georgii.

VIII. Despre Omu, si despre Partile lui-

De Homine, et de eius partibus.

Omu, homo. Feméie, foemina. Barbatu, maritus, vir. Muiiere, uxor, mulier. Fecioru, juvenis, adoles. Ochiu, oculus. cens. Pruncu. puer, infans. Fecióra, filia innupta. virgo. June, javenis. Omu betranu, homo senex. Gene, genae, cilia. Muliere betrand, mulier Temple, tempora. senex. Omu caruntu, homo ca- Falça, mentum. nus. Feméie grósa, gravida. Omu tener, homo juvenis. Urechie, auris. Muiiere vechia, senex foe- Gura, os-oris, gulu. mina \cdot Partile omului, partes ho- Gingina, gingiva. minis. Cadavru, cadaver. Madulariu, membrum. _ Trupu (Corpu), corpus. Péle, pellis. Capu, caput. Crescetu, vertex. Peri, pili. Céfà, occiput. Capacina, cranium.

Creri, cerebrum. Frunte, frons. Facie, facies. Vultu, (obrasu) vultus. Lumina ocniului, pupilla. Unghiu ochiului, angulus oculi. Pleopa, palpebra. Sprencene, Supercilia. Lacrimà, lacryma. Nasu, nasus. foemina Nari, nares. Buca, bucca. Limbà, lingva. Dênte, dens. Denti, dentes. Masea, dens molarius, maxilla. Gutu, vel gartu, guttur. Grumasu, collum. Falci, funces. Cerbice, cervix. Umeru, humerus. Dosu, dorsum.

Spate, tergum. Séle, axilla. Barba, *barba*. Spinare, spina dorsi. Braçiu, brachium. Cotu, cubitus. Mana, manus. Mana dirépta, manus dextera. Mana stanga, manus sinistra. Palma, palma manus. Pumnu, pugnus Degetu, digitus. Polecariu, pollex. Unghe, unguis. Peptu, pectus. Sinu, sinus. Cica, mamma. Pantece, venter. Buricu, umbilicus. Cósta, costa. Coste, costae. Lature, latus eris. Buci, nates. Copsa, coxa, femur. Genunchie, genu. Flueru, crus, tibia. Os, os-ossis. Picioru, pes. Talpa, planta pedis. Pulpà, sura. Partile d'in lontru, partes internae. ²Anima lnima Mace, viscera. Plumana, pulmo. Rerunchi, renes.

Ficatu v. fecatu, jecur.

Veninu, venenum.

Splina, splen. Fére, fel. Sånge, sangvis. Nervu, nervus. Nervuri, nervi. Vená ,* vena. Stomachu, stomachus, Besica, vesica. Meduhá, medulla. Arterii, arteriae. Pulsu, pulsus. Scuiptu sputum. Scopitu Bala, saliva. Mucu, mucus. Musci, vel muschi, culi. Sudóre, sudor. Tuse, tussis. Cataru, catarrhus. Tróchna, gravedo. Pisiatu, urina. Cacatu, merdum. Grasime, pingvedo. Macrime, macor, mα-Mórte, mors. cies. Séntirile omului. sensus hominis. Auditu, auditus. Audire, auditio. Vedutu, visus. Vedere, visio. Mirositu, odoratus. Mirosu, odor, odoratio Gustu, gustus. Gustare, gustatio. Pipaitu, tactus. Pipaire, palpatio. Sufletu, anima. Spiritu, spiritus. Suflare, spiratio.

Somnu, somnus. Ințelesu, intellectus. Intelepciune, sapientia. Void, voluntas.

Judeciu, jadicium. Judecata, judicatio. Intelegere, intelligentia. Aducere amente, memoria. Cugetu, cugetare, cogi-Risu, risus. tatio. Précepere, ratio, perceptio. Plangere, fletus, plancius.

IX. De Scaderile II Bolele Omului.

De defectibus et infirmitatibus hominis.

Surdu, surdus. Schiopu, claudus. Girbovu, gibosus. ... Tuse, Tussis. Pleşiugu, calvus. Scorbutu, scorbutus. Ceuru, strabo. Ametela, vertigo. Gibosu, gibosus.

Bóla apei hydrops. Balamutu, balbus. ... Langore, febris ardens, Caruntu, canus. As Antion malignae Strambu, curvus. Junghiu, pleuritis, dolor Lunaticu ... lunaticus: q ... lateris. Nebunu, stultus. Bolnavu, infirmus. menta ventris, et mem-Tristu, tristis.
Miscl, miser. Durere, dolor. Durére de capu, dolor ca- Cataru pitis. Durére de denti, dolor Guturain, gravedo. dentium. Durére de ochi, dolor ocu- Apoplecsia, apoplexia. lorum. Direre de urechi, dolor anrium. Friguri, febris. Friguri de tote dilele, fe- Podagra, podagra. bris quotidiana.

uri ferbinti, febris castema.

Apostema, suppuratio, apostema. Friguri ferbinti, febris calida.

Orbu, coecus, orbus: Friguri de a treadi, febris tertiana. Mutu, mutus. Friguri putrede, febris putrida. Matrice, convulsio, torbrorum. Ciuma, pestis. Versatu, variolae-arum. Catarue of catarrhus. Buboiu, ulcus, bubo. Calcare de nevoie, merbus tetricus. Colica, colica, passio. Oftica, hectica.

De Vestimentis.

Vestmentu, vestimentum. | Haina, habitus. Camėsia, *indusium*. ismene, perzomata. Guleru | galerum-Colaru | collare. Manusia, chirotheca, manica. Cióreci, caligae. Calciuni, calcei. Tibicle, tibialia. Mintée, chlamys. Maneca, manica. Peptariu, pectorale. Capaneagu, pallium. Vestmentu de sérbatori, ve- Circei, inaures. stis ferialis. Vestmentu de tote dilele, Sugmanu, bracca. vestis quotidiana.

Naframa, strophium. Cingátore, cingulus. Brau, vel branu, zona, cingulum. Mantao, toga, vel pallium presbyterale. Sandale, sandalia. Stible, ocreae. Degetariu, digitale. Sacu, saculus, saccus. Inelu, *anulus*, Ochiari, ocularia. Pilèrie, pileus, petasus. Dulmanu, tunica. Clerica, vestis clericalis.

XI. De Casa, si de Partile oi.

De Domo, et de partibus eius.

Casa, domus. Pálutá vel Palatium. Palatu, Curte, aula, chors. Casa mare, domus magna. Castelu castelum. Costeiu Temeiu fundamen-Fundamentu tum. Pariete, paries. Acoperementu, tectum. Padimentu, pavimentum. Podu, podium. Usia, ostium, janua. Verta, porta

Cicina, cardo. Usciori, postes, vel antaearum. Pragu, limen. Chiae, clavis. Séru, sera, pessulus. Lachéta, reticulum, sera. Feresta, fenestra. Cuptoriu, fornax. Cucina (cuchna) | culina. Bucătărie Caminu, caminus. Hornu fumarium. Fumariu Locu focului, focus.

Scari, scalae, gradus. Graduri, gradus. Cuperişu, cooperimentum, Amitu, ambitus. tectum. Chilie, cella, cubile. Camera, camera. Camerada, camerada, cu-Eșitore, cloaca. bile. Vinerie, cellarium. Stala (grajdu), stabulum. Bererie, domns cerevisa-Sala, sala. ria. Porumbariu, columbarium. | Granariu, granarium.

Tinda, porticus, vestibulum. Hodae, villa. Marmure, marmor. Bólta, fornix. Fontana, fons. Putu, puteus. Gradina, hortus. Tablele ferestei, valvae.

III. De quele, que sunt de lipsa in casa.

De iis, quae sunt necessaria in domo.

Masi, mensa. Scaunu Scamnu Armariu, *armarium*. Patu, lectus. hospitalis. Perind, pulvinar. Peplunu, culcitra, vel peplum. Lepedeu, linteolum. Urceoru, urceolus. Secure, securis. Sfrederu, terebrum. Sapá, ligo. Scara, scala. Furca de torsu, colus. Maiu, malleus. Sula, subula. Facie de masa, mappa men-] salis. Serveta, mappa minor. Culitu, culter. Lingurà , cochlear.

salinum, coty- . Salaritia I na salaria. Blidu, patina. Talgeru, orbiculus. Furcutia, furcilla. Patu pentru ospeti, lectus Furca cu trei corne, fusci $n\alpha$. Fusu, spondylus, verticulum. Peptine de lemnu, rastrum. Acu, acus. Açie, firu, filam acies. Matasa vel metasa sericum. Dombacu, gossypium. Panura, pannus. Pensa, tela, pensum. Canepa, canabis. Jinu, linum. Fórfeci, forfices. Arcá cista, arca. Ladá Cautatore, speculum. Furca, furca. Perie, setaceum.

Peptine, pecten. Asternutu, stratum. Caputui, cervical. Saponu, sapo. Vas, vas-vasis. Lumina, lumen. Candelabru, | candela-Luminariu,) brum. Fàclie, fax.

Faclie de céra, cereus. Lumina de céra, candela. cerea. Clopotielu, tintinabulum. Lumină de seuu, candela, sevacia. Lampașu, lampas, laterna. Candeld, candela, lucerna. Orologiu (césu), horologium. Peharu, poculum. Iconà, icon; imago.

XIII. De quele, que se afla in Cucina séu Bucatarie.

De illis, quae inveniuntur in culina.

Locu focului, focus. Focu, ignis. Carbune, carbo. Carbune viu, pruna. Téciune, titio. Fumu, fumus. Flacara, flamma. Schintéia, scintilla. Funingine, fuligo. Spudie, spodium, favilla. Spalatore, vas ad lavanda Cenusa, cinis. Lemne, ligna. Lemne gróse, ligna cras-Ocelu' sa. Lemne uscate, ligna ex-|Crémene, vel pétrá de facusiccata. Vase, vasa. Caldare, caldarium, cabus. Olà, olla. Old mare, olla magna. Olcea, ollula. Coperișu, operculum. Tégaie, sartago. Frigare, veru.

Cantà, cantharus. Cupa, cupa. Picatore, frixorium, sartago. Cratitià, tripus. Old de feru, olla ferea. Old de arama, olla acrea. Cratie, crates ferrea. Cratariu, vasa. Scopá (máturá) scopa. a chalybs, vel Amnariu | acies. tu focu, silex. Esca, fomes. ca-Pétrà puciosa, sulphur. Resina, resina, pix. Mére, mel. Farina, farina. Lespede, tabula ferrea. Acetu, acetum. Oleu, oleum. Brundia, burinda.

Casiu, casens. Untu, but yrum? Unsóre, pinguedo.

Laptuca,

XIV. De quele, que se aflà in vinerie.

De illis, quae inveniuntur in cellario.

Bute, dolium.

Bute mare, dolium magnum,

Vase de vinu, vasa vinaria.

Turceriu, embolus, episto Limonada, potio ex limomium.

Corcie, scala cellaria. Dógå, tabula doliaris. Cercu de feru, circulus

ferreus,

Cercu de lemnu, circulus Vinu acru, vinum acidum. ligneus.

Fundu, fundum.

Beutura, potus, potio.

Vinu, vinum.

Vinu nouu, vinum hornum. Acetu, acetum.

Vinu vechiu, vinum anti- Bere alba, cerevisia alba. quum.

Vinu de trei, de patru, de quinque ani, trium More, muria. quatuor, quinque an- Cada, cadus.

norum vinum. Vinu roșiu, vinum rubrum. Pcharu, poculum. Vinu albu, vinum album. Butelia, lagena. Musta, mustum.

Vinu fertu, vinum fermentalum, Vinu

ungarescu, vinum hungaricum.

Medu, mulsum.

niorum pomis confecta.

Sorbeta, limonada turcica. Cercu, circulus doliaris. Beutura dulce, potio dul-Cis.

Vinu dulce, dulce vinum.

Mustariu, sinapi.

Muscatu, muscatum.

Bére, cerevisia.

Vinu arsu, crematum.

Bére rosia, cerevisia ru-

bra.

Storcatoriu, torcular.

XV. De quele, que se aflà in stalà seu grajdu.

De illis, que inveniuntur in stabulo.

Armasario, equus admis-[Caiu, vel caualu, equus, sarius.

11 Epa, equa

caballus. Calu albu, equus albus

Calu negru, equus niger. Ciuru, cribrum. Calu roșiu, equus rufus. Frenu, frenum. Calu suru, equus cerulei Chamu, ¿ chamus helcicoloris.

Mansu, hinnulus. Asinu, asinus. Asina, asina. Vaca, vacca. Bou, bos.

Tauru, tuurus. Vițelu, vitulus. Fune , funis. Biciu, flagrum:

Pinteni, calcaria. Capestru, capistrum.

Hamu,

Șea, ephipium. Cingà, lorum cinctorium.

Pochilà, postillena.

Scari, stapes.

Ordiu, hordeum.

Fenu, foenum.

Erba, herba.

Paie, stramina.

Pescera praesepium.

Mancatore

XVI. De quele, que un afla in granariu. De iis, quae reperiuntur in granario.

Grau, vel granu, triticum. Bobu, faba.

Grau de primavera, triti- Cicere, cicer arietinum. cum aestivum.

Grau de tomna, triticum Linte, lens. autumnale.

Sceare, secale, siligo.

Secare rosia, siligo ra- Hirisca, polygonum fago-

bra.

cum fogopyrum, ca-

co-oryza.

şoiu, zea mays fa-

Ordiu, hordeum. Ovesu, avena.

Fasole, fascolus.

Pisatu, puls.

Risu, oryta.

pyrum.

Cucurusu turcescu, turci- Mazere, pisum, vel pisaorum.

Farina, farina.

Malaiu vel porumbu, pāpu-Farinā de grāu, farina tri-

ticea.

Farina de malaiu, farina miliacea.

XVII. Despre Mancari, si despre Bevuturi. De cibis, et de potulentis.

Un Ospetiu, convivium. - (frustucu) Colatic Gustare. | jentaculum

Prandiu, prandium. Merinde, merenda. Cena, caena.

lum. 🦿 🔻 Zama de carne, jusculum Plácintà, placenta. bubulae. ro bubula. Carne férta, caro cocta. Carne fripta, caro assata, Casiu, caseus. frixa. Carne de porcu, caro por Untu, butyrum. cina. Carne de mielu, caro ag- Lapte inchiegatu, ninae Carne de oue, caro oviva. Lapte dulce, lac dulce. Carne de berbece caro Moietura, embamma. vervecing. prina. De iedu, haedina. De cerbu, cervina. De iepure, leporina. De capriora, capreolina. De férà, ferina. De vițielu, vitulina, Carne asumatà, caro infu- Pane albà, panis albus. mata. Carne sarata, caro salsa. Carnati, farcimina. vina. perna. Friptura, assatura.

Zupa, vel Zama, juscu-Piperada, placentae genus. Turtá, torta. Pogacià, focacia. Carne de vità, de vacà, ca-| Similà, simila e tritico facta. Mamaliga, polenta. |Lardu, laridum. Semichişia, tum. Fertura, eoctura. Carne de capra, caro ca-| Curechiu fertu, brassica, vel caules coctae. Puii fripți, puli frixi assi. Carne de gaiina, caro galinacea. De gansca, anserina. De purcelu, porcellina. Pane, panis. Pane negra, panis niger. Pane de grau, panis triticeus. Limba de bou, lingva bo- Pane de ordiu, panis hordeaceus. Picioru de porcu afumatu, Pane azima, panis azymus. Vinu, vinum. Bere, cerevisia. Apa, aqua. Pastetu carnes coctae Café, caffa.

> XVIII. De Legumi, si de Flori. De Leguminibus, et Floribus.

massa farinacea ve- Cicolada, genus polus.

Gradina, hortus.

· Cricali, confixum.

stitae.

Legume, legumen.

Medu, mulsum.

Cépa, cepa. Aliu, vel aiu, allium. Salata, lactura sativa. Laptuca, lactuca. Curechiu, caulis. Morcovu, daucus sativus. Napu, napus. Ridiche, vel radite, radi- Vióra, viola. cula, raphanus. Crastavete, cucumis. Pepine, pepo. Lebenitia, melo, Pere de pâmentu, cyclamina. Cucurbita, cucurbita. Petreșelu, vel petrenșelu, petroselinum. Piperiu, piper. Piperusa, capsicum. Ghimber, zingiber.

Saféranu, crocus. Citroni, citrea mala. Macu, papaver. Flore, flos. Amarantu, amarantus. Ruge Rosa Tulpa, tulipa. Lilie, lilium. Maieranu, majoranus, Flore sorelui, heliotropium, Rosmarinu, rosmarinus. Mintà, menta. Calapiru, vel calampiru, tanacetum balsamita. Bosioeu, basilicum. Jacintu, hiacinthus. Narcisu, narcissus.

XIX. De Arbori, si de Pome seu fructuri.

De Arboribus, et de fructibus.

Badieina, radix. Truncu, truncus. Ramu, ramus. Trupina, surculus. Crenga, brachium, ramus. Perseca, persicum. Frunde, frondes. Foiu, folium. Coje, cortex. Maru, malus. Maru, malum. Pomu, pomus. Pomu, pomum. Pome, poma, fructus. Fructu vel fruptu, fructus. Cireșu, cerasus. Piru. pirus. Pérd, pirum. Pere . pira.

Prunu, prunus. Pruna, prunum. Prune, prana. Persecu, pomus persica. Nucu, nucus. Nuca, nux. Nuci, nuces. Alunu, corylus. Alunà, avellana. Amigdalu, amygdalus Amigdale amy gdala. Mändule Cirésa, cerasum. Cástana, castanea. Castanu, arbor castanea.

Scorușu, sorbus. Scorușă, sorbum. Muru, rubus fructuosus, Vite, vitis. morus. Mura, morum. Porumbrelu, pruneolus, Queru, quercus. prunus silvestris. Porumbrele, pruna silve-Frasinu, fraximus. stria. Fragariu, morus, syco-Socu, sambucus. morus. Fraga, fragum. Frage, fraga-orum, Maciesu, rosa canina. Maciesa, fructus rosae caninae.

Fagu, fagus. Ghinde, glans. Strugure, botrus. Faguru, fagus. Plopu, populus. Teiu, tilia. Salca, salix. Arinu, alnus. Acaciá, pseudoacatia. Spinu, spinus, spina.

XX. Despre Fére, si despre Vite de casa.

De feris, et animalibus domesticis.

Férà, fera, bellua. Bestid, bestia, fera. Leu, leo. Tigrida, tigris. Tigre, Pantera, panthera. Elefantu, elephas, elephantus. Ursu, mrsms. Lupu, lupus Vulpe, vulpis, Unicornu, unicornis. Leopardu, leopardus. Camilà, camelus. Moima simia. ⁷ Māimūcā Cerbu, cervus. Cápriórá, caprea. Caprioru, capreolus. Porcu silbatecu, aper-

Epure, lepus. Dama vel ciuta, dama. Bibolu, bubalus. Bou, Los. Tauru, taurus. Cane, canis. Catià, catula, vel canis foemina. Cațelu, catellulus. Mucià vel mucià, felis. Catușa, catus. Vaca, vacca. Calu, vel caualu, equus caballus Épá, equa. Asinu, asinus. Asinà, asina. Mansu, hinnulus. Armasariu, equus admissarius.

Oue, ovis.
Berbece, verves.
Ariete, aries.
Capra, caper.
Capu, caper.

Mielu, agnus.
Jedu, haedus.
Porcu, porcus.
Scrófd, scrofa, vel porca.
Sórece, sorex, vel mus.

XXI. De Paseri.

De avibus.

Vultur vultur. Vuture, Corbu, corvus. Grue, grus. Ciórá, cornix. Prepelitia, coturnix. Grauru, sturnus. Potarniche, perdix. Sturdu, vel Turdu, Pupasa, upupa. Cucu, cuculus. Papagaie, graculus. Buha, bubo. Pasere, passer. Fasanu, phasanus. Cignu, cynns. Rundinea, vel rindunea, hirundo.

Porumbu, vel columbu. columba. Porumbu silbaticu, palumbes. Turturé, turtur. Gaiina gallina. Galina Galu, vel coquosu.gallus. Gaiina de apa, fulica. Gansea, gansa, anser. Ganscutia, anserculus. Ratia, anas. Paunu, pavo. Curca, meleagris. Corcodină. gallus indi-Curcoiu, CUS.

XXII. De Vermi, si insecte.

De vermibus, et insectis,

Verme, vermis.
Furnica, vel fornica, formica.

Lindina, lens—dis.
Peduchie, pediculus.
Purece, pulex.
Painjenu, aranea.
Albina, apis.
Grelusu
Grelusu
Grelusu
Grelusu
Cicada, come

Grelusu
Greulusu
Grelusu de casă, gryllus domesticus.
Grelusu, de câmpu, gryllus lus campestris.
Cicadă, cicada.
Muscă, musca.

Trantoru, scarabaeus. Omidá, eruca. Vespe, vespa. Çinçariu Sinsariu Serpe, serpens.

Soperla, lacerta. Limbricu, *lumbricus*. Pesce, piscis. Fluturu, vel, fluture, papilio.

XXIII. Despre Metaluri, si despre Bani.

De Metallis, et de pecuniis.

Baie, fodina, bajae. Auru, aurum. Argentu, argentum. Argentu viu, argentum vi- Marmure vum, mercurius. Cusutoriu, stannum. Cioac, materia exqua fiunt campanae. Foru, ferrum. Plumbu, plumbum. Aramà, aes. Pétra puciosa, sulphur. Diamantu, adamas. Rubinu, rubinus. Smaragdu, smaragdus. Crisolitu, chrysolitus. Margaritariu, margarita.

Cristariu, vel cristaiu, crystallus, crystallum. Magnetu, magnes. marmor. Marmore

un Auru, nummus aure-US.

un Argentu, nummus argenteus.

un Taleru, imperialis.

un Florintu, unus florenus.

un Groșu, unus grossus. un Creitiaru, unus cruci-

gerus.

un Denariu, denarius.

un Banutiu, medius crucigerus.

XXIV. De Colori.

De coloribus.

Albu, albus. Negru, niger. Suru, canus, caeruleus. Rosiu, ruber. Verde, viridis. Galbenu, flavus, galbinus. | Luciu, lucidus. Venetu, glaucus, venetus. Intunecatu, ater, fuscus. 🔔 Venetu Luminosu) caeruleus. Mohoritu, violaceus.

Seinu, cinericeus. Mieriu, subglaucus. Cerescu, caelestis. Negriu, nigrescens. Luminosu, luminosus. hyacinthinus. Color de focu, color igneus. De auru, aureus.

XXV. De Scrisore, scriptura.

De Scriptura.

Carte, liber. Scrisore, scriptura. Epistolie, epistola, literae. Cerusa, cerussa. Litera, litera. Cedula, schedula. Instantie, vel Istantie, li- Titula, titulus. bellus suplex. Pasușu, literae passuales. Contractu, contractus. Charthie, charta. Papirusu, papyrus. Calamariu, atramentari- Indireptare, emendatio. um. Pénà, penna, calamus. Condeiu, stylus, calamus. Penicilu, vel penicilus, scalpellum.

Tinta Negrélá Cérà rosie, cera hispanica. Linie, linea. Subscriptie (iscalitura) subscriptio. Picetea, sigillum. Randu, șeru, series, ordo. Datu, datum. Tramitere, transmissio. Luvare carte, accipere epistolam.

XXVI. De Frație, si de Cumnațic.

De Consangvinitate et Affinitate.

Mai mari, majores. Stramoşu, proavas. Stramosa, proavia. Moşu, avas. Moșia, avia. Parenti, parentes. Párente, parens. Tata, pater, tata. Muma, mater. Mamil mater, mama avia. Socru, socer. Filu, filius. Find, filia. Filastru, privignus. Füastra, privigna. Frate, frater. Sord, soror.

Nepotu, nepos. Nepota, neptis. Stranepotu, pronepos. Stranepóta, proneptis. Frație, propinguitas. Cumnăție, cognatio. Cumnatu, cognatus. Génere, gener. Nuora, nurus. Sócra, socras. Barbatu, maritus, vir. Muliere, mulier. Femeie, foemina. Mire, sponsus. Miresa, sponsa.

Incredintiatu, desponsatus. Incredintiatà, desponsata. Vitricu, vitricus. Pruncu puer, infans. Copilu Coconu, puer nobilis, puellus. Cocond, herula, domicella. Casatorie, conjugium. Vergura, virgo, puella. Nanașu, vel nașu, patrinus. Cuscru, consocer. Nanasa, vel nasa, patrina. Cusera, consocrus. Finu, filius baptismalis. Veru, consobrinus. Fina, filia baptismalis. Vera, consobrina. June, juvenis. Celibiu, caelebs, Holteiu adolescens ma-

trimonio nondum junctus. Insoratu, uxoratus. Necasatorie Caelibatus. Celibatu Veduvu, viduus. Veduvá, vidua. Nunta, nuptiae. Amicu, amicus. Fertatu, sodalis.

XXVII. Despre Țeri. De Terris seu Regionibus.

Patru parti a Lumei, qua Bavaria, Bavaria. tuor partes mundi, Europa, Europa. Asia, Asia. Africa, Africa. America, America. Germania, Germania, Germaniae. Ungaria, Hungaria. Tiera Ungurésca, Regnum Hungariae. Italia, Italia. Tiéra Italienésca, Regnum Italiae. Austria, Austria. Transilvania . Transylva- Tiera Lesésca, Tiéra Polacunia. Tiéra Ardélului, M. Prin-Slavonia, Slavonia. cipalus niae.

Rusia, Russia. Moravia, Moravia. Tiéra Rusésed; Imperium, Russicum. Arabia, Arabia. Banatu, Banatus. Tiéra Neamtiasca, Regnum Tiéra Secuéca, terra Siculorum. Tiéra Horvatiasca, Crotiae Regnum. Burgundia, Burgundia: Brandeburgia, Brandeburgia. Britania, Britannia. Polonia, Polonia. lui, hegnum Folomae. Transylva- Moscovia, Moscovia, Sacsonia, Saxonia,

Silesia, Silesia. Svetia, Svetia. · Helvetia, Helvetia. Francia, Francia. Tiéra Francésca, Regnum Franciae. Holandia, Hollandia. Maçedonia, Macedonia. Hispania, Hispania. Flandria, Flandria.

Lotaringia, Lotharingia. Irlandia, Irlandia.

Litvania, Lithvania. Neapol, Neapolis.

India, India. China, China.

Egiptu, Egyptus.

Malta, Maltha. Persia, Persia. Piemontu, Pedemontium. Moldova, Moldavia.

Bucovina, Bucovina.

Tiéra Romanésca, Principatus Valachiae, Valachia.

Grecia, Graecia.

Tiéra Grecésca, Imperium Graecum.

Tiéra Turcésca, Turcia. Tiéra Tatarului, vel Tartaria, Tartaria. Dalmatia, Dalmatia. Istria, Istria.

XXVII. De Nomele Natiilor séu Popórelor.

De Nominibus Nationum seu Populorum.

Un Europeu, Europeus.

un Asianu Asiaticus. Asiaticu

un Africanu, Africanus.

un Americanu, Americanus.

un Alemanu vel Neamtiu, un Horvatu, Croata. Germanus.

un Unguru, Hungarus.

un Romanu, Romanus.

un Latinu, Latimus.

un Italianu, Italus.

un Françosu vel Francu, Franco-Gallus.

un Anglesu, Anglus.

un Austriacu, Austriacus.

un Rusa, Russus.

un Muscanu, Moscovita.

lanus.

Un Spaniolu, Hispanus.

un Hollandes, Hollandus.

un Polonu

Polonus. un Polacu

un Leşu

un Boemu, Bohemus.

un Venetianu, Venetus.

Romanu, Daco-Romanus sive Valachus.

un Moldovanu, Moldavus.

un Bucovinénu, Bucovinensis.

un Serbu, Servus, vel Rascianus.

un Slavu (Totu) Sclavus.

un Transilvanu, Transylvanus.

un Neapolitanu, Neapoli- un Ardelénu, Transylvanus.

Un Sasu, Saxo.

manus.

un Grecu, Graecus.

un Elinu, Helenus.

un Evreu, Hebraeus.

un Turcu, Turca, Turcus. un Istrianu, Istrianus.

un Egipteanu, Egyptia- un Dalmata, Dalmata. cus.

um Indianu, Indicus.

Un Persianu, Persa. un Macedonianu, Macedi- un Harapu vel Arabu, Arabs.

un Chinesu, Chinensis.

un Irlandu, Irlandus.

Moravu, Moravus.

un Judeu (Judovu), Judaeus. un Banatianu, homo ex Banatu.

Salasianu, Sylvanus.

Ciganu, Zingarus.

XXIX. De Vredniciile Preofiesci.

De Dignitatibus Sacerdotalibus.

Papa, Papa, Romanus Capelanu, Capellanus. Pontifex.

un Patriarchu, Patriarcha, un Parochu, Parochus.

un Metropolitu, Metropo- un Diaconu, Diaconus. lita.

un Cardinalu, Cardinalis.

un Archiepiscopu, Archie- un Predicator, Praedicator piscopus.

un Episcopu, Episcopus. [Cantaretiu, }

un Vicarișu, Vicarius.

un Egumenu, Abbas, vel un Monachu, Monachus, Praepositus.

un Diecesanu, vel Decanu un Clericu, Clericus. Decanus.

| Protoun Protopreotu, Protopresviter, } byter.

un Archidiaconu, Archidia- Clopotariu, Campanator. conus.

un Marturisitoriu, Confessionarius, Confessarius.

un Preotu, Sacerdos.

un Hipodiaconu, Subdiaconus.

Concionator.

un Cantor,

Calugeru, Eremita.

un Teologu, Theologus.

un Canonicu, Canonicus. Cleru, Clerus, ordo ecclesiasticus.

pres-Félu, aeditus, sacristianus.

> Mirénu, Laicus, mundanus,

XXX. De Veredniciile Lumesci:

De Dignitatibus Secularibus.

Un Imperatu, Imperator. una Imperatesa, Imperatrix un Conte (Grofu), Comes. un Craiu, Rex, una Craiasà. Regina. un Princu, Princeps. Principu, idem, una Princesa, vel Principésa, Baronesa, Baronissa. Principissa. un Archiduca, Archidux. ducissa. un Duca, Dux. cis uxor. Capitanu, Capitaneus. Obrister, Tribunus mili- un Gubernator, Gubernaium.

Marchesu, Marchio.

|Marchésa, Marchionissa. una Contesa (Grofitia), Comitissa. un Baronu, Baro, Optimas, Dinastes. un Nobilu (Nemişu), Nobilis. una Archiduchesa, Archi- un Boiariu, vel Bocroe, Nobilis Valachus, Bojaro. una Duchésa, Ducissa, Du-Boeritia, vel Boerésé, Matrona nobilis, Bojarissa.

XXXI. De Diregetoriile Judecesci, si Politicesci.

tor.

De Muneribus Judicialibus, et Politicis.

Judecata que mai de sus, un Consiliariu, Consilia-Jurisdictio superior, judicium sapremum. un Ministru, Minister. un Voivodu, Vajvoda. un Elector, Elector. o Voivodésà, Vajvodae un Scriitoriu, Scriba. uxor. o Electoresa , Electorissa. Notariusu, Notarius. un Vodá, Princeps. un Cancellariu, Cancella-Bireu, rius. un Vice - Cancelariu, Vice-Judeciu, Judiciam... Cancellarins. un Residentu, Residens.

rins. un Consiliariu de curte, Consiliarius aulicus. un Asesor, Assessor. un Secretariu, Secretarius. un Cancelista, Cancellista. Jude Judex. Juratu, Juratus. Divanu, Tribunal.

XXXII. De Scientie, si de Maiestrii.

De Scientiis, et de Artibus.

Teologhia. Theologia. Teologu, Theologus. Filosofie, Philosophia. Filosofu, Philosophus. Medica, Medica. Medicu, Medicus. Medicina. medicina. Chirurghie, Chirurgia. Chirurgu, Chirurgus. Doctor Doctor, Medi-Doftor cus. Economie, Oeconomia. Economu, oeconomus. Pedagoghie, Paedagogica ars. Pedagogu, Paedagogus.

Aritmetica, Arithmetica. Aritmeticu, Arithmeticus. Geografie, Geographia. Geografu, Geographus. Astronomie, Astronomia. Astronomu, Astronomus. Astrologhie, Astrologia. Astrologu, Astrologus. un Apotecariu, Apothecarius.

Potica, apotheca, Apotheca. Comedieșu Doctor chirurgiae.

un Doctor de ochi, Medicus ocularis.

un Doctor de Teologhie, Doctor Theologiae.

un Aghentu, Agens. un Brocurator, Procurator, Fauru, Faber ferarius. un Talmaciu, Interpres.

un Pictor, _ un Sugrafu,

Maiestru, Magister. Barbieru, Tonsor. Macelariu, Lanio, macellarius.

Macelarie, macellum, taberna laniaria.

Pitariu Pistor. Panériu,

Morariu, Molitor.

Mórā, mola.

Caldarariu, Ahenarius, faber ahenarius.

Luminariu, Fusor canddelarum,

l'ilarieriu, Pileator.

Aciu, Asciarius.

Carbunariu, Carbonarius, confector carbonum.

Facitoriu de caré, Opifex rhedarius.

Caru, carrus, carrus. Rolariu, Optifex rotarius. Róta, rota.

Funariu, Opifex funarius.

Comediantu , Comicus actor, histrio. un Doctor de Chirurghie, Pânurariu (postavariu) Panifex, lextor panne. rum.

> Spețiériu, Aromatarius, qui vendit aromata.

> Cadariu, | Vietor, dolia-Butnariu rius.

Faurie, fabrica ferraria. Pintenariu, Calcarius.

Lacetariu, fuber serarius.

Argentariu . Argentifex , Olariu, Figulus, ollarius. faber argentarius.

organorum opifex.

Pensariu, Textor.

Cabieriu, Confector gla- Tunariu, miles tormentadiorum.

Curelariu Coriarius. Curéoariu

Peptarariu, Confector pec-| Cristaiariu, Ficton vasotoralium.

Vindetoriu de póme, Poma-Glajériu rius, qui poma ven-Steclarius trarius dit.

Ingeniru, Geometra.

Orariu (cesariu), Horopegus.

Gradinariu, Hortulanus. Aratoriu (plugariu), Arator, agricola.

Carturariu, Scriba, Literatus.

Murariu (sidariu), Caementarius, murarius.

dascalus, Doctor.

Invetiditoriu, Praeceptar, Moderator.

Seceratoriu, Messor.

Musicantu Musicus.

Musicu

Pescariu, Piscator.

Clopotariu, campanarum Pecurariu, Opilio. fusor.

Vraciu, *Lapicida*. Peptinariu, Pectinarius. Hartieriu, Confector chartae.

Varsatoriu de plumbu, qui plumbum fundit.

Hornariu, spacicaminarius caminorum purgator. Ferariu, Ferramentarius. Curuitoriu (sebeu), sartor.

rius.

Caramidariu, Laterarius, fictor laterum.

rum crystallinorum. Negotiator vi-

Cothurna. Cismariu

Ciobotariu (Masariu, Arcularius.

Negotiatoriu, Mercator.

Medariu, qui mulsum facit.

Ospetariu, Caupo, tabernarius.

Lingurariu, fabricator lingularum vel cochlearium.

Dascalu, Magister, Di- Turtariu, pistor tortarum. Brandiariu, confector, vel venditor burindae.

Boariu, Bubulcus, pastor armentarius.

Vacariu, pastor vaccarum. Porcariu, subulcus, porcarius.

Cocieriu, Auriga. Serbu, Servus. Serba, Serva.

Quaedam Adjectiva magis familiaria, et magis usitata.

Observandum. Adjectiva, quae in Lingva Latina in us, um, er, ns, terminantur, in Daco-Romana sive Valachica Lingva in a desinunt; (praeter communia, quae semper in e terminantur) - verum illud ut iam in Ortographia sub litera m monui semivocalis est, et medium tantum habet sonum, quem tunc solum integrum recipit, dum cum Nomine Articulus definitus conjungitur; sic eg. amaru, lege quasi amar; cum Art. vero integro sono amaru'l.

Abatutu, a, seducins, a, Alesu, a, elecius, a. Adancatu, a, demersus, a. Apatosu, a, aquosas, a. Afundu, à, profundus, a. Arsu, à, ustus, a. Afundatu, à, immersus, a. Ascuțitu, à, acutus, a. Afumatu, à, infumatus, a. Aspru, à, asper, a. Adusu, å, adductus, a. Atinsu, å, tactus, a. Aieptatu, a, flexus, a, ac- collocatus, a. comodatus, a. Avutu, à, dives. Albu, a, albus, a.

Adinatu, a, temperatus, a.

Acru, a, acidus, a.

Amaru, a, amarus, a. Acuratu, à, accuratus, a. Amestecatu, à, commixtus, a. Addineu, å, aduneus, a. Amagitu, å, seductus, a. Agonisitu, å, acquisitus, a. Asediatu, å, quietus, a,

 \boldsymbol{B}_{\cdot}

Batjocoritu, à, ludifica-Barbos, à, barbosus, a. tus, a. Bitutu, à, verberatus, a. Botesatu, à, baptisalus, a. Beutu, a, ebrius, a. Betivu, å, inebricans. Biosu, å, abundans. Blandu, à, blandus, a. Bolnavu, à, infirmus, a.

Betranu, a, senex. Bubosu, à, ulcerosus, a. Bunu, a, bonus, a. Bucurosu, a, Inbens. Burduhosu, à, ventrosus, a.

Caducu, à, eadueus, a. Cadutu, à, lapsus, a.

Credinciosu, a, fidelis. Crestinu, à, christianus, a. Campestru, a, campestris. Cuviosu, a, probus, a, congruus, a. Cumpanitu, a, ponderatus, a. Cunoscutu, à, notus, a. Cernutu, à, pollinctus, a. Curvariu, à, fornicator. Ciuposu, á, hirsutus, a. Cucernicu, a, mansvetus, a. Chiaru, a, clarus, a. | Curtu, a, curtus, a. Confusu, a, confusus, a. Crudu, a, crudus, a. Coptu, a, coctus, a. Curiosu, a, curiosus, a. Coltiurosu, a, glebosus, a.

D.

Datoriu, e, debitus, a. Deschisu, a, apertus. Deculatu, å, elumbis. Defaimatu, à, diffamatus. Deslegatu, à, solutus, a. Direptu, a, rectus, a. derii. Desu, A, densus, a. Desbinatu, a, sejunctus, a. Doritu, a, desideratus, a. ius, a.

Diunosu, a, cupidus, a. Descoperitu, a, delectus, a. Deschilinitu, à, sejunctus, a. Dedatu, a, adsvetus, a. Descultiu, d, discalceatus, a. Deletnicu, a, occupatus, a. Despartitu, a, separatus, a. Delicatu, à, delicatus, a. Desceptatu, à, excitatus, a. Departatu, a, remotus, a. Dențiosu, a, dentatus, a. Deplinu, à, perfectus, a. Doilosu, à, plenus desi-Domesnicu, à, domesticus, a. Desbracatu, a, exutus, a. Domnescu, a, dominalis. Descarcatu, a, exonera- Dospitu, a, fermentatus, a. Dulce, e, dulcis.

 E_*

Ettinu, å, levis pretii. Erbosu, à, herbosus. a. Ernatu, a, hyeniatus.

Escosu, à, fungosus, a. Ertatu, a, absolutus, a.

F.

Facutu, a, factus, a. Falosu, a, superbus, a.

Farinosu, a, farinosus, a. Farmiciosu, a, friabilis.

Femeescu, à, foemineus, a. Foiosu, à, foliosus, a. Fericitu, à, felix. Fetescu, à, puellaris. Firescu, a, naturalis. Flamendu, å,) fameli-Formetosu, \hat{a} , $\{cus, \alpha, \dots \}$ Flusturatu, a, ventosus, a. Formosu, a, pulcher, a. Folticosu, à, ventrosus, a.

Feciorescu, à, virginalis. Focosu, à, ignitus, a. Ferbinte, e, fervidus, a, Fragetu, a, fragilis, tener. Fricosu, à, timidus, a. Fertu, a, coctus, elixus, a. Frigurosu, a, frigidus, a. Frumosu, 3, formosus, a. Frundiosu, afrondusus, a. Fugitu, à, profugus, α. Fumosu, d, famosus, a. Flocosu, à, floccosus, a. Funinginosu, à, fuliginosus, a. Furnicosu, a, formicosus, a.

G.

Galaniu, à, elegans, de-Glumetiu, à, jocosus, a. corus, a. Galbinu, à, galbinus, a. Gaunosu, a, excavatus, a. Graitoriu, e, locutor. Gingavu, balbus. Geminu, a, geminus, a. Generosu, a, generosus, a. Gerosu, å, gelidus, a. Ghibosu, a, gibbosus, a. Ghimposu, à, aculeatus, a. Grosu, à, crassus, gros-Ghindosu, a, glandarius, a. Ghindurosu, a, glandulo-Gurbovu, a, curvus, a. sus, a. Globosu, a, globosus, a.

Golu, a, vacuus, a, nudus, a. Grasu, á, pingvis, crassus, a. Graunțiosu, a, granosus, a. Grețiosu, a, fastidiosus, a. Greu, à, gravis. sus, a. Gustosu, a, gustosus, a, sapidus, a.

H.

Harmonicu, à, harmoni- Hidropicu, à, hydropicus, a. cus, a. Hebetu, à, hebes, stu-Hebeucu, a, pidus, a. Hedu, å, faedus, a. Hiitu, à, dirutus, a.

4.-

Hirsitu, a, sordidus, avarus, a. Hopinosu, a, confragosus, a. Hosposu, a, siliquosus, a. Hulitu, à, vituperatus, a.

lernatecu, a, hybernus, a. Imbracatu, a, indutus, a.

Imhuratu, a, pruinosus, = Indragitu, a, amore cap-Immutatu, å, immutatus, a. Impacatu, à, pacatus, a. Induplicatu, à, duplica-Imparțitu, a, partitus, a. Impăturatu, à, complici-Induratu, à, misericors.

ius, a. Impelitiatu, à, pellitus, a. vel stigmatus, a. Imperatescu, à, imperia-l'usiptu, à, infixus, a. lis.

Impetritu, a, induratus, a. turgidus, a.

ius, a. Impunsu, a, punctus, a. Imputitu, à, putidus, a. Inaltiatu, a, exaltatus, a. lnaltu, a, altus, a. Incarcatu, a, onustus, a. Inaditu, a, annexus, a. Inchegatu, à, coagulatus, a. Incedeiosu, à, suffocans.

usus, a. Incinsu, à, cinctus, a. Incordatu, a, tensus, a.

sus, a. Incredutu, å, fidus, a. Incuiatu, a, clausus, a. Indireptatu, à, emendatus, a. Intregu, à, integer, a. Indracitu, a, daemoniacus, a.

tus, a. tus, a.

Inferatu, a, ferratus, a, Impânatu, à, pennatus, a. Inferbentatu, à, fervidus, a.

Inflatu, à, inflatus, a,

Impistritu, å, variegatus, Infloritu, å, floridus, a. a, maculosus, a. Infocatu, à, ignitus, a. Implutu, à, impletus, a. Infrantu, à, confractus, a. Impováratu, á, oneratus, a. nfrenatu, á, efrenatus, a. Impresuratu, à, coarcta- nfrumtiasatu, à, venustus, a. Inghiatiatu, congelatus, a. Imprumutu, å, mutuus, a. Ingrasatu, å, saginatus, a,

vel incrassatus, a. Imputatu, a, exprobratus, a. Inholbatu, a, magnos, et deformes oculos habens.

Inimosu, a, animosus, a. Inchiatu, a, conjunctus, a. Inodatu, a, innodatus, a. Inchisu, a, ocultus, a, cla- Inoptatu, a, pernoctatus, a. Inoratu, a, nubilosus, a. Insarcinatu, à, sarcitatus,

a, oneratus, a. Incoronatu, à, coronatus, a. Insemnatu, à, signatus, a. Incredințiatu, a, persva-linspicatu, a, spicatus, a. Insitatu, å, sitiens. Inteleptu, à, sapiens. Intinatu, a, inquinatus, a. Indelungu, a, longinguus, a. Intraripatu, a, alatus, a. Indesatu, à, densus, a. Intrarmatu, à, armatus, a. Indoitu, à, duplicatus, a. Intristatu, à, contrista.

tus, a.

Intrupatu, å, incorpora-Invetiatu, å, doctus, a. tus, a. Intunecosu, A, tenebrosus, a. Invarstratu, a, virgatus, va- Jucaușu, a, saltator. rius, a.

nvoluitu, a, involutus, a. Intunecatu, à, obscurus, a. Iscusitu, à, peritus, a, exquisitus, a. Juratu, á, iuratus, a.

Lacrimosu, a, lacrymo-|Lindinosu, a, lendiginosus, a. Lanosu, a, lanosus, a. Laptosu, a, lactarius, a. Lipiciosu, a, tenax. Largu, à, amplus, a. Latinescu, à, latinus, a. Luciu, e, lucidus, a. Legatu, à, ligatus, a. Lemnosu, a, lignosus, a. Leprosu, à, leprosus, a. Leşinatu, å, exanimis. Limbosu, a, lingvax. Limbutu, a, garrulus, a. Limpede, e, limpidus, a. Lutosu, à, lutosus, a.

Linu, a, lenis, quietus, a. Lovitu, à, ictus, a. Laudatu, à, laudatus, a, Lucratu, à, elaboratus, a. Lautu, a, lotus, lautus, a. Lumescu, a, mundanus, a. Luminatu, å, illuminatus, a. Leneșu, lenis, piger, a. Luminosu, a, luminosus, a. Lunaticu, à, lunaticus, a. Lunecosu, à, lubricus, a. [Lungu, å, longus, α. Lunguțiu, à, longulus, a.

M.

Mancaciosu, a, edax. Mangaiosu, a, consolatorius, a. Maniosu, a, iraius, a. Manosu, a, fecundus, a. Mare, e, magnus, a. Maretiu, a, superbus, a, Mestecatu, a, mixtus, a. arrogans. Marginitu, a, limitatus, a. Miruntu, a, minutus, a. Maritu, à, gloriosus, a. Miruntu, à, idem. Meduhosu, å, medullosus, a. Molcutiu, å, molliculus, 🖦 Mehnitu, a, moestus, a.

Melancholicu, å, melancholicus, a. Mèncinosu, à, mendax. Mesanu, a, conviva, convivii socius. Mesgosu, à, succosus, a. Minunatu, å, mirabilis. Marturisitu, a, confessus, a. Mohoritu, a, coccineus, a. Móle, e, mollis.

Mortu, a, mortuus, a. Mucedu, a, mucidas, a. Mucosu, a, mucosus, a. Muetu, vel moietu, å, e- Musteciosu, å, mixtacamollitus, a. Muguritu, a, gemmatus, a. Mustosu, a, mustulentus, a. Multu, à, multus, a. Multoratecu, a, multiplex.

Muntosu, à, montosus, a. Murgu, à, nigricans. Muschiosu, 1, mucosus, a. tus, a. Mutu, a, mutus, a.

N.

Naltu, a, altus, a. Nascutu, å, natus, a. Nasturu, a, stultus, a. Nebunu a, amens. Necuprènsu, à, incomprehensus, a. Necredinciosu, à, infidelis. Nefertu, a, incoctus, a. Nefericitu, a, infelix.

Negru, à, niger, a. Negriciosu, à, nigrescens. Nasiposu, a, arenosus, a. Negurosu, a, nebulosus, a. Neincetatu, a, incessans. Neinfrenatu, à, effrenatus, a. Nemasuratu, a, immensus,a. Nenumitu, å, non nominaius, a. Nimica, nihil. Nodurosu, a, nodosus, a. Nouu, à, novas, a.

Oblitu, a, planus, a. dus, a. Omenitu, a, honestatus, a. Onestu, à, honestus, a. Ostanitu, à, fatigatus, a.

Onoratu, a, honoratus, a. Ocolitu, a, circumdatus, a. Opritu, a, prohibitus, a. Ologu, a, debilis, clau- Optatu, a, vel, oftatu, a, desideratus, a, gemens. Omoritu, a, occisus, a. Orbu, a, orbus, caecus, a.

Parentescu, à, paternus, a. Pirosu, à, pilosus, a. Pirtașu, a, particeps. Pomosu, a, pomosus, a. Parasitu, a, derelictus, a. Puternicu, a, polens. Pécatosu, à, peccator, vel Putredu, à, putridus, a. peccaminosus, a. Peduchiosu, à, pediculosus, a, vel pedicosus, a.

Pusu, à, positas, a.

R.

Radicinosu, a, radicosus, a. Ramurosu, a, ramosus, a. Rapitu, a, raptus, a. Raru, a, rarus, a. Rasu, A, rasus, a. Recoritu, å, refrigeratus, vel recreatus, a. Redicatu, d, verectus. Repusu, a, repositus, a. Resturnatu, á, eversus, a.

Retesatu, á, abscissus, a. Réticitu, à, aberrans. Roşu, a, ruber, a. Rositu, a, rube factus, a. Rôtundu, à, rotundus, a. Ruginosu, a, rubiginosus, a. Ruptu, à, ruptus, a, laceratus, a. Rusinosu, à, pudicus, a.

S.

Silbaticu, a, silvaticus, a. Sigetatu, a, sagittatus, a. Sanitosu, a, sanus, a. Santu, a, sanctus, a. Scumpu, a, pretiosus, a. Scurtu, A, curtus, brevis. Saratu, a, salsus, a. Seminatu, a, seminatus, a. Sctosu, à, siliens. Sentitoria, e, sentiens. Simpla, A, simplex. Singuru, a, solus, a. Smerita, à, humilis. Somnurosu, a, somnolen-Suru, a, caeruleus, a. tus, a. Spalatu, a, lotus, a. Spanu, a, calous, glaber. Sventatu, a, ventilatus, a.

Spáriosu, á, timidus, a. Spánsuratu, á. suspensus, a. Spartu, à, fractus, a. Spinosu, a, spinosus, a. Spulbérafu, turbulentus, a. Spumosu, a, spumosus, a. Spurcatu, a, spurcus, a. Statornicu, à, constans. Strålucitu, å, illustris. Strambu, a, curvus, a, Strapunsu, a, transfixus, a. Subțire, e, subtilis. Supusu, a, subditus, a. Susu, ā, altus, a. Surdu, å, surdus, a.

T.

Taeutu, a, tacitus, a. Tare, 'e, fortis. Tener, a, | juvenis, te- Tracatoriu, e, transilo-Tiner, a, I ner, a. Tinosu, à, coenosus, a. Trupescu, à corporalis. Toemitu, å, correctus, a. Tunsu, å, tonsus, rasus, a. Topitu, à, liquefactus, a. Turbatu, à, rabiosus, a.

Torsu, a, tortus, a. Trasu, à, tractus, a. rius, a.

madidus, a. Uitatu, à, oblitus, a. Umedu, a, humidus, a. Unslatu, a, in flatus, tur-Ușoratu, a, levatus, a. gidus, Unitu, a, unitus, a. Unsu, à, unctus, a.

|Urmatoriu, e, successor. Uscatu, a, exsiccatus, a. Uraciosu, a, taediosus, a. Usoru, a, levis. Usturatu, à, ustulatus, a. Uşuratu, å, foeneratus.

Vecinu, a, vicinus, a. Vechiu, e, vetus, us. Veninosu, a, venenosus, a. Ventosu, à, ventosus, a. Verde, e, viridis. Verminosu, a, vermino-Vrednicu, a, dignus, a. sus, a. Versatu, å, effusus, a. Vindecatu, à, resanatus, a.

∤Virtosu, à, durus, α. Viuu, a, vivus, a Voiosu, à, animosus, a, vividus, a. Vorbitoriu, e, loquens. Vulpescu, a,) vulpinus, a.

Z.

Zamosu, a, jusculentus, a. Zerosu, a, serosus, a. Zelosu, à, zelosus, a.

Verba, quae in sermone quotidiano frequentius occurrunt.

A.

Abatu, ere, utu, deflecto. [Aduno, are, atu, congrego, Acicu, are, atu, cieo. Acoperu, ire, itu, cooperio. Aflu, are, atu, invenio. reddo. Adaugu, ere, atu, adjungo, Aeptu, are, atu, I flecto augeo. Adapu, arc, atu, adaquo. Ajunu, are, atu, jejuno. Adormu ire, itu, obdormio. Ajungu, ere, usu, attingo. Aducu, ere, usu, adduco. Ajutu, are, atu, adjuvo.

aduno. Acrescu, ire, itu, accidum Afumu, are, atu, perfumo. Afundu, are, atu, demergo. Aicptu, are, atu, dirigo,

Albescu, ire, itu, dealbo. Alegu, ere, esu, eligo. Alergu, are, atu, fugio. bare.

Amu, avere, utu, habeo. Amortiescu, ire, itu, rigeo. Asudu, are, atu, sudo. Amulescu, ire, itu, obmu- Asunu, are, atu, sono. tesco.

Aplecu, are, alu, inclino. Aprindu, ere, su, accendo. Asurdescu, ire. itu, obsur-Apucu, are, atu, apprehendo. Apropiu, are, aiu, appro Atingu, cre, su, tango.

pinguo. Apuiu, nere, usu, occido (sol.)

Aru, are, atu, aro. Aratu, are, atu, indico. Ardu, ere, arsu, comburo, ardeo.

Armu, are, atu, armo. Aruncu, are, atu, proicio, averrunco.

Amarescu, ire, itu, exacer- Ascultu, are, atu, ausculto. Ascundu, erc, su, abscondo. Amestecu, are, alu, misceo. Ascutu, ire, itu, exacuo. Astupu, are, atu, obstipo. Asuprescu, ire, ilu, supero, subduco.

desco.

Astemperu, are, atu, tempero.

Asteptu, are, atu, expecto. Asternu, ere, utu, sterno. Audu, ire, itu, audio. Aurescu, ire, itu, inauro.

B.

Bagu, are, atu, pango, figo. Botesu, are, atu, baptiso. Balbutu, ire, itu, balbutio. Brumu, are, atu, pruina ca-Batu, ere, utu, batuo, tundo. Batjocorescu, ire, itu, irri-Bucinu, are, atu, buccino. deo.

Belescu, iri, itu, deglubio. Besicu, are, atu. vesicam Bucuru, are, atu, gratulor. pustulesco.

Béu, ere, beutu. bibo. Bene cuventesu, are, alu. | be- Bursucu, are, atu, effer-Bine cuventesu, are, atu, 'ne-

Blastemu, are, atu, blasphemo, maledico.

dit, (verbi imperson). Bulbucu, are, atu, bullio, bullo. accipio in corpore, Bumbaescu, ire, itu, 1 bom-Bombaescu, ire, itu, bito. Buricu, are, atu, umbilico.

dico. Buvenescu, ire, itu, allido.

vesco.

C.

Cacu, are, atu, caco, merdo. Cadu, ére, utu, cado.

Calcu, are, atu, calco, pre-| Clopotescu, ire, itu, pulso.

Canonescu, ire, itu, punio,

Cantu, are, atu, canto, cano.

Capitu, are, atu, capio, obti-| Computu, are, atu, computo. neo.

Caputu, arc, atu, subduco, (cothurnos),

Carminu, are, atu, carmino. Carpescu, ire, itu, sarcio.

Cartescu, ire, iiu, crepito, strepo.

Caru, are, atu, veho, gero. Coronu are, atu, corono. Carunțescu, ire, itu, canesco. Cosescu, ire, itu, seco, fal-Casatoresen, ire, itu, matrimonio jungo.

Cascu, are, atu, oscito, os-| Crepu, are, atu, crepo, fincilor.

Caute, are, atn. quaero. Conugu, ere, etu, cinefacio. Crestu, are, atu, strio, in-Cercetu, are, atu, investigo. Cercu, are, atu, quaero. Cercuescu, ire, itu, rico. Cernu, ere, utu, cerno poltintio.

Certu, are, alu, corripio. Ceruescu, ire, itu, cero. Ceteru, are, atu, citaro, fidibus ludo.

Chemu, are, atu, } voco , Chiảmu, are, atu, 🥕 clamo. Cimpavescu, ire, itu, torpeo. Cumpanu, are, atu, pondero. Cénu, are, atu, coeno. Cinstescu, ire, itu, aestimo. Cununu, are, atu, copulo.

Cipotescu, ire, itu, ejulo. Çipu, are, atu, *sipo, jacio.*| Citu, are, atu, cito, evoco.

1110.

Coboru, ire, descendo, de-

poenitentiam impono. Comendu, are, atu, commen-

do.

Contagescu, ire, itu, contagione afficior.

Continescu, ire, itu, conti-

neo, refreno.

Coquu, cóquere, coptu, co-

Cordescu, ire, itu, crocio.

co.

Credu, ere, utu, credo. do.

Crescu, ere, utu, cresco. cido.

Cruntu, are, atu, cruento. Cucu, are, atu, osculum

Cugetu, arc, atu, cogito. Culcu, are, atu, colloco. Culegu, ere, csu, colligo. Cuminecu, are, atu, commu-

nico, sacram communionem administro.

Cumparu, are, atu, comparo. Cunoscu, ere, utu, cognosco.

Cuprendu, ere, su, comprehendo.

Curațescu, ire, itu, expurgo. Ciupelescu, irc, itu, deplu-|Curgu, ere, su, fluo, curo. Curmu, are, atu, perrumpo. Cortenescu, ire, itu, | riscau-

Curu, ere, cursu, curro, Cuventu, are, atu, loquor, fugio, fluo.

Curvescu, ire, itu, moechor.

Curtenescu, ire, itu, hono- | Custu, are, atu, vita fruor, vivo.

sa ali- Cutesu, are, atu, audeo.

quem- Cutremuru, are, atu, tremo, visito. contremo.

dico.

D.

pio.

Dapenu, are, atu, fila glo- dissolvo.

mero. Descingu, ere, nsu, discin-

Dau, are, atu, do, tribuo. Debelu, are, ato, marceo. Descoperu, ire, itu, disco-Deculu, are, atu, delumbo. operio.

vitupero.

Deflorescu, ire, itu, deplu- Desculçu, are, atu, discalmo.

Delungu, ire, itu, elengo, Desertu, are, atu, evacuo. prolongo.

Departu, are, alu, removeo.

Deprindu, ere, usu, exer- Desfundu, are, atu, fundum ceo.

Derdmu, are, atu, ramis Desghiocu, are, atu, enucleo. privo.

Desarmu, are, atu, exarmo.

Desbatu, ere, utu, dejicio, decutio.

Desbracu, are, atu, exuo. Desmeniu.are, atu, disvadeo. Descalecu, are, atu, des-Desnodu, are, atu, enodo. cendo (de equo).

Descantu, are, atu, incanto. Descarcu, are, atu, exonero, Despicu, are, atu, diffin-(currum).

Demandu, are, atu, praeci-| Deschidu, ere, isu, aperio. Deschiu, ere, atu, solvo,

80.

Dedau, are, atu, asvesco. | Descosu, cósere, utu, dissuo. Defaimu, are, atu, diffamo, Descuiu, ere, étu, reseroare.

ceo.

Desfacu, erc, cutu, destruo, infectum reddo.

Desfrênu, arc, atu, effreno. ejicio.

Deshamu, arc, atu, abjungo (e.g. equos).

Deslegu, are, atu, absolvo, resolvo.

Desmaniu, ere, atu, lenio. Despartu, ire, itu, dispartior.

do.

Destupu, are, atu, returo. Desvetiu, are, atu, desve-Dorescu, ire, itu, desidero. facio.

ico.

Diregu, ere, esu, dirigo. Dobendescu, ire, itu, obti- Ducu, ere, usu, duco. neo.

deor.

nor.

Desceptu, are, atu, excito. Domolescu, ire, itu, demo-

Dormu, ire, itu, dormio.

Detunu, are, atu, fulmine Dospescu, ire, itu, fermento.

Dimieu, are, atu, tero, frio. Dovedescu, ire, itu, demonstro.

Disputu, are, atu, disputo. Dubescu, ire, itu, glabro. Duduescu, ire, ilu, pello.

Doctorescu, ire, itu, me- Dulcescu, ire, itu, duce reddo.

Domnescu, ire, itu, domi- Duplecu, are, atu, duplico. Durducu, are, atu, turgeo.

 $oldsymbol{E}.$

Eftinescu, ire, itu, preti- Esu, ire, itu, exeo. . um minuo. Erbueseu, ire, itu, herbesco. Ernu, are, atu, hyemo.

Evanghelisescu, are, alu, evangelizo.

Facu, erc, utu, facio. Farinu, are, atu, farina conspergo.

Farmecu, are, atu, incanto. Férecu, are, atu, ferro ob- Flesnescu, ire, itu, coaguduco.

tueor.

Fericescu, ire, itu, felicito. Figu, gere, fiptu, figo.

losophor.

co, esurio.

Faurescu, ire, itu, fatrico. Falescu, ire, itu, me effero. Feciorescu, ire, itu, virginitatem ago.

> Ferbu, ere, fertu, ferveo, coquo.

Ferescu, ire, itu, averto, Florescu, ire, ilu, floresco. Flueru, are, atu, sibbillo.

Flusturu, are, atu, ventum excito.

Filosofescu, ire, itu, phi-Folosescu, ire, ilu, utilis sum.

Flameglescu, ire, itu, fames-|Frangu, ere, frantu, frango. Frecu, are, atu, frico.

Frementu, are, atu, subigo, Fulgeru, are, atu, fulguro. depso.

Frenu, are, atu, freno.

Fugu, gire, gitu, fugio,

Fumegu, are, atu, fumigo. Fumu, are, atu, fumo. Frigu, ere, friptu, frigo, Furnicu, are, atu, formico.

asso.

Furu, are, atu, furor.

Gafaescu, irc, itu, anhelitum | Glumescu, ire, itu, jocor.

Gagaescu, ire, itu, gingrio. Gonescu, ire, itu, abigo. Galbinescu, ire, itu, flavo Graescu, ire, itu, loquor. colore pingo.

Gatu, are, atu, paro.

Giunescu, ire, ilu, excavo.

Glurescu, ire, itu, perforo. Grohonescu, ire, itu, gru-

Gemu, cre, utu, *gemo.*

gelo.

Glasuescu, ire, itu, vociferor.

Golescu, ire, itu, evacuo. Grecesu, ere, étu, gravo, Grigescu, ire, itu, curam gero.

nio.

Gegeru, are, atu, gelo, con-Gubernu, are, atu, rego. Gustu, are, atu, gusto. Gidelescu, ire, itu, titillo. Gustarescu, ire, itu, saepe gusto, vel jento.

Hamisescu, ire, itu, fame Hiescu, ire, itu, dirruo. divexo.

moniam efficio.

Hasdeseu, ire, itu, aves de- Hordeseu, ire, itu, ronchos pello.

tesco.

reddo.

Hirlescu, ire, itu, hirrio. Harmonescu, ire, itu, har- Hohotescu, ire, itu, cachi-

duco, ronchiso.

Hebetescu, ire, itu, hebe- Horescu, ire, itu, modulor. Hulescu, ire, itu, vitupero. Hedescu, ire, itu, faedam Hutupescu, ire, itu, tubur-

cinor.

Icuescu, ire, itu, cuneo. lertu, are, atu, pareo.

lernu, arc, atu, hyberno. Imbetu, are, atu, inebrio.

Imbinu, are, atu, combino. Impresuru, are, atu, cingo, Imbiiu, ere, atu, offerro, alicui aliquid.

Imblandescu, ire, itu, blan- conjungo.

Imbracinu, are, atu, braccas adligo.

Imbracu, are, atu, amicio. Imbucu, are, atu, sublabro, Impucinu, are, atu, immi-

in buccam accipio. Imbunu, are, atu, melioro. Impungu, crc, punsu, pungo. Imburu, are, atu, pruina Imputu, are, atu, imputoobduco.

Imbordu, are, atu, subverto. Immoiu, ére, étu, emollio. Inaltiu, arc, atu, inalto, Immultiescu, ire, itu, multiplico.

Immutu, are, alu, immuto. Impacu, are, atu, pacifico. Incalecu, arc, atu, equo in-Impartiescu, ire, itu, partior, divido.

Impartu, iri, itu, partior, incapu, are, atu, transfigo. Imparu, are, atu, impalo, Incapu, ere, utu, locum capalis fulcio.

Impâturu, are, alu, com-linearcu, are, atu, onerov plico.

Impedecu, are, atu, impellncetu, are, atu, cesso. dio.

Impenu, are, atu, penno, Inchiau, ere, isu, claudo. floribus orno.

Impérâțescu, ire, itu, impero, nchingu, are, aiu, equum Impilu, are, atu, humillio. Impingu, ere, nsu, trado. Incingu, ere, cinsu, incin-Impletescu, ire, itu, implecto, texo.

Implinescu, ire, itu, impleo, satisfacio.

Implu, ére, utu, impleo. Impregiuru, are, atu, gyro, ambio.

coarclo.

Impreunu, are, atu, unio,

dum reddo, cicuro. Improscu, are, atu, conspergo, impeto.

> Imprumutu, arc, atu, commodo.

nuo.

mputescu, ire, itu, putidum reddo.

evelio.

Incaldescu, ire, itu, calefacio.

sideo.

lincaleu, are, aiu, calceo. pio, intro.

ncepu, ere, u.u, incipio. Inchegu, are, atu, coagulo. Inchinu, are, atu, inclino. subcingo.

go.

'ncordu, are, atu, *tendo, in*tendo, (e.g. cordas.) Incoronu, are, atu, incorono. incredu, ere, dutu, credo, confido.

Increstu, arc, atu, strio.

Incuiu, ere, atu, sero-Incungiuru, are, atu, circumdo.

prolongo.

Indemanu, are, atu, acco-Ingrașu, are, atu, sagino. modo.

Indemnu, are, atu, incito. Indesu, are, atu, condenso. Ingropu, are, atu, infodio. Indireptu, are, atu, dirigo. Ingrosu, sére, atu, incrasso. Indoescu, ire, itu, obsideor. Impetu, are, atu, jacio cum Indulcescu, irc, itu, dulce reddo.

Induru, are, atu, misereor. Inferbentu, ere, atu. inferveo. Inaltiu, are, atu. extollo. Inferu, are, atu, cauterio, Innecu, are, atu, neco, suf-

ferro obduco. Infioru, arc, atu, horreo. Inflorescu, ire, itu, efflore- Innodu, are, atu, conno-

SCO. Y Infloru, ire, itu, floreo. Influ, are, atu, in flo. Intocu, are, atu, ignio. Infoin, ere, atu, in flo, fol-

lico. Infrangu, ere, frantu, con-linsangeru, are, atu, sanfringo.

Infrenu, are, atu, refreno. Insarcinu, are, atu, one-Infrieu, are, atu, deterreo. ro, sarcino. Infruntu, are, atu, objungo. Inscientiu, are, atu, an-Infrundescu, ire, itu, effrondesco.

Infundu, are, atu, fundo, Inselu, are. atu, ephipprovideo.

Inganu, are, atu, gannio, Insemnu, are, atu, signo. balbutio verba.

lngeminu, are, atu, combino.

Ingenunchiu, chiare, alu, genua flecto.

'nghimpu, are, atu, pungo. Indelungu, are, atu, elongo, Inghitu, țire, itu, deglutio. Ingrådescu, ire, itu, sepio. Ingreoiu, are, atu, ingravo,

impraegno.

impetu.

Inimu, are, atu, animo. Induplicu, are, atu, daplico. Iniemnescu, ire, itu, obstu-

fuco.

Infigu, ere, fiptu, infigo. Innegrescu, ire, itu, nigrum reddo.

do.

Innoescu, ire, itu, innovo.

Innoptu, are, atu, pernocto, nocte oprimor. innotu, are, atu, innato. gvino.

nucio.

Inselu, are, atu, sedaco. pium impono.

Insermu, are, atu, sereno.

Inseru, are, atu, vesper Intiritu, are, atu, irrito. resco.

Insetu, are, atu, sitio. Insiru, are, atu, in seriem dispono.

Insociescu, ire, itu, consocio.

Insoru, are, atu, uxorem ntrecu, cere, utu, supero, duco.

Inspaimentu, are, atu, terrefacio.

Inspicu, are, alu, spicor. Inspinu, are, atu, pungo, Intru, are, atu, intro. spino.

Instrainu, are, atu, abalieno.

Insuflu, are, atu, inflo, inspiro.

prio.

Intardiiu, are, atu, retar- Invecinu, are, atu, vicido.

Intdrescu, ire, itu, forti- Inverdescu, ire, itu, virifico.

Intelegu, ere, lesu, intel- Invertescu, ire, itu, verto. ligo.

Inteleptiescu, sapientem reddo.

Intimpinu, are, alu, ob- Invitu, are, atu, incito.

Intinu, are, atu, luso inficio.

Intèndu, dere, tensu, ex-Iscusescu, ire, itu, excolo. tendo, tendo.

Inlingu, ere, tinsu, intin-20.

Intipuescu, ire, itu, effin- Jimbu, are, atu, curvo. 80.

mihi advenit, vespe- intocmescu, ire, itu, complano.

> Intornu, are, atu, revertor.

> ntorquu, tórquere, torsu, intorqueo, inverto." Intrarmu, are, atu, armo. Intrêmu, are, atu, sanita.

> > tem recupero.

Intristu, are, atu, contristo.

Intunecu, are, atu, tenebris obduco.

Injugu, are, atu, jugum impono.

Injuru, are, atu, objurgo. Insusescu, ire, itu, adpro- Invechescu, chire, itu, obsole facio.

dor.

Invescu, ere, cutu, investio.

Invetiu, are, atu, edoceo. Intémplu, are, atu, evenio Inviiu, ére, atu, resuscito. (verb. impersonale.) Invingu, ere, vinsu, vinco. viam fio, occurro. Involuiu, ire, itu, invol-

> Iscodescu, ire, itu, exploro. Jubescu, ire, itu, lubet mihi.

Jelescu, ire, itu, lugeo. Joeu, are, atu, ludo, salto. Junescu, ire, vitam juvenilem duco.

Judecu, are, atu, judicio. Junghiu, ére, atu, jugulo macto.Juru, are, atu, juro.

Lacremu, are, atu, lacry-|Lingarescu, ire, itu, adumor. Lalaescu, ire, itu, lallo. |Lingu, ere, linsu, lingo. Languedescu, ire, itu, lang-Liniiu, are, atu, lineo, veo. Lapidu, are, atu, abjicio. Lipescu, ire, itu, linio Largescu, ire, itu, amplio. to. Latru, are, atu, latro. Lauu, are, lautu, lavo. Laudu, are, atu, laudo. tem, in cunis agito. Legu, are, atu, ligo. Legu, gere, lesu, lego. Lenevescu, ire, itu, pigre-SCO. Leşinu, are, atu, deliquium patior. Limpedescu, ire, itu, limpidum reddo. Limpescu, ire, itu, lambo.

lineas duco. Lasu, are, atu, sino, mit-Locuescu, ire, itu, habito, locum capio. Lațescu, ire, itu, dilato. Logodescu, ire, itu, despondeo. Lotrescu, ire, itu, latrocinor. Léganu, are, atu, infan-Lovescu, ire, itu, ferio, cutio. Lucru, are, atu, laboro. Luminu, are, atu, illumi-710. Lunecu, arc, atu, labor labrico. Lungescu, ire, itu, pro-

M.

longo.

Macinu, are, atu, molo. Mancu, are, atu, manduco. Manecu, are, atu, summo mane moveo. Mangaiu, ére, étu, consolor. reddo.

|Mantuescu, ire, itu, salvum facio. Marescu, ire, itu, magninco. Marginescu, ire, itu, limito. Maritu, are, atu, marito. Maniiu, ére, atu, iratum Marmorescu, ire, itu, marmoro.

Luptu, are, luptu, luctor.

Marturisescu, irc, itu, con- Miscu, are, atu, moveo. fileor.

Maturu, are, atu, verro. Mehnescu, ire, itu, mae-Moiu, ere, atu, mollio. Mentiu, ire, itu, mentior. Menu, are, atu, mitto, Mormaescu, ire, itu, murpello.

Merendu, are, atu, me-Mucedescu, ire, itu, murendam sumo.

Mergu, gere, mersu, mi- Mugescu, irc, itu, mugeo. gro.

Mastecu, are, atu, masti-

Mestecu, are, atu, misceo. Mesuru, are, atu, men-Multamescu, ire, itu, grasuro.

Micescu, ire, itu, minuo. Multescu, ire, itu, multi-Minu, are, atu, mino, pello.

Minunu, are, atu, miror. Mirosu, ire, itu, olfacio. Muruescu, ire, itu, olli-Miru, are, atu, miror.

Miruescu, ire, itu, ungo Mușcu, are, atu, mordeo. 7110.

Miruntesu, țire, itu, com- Mutu, are, atu, muto. " minuo.

Mogorocescu, ire, itu, mussito.

sto, moerore adficio. Moriu, murire, muritu,

morior.

cesco.

Mugurescu, ire, itu, gemmo.

Mulcomescu, ire, itu, muceo.

tias ago.

plico.

Muresu, are, atu, muria condo.

nio.

oleo sacro, confir- Mustru, are, atu, corripio.

N.

Nalbescu, ire, itu, inalbo. Nimerescu, ire, itu, inve-Nascu, ere, utu, nascor, pario.

Nebunescu, ire, itu, insa-Nomescu, ire, itu nio.

Negotitorescu, ire, itu, Notu, are, atu, nato.

Negrescu, ire, itu, nigrum facio.

Netescacu, ire, itu, nitidum facio.

Ningu, gere, ninsu, ningo. Numescu, ire, itu ¹ mino.

mercaturam exerceo. Numeru, are, atu, nume-

Nuntescu, ire, itu, nupti as celebro.

Nutrescu, ire, itu, nutrio.

plano. Ohoru, ire, itu, obrao. Omoru, ire, itu, occido. eo. SCO. neo, occupo.

Oblescu, ire, itu, com-Ominescu, ire, itu, honoro. Ocolescu, ire, itu, circum-Oprescu, ire, itu, prohibeo. Oftesu, are, atu, ingemi-Orbescu, ire, itu, obcoe-CO. Opacescu, ire, itu, reti- Ostanescu, ire, itu, defatigo.

Piciuescu, ire, itu, paci-Plangu, ere, plansu, planfico. Pandescu, ire, itu, insi-Plinescu, ire, itu, impleo. dior. Pascu, ere, ulu, pasco. Partinescu, ire, itu, par- Podescu, ire. ilu, podium tem tueor. Patiu, ire, itu, patior. Pastorescu, ire, ilu, pa Pornescu, ire, itu, prostorem ago. Pecatuescu, ire, itu, pecco. Portu, are, atu, porto. Pedepsescu, ire, itu, ca- Potolescu, ire, itu, demolstigo. Periiu, ére, atu, purgo. Pescuescu, ire, itu, pis- Prandescu, ire, itu, prancor. Picuru, are, aiu, stillo. Peptinu, are, atu, pectino. Pierdu, vel perdu, ere, utu, Prepunu, ere, pusu, praeperdo. Pipaescu, ire, itu, pa/po. Preseru, are, atu, sale Piperu, are, atu, pipero, pipere condo. Pişu, are, atu, mingo. Pişcu, are, atu, avello for-Pretiuescu, ire, itu, precipe. Placu, ére, utu, placeo. Plecu, are, atu. inclina.

go, fleo. Pocnescu, ire, itu, fragorem edo. facio, asseribus solum compingo. ficiscor. lio. Poftescu, ire, itu, opto. deo. Prècepu, cre, utu, percipio, intelligo. pono. conspergo. Preotescu, ire, itu, in sacerdotem consecro. tium indico. Préndu, ere, prénsu, pre-

hendo, prendo.

ro. Profetescu, are, atu, prophetiso. Pruncescu, ire, ire, vitam Puțiu, țire, țitu, I foeteo. puerilem vivo. Puescu, ire, itu, pullos excludo.

Pripescu, ire, itu, prope-Punu, ere, pusu, pono. Purecu, are, atu, pulices quaero. Putu, țire, țitu, | puteo, Putresescu, ire, itu, pntresco.

R.

Radu, ere, asu, rado. vel mugio. Rapescu, ire, itu, rapio. Rarescu, ire, itu, rarefa-Redicu, are, atu, elevo, cio. Recorescu, ire, itu, re-Rodu, ere, rosu, rodo.

creo.

atu, regulo.

gero.

neo.

no.

Reschiru, are, atu, separo, expando.

Respundu, ere, punsu, re-! spondeo.

Resunu, are, atu, resono. Restornu, are, atu, subverto.

Rabdu, are, atu, tolero. | Resuflu, are, atu, spiritum duco.

Ragescu, ire, itu, rugio Resuquescu, ire, itu, retorqueo.

Ridu, ere, risu, rideo.

erigo.

Rogu, are, atu, rogo.

Regulu, vel regulesu, are, Rooresu, ire, itu, rore conspergo.

Recescu, ire, itu, refri-Ronchesu, are, atu, hinnio, ronchiso.

Remanu, ére, asu, rema-Rumegu, are, atu, rumino.

Repunu, ere, usu, repo-Rumenescu, ire, itu, fucare, fuco illinire faciem.

> Rumpu, ere, ruptu, rumpo.

> Rușinu, are, atu, pudore afficia.

S.

Saltu, arc, atu, sallo. Sanțescu, ire, itu, sanctifico.

Sängeru, are, atu, sangvine inficio. Saiu, ire, itu, salio.

Sapu, are, atu, fodio. Saru, are, atu, salio. Shatu, ere, tutu, quatio. | Sorbu, ire, itu, sorbeo. Shoru, are, atu, volo. Scadu, ere, utu, deficio. Scapu, are, atu, effugio. Scarpinu, are; atu, scalpo, frico. muto. Schiopu, are, atu, claudum facio. Sciu, ire, utu, scio. vo. do. surgo. spuco. $\hat{\ }$ nitor.Scuipu, ire, itu, spuo. tium augeo. Scurmu, are, atu, excre-Suslu, are, atn, sufflo. mo-are. do. to. Secu, are, atu, sicco. Sedu, erc, utu, sedeo. Semnu, are, atu, signo. Sentiu, ire, itu, sentio. Sedescu, ire, itu, planto.

Serbescu, bire, itu, celebro, servio. Sosescu, ire, itu, pervenio. Scaldu, are, atu, balneo. Spalu, are, atu, lavo, abluo. Scapetu, are, atu, dilabor. Spaimentu, are, atu, terrefacio. Spariu, are, atu, terreo. Schimbu, are, atu, per Spumu, are, atu, spumo. Spunu, ere, spusu, expono, narro. Spurcu, are, atu, spurco. Stau, are, atu, sto. Scobescu, ire, itu, exca-Stemperu, are, atu, temporo. Scoboru, ire, itu, descen-Stingu, ere, tinsu, exstingvo. Scolu, are, atu, excito, Storquu, quere, torsu, extorqueo. Scopescu, ire, itu, spuo, Strecuru, are, atu, percolo. Scotu, ere, scosu, educo. Stringu, ere, nsu, stringo. Scremu, ere, utu, cogo, Strelucescu, ire, itu, effulgeo. Scriu, cre, scrisu, scribo. Stricu, are, atu, destruo. Strigu, are, atu, clamo. Scumpescu, ire, itu, pre-Suferu, ire, itu, suffero. Suiu, ire, itu, ascendo. Sugu, ere, suptu, sugo. Sculescu, ire, itu, defen-|Sughitiu, are, atu, singultio. Scuturu, arc, atu, exagi- Sugușu, ere, etu, suffoco. Sunu, are, atu, sono. Superu, are, atu, affligo. Supunu, ere, pusu, subjicio, suppono. Surpu, are, atu, concido, (e.g. domum.)

Suspinu, are, atu, inge-Sventu, are, atu, ventillo. misco, suspiro.

T.

Tacu, ere, utu, taceo. Tablescu, ire, itu, labu-

Taiu, ere, atu, seco.

Temu, ere, utu, timeo.

su, tendo.

tero.

perfumo, (e. g. ecclesiam.)

Tiparescu, ire, ilu, typis imprimo.

Tiranescu, ire, itu, iyranice tracto.

Tocu, are, atu, tango-

duco, statuo.

tumno.

Topescu, ire, itu, liquefacio.

Tornu, are, atu, fundo.

Torquu, quere, torsu, neo, flecto.

Tragu, gere, trasu, traho. Tameduescu, ire, itu, sano. Trecu, cere, utu, transeo.

Tremuru, are, atu, tremo. Tendu. vel tindu, erc, tin- Treescu. vel traescu, itu, ire, vivo.

Tenerescu, vel tinerescu, Trimbitu | are, atu, bucire, ilu, juvenesco. Trimbitiu cinam inflo. Terescu, ire, itu, serpo, Trimitu, vel tramitu, mitto , transmitto.

Timiliu, are, atu, fumo, Tropotescu, ire, itu, pedibus pulso.

Trudescu, ire, itu, operor.

Trufescu, ire, itu, jocor, illudo.

Tunu, are, atu, tono, are, item intro.

Tocmescu, ire, itu, con- Tundu, ere, tunsu, londeo.

Tomnescu, ire, itu, an-Turbu, are, atu, rabio.

Turburu, are, atu, turbo, turbidum reddo.

Turtescu, ire, itu, torqueo, premo-

Tușescu, ire, itu, tussio.

U.

Ucidu, ere, cisu, occido. Uitu, are, atu, obliviscor. humeo.

mecto.

Umblu, vide amblu.

Udu, are, atu, perfundo, Umbru, are, atu, 1 obum-Umbru, ire, itu. | bro. Umedescu. ire, itu. hu-Umilescu, ire, itu, humi-Ungu, ere, unsu. ungo.

Undu, are, atu, inundo. Unescu, ire, itu, unio... Unflu, are, atu, inflo-Urdinu, are, atu, cursito. Urescu, ire, itu, odi. Urdescu, ire, itu, ordior. Urgisescu, ire, itu, ad-(telam).

scando.

|Urlu, are, atu, ululo, item corruo.

Urmu, are, atu, sequor.

spernor.

Urcu, are, atu, sursum Uscu, are, atu, exsicco. Usturu, are, atu, uro virgis.

vagito.

vitio.

SCO.

Vedu, ere, dutu, video. Vedeseu, ire, itu, mani- Vietiuescu, ire, itu, vivo. festo.

Veduvescu, ire, itu, viduo, venio. duco.

Vandu, ere, dutu, vendo. Visesu, are, atu, somnio ... Vente, are, atu, venor.

item exacerbo.

lo.

Verdescu, ire, itu, viresco, vel viride reddo. Vulpescu, ire, itu, vulpi-

Vaietu, are, atu, vagio vel Veresu, are, atu, aestatem transigo.

Vatlmu, are, atu, laedo, Versuescu, ire, itu, versus compono.

Vechescu, ire, itu, vetere- Versu, are, atu, fundo. Vescesescu, ire, itu, marcesco.

Viiu, vel vinu, ire, ilu,

vel vidualem vitam Vindecu, are, atu, medeor, sano.

visionem habeo.

Veninu, are, atu, veneno, Voiescu, ire, itu, \ volo. Voiu, ire, itu

Vênturu, are, atu, venti- Vomescu, ire, itu, vomo. Vorbescu; ire, itu, verba facio, loquor.

nor.

DIALOGI,

seu Forme de vorbitu despre Lucrurile quele, que mai adese ori vin'inante.

DIALOGI,

seu Modi loquendi de iis rebus, quae saepius occurrunt.

I. Dialogu.

A intrebare pre quineva Interogare aliquem de sua de a sua, si a loru sui sa- suorumque sanitate. nitate.

Buna dioa Buna séra Buna nopte Nopte fericita

Serbu umilit'al tale.

Bine ai venit Fire ai sanitosu | ta.

esci? quum te porti? esci sánitosu?

Spre serbiré Domniei tale Ad servitium Dominatiosum sanitosu; multiamu lui Dumnedeu, si Domniei tale de vorbe bone.

I. Dialogus...

Buna demanéatia Domu-Bonum mane Domine! le! vel Bona dies Dómne! Bona vespera Dómna! Bona nox Domina! Felix nox

> Domniei Servus humillimus Dominationis tuae.

> Domnia Bene venisti Dominatio Bene valeas } tua.

Quum traesci? quum villiu- Quomodo vales? quomodo vivis? quomodo te geris? esne sanus?

> nis tuae sum sanus; gratias ago Domino Deo, et Dominationi. tuae pro verbis bonis.

Dare Domnia ta quum te ai? Et Dominatio tua quomo-

Forte bine Domnule! gata Valde bene Domine mi! spre serbire Domniei tale.

'Ami pare bine, che te ve- Gaudeo, quod te videam du in sanitate buna.

Me bucuru.

Dare Domnul' Betranu Ta- Et Dominus Senex Pater ta'l Domniei tale quum se are? viuu è anche, si sanitosu?

vechii, si è sanitosu.

quum stå.

Ea, nu stà pré bine, è quam Ipsa non stat optime est bolnavá.

Ma Domnu Fratele, si so- Sed Dominus Frater, et ra Domnici tale sunt sanitosi?

Ei sunt sanatosi, si facu com- Illi sunt sani, et faciunt plementu Domnici tale.

Ma a Domniei tale domes- Sed Dominationis tuae nici quum victiuescu?

Toti sunt in sanitate buna, Omnes sunt sani et se insi se inchina Domniei tale.

do te habes?

paratus ad servitium Dominationis taae.

in bona sanitate.

Laetor.

Dominationis tuae guomodo se habet? est ne adhuc vivus, et sanus?

Gusta si el din di in di qua Vivit et ille de die in diem sicut senes, et est sanus.

Domna Mama Domniei tale Domina Mater Dominationis tuae quomodo stat.

> aliquantulum infirma.

> soror Dominationis tuae sunt ne sani?

complementum minationi luae.

domestici gnomodo vivunt?

clinant Dominationi tuae.

- ostánitu.
- (norocire) a tevedere?
- Pre bene, lauda lui Dum- Valde bene, laus Deo. nodeu.
- bund sänitate.
- Jo nu m'am' avutu pre bène, Ego non me valde bene in dilele trecute m'amu sențitu reu.
- capu, si m'au prinsu frigurile.
- insanitosatu, si cauti qua viatia.
- Asiè, lauda lui Dumnedeu. Sic, laus Deo. te affaiu in pace, cu voie bund, si sanitosu.
- Rémani in pace pino te voiu Remane in pace quousque mai vedè érd. Serbul' quel mai plecatu, si mai umilitu' al Domnici tale.
- lor Domniei tale, le spune inchinaciuni si sanitate buna dela mene.

- Placati ședere, che vei fi Placeat tibi sedere, quia eris lassus.
- Quum te ai avutu Domnule! Quomodo te habuisti Dode atunci de quandu mine mi! ab eo temnu am' avut' onore pore aquo non habui honorem te videndi.
- Totdéuna cram' in pace, si Semper eram in pace, et bona sanitate.
 - habui, diebus transactis me male sensi.
- Am' avutu mare durere de Habui magnum dolorem capitis, et me febres apprehenderunt.
- Dare aquum vedu che te ai Sed nunc video quod sis resanatus, et bene bine, ai facie formésa prospicis, habes faciem pulchram sicuti vita.
- 'Ami pare forte bene, che Mihi valde gratum est, guod te invenerim in pace, bono animo, et sanum.
 - te videbo iterum. Servus submississimus ... atque humillimus Dominationis tuae.
- Mamei, Sororilor, si Frali- Matri, Sororibus, et Fratribus Dominationis tuae, die inclinationes, et bonam sanitatem a me.

II. Dialogu.

A facere una visità de demånétiå.

Amice (Fertate) unde è Dom- Amice ubi est tuus Henu'l tùu?

Dorme anche?

Sculatu s'au.

Ba nu Domnule, anche este Non Domine, adhuc est in patu.

Preonorate Domne, intra, Honoratissime Domine, de ti place.

Domnu'l meu! ati postescu Domine mi! precor tibi demanétia buna, si si fie repausare (odichna) de sanitate.

Ah! Domnule bene ai ve- Ah! Domine bene venisti, nitu, Dumnedeu te au `adusu.

Quum è, esci anche Domnia Quomodo est, es Dominatua in patu?

Jeri me dusei mai tardiu la Heriivitardius dormitum, dormitu, si pentru aquea nu m'amu pututu sculare mai demânétià.

Que ai facutu dare Domnia Quid ergo fecisti Domitua dupo cena?

Indata, quum ai eșitu Domnia tua din casa, era vorba despre jocare.

II. Dialogus.

Facere unam visitam mane,

rus?

Dormitne adhuc?

Nu Domnule, s'au tresitu. Non Domine, est experge factus.

Surexitne?

in lecto.

intra, si tibi placet.

bonum mane, et ut quies sit sanitati.

Deus te tulit,

tio tua adhuc in lecto.

et propterea non potui surgere maturius,

natio tua post coenam?

Illico, quamprimam exisvisti Dominatio tua ex domo erat sermo de lusu.

nia tua.

Asiè Domnule m'amu joce- Sic Domine lusi. tu.

Que jocu?

. .

Noi amendoi cu Domnul' Nos ambo cum Domino Baronu ne amu jocatu de a picu.

Dard quei lalti que facurd? Et reliqui quid fecere.

stigatu?

Quine au perdulu?

cati.

catu Domnia tua?

nópte.

Si quand' ai mersu la cul- Et quando ivisti cubitum? catu?

La trei ore.

Asiè daré nu me miru che Sic ergo non miror, quod D. T. te scoli asiè tàrgiu.

Que cugeți D. T. quâte ore Quid cogitas D. T. quota sunt aquum?

Jo credu, che anche nu sunt Ego credo, quod adhuc optu.

Te ai jocatu dare II Dom-Lusisti ergo etiam Dominatio tua.

Qualem lusum?

Barone lusimus picchetum.

Ei s'au jocatu de carțile. | Illi luserunt chartifoliis.

Quine au invinsu, seu ca- Quis vicit, vel lucratus

Quis perdidit?

Jo amu castigatu dece du- Ego lucratus sum decem ducatos.

Pone la quote ore te ai jo- Usque quam horam lusisti Dominatio tua?

Pone la doc ore dupo média Usque secundam horam post mediam nociem.

Tertia hora?

D. T. surgis ita tarde.

est nunc hora?

non est octava.

Quum opiu? ... sonatu des Quomodo octava? sonuit decima.

Nu è **pu**tintia.

Credemi mie, que dicu, Crede mihi, quod dico, che è asiè.

Darè me voiu sculà quatu Ergo surgam quo ocyus, mai curendu, cu voie Domniei tale.

ducu, si te lasu in pace si te investi.

Domnule, me rogu de er Domine, rogo veniam. tare.

Pre umilitu serbu.

Te lasu cu Dumnedeu.

Dupo o ora me voiu intor- Post horam revertar. na.

Cu anima buna te voiu ve- Bono animo te videbo. dę.

Ill., Dialogu. De a se investere.

Audi Joane!

Demanda (poruncesce) Dom- Manda, praecipe Domis nule.

Juic, inte, sa focu si me Cito, cito, fac ignem en investe.

Focu è facutu Domnule.

Dami camisia mea,

Non est possibile.

quia sic est.

cum voluntate seu permissione Dominationis tuae.

Domnule, intr'aquea io me Domine, interea ego abeo, et te permitto in pace; ut te vestias vel induas.

Humillimus servus.

Te relinquo cum Domino Deo.

III. Dialogus. Se vestire.

Audi Joannes!

ne.

me vestias.

Ignis est factus Domine

Da mihi indusium meum 18

Ecc'o Domnule.

Nu é caldà, anché è rece.

De vrei o voiu incaldì.

Nu, nu, addmi calciuni, si Non, non, adfer mihi culcioreci, écce sunt aqui.

Dami naframa mea.

Ecce una alba.

Dami quea, que este in sa- Da mihi illud, quod est vestmentului meu quelui nouu.

Aquea o amu datu la spăla- Illud dedi ad lavandum, re, che erà spurcati, si négrá.

Dâmi darê una dintre que- Da mihi ergo unum ex le, que le amu comparat' in dilele tracute.

¡Que vestmentu vei luvà astă- | Qualem vestem hodie indi Domnule?

Quel, que l'amu portatu Illam, quam heri portaeri.

Au bătutu quineva la usia, Aliquis pulsavit ad porvegli quine è.

E Cruitoriu'l.

Fa si intre.

IV. Dialogu.

Domnu'l, si Cruitoriu'l.

Adus'ai vestmentu'l meu ! Adtulisti quel nouu,

Ecce illud Domine.

Non est calidum, adhuc est frigidum.

Si vis illud calefaciam.

ceos, et caligas, ecce sunt hic.

Da mihi meum strophium.

Ecce unum album.

in sacco vestimenti mei novi.

quia erat spurcum, et nigrum.

illis, quae comparavi diebus transactis.

dues Domine?

vi, gestavi.

tam, vide quis est.

Est Sartor.

Fac nt intret.

IV. Dialogus.

Dominus, et Sartor.

vestimentum meum, illud novum?

L'am'adusu Domnule éccé'l Illud adtuli Domine ecce aqui.

M'ai facutu de am'asteptatu | Fecisti me valde multum pre multu.

N'amu poputu veni mai cu- Non potui venire citius rendu pentru che nu erà gata.

Vrei Domnia tua al probare Vis Dominatio tua illud (probalire)?

Vreu, si vedemu, bine è Volo, ut videamus bene facutu.

Credu, che Domnia tha vei Credo, quod Dominatio fi contentu (indestulatu) cu elu.

Asiè se portà aquum lungi. Sic gestantur nunc longa. Aquesta è moda,

Imbumbamilu.

Me stringe pre tare.

Pentru qua si sie bine facu- Ut bene sit factum, opus tu, è de lipsa qua si fie trintu.

Me regu de ertare Domnu- Rogo veniam Domine, non le, nu sûnt pre large.

Cu adeverat', aquestu vest- Reveraistud vestimentum mentu stå forte bene Domniei tuale.

illud hic.

exspectare.

quoniam non erat paratum.

probare?

est factum,

tua eris contentus cum illo.

'Ami pare, che è pre lungu. Mihi videtur, quod sit valde longum.

Haec est moda, vel consvetudo.

Claude mihi illud.

Me stringit valde.

est ut sit strictum (angustum).

Manecile sunt pre large? Manicae non sunt valde largae (amplae)?

suni amplae.

stat valde bene Dominationi tuae.

din lontru.

· Jo amu datu doi florinti.

Nu è multu, è lesne.

mas indereptu?

N'au remasu nimica Dom- Nihil remansit Domine. nule.

Fâcutu ti ai contou'l tuu.

anche tempu.

Adalu mane inante de prandiu, si ti voiu da que ti se cuvine.

V. Dialogu.

De Scrisore.

de charthie, o péna, si un picu de tinta.

mea, acolo de asupra mesei vei afla tote, que vei vrè.

péna.

Ecce le in calamariu.

Cu quat' è cotu de materiea Quanti est ulna materiae internae.

Ego dedi duos florenos.

Non est multum, est levi pretio.

Und'e panura, quare au re- Ubi est pannus, qui remansit?

Fecisti tibi iam tuum calculum?

Domnule nu, n' am' avut' Domine non, non habui adhuc tempus.

> Adfer illum cras ante prandium, et dabo quod tibi convenit.

> > V. Dialogus. De Scriptione.

Te rogu si mi dai un foiu Te rogo ut mihi des unum folium chartae, unum calamum et modicum de atramento.

Placi ti a intrare in Chilie Placeat tibi intrare in cubiculum meum, ibi supra mensam invenies omnia, quae volueris.

Jo nu astu aici neque una Ego neque unam pennam hic invento.

Ecce illas in atramenta-

Nu ajungu nimica.

Ecce altele.

Unde é penicilul tiu!

Eccetelu.

Scii face penc.

Aquesta, que è in manamea Haec, quae est in nu è rea.

Charthie aquesta shee tare Charta haec transbibit tinta.

Eccè de que de postà.

Tinta tua è pre grosa.

Voiu tornà un picu de apà Infundam modicum aquae in ea.

Aquum è galbena.

Ti voiu dà alta.

Forte bene vei face.

Mi pare reu, che ti sum spre Mihi displicet, quod tibi grautate, si impedecare.

si impedecare cu unu'l, qui se numesce al tuu amicu (fertatu) adeveratu.

Nihil valent.

Ecce aliae.

Ubi est tuum sealprum librarium.

Ecce illum.

Scis facere perennas?

Jo le facu dispogustu'l meu. Ego illas facio secundum meum gustum.

mea non est mala.

atramentum.

Ecce ex illa postali.

Alramentum tuum est valde crassum (densum).

in illud.

Nunc est pallidum,

Dabo tibi aliud.

Valde bene facies.

sim pro incomodo, et impedimento.

Nu vorbi despre grautate, Non loquaris de incomodo, et impedimento cum tali, qui nominat se tuus verus amicus.

Tu esci forte de ominie, mi Tu es valde humanus,

bunu cotrá mene nu sům vrednicu de a tanta.

VI. Dialogu.

diu.

usia.

Dute vedi quine è.

Quine esci acolo?

Omu bunu, séu fertatu.

Pre quine querei?

Quercu pre Preluminatu'l Quaero Domn' a casa este

truque?

Asi posti, si am' onore (no- Optarem, ut haberem forrocire) de a vorbire cu Mariea sa.

Dela quine es tramisu.

Dela Mariea sa Baronu'l N. Ab Illustritate sua Baro-

Intra, si astépta pucinu po- Intra, et expecta modinė ei voiu spune.

nu N. ar vré si ti vorbésca.

Få si intre.

et bonus erga me, non sum dignus tanto.

VI. Dialogus.

A chiamare Ospeti la pran- Invitare Hospites ad prandium.

Pare, che bate quineva la Apparet, quod aliquis pulset fores.

Abi vide quis est.

Quis es ibi?

Homo bonus, vel amicus.

Quem quaeris?

Illustrissimum Dominum est ne domi?

Vedi bene, è a casa, pen Utique, est domi, quam obrem?

> tunam loquendi cum Illustritate (Magnitudine) sua.

A quo es transmissus?

ne N.

cum, donec illi exponam.

Serbu'l Preluminatului Dom- Servus Illustrissimi Domini N. vellet tibi loqui.

Fac, ut intret.

inchinare, si sarutare dela mene, si che il voiu cortenì.

Domnu'l tuu?

tru quei mai buni amici a lui.

invitu (chiamu).

se adună.

masa, ché indatá voru bate dod-spre-dece.

nemu?

che voru veni la prandi**u** ?

tale, quaré va veni cu: toti trei nepotii si cu Nuora súa.

us inclinando se te salutat Illustrissime Domine, rogatque, nt velis (te humilies) cras apud illum prandere.

Spune Marici sale serbire, Dicito Illustritati suae servitium, inclinationem, et salutem, et quod eum invisam.

Mai prandiva quineva la Prandebitne adhuc aliquis apud tuum Dominum?

Voru mai prandi unii din- Adhuc prandebunt aliqui melioribus eius amicis.

Pre quarii aquum voiu s'ei Quos nunc volo invitare.

Masa = asterne, si Ospeti | Mensa sternitur, et Hospites conveniunt.

Auditi serbilor! asterneti Audite servi! sternite mensam, quia illico sonabit duodecima.

Pentru quote persone slaster- Pro quot personis sternamus?

Mi Petre! quoti ti au disu Heus Petre! quot tibi dixere se venturos ad prandium?

Optu afară de Socra Mariei Octo praeter Socrum 11lustritatis tuae, quae veniet cum omnibus tribus nepotibus, et cum Nuru sua.

Asiè dare asterneti pentru Sic ergo sternite pro seşése-spre-dece.

Aice sunt atate cutite, fur- Hicce sunt totidem cultri, cutie, linguri si sarveturi.

Unde sûnt sâtâritiele?

Sunt plène de sare?

Dute in cocina si ada teié Perge in culinam, et adrele seu talgidrele, si patenile (blidele) quele de cusutori.

Pune pecharele quele de cri- Pone pocula chrystallina stal'intraurite pre masa

Tôte sunt gata: da de scire Omnia sunt parata: fac Mariei sale.

Preluminate Domne! buca- Illustrissime Domine cibi tele sûnt puse pre masa.

3.

Si șede la masă, si mâncă, Assidetur mensae, mansi si bee.

stre, si ne punemu la masa, che se vor reci bucatele.

Luvati ve locuri, si scaune Accipite vobis loca, et sedupo placere, si foraj alegere, fora ceremonii quaci aqui toti suntem Fértati.

decim.

furcellae, cochlearia, et mappalia.

Ubi sunt salinaria?

Suntne p!ena sale?

fer orbiculos, et patinas stanneas.

inaurata ad mensam.

Tocmesce scaunele in randu. Construe sedes in ordinem.

> ut sciat Illustritas sua.

> sunt mensae appositi.

3.

ducatur, et bibitur.

De ve place Domniilor vo- Si placet Dominationibus vestris, ponamus nos ad mensam, quia frigefient fercula.

> des juxta placitum, et indiscriminatim, absque ceremoniis, quoniam hic omnes sumus amici.

ma pre gustu'l meu.

quarui ei place, che si noi aquésta dicemu.

Carné qué de vaca, de vi- Caro bubula, vitulina, țiel, anche mi au placutu, tatusi I mi mail place aquésta de cerbu. de coprord, de oue, de mielu de porcu de gaiina, s. q. l.

Dati ne de bevutu-

(porunciti) si ve aducu?

De quelu rosiu, séu de quel' De rubro, vel de albo. albu.

Ada de quelu rosiu.

stu?

Forte bine.

mancare, si beere.

re, che mancamu si beemu din gratia Doninei tale.

Jo ve postescu apetitu bun Ego opto vobis bonum ap-

Zama aquesta è facuti toc- Hoc jusculum est factum plane ad meum guştum.

Nu cugetà, che es singuru. Non cogites te solum (singulum) esse, cui placet, quia et nos hoc dicimus.

> etiam placuit mihi, tamen plus mihi placel haec cervina, caprina silvatica, agnina, porcina, galinacea, etc.

> Dale nobis ad bibendum.

De quare vinu demandati De quali vino mandatis ut vobis feram?

Adfer de rubro.

Quum ve place vinu'l aque- Quomodo placet vobis vinum istud?

Optime.

Placa ve Domniilor vostre a Placeat Dominationibus vestris manducare et bibere.

Nu te osteni ne ambie- Non te fatiges nos adhortari, quia manducamus et bibimus ex gratia Dominationis tuae.

Tórna vinu pacharnice.

Si beemu pentru sanitate far- Bibamus propter sanitatatilor nostri.

Pentru sanitaté Doniilor vo- Pro sanitate Dominatiostre.

Dumnedeu ve ție intru mul- Dominus Deus vos conti ani in pace sanitosi, si fericiti.

Forte formos' i ti multiami- Pulcherrime tibi gratias mu, si așișdiré l ti poftimu tôte quele bune.

Forte i ti multismimu de Humillime gratias prändiu bunu.

Nu este pentru que, si mi Non est cur, gratias mimulțiâmiti.

Ve rogu, si luvati in nome Vos rogo, accipite in bode bine, si si fili ertatori.

Remanemu pre plecati șerbi Remanemus a Domniei tale.

Me recomendu.

VII. Dialogu.

A facere visità unui lango- Facere visitationem cuiritu séu bolnavu.

Ah, multu dorite amice, Ah, quum i mi pare de reu, che te aflai giácándu in patu.

Infunde vinum pincerna.

tem amicorum nostrorum.

num vestrarum

servet per mullos annos in pace sanos, atque beatos.

agimus, et pariter precamur tibi omnia bona.

agimus pro lauto prandio.

hi agatis.

nam partem, et ignoscite.

humillimi Dominationis. servi tuae.

Me commendo.

VII. Dialogus.

dam aegroto.

multum desiderate amice, quomodo doleo, quod le invenerim jacendo in lecto. 🔩 Mie anche mi pare reu, ma Ego etiam doleo, sed non n'amu que face.

Quum stai, quum te sen- Quomodo stas, quomodo tiesci?

Stau fórte reu.

De quandu?

De trei, de patru dile.

· Que ti este, que te dóre?

Me dore capu, sentiu du- Dolet mihi caput, et senrori prin tôte mādulārile, n'am' apetitu, si mi de totul rêu.

Medicu (Doftoru) que dice? Quid dicit Medicus?

'Anche n'au fost' aice.

Asta demanêtia mi au dis' un Hoc mane mihi dixit quicunoscutu si facu ami teiéro véna, (similasu) sange).

Quinc țiau disu?

Cumnatu meu.

Te rogu, si nu faci nemica | Te rogo, ut absque scitu, duéla Medicului, séu Doctorului.

Quum ai dormit' in nopte Quomodo dormivisti hac aquésta, repausat' ai bine.

possum contra. (non habeo quid facere).

te sentis?

Sto valde male.

A quo tempore?

A tribus, quatuor diebus.

Quid tibi est, quid tibi dolet?

tio dolores per omnia membra, non habeo appetitum, et me pessime habeo.

Adhuc non fuit hic.

dam notus ut faciam mihi venam aperiri.

Quis tibi dixit?

Cognatus meus.

ford de scire, si oran- et ordinatione Medici, seu Doctoris nihil facias.

> nocte, quievistine bene?

Doe nopti mun petrecutu fo- Duas noctes transegi, rè de 🔳 fi potutu dormi ver o minuta.

Oh! quum m'am' urit' | Oh! quomodo nauseavi stare in patu.

Fii numai cu rebdare iubita Habe tantum patientiam mea, credu che dupò pucine dile te vei insanitosi.

Oh! de ar da Dumnedeu.

nitate förå numai atunci [quandu süntemu bolnavi.

Fii cu voie bund, nuți va fi Bono esto animo, nihil tinimica.

Dupo prandiu me voiu in- Post prandium revertar torna ero, si te voiu, visità (căută).

Fórte me voiu bucurà.

Rémani in pace, pone quan- Remane in pace, usque du te voiu mai vedè.

VIII. Dialogu.

Intra Doctor si intra un Inter Medicum, et in in-Bolnavu.

Domnule Medice, seu Do-Domine medice! ego misi clore! io amu tram'su dupo Domnia ta si tel chilme.

Que ti este Domnule?

Sum bolnavu.

quin potuissem dormire vel uno minuto.

stare in lecto.

dilecta mea, credo quod post paucos dies resanaberis.

Oh! si daret Deus.

Noi nu scimu que este sa- Nos non scimus quid sit sanitas tantum tunc quando sumus infirmi.

bi erit.

iterum, et te invisam.

Valde laetabor.

dum te ilerum videbo.

VIII. Dialogus.

ter unum infirmum.

post Dominationem tuam ut te vocent.

Quid tibi est Domine?

Sum in firmus.

Sevede din facie.

Que te dore, iu senti durere. Quid tibi dolet, ubi sentis

Me dore capu'l, si numai Dolet mihi caput, et si pucina queva de manâncu în dată me dóre stomachul.

Aistu este un semnu reu.

De quandu esci asiè.

De ieri.

Asta nopte dormit'ai bene? Hac nocte dormivistine

Nu, neque ochii n'am' in- Non, neque oculos clausi. chisa.

Ai apetitu Domnia ta la man- Habes appetitum Domi-

Nequidequum.

Add mana in coque si vedu Damanum hucut videam quum i ti bate (merge, ambla) pulsu seu vena.

Bate pre iute, ai friguri.

Sentiu o lenevire prin tôte Sentio inertiam per omparțile.

Ti voiu prescrie medici- Praescribam libi unam na, quaré te va curati, pe din lontru, si ti va ușoră stomachu'l.

Domnule Doctore! luavoiu Domine Doctor! sumam. astadi medicina?

Videtur ex facie.

dolorem?

tantum modicum manduco illico dolet mihi stomachus.

Istud est signum malum.

A quo tempore es sic.

Ab heri.

bene?

natio tua admanducandum.

Nequaquam.

quomodo incedit pul-SIIS.

Falde cito incedit, habes febres.

nes partes.

medicinam, quae te purgabit ab intra, et exonerabit slomachum.

ne hodie medicinam?

Asiè Domnule, éccè recep- Ita Domine, ecce formutu, tramitel' in apothica, erò Domnia tua remàil intru asternutu.

Que dieta lipsesce si ticnu Qualem diaetam opus hain mancare.

pà de carne de vacà.

Te si duci?

<u>\$</u>...

trebue si me ducu sil mai facu visita si la un altu patientu (bolnavu).

Me rogo, si binevoesci ave- Rogo, ut digneris venire nire si mane.

Nu voiu lipsì, te voiu cercà. Non deero, te quaeram.

Pre plecatu șerbu a Domnici tale.

IX. Dialogu,

De mutaré témpului, si de órele dilelor.

Que temp' este?

E tempu serinu.

E tempu formosu,

E rêu têmpu_y

E frigu.

Pluóe.

la medicamenti, mitte illam in apothecam, Dominatio tua vero remane in lecto.

beo tenere in manducando.

Mâncă ouă prospete, si su- Manduca ova recentia, et jusculum carnis bubulae.

Jam abis?

Astépia dupo niène afara, si Exspectant post me foris, et debeo ire, ut faciam visitam etiam alio patienti.

etiam cras.

Submisissimus servus Dominationis tuae.

IX. Dialogus.

De mutatione temporis, et de horis dierum.

Quale tempus est?

Est tempus serenum.

Est tempus pulchrum.

Est malum tempus,

Est frigus,

Incepe a suflà ventu'l.

Bate ventu.

Astà nopte au cadutu bru Hac nocte cecidit pruina, ma, niue, grandine.

Dela média nopte totu ninge.

Vom' avé pluóe.

Pluoe a fará?

Nu numai pluóe, qui anche Non tantum pluit,

Nu è tempu si giaci in patu; scoalate, n' audi quum tuna, si trasnesce?

Cald' è a fará?

Ba, atita de mare frig' au Non, tam magnum frifost' asta nópte, quatu tôte apele au inghiáçiatu,

Nu è cu putintia, fiendu che sérá erà noru.

Au fostu geru mare.

Incepe a se incaldire.

Va fi tempu formosu.

Lucesce sórele.

Quate ore sunt?

- Au batutu, vel au sostu un- Sonnit, vel fuit undeci-

Incipit flare ventus.

Flat ventus.

nix, grando.

A media nocte semper ningit.

Habebimus pluviam.

Pluitne foris?

etiam fulgurat.

Non est tempus ut jaceas in lecto, surge, non audis quomodo tonat, et fulminat.

Calidumne est foris?

gus fuit ista (hac) nocte, ut omnes aquae congelaverint.

Non est possibile, quando quidem heri vesperi erat nubes.

Fnit gelu magnum.

Incipit incalescere.

Erit tempus pulchrum.

Lucet vel splendet sol.

Quota est hora?

mα.

Nu è tardiu.

pråndire.

diu?

Vomu merge in preamblare. Ibimus deambulatum.

vel orariu (césu) Domnici tale?

Sunt oplu.

Merge pre noue.

Trei patrare pre quinqué.

Indata vor si doe-spre-dece. Illico erit duodecima.

Quum trece tempu'l.

Si io asteptu.

È la médiádi.

È cotrà serà.

X. Dialogu.

Intrà Tatà, si intrà Fiiu.

rasime pre amblu, vrei si vii si tu cu menc fiiu'l meu?

Unde ne vomu duce iubite Quo ibimus dilecte Tata? Tatà?

campu.

Non est tarde.

Va fi in dată tempu'l de ■ Erit illico tempus prandendi.

Que vomu face dupô pran. Quid faciemus post prandium?

Quate ore sunt in orlogiu. Quota est hora in horologio Dominationis tuae?

Est octava.

Fertur ad nonam.

Tres quadrantes pro quinta.

Quomodo transit tempus.

Et ego exspecto.

Et meridies.

Est versus vesperam.

X. Dialogus.

Inter Patrem et inter Filium.

Jo me ducu, vel io esu afa- Ego exeo foras ut deambulem, vis venire etiam tu mecum fili mi?

Vom' est afară din citate la Exibimus extra civitatem ad campum,

E un soldatu (catana).

Que face aqui,?

Stà la gvardà, (străgiuesce). Vigilat.

Que tiene in mana?

O arma, que se chiama pu- Instrumentum scā.

Que casa este aquésta?

Guarda, intru quare intra Domus vigilatoria, quam gvardatori (strägieri) quandu pluóe.

Si mergem amù mai incolo. Pergamus nunc ulterius.

Oh, que de apa este aice?

Aquest' este un riu, quare Hic est rivus quidam, qui se chiama Viena.

De opu este vel lipsesce si Opus est ut transeamus trecemu preste punté aquésta?

Asiè, siiu'l meu! te voi tie- Sane, fili mi! te tenebo nè de mana si nu cadì in riu.

Este afunda apa?

Nu pre afundà asiè de me- Non valde profunda sic diulocu.

rótele?

Le vedu.

Quote sunt? numerale.

Quine è omu'l aistu Tata? Quis est homo iste Tata?

Est miles.

Quid facit hic?

Quid tenet in manu?

(arma) quod vocatur sclopus.

Qualis domus est ista?

intrant vigiles quando pluit.

Oh, quanta aqua est hic?

vocatur Vienna.

per hunc ponticulum?

manum ut cadas in rivum.

Estne profunda aqua?

mediocris.

Casa aquésta è mórá; vedi Domus ista est mola; videsne rotas?

Quot sunt? numera illas.

10

Sése.

merasi bene, nu sûnt mai multe de quinque.

Ecce aici vedu o turmă de Ecce hic video unum greoui; iu è pacurariu?

bate flueru, seu dice cu flueru.

Nu are cani pacurariu?

de partà de mène nu ti voru face nimica.

Ecce colo fuge un iepure.

impuscare.

pascrile!

ne incetatu pre Facitoriu'l suu, si pre noi 💳 descéptà prin cantaré loru spre marirea lui Dumnedeu.

Tu smentesci, tu nu la nu- Tu erras, tu non bene illas numerasti, non sunt plures quam quinque.

> gem ovium; ubi est opilio (pecuarius).

Ja colo sede sub arbore, si Ibi sedet sub arbore, et pulsat fistulam, vel canit tibia.

Non habet canes opilio?

Nu ei vedi culcati långå elu. Non eos vides cubantes penes illum.

Me temu, si nu me musce. Timeo, ut non me mordeant.

Nu te teme; pone nu te vei Non timeas; donec non recesseris a me, nihil tibi facient.

Ecce ibi fugit unus lepus.

Si avému pusca l'amu potè Si haberemus sclopum illum possemus trajicere.

Oh quatu de formosu canta Oh quam amoene cantant aves!

Canta, si cu cantaré lauda Cantant, et cantulaudant incessanter Creatovel Factorem rem suum, et nos excitant illarum cantu ad glorificationem Dei.

Colo vedu o multime de Ibi video copiam vel multi-

rumbi, qui corbi.

Lu vedu; nu è pre innaltu. Illam video; non est val-

Ecce colo vine un caru in- Ecce ibi venit unus curcarcatu cu bucate eși afarà din cale.

séu vestmente verdi?

È un vénatoriu, quare portà doi iepuri impuscati séu vátámati pre umere.

Are cu sene si doi cani de Habet secum etiam duos vėnatu.

Aisti se ducu tot déuna cu Isti pergunt semper cum el la venatu.

trà casà, che ne amu preâmblatu de ajuns' astādi/

XI. Dialogu.

Intra Frate si intra Sora.

intornatu dela pream-

Tu greșesci, nu sunt, po- Tu erras non sunt columbae, sed corvi.

Que case sunt aqueste? Quales domus sunt istae.

Este un satu; vedi turnu'l? Est quidam pagus; vides turrim?

đe alta.

rus (carrus) frumento oneratus exiforas ex via.

Que om' è aquelu cu stranie Qualis homo est ille vestimento viridi indutus?

> Est quidam venator, qui portat duos lepores trajectos vel laesos in humeris.

canes venaticos.

illo venatum.

Si ne intor nem? aquum co- Revertamur domum versus, quia deambulavimus satis hodie.

XI. Dialogus.

Inter Fratrem et inter Sororem.

Dulce mea sord, noi ne am' Dilecta mea soror, nos redivimus ex deamQue ai vedutu?

Un venatoriu, qui portaua Venatorem quemdam, qui doi iepuri, si una mulțime de paseri, '

Que mi ai adusu?

Nimic, fore numai o lega- Nihil, praeter fasciculum tura de flori, que se chiamă tufă seu strutiu.

Dela quine o ai capitatu? Io amu cules'o in campu. 'I ti multiamescu.

voiu aretà queva formosu.

Que este aquea?

Un cuibu.

Sunt puli séu puii in elu?

Anché nu , m súnt oud.

Quote?

Quinque.

Potu si le ieau?

Nequi dequum, dache se Nequaquam, si excludenvoru scote puii, atunci ii vomu luvà.

Voi luvà numai dod oud, si Sumam tantum duo ova, le vedu mai bene.

Nequi te vei atinge de ele.

Paid vidisti?

portabat duos lepores, et unam copiam avium.

Quid mihi adtulisti?

florum, qui vocatur sertum.

A quo illum accepisti?

Ego collegi in campo.

Gratias tibi ago.

Vine cu mene in gradina ti Veni mecum in horto osdendam tibi aliquid pulchrum(formosum)

Quid hoc est?

Unus nidus.

Suntne pulli in illo?

Adhuc non, sed sunt ova.

Quot?

Quinque.

Possum ea sumere?

tur pulli, tunc eos sumemus.

ut ea videam melius.

Neque ea tanges, vel attinges.

Pentru que?

cuibu.

atunci ti voiu spune, si j vomu luvà giosu laolalta.

Bine dici.

gradina.

Inchide usia.

XII. Dialogu-

nou.

nou?-

Scii queva nou?

Nu seiu nemica.

ómini?

vom'avè botaie?

de aquè.

Que se aude in Curte?

Oua na cumva pasere si lase Ne casu quo avis linquat midum.

Quindu voru fi scosi puii, Quando erunt exclusi pulli, tunc tibi dicam et eos deciepiemus simul.

Bene dicis.

Si mergemu dare afara din Pergamus ergo foras ex horto.

> Claude ostium vel januam.

> > XII. Dialogus.

A intrebare que se aude de literrogare quid auditur navi.

Que se dice, que se aude Quid dicitur, quid auditur novi?

Scis aliquid novi?

Nihil scio.

De que vorbescu aquum De quali re loquantur nunc homines?

Nu vorbescu mai de nemica. Ferme de nulla re loquantur.

Nu ai auditu vorbindu, che Non audivisti loquentes, quod bellum habebimus.

N'am' auditu, si vorbésca Non audivi, ut loqueren. tur de hoc.

In contrà vorbescu de pace. E contra loquantar de расв.

Quid auditur in Aula?

Dicu, che va merge Impe- Dicunt, quod Imperator ratu de a casá.

Quandu va pleca?

Nu se scii.

Unde va purcede?

Unil dicu in Italia, érò altii in Francia.

Que ne dicu de bine gazetele séu novelele? 'Anche nu le amu lesu (cititu).

Si ar fì direptu aquea, que Et esset verum hoc quod se aude despre Domnu'l Baronu N.

Que se aude de elu?

Se dice, che l'au bâtutu forte Dicitur, quod illum aliquineva, si l'au lasatu mai mortu.

M'ar duré, pentruche è un Mihidoleret, quoniam est omu pre de omenie.

Quine l'au bâtutu?

Se dice, che Capitanu'l N.

Se scii, pentru que?

Dicu unii, pentru aquea, Dicunt quidam propterea che au vorbitu reu de elu intr'o societate, si l'au defalmatu.

Jo nu eredu.

abibit domo.

Quando movebit vel proficiscet ur?

Non scitur.

Quorsum profiscetur.

Quidam dicunt in Italiam alii vero in Franciam.

Quid nobis dicunt novalia vel ephemerides? Adhuc non eas legi,

auditur de Domino Barone N.

Quid auditur de illo?

quis valde verberaverit, et illum reliquit fere mortuum.

homo valde honestus.

Quis illum verberavit?

Dicitur, quod Capitaneus N.

Scitur quare?

quia locutus est male de illo in quadam societate, et illum diffamavit.

Ego non credo.

Neque io.

Intraquea vom'audi noi Interea audiemus nos quoquum s'au intémplatu.

se fi intemptatu.

Se dice anche, che au mu-Dicitur etiam quod morritu Duca dela N.

Archiduca dela N.

Si Imperatoru'l dela N.

Quandu, si din quine ai Quando, et a quo audiauditu?

Am auditu eri in cafenă.

Jo eredu, che nu è adeve- Ego credo, quod non sit ratu.

XIII. Dialogu.

Despre comparare.

Que postesci Domnia tua, Quid optas Dominatio que dorcsci, que cerci?

nura fermósa de un vestmentu.

Placa a intrare Domnule, Placeat intrare Domine, aice vei aflà Domnia tua panuri tari, si formóse dela Berlinu.

tóte.

Ecce una forte fermosi, pre- Ecce pulcherrimus prout

Neque ego.

modo evenit.

De aquè ionu me indoescu. De hoc ego non dubito.

De ar da dumnedeu si nu Daret Dominus Deus ut non evenisset.

tuus sit Dux N.

Archidux N.

Et Imperator N.

visti?

Audivi heri in cafena.

verum.

XIII. Dialogus.

De emtione.

tua, quid desideras, quid quaeris?

Asi vré semi cumparu pa- Vellem mihi comparare pulchrum pannum pro una veste.

> hicce invenies Dominatio tua pannos fortes, et pulchros Berolino.

Aratami que mai buna intra Monstra mihi optimum inter omnes.

quum è moda, si pre quum pórta aquum.

Ebund, dare coloru séu façai Est bonus, sed color non nu mi place.

Ecce un altu frustu (darab) Ecce aliud frustum clamai chiaru.

nu è tare, è pre subțire.

tua aliure nu vei capitá asiè formósa.

Cu quảt'è um cotu.

Cu trei teleri.

Oh, è pre scumpă.

sumpà, che è panura bund si formósá.

Jo nu sunt invétiatu a vor- Ego non sum asvelus mulbire multe, spunemi cu un coventu prețiu quel mai de pre urmá.

Ti l'amu spusu.

leri, si un diumetate.

Domnia tua ai postitu • Dominatio tua optasti scire prețiu quel mai de pre urma, si io ti l'amu spusu.

est moda, et prout gestant munn

mihi placet.

rius.

Coloru mi place, un panura Color mihi placet, sed pannus unu est fortis, est valde subtilis.

Vedi frustu istu, Domnia Vide frustum istud, Dominatio tua alibi mun accipies ita pulchrum

Quanii est uuu ulna,

Tribus talleris.

Oh, est valde caro pretio.

Credemi Domnia tua nu è Credemihi Dominatio tua pretiosus, est nonquia est pannus bonus et pulcher. 🧸

> ta logui, dic mihi (expone mihi) uno verbo pretium ultimum.

Tibi illud dixi.

Nu asiè, ti voiu dà doi Ta- Non sic, tibi dabo duos talleros, et dimidium.

> scire pretium ultimum et ego illud tibi oposui,

No bine, taiemi patru coti, No bene, scinde mihi quosi un patrariu.

Jo dicu adeveratu, si me ju- Ego dico vere, et juro ru qua un' omu de omenie, che nequi un florintu mi miruescu in elu.

Jo credu Domnici tale. Ecce Ego credo Dominationi optu Ducati, intorquemi indereptu, que va fi mai multu.

Eccé aici è Domnule.

Pre umilitu șerbu al Dom-Humillimus servus Dominiei tale.

Me rogu si binevoesci ame Rogo ut digneris me quaecercare si de altà datà.

XIV. Dialogu.

Intrà doi Compatrioti.

Jo credeam, che ai muritu Ego credebam, quod sis de quảndu nu te amu vedutu.

N'ar fi fostu mirare, fiendu Non fuisset miraculum che noi toti suntemu muritori.

Fost'ai Domnia tua n fara Fuistine Dominatio tua d'in Tiera?

Jo amu fost' in Francia, in Ego fui in Francia, in

In șepte ani.

petrecutu?

tuor ulnas, et man quadrantem.

qua homo honestus, quia neque unum florenum lucror in illo.

tuae. Ecce octo Ducatos, restitue mihi, quod erit plus.

Ecce hicce est Domine.

nationis tuae.

rere etiam alia vice.

XIV. Dialogus.

Inter duos Patriotas.

mortuus aquo te non vidi.

quoniam nos omnes sumus mortales.

extra Regnum?

Italia, in Anglias. q. l. Italia, in Anglia etc.

In quatu tempu ai fost' acolo? Quanto tempore fuisti ibi?

Septem annis.

In que citate ai locuitu, ai In qua civitate moratus

In Parisu.

Cugeti Domnia tua si te intorni degrabá?

Dupd patruspredece dile.

Sedi vellocuesci domnia tua Habitas Dominatio in Parisu.

Spre șerbirea Domnici tale. Ad servitium Dominatio-

Esci Domnia tua insoratu?

Sum de quinque ani.

Quâti fiii ai?

Numai unu'l.

Fiiu é o fiid?

Un fiiu.

De quóti ani è?

De patru ani.

Quum trácsci acolo?

Jo sunt negutiatoriu.

Que negoțiâtoriu esci?

Jo vendu negotiu de tota sórte.

tigà mutu.

Me rogu de ertare, ba mai Rogo veniam, ferme nihil, nemica che au trăcuti tempurile quele fericite negoțiu séu marfa s'au lesnitu, si bani| s'au inpuçinatu.

Parisiis.

Cogitas Dominatio reverti cito?

Post quatuordecim dies.

Parisiis.

nis tuae (ad obsequia).

Es Dominatio tua uxoratus?

Sum guinque annis.

Quod filios habes?

Tantum unum.

Filius est, vel filia?

Quatuor annorum.

Quomodo vivis ibi?

Ego sum mercator.

Qualis mercator es.

Ego vendo merces omnis generis.

Domnia tua vei mirui, caș- Dominatio tua lucraberis multum.

> quia transacta sunt tempora illa felicia; mercis pretium decrevit, et pecunia imminuta est.

asteptemu témpuri mai fericite.

mène inante de que te vei internà.

Voiu venì; me inchinu Dom- Veniam, me inclino Doniei tale.

XV. Dialogu.

tare.

Sciu, quaci? au dóré ai ave Scio, eccur? aut fersan queva de a mi demanda (porunci)?

Nu sunt dedat' a poruncire Non sum asvetus unui omu de omenie, pentru aquea nuti poruncescu, qui te rogu.

Om bunu! eu aqueste me rușini; placáti a mi demándare, séu poruncire.

Nu cunosci pre cutare?

Ba, cunoscu.

Rogu te, unde sede?

Nu departe de aqui.

Trebue si rabdemu, si se Debemus pati, et feliciora tempora exspectare.

Mai vina anche o data la Venias adhucuna vice ad me antequam revertaris.

minationi tuae.

XV. Dialogus.

Un nimernicu intrébà dela Quidam Peregrinus interun citetianu, unde sede cu- rogat u quodam cive ubi habitat N.

Scii Domnia tua Romanesce? | Scisne Dominatio tua Daco-Romanice?

> haberes Aliquid ad mihi mandandum?

dare homini honesto quum eș Domnia tua, uties Dominatio tua, ideo non tibi mando, sed te rogo.

> cuvintele Bone homo! his verbis me confundis; placcat tibi, mihi mandare.

> > Non cognoscis talem hominem?

Omnino . cognosco.

Rogo te, ubi habitat?

Non procul hinc.

Petre! dute arata Domniei Petre! perge monstra Do-

sale unde sede Dom- minationi suae ubi nu'l N. habitat Dominus N.

Dute numai pre cararea Perge tantum per hanc aquésta, pone vei dà de una casa impistrită, acolo șede.

De adirépta, au de a stánga? A destrane, aut . si-

De a dirépta.

Fórte multiamescu Domnici Humillimas gratias ago tale.

Nu este pentru que si mul- Non est propter quid gratiamesci.

Audi Domnia tua! aici șede Audi Dominatio tua! hic Escelentia sua N.

Aici; dare nu è a casa Hic; sed non est domi. Quandu l'ași puté gasi ■ casá?

Astarà la sépte ore anche va Hodie vesperi hora sepfì a casa dare mai bene ai face, de ai veni mane demânétia la optu, che atunci nu va fi cuprinsu.

Asiè voiu face: remani sa-Sic faciam: remane sanìtosu.

Scrbu'l Domnici tale.

Placati a venire cu mene. Placeat tibi venire mecum.

> semitam, donec attinges domum aliquam pictam, ibi habitat.

nistra?

Dominationi tuae.

tias agas.

habitat Excellentia sua N.

Quando possem eum domi invenire?

tima etiam erit domi, sed melius faceres, si venires cras mane octava, quia tunc non erit occupalus,

nus.

Servus Dominationis luae

XVI. Dialogų. Despre Calètorie.

poné in N.?

Treideci si şépte.

que de miluri, tâtusi astadi vomu pute ajunge acolo-

diu veti sosì lesne.

Bund è cale?

prin ape.

cale? Nu se aude nemica reu, e drumu de totdéuna tiera unde . se aflà ómeni.

hari au furi in silbe.

dioa, neque nopte.

munte luati cale de dirépta.

lipsa), si ne suimu la munte.

XVI. Dialogus. De Itinere.

Quate miluri sunt de aici Quot miliaria sunt hinc usque N.?

Trigenta et septem.

Amu facutu doedeci si quin- Confecimus viginti quinque milliaria; tamen hodie pervenire non poterimus.

Atadi nu, mm mane pe pran- Hodie non, sed cras pro prandio pervenietis facile.

Bona estne via?

Nu pré, dare è de lipsa si Non valde, sed necesse est ut transéatis persilvas, et per aquas.

Periculósa (primesdiosa) è Periculosa estne via? Nihil auditur mali, est via regia ubi semper homiinveniuntur nes.

Nuse aude se sie lotri, tal- Non anditur, ut essent latrones, raptores, aut fures in silvis.

Nu è de a m temere nequi] Non est timendum neque die, neque nocte.

Pre quare cale vomu merge? Qua via ibimus vel migrabimus.

Quandu veti si aprope de Quando eritis prope montem sumite viam I dextra.

Asiè dare nu è de opu (de Sic ergo non est opus, ut ascendamus montem.

Nu Domnule:

È greu a aflare cale prin Est difficile invenire visilba (padure).

Nu veti pute retici.

Quandu veti si afora din pa- Quando eritis extra sildure luati cale pe mana stanga,

'iti muțiâmimu omu de omenie, si remanemu multu obligati. *

Jo ve postescu cale bund si fericità.

XVII. Dialogus.

Intra Caletori, si intra Os- Inter Viatores, et inter pêtariu.

Ospetariu le! (crisimariule) Caupo! possumusne hacputemune abate aice?

Vedeti bine Domnilor; veti gási aici formóse edsi, paturi curate, manusterguri, perini, si tôte quâte sânt de lipsâ.

Arata ne dar' m chilie, vel Ostende nobis ergo alio casulii.

Si intremu.

Trimite caii nostri in stala.

Indata Domnilor.

Non Domine.

am in silva,

Non deviabitis, vel aberrabitis.

vam ingredimini viam manu sinistra.

Tibi gratias habemus humane homo, et remanemus multum obligati.

Ego vobis precor viam bonam et felicem.

XVII. Dialogus.

Cauponem.

ce divertere?

Utique Domini; hic invenietis pulchra cubilia, pulchros lectos, mantilia, pulvinaria, et omnia quae sunt necessaria.

quod cubiculum.

Intremus.

Mitte equos nostros in stabulum.

Illico Domini.

vedemu que ni da de Videamus quid nobis dacena.

One place Domniilor vos- Quid placet Dominationitre, si ve férbemu.

Faceti un picu de Zama, de Facite modicum jusculi, supa, apoi cóqueti pucintele oud, si frigeti un puiu de gaiina, de curcă, de gânscă s. q. l.

Dare pre longe friptura, que vreti, salatdau spargd?

Nemica de aqueste, qui ne Nihil horum sed adfer adă puçintel curechiu.

Dache n'ati bagatu siofran Si non condivistis hoc iusin Zama aquésta, anchai si o fiti facuta cu petrinșci.

N'aveti vr'o radiche?

Nu, ma avem' untu pró- Non, sed habemus butyspetu, struguri, mere, pere, prune, si perseci.

Dar de bevutu que aveti?

Avemu vinu nou, vechiu, Habemus vinum hornum, albu, roșiu, dulce s. q. l. béré, rosol, si vin arsu.

bis ad caenam,

bus vestris, ut vobis coquamus.

dein coquite pauca ova, et frigite unum pullum gallinae, galli indiaci, anseris etc.

Et penes assumquid vultis, lactucam aut asparagum,

nobis modicos caules.

culum croco, saltem praeparassetis petroselinis.

Non habetis aliquem raphanum?

rum, botros, poma, pira, pruna, et persica.

Et ad bibendum quid habetis.

antiquum, album, rubrum, dulce etc. cerevisiam, rosolium, et crematum.

quinquè creiciari.

Aveti vin ungurescu?

quelu dela Nesmély.

Adane de aquelu.

Ecce aici è.

cemu, che trebue si ne sculemu pone indica.

Sunt gata.

pute gasi un caraușu se ne ducă pône la N.

unu'l aici: vreti se'l chiam' inlauntru?

Chiama'l.

loniru.

nilor!

nic.

Que porunciti?

Que porunciti?

Quid mandatis?

Quand' vei porni còtrà N. Quando movebis versus N.

Cu quat è mesura de bere. Quanti est mensura cerevisiae.

Aquésta se scie, che è cu Hoc scitur, quod sit quinque cruciferis.

> Habetis vinum hungaricum?

Avemu Domnilor, anche di Habemus adhne ex illo Neszmélyiensi.

Adfer nobis ex illo.

Ecce hic est.

Asterneti paturile sine cul- Sternite lecticas ut decumbamus, quia oportet ut summo mane surgamus.

Sunt paratae.

Audi Ospetariule! 'nu s'ar Audi Caupo! non posset inveniri vector aliquis, ut nos vehat usque N.

Ba toema aquum au sosit' Plane modo pervenit unus huc: vultis, at illum vocem intro?

Audi Domnia tua! vina in- Audi Dominatio tua venias intro.

Dee Dumnedeu bine Dom- Det Dominus Deus bene o Domini!

Bene ai venit' omu de ome- Bene venisti humane ho-

Mane pone indioa de voiu Cras summo mane, si incápitá ómeni, si portu.

Dórd si Domniile vóstre vreti sîmergeti la N.

Vedi bine: quatu queri pen- Utique, quantum petis pro tru un locu in caruçia?

Miveti dà dece sorinti pre Dabitis decem florenos. locu, si voiu țene locurile quele mai bune.

Ba, ti vomu dà doi galbeni Non, dabimus tibi duos vel ducati, si de te vei purtà bene, ver unu mariașu pre bevutura.

Sunt indestulatu.

Repausati (hodigniti) in Requiescite in pace. pace.

Asisdire postimu, si dormi Pariter optamus, ut dorbene, si nuti uita a ne sculare cu o diumetate de ora mai inante, de que vomu porni.

Voiu desceptà.

Ospetariule! cu quatu suntemu datori?

Cu doi Talleri.

venero homines vehendos vel portandos.

Fortasse etiam Dominationes Vestrae velletis ire N.

uno loco in rheda?

et reservabo loca meliora.

ducatos (Aureos), et si bene te gesseris, unum alterumve marianum pro potu.

Sum contentus.

Nopte bund si visuri curate. Bonam noctem et somnia casta.

mias bene, et ne obliviscaris, nos excitare media hora prius, quam proficiscamur.

Excitabo vos.

ti Caupo! quantum tibi debemus?

Duos Talleros.

Na ii, sì remani sanitosu, En illos, et bene valeas.

XVIII. Dialogu.

Despre mergere la Beserica.

Audi şerbule!

prenda caii che me voiu duce la Beserica.

toti patru?

sta? scii cocieriu datina, dute numai.

ba in quare Beserica va merge Marié tủa.

I voiu dà de scire in data; Illi dabo scire illico; Pe-Petre! dute intréba pre Domnu'l, vaniva si el cu mêne la Beserica.

ante de o ora s'au intornatu dela Beserica.

nisoru'l si pe Donice lele.

Ecce amit vinu.

Cale bund Domniilor vostre. Bonum iter Bominatiomibus vestris.

> XVIII. Dialogus. De itu ad Ecclesiam.

Audi serve!

Que poruncesci Marié tua? Quid mandas vel praecipis Magnitudo tua.

Dute, spune la cocicriu, si Abi, expone aurigae ut in jungat equos, quia ibo ad Ecclesiam.

Quoti caii si prenda, doi au Quot equos injungat, duos aut omnes quatuor?

Que intrebare desértà è aqué- Qualis interrogatio inulilis est ista? scit auriga consvetudinem, perge tantum.

Cocieriu'l è gata, si intré-Auriga est paratus et interrogat in quam Ec. clesiam ibit Illustritas tua.

> tre! abi interroga Dominum veniet etiam ille mecum ad Ecclesiam.

Marie sua Domnu'l mai in Illustritas sua Dominus iam ante unam horam redivit ex Ecclesia.

Dute dare chiama pe Dom- Abi ergo voca Herulum, et Domicellas.

Ecce iam veniunt.

Spune la cocieriu si un du- Dic aurigae ut nos ducat că la Beserica săntului Märtinu.

Jubiti mei fiii luvati Carțile Dilecti filii accipite libros quele de rugăciuni cu voi.

XIX. Dialogu. Despre Culcare.

Lauda lui Domnedeu! che Laus Deo! quod etiam si dioa aquésta o amu petrecutu in bund sanitate.

Cu adeveratu! multu indu- Revera! ratu Domnedeu avemu, quarele ne ajută una di dupò alta ao petrecere.

Asie, asie, bun'e Dumnedeu Sic, sic, bonus est Deus, maquum süntemunoi?

Esamine se siesque quine Examinet quisque se ippre sene, si querce quum au petrecutu dioa. — Féta audi! adumi incóque cartea que de rugaciuni, si asterne patu'l.

Eccè cartea, éro patu'l è Ecce liber, lectus vero est gata.

lè vestmintele si le pune Accipe vestimenta mea eabine, qua si fie tote in randu, si mi adii quele de nopte.

Unde è ceapsa, sia mea ?

ad Ecclesiam sancti Martini.

precatorios vobiscum.

XIX. Dialogus. De Cubitu.

hanc diem transegerimus in bona sanitate.

Misericordem Deum habemus, qui adjuvat unam nos diem post aliam trasigere.

sed quales sumus nos?

sum, et quaerat quomodo diem transegit. — Puella audi! adfer mihi huc librum precatorium, et sterne lectum.

paratus.

que repone bene, ut sint omnia in ordine, el da mihi illa nocturna.

si came- Ubi est capitium, et indusium meum?

nedeu si ne dee noul la toti nopte buna, repausare lina, si visuri curate.

> XX. Dialogu. Despre Secerișu.

ómini amu vedutu esiendu 🛮 fará la campu. mi' ar placé a scire unde s'au dusu, a tinta mulțime de ómini asiè cu mare grāmadā.

secerare.

seceratu?

pretotindiné s'au coptu.

totindiné vorbescu depre secerișu.

la tiérina si vodemu que facu seceretori nostri.

si före gluma?

Vinu indatà numai voiu lu- Venio illico, tantum acvà la méne que este de l lipså si ducu loru.

Tote sunt in locu'l suu Dum- Omnia sunt in loco suo Dominus Deus det nobis omnibus bonam noctem, quietem lenem, et somnia pura.

> XX. Dialogus. De Messe.

Eri demanétia forte multi Heri mane valde multos homines vidi exeuntes foras ad campum, amarem scire quo ivit, tanta multitudo hominum tam magna caterva:

Nequi aquea nu scii tu? a Neque hoc scis tu? messum, vel ad metendum.

Dare este aquum tempu de Ergo est iam tempus metendi?

Fore indoéla, che bucate le *Procul dubio , quia fru*ges ubique maturae sunt.

. Nu è mirare dare che pre- Non est mirum ergo quod ubique loquantur de messe.

Vind cu mene, si mergemu Veni mecum pergamus ad terrenum, ut videamus quid faciunt messores nostri.

Venivei dare cu adeveratu, Venies ergo revera, et sine loco?

> cipiam ad me quod necessarium est ipsis portare.

Que	li 1	7ei	duce	séu	que	li
	vei	pu	duce rta?			

aquum = amu la menc numai si mergemu.

No bine: io sum gata.

ventese seceretori.

Domnisorii.

Dumnia ta seceretorii la olalia si gustarésca.

sunt de laçie.

mance si pane cu elu-

anu?

Lauda lui Dumnedeu sun-Lans Deo sumus contenti. temu indestolati cu elu.

Fie multiamita lui Dumne- Gratiae sint Deo, vel Deo deu.

Din gratia Domnișorului.

Quid eis portabis?

flasca de vinu arsu, si Unam lagenam cremati, et iam ipsam habeo apud me tantum migremus.

> No bene: ego sum paratus.

Dumnedeu si ve bene cu- Dens vos benedicat messores.

Dumnedeu adusu pre Dens inlit (adduxit) Domicellos.

leonomule! (Gasda) chiama Oeconome! convoca Dominatio tua messores ut jentent.

Indata Domnule. — Écce Illico Domine. — Ecce sunt praesentes.

Tornati perandu si beedin Infunde illis ordine ut vinu ars, l'aquesta si bibant ex hoc cremato, manducent etiam panem cam illo.

Quum slobode grau'l in ist' Quomodo solvit hoc anno triticum?

sint laudes.

Domnule! un bevutu toti. Domine! iam biberunt omnes.

Dare Domnia tua bevut' ai? Et Dominatio tua bibistine?

Ex gratia Domicelli.

Aquum pune flasele si pa- Nanc pone lagenas et pαne in corfă.

Oudti seceratorii ai Nico-Quot messores habes Nilae?

Seceretori sunt doisprede- Messores sunt duodecim, ce, doi legători de manusi (snopi), si un culegatoriu de manunche.

Potu lesne secerare secere- Possuntne facile metere torii?

'Anché nu se quáescu despre | nemica.

Au seceri ascuțite?

Fore indoela, che ieri sera Sine dubio, quia heri vesle au ascuțitu.

Quote manusi pui intro Quot manipulos ponis in cruce.

Treispredece, si asiè din Tredecim, et sic ex aliquoteva cruci va fi o gramadá (stogu) gráu.

Multu voru rémâne bucatele Diu remanebunt fruges asiè in gramada?

Ba nu, pentru-che la purtare bucatelor le voru purtà m casa, si le voru pune tôte pe olalta! in area.

Dare acolo lungu tempu vo- Et ibi adhuc longo temru mai remane?

Dupo aquea voru veni im- Postea venient tritarato-

nem ad corbem.

coľae?

duo ligatores manipulorum, et unus collector fasciculorum.

messores?

Adhuc non conquaeruntur.

Habent ne arres seculas?

peri eas exacuerunt.

una cruce.

quot crucibus fiet unus acervus.

sic in acervo?

Omnino non, quoniam tempore comportatio- . nis frugum portabunt eas domum, et omnes in unum component in area.

pore remanebunt.

blatitorii, seu calcatori, si le vor' imblati, séu calcà, si de va suflà ventu bunu le voru venturà, si asiè diregéndule le voru purtà in granariu.

Aquum sciu io i dare se apro- Nunc scio ego; sed appia mediadi, ne intornemu – casa prandiu.

De va si cu placere. Icono- Si placuerit. Oeconome! mule! Domnia tua cautả bine de tóte. Rêmáneti cu Dumnedeu seceretori,

Dumnegleu si porte in pace Deus portet in pace Dope Domnisorii.

res vel calcatores, et eas triturabunt, et si flaverit ventus bonus eas ventilabunt, et sic purgando eas portabunt in granarium.

propinquat meridies, revertamur domum ad prandium.

Dominatio tua habe bonam curam nium. Remanete cum Deo messores.

micellos.

GLUME, SI ISTORII ISCUSITE.

JOCI, ET NARRATIUNCULAE EXQUISITAE.

Un omu vrca si invetia calu, si mance multu si nu i dede de mancatu, dupo trei dile crepa de fó-Atunci isi batea in palmi Domnu'l suu, si m vaietaa dicendu: vai de mêne amaritu'l de mêne! que reu pătii, che quandu se invetiase si mm mance, atunci crepá,

II.

Un bolnavu siendu intrebatu, pentruque nu chiamå pre Doctor? respunse: pentruche io anche n'amu voie de muritu.

III.

Un lotru séu fur fiéndu dusu la turci spre spên-

surare, unu lu desceptaa dicendu lui: quât' eş tu de fericitu iubite frate, che poti sperà (nedeșdui), che astadi voi cenà in societate 'Angeriloru; iubite frate i respunse quelu qui erà spre morte judecatu, forte bine mi ar pare de te ai duce tu in locu'l meu, che io dicu adeveratu, si me juru tie, che aquum n'amu tome.

. IV.

Un serbu vedendu che rumpe Domnu'l suu o legatura de carti, il ruga si i dee si lui trei din ele.
Que vei face cu ele dise Domnu'l suu, respunse şerbu'l: Quand' amu venitu din Patria mea, m'au rogatu
Muma mea s'ei tramitu ver o carte, si scie de santtate mea.

V.

Una Muiiere, quare ingropà pre barbatu'l suu, standu longe gropa seu mormentu, fù intrebata de un petrecatoriu al mortului: ore n'ar vrè si se marite dupò el? La aquesta intrebæe muiiere, si respunse: "iubilu'l meu, de que nu te ai inscientiatu mai in ante cu trei dile, che io aquum amu datu mana cu altu."

VI.

Un omu curios' intrebà pre altu'l, quare ducea queva intr'o naframa que are in densa? el au respunsu la intrebare que i s'au cadutu. Quum che are queva, que nu se cade se vada el.

VII.

Fiénd' intrebat' und ord Hilon, que face Domnedeu? el respunsé asiè: pre quei umiliti innaltid, érò pre quei innaltiati aplécd (umilesce).

VIII.

Marele Alesandru ducenduse intr'o di si veda pro Diogenes, numitu'l Cinicus, si aflandu l' in un campu la sore, i se aratà in ante cu totà cortenire sua, dicendu: io sum mare Alesandru; si io repunse Filosofu'l, sum Diogenes. Alesandru il intrebà, de ar vre queva dela densu'l: nu alta; repunse Diogenes, numai un te departi de mêne, pentruche mi impedeci sórele (radele sórelui). De aquésta mirandu se Alesandru asiè au graitu: De n'asi si Alexandru asi vrè u sire Diogenes.

IX. ·

Fù intrabatu Plato, quare diserentie (deschiliniere) este intrà invetiatu'l, si intrà ne invetiatu'l? dise aquea quare est intrà Doctoru si intrà bolnavu.

X.

Un citetianu din London dise cotrà vecinu'l suu, nu faci bene vecine che insori asiè tempuriu pre siu'l tuu. Mai bine ai face, de ai mat lasà, si se mai coca la mente. Ba io nu voiu si asteptu vecine, respunse, quela, quaci me temu, che dache si va veni siu'l in mente, atuncia nequi de quum nu va vre si se insore.

XI.

Un Advocatu asiè réspunse unui omu, qui venisse si quérà svatu dela el cu manile gole: quine are opu (lipsa) de lumina porte cu sene oleiu.

XII.

Dintre doi frati de géminu, quarii saminaa forte unu'l altuia, au fostu murit' unu'l. Quelu remasu, calletorind' odineorà i au venit' inante un cunoscutu, de quare fu intrebat' aquésta: Iubite prietine! fa bene si érta che voiu si te intrebu queva, ore quine au muritu cu adeveratu dintre voi, tu séu fratele tuu.

XIII.

Un omu vedend' in cale che vine Doctoru se ascunse dupo pariete; veni Doctoru pone la elu, si i dise pentruque te ascundi tu? érò el respunse: Domnule! è multu tempu de quandu n'am fostu bolnavu, s: aquum mi este rusine, si esu inante Doctorilor.

Un Episcopu trácendu prin un satu, au veduť un Preotu, spalandusi vestmentele sale la un riu, aquésta vedendu Episcopu s'au maniatu forte si I dise: quine è Asinu'l aquelu, quine te m făcutu Preotu. Cui i respunse indata Preotu'l dicendu: Mariea tua Présantia tua Preluminate Dómne.

XV.

Un omu fora mente voiendu si caletoresca din una citate in alta, prense caii, si se sui in carru, si luvà disaci (desagi) pre umeru: quandu'l intrebà un altu pentruque nu pune disaci in caru? i dise: si nu ingreoiu caru qua si se rumpă.

XVI.

Un mencinosu se laudaa forte côtra un amicu, che ar fi bunu la vedere, adeche ar avé asiè ochi buni, quat' objecturile quele mai departate pôte si le véda si si le deschilinéscà. Vedi dise mai incolo, turnu'l quel' altu? Tocma pre bólta què dé supra ambla un sórece io potu deschilinire tóte mischiarile lui. Atuncia ii respunse amicu'l: aquésta è cu adeveratu de mirare lucru, che io de abca vedu turnu'l nequum sórecile, inse il audu tropotindu.

XVII.

Un scolaru ne-préceputu quarele nu vrea si invetiá, si nu avea bani si si petréca i si vendù carțile sale, si scriéndu la Tata suu, au disu: Bucurate de mene Tata pentru che aquum me țenu carțile.

XVIII.

Un Doctor, quarele erà multu cuprensu intru in vetiaturi, vedu o data intrandu 🔳 féta, que il ruga si ei dec focu; ma Doctoru ei respunse: tu nu tiai adusu nemicà in que si duci focu, si mergendu elu si cerce queva qua si puie focu, féta intraquea, se apropià la càminu, luvà un picu de cinuse rece si puse pre palma mànei, si pre ea de a supra quativa carbuni aprensi. Doctoru'l vedendu aquesta si miranduse forte, arunca giosu cartile sale dicendu: mie cu tota scientia mea nu mi ar fi venit' in mente un esperimentu asie isquusitu.

XIX.

Intr' o séra ducênduse una muitere tênera din o societate quam târdiu côtra casa, se afla un omu têner si o petréca pône la lôcaşu 'l ei, qua si nu ei fie urltu, mergendu singură nopte. Si asie mergend'amendoi de socie, nu sciea teneru'l quum se incépa vorba, si tocma pentru aquea se afla in mare turburare, pône que puse tôte la o lature, si disc côtra muitere: "Que cugeti Domnia tua quôte stele sunt séu se afla pe ceriu?" Aquésta io nu sciu, ii respunse muitere; inse spunemi Domnia tua mie quôti nebuni se afla pre pâmentu.

XX.

Un inpuçinatu la mente, vrendu si si venda casa, au luvat' o petra din densa in mana si o aretaa pentru proba,

XXI.

Un Obrister intrebà pre serbu'l suu, che are el voie de acalétorire cu dénsu'l prin alte tieri. Jo dise serbu'l, sunt gata in totu locu'l si fie unde a mergere cu Domnia tua. Quum? au doré si in iadu ai voii si mergi cu mène? Si acolo sum bucuros' mergere cu Domnia tua. Socotesce iubitu'l meu, dise Obristeru'l che in iadu è forte mare caldura, si tu scii, che sedi inante pe carucia, apoi ajungendu noi acolo, vei senti erò tu mai anteiu si mai tare focu'l. Ba nu asiè Domnule! respunse serbu'l, io i mi sciu locu'l meu, quaci quandu vom' ajunge la usia, Domnia tua te vei da din carucia giosu, si vei intra in lontru, érò io voiu reminé cu carucia afara.

XXII.

Un Prinçu Alemanescu (Nemtiescu) siendu in Venetia, intardiea si véda lucruririle quele vrednice de aducere mente aquei citati, si privindu el aquele, au grait un pruncu misel côtra el roganduse si i deè queva. Prinçu'l i au respunsu che nu are bani marunti, cu aquésta neindestulanduse pruncu'l s'au ambiatu che va merge si schimbe; erò qua si scape de pruncu Prinçu'l i au dat un galbenu, ne cugetandu, che va mai veni pruncu'l indireptu. Dare quatu de mare erà mirare lui, quandu dupò quateva minute vinc pruncu'l cu bani schimbati. Aquésta intemplare cu credintia trase pe Prinçu, qua si iéie pre pruncu la sene, si si 'l crésca cu espesele (chieltuelele) sale.

XX'II.

Alcibiad' aflanduse in mare pompa, si in buna fericire in Athena multi se arataa lui ai fire pretini, si se juraa, che sunt lui cu trupu'l si cu sufletu'l dedicati, si predati, pre quarii el chiamandui la sene iutr'o nopte, li au spusu, che au facutu o ucidere, si este cu tolul prepeditu; qui se faca bene si i ajute, qua si se potà mantuire. Atunci toti sub chiline escusatii l'au lasatu, numai unu'l, a mome Calia, au remasu cu densu'l, dicendu: che la densu'l va remane, si de va fi de lipsa, cu densu'l si pentru densu'l va murì. Atuncia el pre toti i'au gonitu dela sene, erò pre aquestu l'au tenutu la sene pururé.

XXIV.

Marcu Aurelie, nomitu'l Filosofu, se ducea adese ori de ascultaa invetiaturile, seu prelectiile lui Sextus Filosoful'. Sofistus Luçius se mira de aquesta; nu te minuna de aquesta i dise Imperatu'l, che omu'l quel' ințeleptu trebue totu de una si postescă amvetiare que anche nu scie.

FABULELE LUI ESOPU QUELE MAIALESE.

FABULAE AESOPI SELECTIORES.

1. Vulturu'l, si Vulpea.

Vulturu'l si vulpea făcendu intre sene insocire, oranduitu qua si ședă aprope, intarindu insocire cu datina. Direptu aquea Vulturu'l intr' un anboru inaltu si' au pusu cuibul' si au scosu puii, érd Vulpea in nesque tute aprôpe au fâtutu câței ei. Dequi ducenduse odináorá Vulpea dupo máncare, Vulturu'l avendu lipsá! de bucate, sburandu in tufe, si rapiendu puișorii Vul. pei, ii au mineatu din preuna cu puit sui. Eró intorquenduse Vulpea, si cunoscendu que s'au facutu, nu atanta s'au intristatu pentru morte fillor, quatu pentru chè nusi putca isbandire, che siendu ea sera de pamentu, pe pasere nu o putea fugari. Pentru aquea de parte standu, dupoquum facu si quei qui nu potu alta, blastemaa pre facitoriul de reu al suu. Erd nu dupd multu tempa órequine prendendu in campu o capra, si figend'o, sburandu Vulturu'l, a'apucatu o parte de carne cu carbuni aprensi, si au adus' o in cuibu, si suffandu atunci tare vėntu'l s'au aprėnsu flacara, si nepotendu anche sburare puii Vulturului fripti au ca dulu pre pamentu. Erd Vulpea alergandu in antea Vulturului pre toti ii au mancatu.

Invetiatură.

Aquéstà Fabulà insémna, che quei qui strică insociré si amicitie (pretinie), macharche quelu, qui i s'au facutu strambatate nu pôte si si isbandesca, inse de pedépsa lui Dumnedeu nu voru scapa.

2. Vulpea, si Capu'l.

Vulpea si Çapu'l fiéndule sete s'au pogorîtu intr' fontană afundă. Ero dupo que au bevutu, Çapu'l câutându si ésé, Vulpea dise: cutésa, che amu cugetatu

queva de folosu qua si m mantuimu amendoi. Dequi stai direptu, si piciorele quele din ante le vei propti tiapenu de pariete, si cornele asisdire in giosu le vei plecà, si io me voiu sui pe umerii tui, si pe corne, si voiu sarì a fara din fontana, apoi io te voiu trage afora deaice. Capu'l tote aqueste indatale su facutu, éro ea sariendu afara din fontana, jucaa de bucurie pe longe gura fontanei, ero Capul' o infruntaa, dicendu che nu s'au tenutu de tocméla. Ea respunse: dare de ai ave tu atanta mente, quoti peri ai in barba, nu teai fi pogoritu mai in ante de que ai fi cugetatu quum vei esì.

Invetiatura.

Aquéstà Fabulà invetià, che si cade omul' ințeleptu mai ânteiu si cugete capetu'l lucrurilor apoi si se apuce de cle.

3. Vulpea, si Leu'l.

Vulpea nemai vedendu nequi o dată Leu, si intemplanduse o data se intelnire cu elu anteiu asie s'au temutu, quâtu mai muri. După aquea adoa óră vedendulu, s'au temutu cu adeveratu, ma nu qua din anteiu. Érò quându l'au vedut atreia óră au cutesatu asupra lui asie, quâtu s'au opropiatu de elu, si vorbea amendoi.

Invetiatură.

Aquesta Fabula Invetia, che si de quele infricosete, prin petrecerea inpreuna cu ele lesne se pote apropiare.

4. Vulpea, si Rugul.

Vulpea suinduse pe gardu, de unde câdendu s'au apucatu si se tie de unn Rugu. Dequi vâtemândusi piciórde in spinii lui, si durendo, au desu côtra Rugu: vai mie, che amu fugitu la têne qua la un ajutoriu, si tu mai reu mi ai fâcutu. Erô Rugu'l dise: dar' ai pecâlitu tu Vulpe, che ai vrutu si me prendi pre mêne, quare pre toti ii prendu.

Invetidturá

Aquéstà Fabula_insémna, che asiè si ómeni sunt nebuni, quarii la aquei alérga dupo ajutoriu, qui din fire au, qua mai virtuosu si faca reu.

5. Vulpea.

Vulpea intråndu in casa unui negotiatoriu, si cautandu tote vasele lui, au aflatu si capul' unei larve cu mare maestrie facutu, quare luvandul' in mani dise: o que capu! si creri n'are.

Invetiatura

Aquéstà Fabula insémna pre ómeni quei formosi la trupu, érà la mènte deșerti.

6. Bétránu'l, si Mórtea.

Un Bétrânu orequândva tâiând in munte lemne, si punêndule pe umeru, dupô que multa cale au mersu insarcinatu s'au ostânitu, si punêndu giosu lemnele chiâmă pre Môrte si vênă, érô ca indată veniêndu, si intrebândulu pentru que o au chiâmatu, Bêtrânu'i rêspunse: qua si rêdici aquéstă sarcină si mi o puni de umeru.

Invetiatura.

Aquéstà Fabulà invétià, che tot' omul si nevoesce si si tie viatia, de si este in multe nevoi cufundatu, si si pare, che postesce si morà, insè cu multu mai virtuosu alege a traire, de quat' morire.

7, Batrana, si Doctoru'l.

O Muiicre betrână durend'o ochii au tocmitu pre un Doctoru cu plată, che de o vă vindecă plată cu quare s'au legatu i ó va dă, érd de nu, nemica mi i va dă. Dequi s'au apucatu Doctoru'l si o vindece, si in tôte dilele ducendu se la Betrână, si ungendui ochii, érd fiendu che intr' aquea oră pentru ungere nu potea vedere, el in tôta dioa un vas luvându si ducea. Bătrana vedea che in tota dioa i se inpucina vasele atata, quatu dupò que s'au vindecatu nemica nu i au remasu. Èrò Doctoru'l querendu dela ea cu que s'au legatu, quaci aquum curatu vede, si aducendu si marturii. Èrò ea respunse: cu adéveratu mai virtosu aquum nemica nu vedu io, che quandu me durea ochii multe le mele vedeam in casa mea, érò aquum quandu dici tu che io vedu, nemica dintr' aquele nu vedu.

Invētiāturā.

Omeni quei rei multe facu, quare apoi sunt in contra loru.

8. Păseariu'l si Scrpele.

Un vênâtoriu de paseri si duse in silbă (pâdure) si prêndă pâseri; si avêndu cu sêne laçurile si mâestriile sale vêdù intr' un arboru o pasere, si se apropie subt arboru si si intêndă arcu'l suu: si nu sciea che au câlcatu pre un serpe, érò serpele fiêndu de desubtul picioretor lui se intórse si'l muscă: érò el de durrere se vâietă, si dise: oh vai de mêne cu vênatu'l meu, che io amu vrutu si vênesu pre altii, érò altii m'au vênatu mai curêndu pre mêne: si aquum sûm in cumpênă de môrte.

Invētiāturā.

Asiè sunt si omeni, quarii vréu si facil reu altora; altà datà se intemplà de pate mai reu aquela de quatu quelu, cui va si i facil reu, che I tramite Dumnedeu pedépsa de unde neque cu cugetul' nu cugetà.

9. Veduva, si Gäiina.

O Veduvă evea o Găiină si în tôte dilele ei ouaa quâte un ouu, érô ea socoti che dei va dà mâncare mai multă si mânce, va face quâte doă ouă, si si ducê în tôte dilele unde era Găiina inchisă, si î daa mâncare preste mesură si mânce; érô Găiină dache se îngrășă se părasi de e mai ouare.

Invētiāturā.

Asiè sunt si omeni quei qui au queva avutie si ambla si o inmultiasca fore voié lui Dumnedeu, ci perdu si quatu li se pare che o au in manile loru.

10. Múcia, si Şóreci.

Intr' o casă era multi Sóreci, si se învêtiasă Muçiă de merge acolo, si în tôte dilele ii vênaa, dequi vedendu Soreci che se înpuçină, disero întră
sêne: Fraților! nu trebue si eșimu din gauri afară, che
de vomu eși toti vomu peri: éró Pisica svatui que
va face, si cugetă si se facă a se scăpare de pre un
lemnu inaltu, si cadù giosu de se facù qua quum ar
fi mortă, éro unu'l din Soreci se uită dintr' o gaură,
si vadênd'o asie dise: oh Muciă de ț'asi vede pântecele
qua tîmpâna de unflatu ânche totu nu me voiu apropia de tênc.

Invétiáturá,

Asiè facu omeni quei ințelepti, quându cunoscu che ii amăgesce quineva in ver un chipu, altă dată nu ii pôte inșelare, macar de ar face mii de măestrii: chê ei atunci mai tare se pasescu, si si ferescu de aquea qua si scape.

11. Vulpea, si Maimuca.

Odinaora se strinsese tote férele la un locu, si animalele (dobitocele) campului inpreuna, érò Maimuca din anté tuturor, facù un jocu minunatu, si atata de ésquusitu, quatu se miraa tote férele, si atata o iubiro quatu vrea se o redice si le fie Imperatu, érò Vulpea nu o voiea; qui o defaimaa dicendu: che è asiè, apoi chiama intr' o lature, si i arata o bucacia de carne intr' o cursa, si i dise: Eccè io am aflatu aquésta mancare, si n'amu cutesatu si o mancu pone nu ti voiu arata tie qua la un imperatu: dequi de ti trebue tie tu o iea: érò Maimuca sarì qua o brosca si o apuce si se prense in cursa, érò Vulpea rise dicendu! Oh Maimuca dar' atanta nebunie ai fostu avutu, si anche

te unfla sirea si impératiesci preste tôte sérele campului.

Invetiatura.

Omeni quei, qui socotescu ânteiu bene lucru'l quare'l vreu silu facă, seu cuventu'l que voiescu silu grâéscă, qui apucă de nesque lucruri mari, quarele, nepotendule gătare, cadu in necasu.

12. Leul, Asinu'I, si Vulpea.

Leu'l, Asinu'l silbatècu, si Vulpea minsoçise toti trei, si amblaa a venare, dequi prensero venatu multu si dise Leu'l Asinului, si inpartia venatu'l, éro Asinu'l statù de inparti tocma trei parti: si dise Leului sisi ieè quare parte i va place, éro Leu'l vedendu aquesta se manie pre Asinu si lu lovì cu branca si l'omorì; si dise Vulpei cu mare manie dute de inparti tu, éro Vulpea se apuca si facù totu o parte, numai que isi lasa ei o parte forte mica; atunque dise Leu'l: oh preintelépta Vulpe! quine te au invetiatu de ai inpartitu asiè direptu? éro Vulpè respunse: io vedui que pati bielu'l Asinu, si patima lui m'au invetiatu a impartire intru aquesta forma.

lnvėtiatura.

Aquéstà Fabulà aratà, quum che omeni se ințeleptiescu, quandu vedu pre socii sui patiendu patimi, si alte nevoi.

13. Leu'l si Ursu'l.

Leu'l, si Ursu'l prensese un puiu de cerbu, si se eertaa quare il va mancà seu luvà, si atanta se luptard, quatu se fatigard (ostenird) si cadurd giosu, érd o Vulpe se intempla de trecea pre acolo, si vedendu che nu se pôte scula nequi unu'l, nequi altu'i, si puiu'l quel de cerbu giace inmediu locu'l loru mortu, ca merse de lu apuca si fugì, érd ei redendu aquesta diserd: oh vai de noi fere tari, si ford de mente que suntemu, pentru quine ne amu fostu ostanitu, pentru o burcata de Vulpe vicleana.

— 525 — ; Invētiāturā.

Multi omeni sunt, qui un ostanescu reu pentru qua se dobandesca multe de tôte, inse nu cu direptu'i, qui cu strambatate, din apucari, Esi rapiri, qua sise inavutiesca, erò quandu este mai pre urma dobanda loru u mânâncă altii si ei se ducu de aice, incârcati de pécâte, cu mare graultate.

· 14. Muscele.

Intr' un faguru de mére se adunase multe Musco si mance mére, si se inplantard cu piciorele si cu aripile in mére, si nu puturd sburà, si inccanduse dicea oh vai de noi mișele que suntemu quaci pentru puçin: tica dulcetia, noi perimu cu dile, adeche: mai in ante ac tempu.

Invētiāturā.

Asiè sunt si omenii quei pecatosi, curvari, lotri, si furi, quarii pentru puçinu lucru, si pentru puçinù nutretiu (hrand), si dulcétia, îsi perdu dilele; si se facu inveci nefericiti.

15. Corbu'l, si Sérpele.

Corbu'l flamendise, si vedendu un Sérpe dormicadu la sore se lasa in giosu si'l apuca, éro Serpele se intorse si'l musca; si quandu vrea si mora dicea: oh vai de mene que nutretiu aflai, che cu aquesta me inveninai, si écème che moriu.

Invetiatura.

Asiè facu multi omenis quandu miruescu queva, pentru neprécepere loru, i si punu capetele.

16. Lupu'l, si O e.

Un Lupu venise la o turma de oul sisi rapésca queva; si'l muscard nesque câni, si pâtimea forte mare durere, si flamendica, si nu avca neque o putere, qui dicca unci oui si i aducă apa si béà, si dise côtră oue: che de mi vei aduce apá si beu, io me voiu castigà si de mancare, éré oue dise: bêne dici tu Lupule, che de ti voiu aduce io apà de bevutu, tu me vei face pre mêne, de ti voiu fi mancare fore de sare.

Invetiatura.

Asiè facu óminii quei astuti (vicleni) qua si Lupu'l seu qua Vulpé, quarii âmblă cu măestrie, qua si amă-gescă, si si inșele pre quine ar pote; èrò omul' ințeleptu se păsesce forte qua si mu cadă în perdere.

17. Epurii si Vulturii.

Epurii s'au fostu bâtêndu cu Vulturii, si se rugaa Vulpilor si le dee ajutoriu, érò Vulpile respunsero di-cendu: noi bucuros v'amu da ajutoriu, de nu v'amu scii quine sûnteti, si cu quine ve bateti.

Invētiāturā.

Asiè patimescu quei neputinciosi quandu se apuca, la certari, cu quei mai mari de quatu densi.

18. Copilu'l si Muma sua.

Un Copil fură o carte dela Dascal' unde invêtiaa, si o dede Mum'ei suale si o tie; érò ca nu lu certă, nequi il rușină, el de aqui inante se invétiă a furare, si alte lucruri mai mari pônê îl prênsero de façiê, si pe indecată direptă, vruro si'l spêndure, si ducêndu'l la furci mergea si Mumă sûa dupo dênsul' plângendu; fectorul' o chiâmă si i prăiécă, ca se apropiă si si lipi urechia de gura lui, éro el o opucă cu dêntii de urechiă, si o rupse, dicêndui; aquesta è pentru que numai invêtiatu, nequi mai certatu, quându me invêtiamu a furare; qui ânchê ti parea bine, quânduti aduceamu, quâtequeva de furatu, éccè aquum tu mi ai scurtatu viatia de pre lume.

Invetidturd.

Omu'l quarele nu si cértà fili súi de mici, si nu il pedepsesce aquelu é quasi quandu li ar pune singuru laçu'l la grumasu, si il ar duce la perire.

19. Pecurariu'k

Unu Pécurariu pascea ouile pre longé mare, si si intémplà de erà atuncia lenisce pre mare, érô el posti si calétoréscà pre mare qua un negotiatoriu, dequi abâtiu, si se duse de si vendù ouile tôte, si cumpara sinice si intra intru o luntre mare, si purcése pre mare, ma scorniènduse o sortuna mare, aruncarò totu negotiul' din luntre in mare, si aruncarò si sinicile lui, si de abea scaparò la uscatu numai cu sustetele, si dache esirò din luntre asarà, Pécurariu anché amblaa pe termurile marii, si vedendu che se sacù lenisce in mare incepu m jura tare, si a dice: oh Dòmne! quatu su vedea de grósnica mare ponè a nu mi manca sinicele méle, érò dache le au mancatu, quatu se sacù de lina.

Invētiāturā.

Quôte miseletăti pate omul' in viâtia lui, tôte le deprênde, si se invétia, che se espitesce, qua argentu'l prin focu.

20. Doi Asini.

Asinu'l silbaticu, vedu pre altu Asinu domnescu pascenduse bene; si veniendu se apropie de densul', si incepù al laudare dicendu: che è grasu, si netedu la trudu, si i ajunge mancare destola, apoi preste o ora il vedù incarcatu cu lemne, si mergea dupò densul' un serbu si'l batea in tota ora cu un bâțiu; érò Asinu'l quel silbaticu dise: fiendu che è asiè lucru'l, i ti vedu viatia, si nutretiu (brana) nu o ai in deșertu, qui cu multa patimă si ostănelă trăesci.

Invētiāturā.

Si nu doresci, neque se postesci viatia quea que è cu temere si cu amaru amestecatà, che mai pre urma è de nemica si de perire.

21. Pécurariu'l, si Ouile.

Un Pécurariu pascea ouile pe subt umbra unui copaciu, adeché: arboru fructuosu (roditoriu) si m sui in arborus! scuture fructu'l dupô cum era, qua si mânce ouile; sişi lâsase haine le giosu la râdicină, érô ouile mâncându fructu'l pêcâlirê de mâncarê si hainele pâstoriului
loru; érê Pêcurariu'l dachê vedù aquésta dise: oh dobitôce rèle que sûnteti, voi altora ve dati lâna vôstră
de se inbracă dênsa; érê mie pentru che cautu de
voi mi ati mâncatu si hainele.

Invetiatura.

Multi omeni sunt, qui din nesocotintia loru folosescu quelor, qui nule sunt de nequi o lipsa si I si facu loru nevoia, si grautate.

22. Asinu'l, si Vulpea.

Un Asinu se invescuse pele de Leu si amblaa spăriendu pre alte animale, si vru si spariă si pre Vulpe, érò Vulpe dise: io anche m'ași teme, de nu te asi fi auditu rugiendu qua un Asinu.

Invētiāturā.

Asiè si omenii quei de nemica, quandu vedu che au putere quatu de puçină, dela quei mai mari, ei atuncia vreu si spariă pre toti omenii, quarii sunt sun dominio loru.

23. Gaiina si Rundunéa.

O Gaiiná clociea nesque oud de Sérpe cu tótă sirguiêntia, érd o Rundune din un copaciu, e vegu si i dise: oh nebună que esci tu pentru que clocesci aqueste oud, quare dache le vei cresce ânteiu pre têne te voru mâncă.

Invetiatura.

Pre omu'l quelu de genu (nému) rêu si viclénu, nu lu vei inblandi neque decum, macar quatu bêne ai face, cu aquelu nu poti avere pace.

24. Camila.

Ómenii quandu veduro camila anteiu forte si temu-

ro, si se miraro de marimea ei, si quum è de minunata, si fugea de lea, apoigdaché véduro quum che la blanda, mai cutesaa, si se mai apropiaa de ea; dupo aquea véduro ché è un animalu domesticu si simplu; dequi l'facea multa rusine, si o infricosea; si o dedero pre mana pruncilor de u purtaa pre unde ei vrea.

Invėtiatura.

Cu lucrurile quare sunt in sene mari si grele depredendune ele data si de doe ori, apoi nequi le luvamu susu qui paru usóre, si le purtamu quum ne este voia, si placeré.

25. Vulpea, si Veru'l.

O Vulpe fugica de nesque venatori, si intra intru un stau'l de oui, si afla acolo un Veru, cui un ruga si o ascunda, Veru'l I dise: si un ascunda intr' un unghiu in umbrariu (coliba), si indata sosiro si venatorii, si intrebaro pentru Vulpe, Veru'l dise cu gura quum che n'au vedutu nemica, ma cu capu le arataa unde este Vulpé; éro venatorii nu cunoscuro semnu'l, si purcesero de acolo, dupo aquea esi Vulpea din coliba afara; éro Veru'l i dise: poti si mi multiamesci, quaci nu te spusei venatorilor. Vulpea respunse: multiamitiasi forte de ti ar si fostu si semnu'l capului, precum i ti era cuventu'l.

Invetiatura.

Asiè sunt unii omeni, cu cuventul dicu una, érò cu fapta facu alta.

26. Omu'l si Deu'l.

Un omu avea un Dumnedeu de lemnu si de multo ori rugaa lui si l'inavutiascà, érò aquelu Deu nu l'ascultaa, dequi omu'l se maniè si lu luvà de piciore si l'aruncà de pamentu de lu fâcù totu; cenusià, si capu'l ânche lu sparse, din quarele curse multu auru, érò omul vedendu aquésta dise: mare nebunu esci, si ai fostu, quaci quandu i ti faceam' onore (cinste) tu nu

mi foloseai nemica, érò dache te rusinai si te facui ferèmà, aquum mi facusi pe voie, che mi ai datu multà avutie, bène che mai invetiatu, che de aquum in ante tot' aquestu onore i ti voiu face.

Invētiāturā.

Che multi sunt, quarii te portă cu menciuni dicendu che i ti vor face queva bine, pentru qua me te cuceresci loru, si nu ti facu, érò sunt alti quarora nequi o omenie nu li ai datu, nequi sperantia (nedeșde) n'ai avutu; érò ei ti au facutu multu bene in tempu'l de nevoie.

27. Corbu'l, si Muma sua.

Corbu'l se bolnavise, si sedea intru un arboru, érò Muma sua fièndu intr' un altu arboru tanguea, si lu plangea, érò corbul dise: nu plange Muma mea, nu plange, qui te ròga lui Dumnedeu, si tuturor santilor lui si mi dee sanitate, érò Muma sua i dise: oh fètul meu! dare qui santu i ti va ajutà tie, quaruia, dintru aquesti nu i ai furatu carnè.

Invētiāturā.

Asiè si omenii quei, qui facu multe reutâti in lume, la necasurile loru, nu se află nimene si ii ajute, si si ii mângâie.

28. Furnicile, si Greluşul.

La tempul ernei se udase graunțele furnicilor, si le usucaa la sóre, érò Grelusul' era flamendu, si queru dela furnici si i dee si mance, érò furnicile diserò: dare asta véră quaci nu ti ai strinsu de mancatu, adeche nutrețu? respunse Grelusu'l si dise: n'am' avutu quandu stringe, che tot' amu cantatu, si amu desfatatu animile omenilor cu cantarile mele; érò furnicile diserò ridendu: dache asta véra ai cantatu si te ai desfetatu; aquum vedi, si jocă.

Invetiatura.

Noi trebue si lucremu, si si invetiemu pone avemu

tempu, che tempu'l quel perdutu nu va intornà mai multu.

29. Vulturu'l, si Sägetätoriu'l.

Vulturu'l sedea pre n pétrà, sisi pandea un venatu, érò un sagetatoriu, il sageta din arcu, si feru'l sagetei i intrase in trupu, érò lemnu'l sagetei, si pénele staa din antea ochilor lui, érò el vedendu penelequele dela sagéta, quum erau infipte in carno lui, plangea, si dicea: numi pare reu che moriu, quum mi pare reu, che mi este perire de penele mele, che m'au strabatutu, si m'au petrunsu.

Invetiatura.

Aquéstá Fabulá aratá, quum che nu ne pare asiè reu quandu ne amarescu, si ne necășescu străini, qua quandu ne facu strămbatate cunoscuti, si amici nostri.

30. Vermele si Vulpea.

Vérmele eşise din pâmêntu, si dicea côtră alte insecte (jiganii) che el este Doctoru si vindecă tôte bôlele, érô o Vulpe ii dise: dare quâci dici tu che doctoresci pre altii, fiendu tu ologu si môle, pentru que
nute vindeci inteiu pre têne, qui te trudesci intru
aquestu chipu.

Invėtiatura.

Asiè sunt somenii quei nepotinciosi, quarii avendu nequi o putere, sunt totu de amaru altora; apoi ei nu se lase intr' atâta, si sì se rôge lui Dumnedeu si ii mântuéscă, qui ânche âmblă sì facă bêne si altora.

31. Omu'l, si Gaiina.

Un omu avea o Gaiină, si facea, adeche ouaa oud de auru, éro el cugetă che în dênsa va fi multu auru, si o spântecă, si întru dênsa află tot într'o formă, quasi în alte gaiini; dequi voiendu elu si afle avutie multă de o dată, el perdù si que puçina, que o avea.

Invetiatura.

Asiè sunt omenii quei, qui nu multiamescu lui Dumnedeu de puçinu, pentru postire (lacomie), ei perdu, si que au la mana.

32. Leu'l, si Vupea.

Leu'l inhâtrinise, si mu putea si âmble dupô vênatu, qui socoti que va face, si intră intro pesteră si se facu chê è bolnavu, dequi mergea tote ferele de lu vedea; érô el prêndea quâte una si le mâncaa, érô Vulpea fièndu mai astută cunoscu vicleniea si mâestria Leului; nu avea que face, qui veni si ea qua la un Impêratu si lu védă, ma staa din afară de pesteră, si lu intrebă pre Leu dicêndu: Dómne! que mai faci, quum te ai? Leu'l dise che i este forte rêu: si dicea côtră Vulpe, daré quaci nu vii si tu în pesceră, si nu stai afară; Vulpea dise: io nu voiu întrà pentruche vêdu urme multe intrate acolo érô eșite nu vêdu nêque una.

Invětiáturá.

Omenii quei ințelepti, pre semne cunoscu Iucrurile quele de perire, si fugu, unde potu, qua si scape de morte.

33. Gradinariu'l, si Serpele.

Din antea usiei casei unui Gradinariu i si facuse un serpe cuibu, érò quandu fu o data musca serpele pre un fiiu al Gradinariului, si murì, si le parù forte reu parenților pentru fiiu, si gondea quum ar putea face si uciga pre serpe, dequi luvă Gradinariul o secure si lu pandea si l'omora, si quum il vedù aruncă cu secure in densul', si nul'nemeri, qui lovi intr'o petra de se rupse o bucată din ca; érò serpele scapă în gaură. Apoi dupo quateva dile, socoti Gradinariu'l si se înpace cu serpele; dequi duse în casă si luvă pane si sare, si'l chiamă si ésă afară, si facă pace amendoi, serpele respunse, si dise: de aquum în ante, întră noi pace si credintia nu va mai fi, pone quandu voiu vede io petra insemnată si tu mormentu'l fiului tâu.

Invetiatură,

Omu'l quel' ințeleptu trebue si păsésoa de ómenii quei rei mai virtosu de i voru fi făcutu vătemare la vedere, qua si védă si alti mai multi.

34. Cerbu'l.

Cerku'l vedù pre Leu dormiendu, si se sparie forte tare si dise intru sene: oh mişele animale que suntemu noi! che de vedemu pre Leu dormiendu anche mu tememu; dare anche quandu va fi el maniosu.

Invetiatura.

Asiè si facă si quei mai mici si cunoscă pre mai mari loru, quum che sunt mai tari, si mai poternici.

35. Leu'l, si Gliganu'l.

Leu'l se certaa cu un Gliganu, érò Vipera staa de o parte, si ascultaa, si cautaa si védá quare va cádè; dequi ei se mancarò quatu se mancarò, apoi quandu fù mai pre urma se impacarò si se facurò prietini; érò Viperei ei parea reu forte, quaci se inpacarò, si se unfla de manie mare, quatu vrù numai si crepe.

Iuvėti atura.

Aice ne invétià Fabula, si un ne bucurêmu, si si ne parà bine, quandu vomu vedè pre quei mai mari certanduse, au si pre quei mai mici, qui si alergêmu si ii inpacemu.

36. Leu'l, si Vulpea.

Leu'l dormiea intr' un locu ascunsu, érd un soretrach pre de asupra lui, Leu'l se scula si sari; érd Vulpe il vêdù si rise, Leu'l ei dise; nu pre ride tu Vulpe, che nu trebuesce nequi pre sorece al defaimare de totu.

Invētiāturā.

Quei mai mari si mai putenciosi nu m cade si mic-

șorese si si batjocorescă pre quei mici, i neputenciosi.

37. Pruncu'l, si Școrpia.

Un Pruncu âmblea prendendu lâcuste de quarele strică la țerină, si dedese si de o scorpie, érd scorpia i dise: Pruncule! si nute pre atingi de mene, che te voiu face de vei lâsa si lâcustele quôte ai prensu pône aquum.

Invetiatura.

Cu omu'l quelu reu si ma ai amestecare, nequi si comperi dela elu, neque si i vendi, si anche neque si te atingi de densul' neque odinaora.

38. Corbu'l, si Vulpea.

Corbu'l tènea o bucatà de casiu in gura, si sburà susu intr'un copaciu, si vrea si 'l mance; érò o Vulpe tracendu pre acolo il vedù, si i dise; oh quatu esci
de formosu! de ti ar fi si cantare precum ti frumsetia;
mi ar plecea si te audu cantandu che de multu dorescu
si ti audu glasu'l tun; érò Corbul' audiendu aquésta deschidendusi gura incepù a cloncaire si i cadu casiu din
gura, ero Vulpea mérse de lu luva, si lu manca, si i
dise; la tôte esci frumosu numai la mente esci pre simplu, (prostu).

Invėtia tura.

Asiè si omenii quei vicléni, laudá pre quei mai invétiati, qua si ii pótá amagire, si si le ice quate queva que au; si aquesta è pecatu'l inselaciuni.

39. Cânele, si Umbra.

Un Câne țenea o bucată de carne în gură si trecea pe m punte, preste o apă, si vedendusi umbra sua în apă, socoti che è mai mare bucata aquea que este în apă, de quâtu quare o țenea în gură, si lâsă bucata din gură si sări, dequi perdù si aquea que o țenea în gură, si puçinu de m se înecă, si peră cu totul.

Invetiatura,

Asiè sunt si omenii quei lacomi, quarii voieseu si iée bucatele altora cu târie, si pe furișu, ei perdu si ale sale, quarele au strînsu cu mânile loru.

40. Camila.

Camila si rugaa lui Dumnedeu Savaoth si i dee córne, si dache nu o ascultà, anche se si mai ruga cu tótà evlavie, si superandu pre Dumnedeu o blastema de i
caduro si urechile.

Invėtiatura.

Si cade si ne rogamu lui Dumnedeu, qua si ne dee noui quele de lipsa sufletului si trupului nostru, érò si nu queremu lucruri mari, si quari sunt preste siré omului.

41. Asinu'l.

Un Asinu cra incarcatu cu sare si mergea Domnul suu dupo densul, si trecendu Asinul prin o apa,
se impedeca, si cadu in apa; dequi sarea se topica, si
Asinu'l se ușoraa, apoi se topi sare de totu, si se ducea Asinu'l mai ușoru, si esì afara: apoi preste quateva
dile, erosi trecandu preste aque apa, si fiendu incarcatu su bureti de mare, vru si faca quasi din anteiu, si
se facu a se impedecare, si cadu in apa, éro bureti uu
umpluro de apa, dequi bietu'l Asinu nu putu si uu mai
scole; qui se ineca acolo.

Invetiatura.

Omu'l viclénu quare vree si inșele pre altu'l in in-

42. Columbu'l (Porumbu'l).

Un Columbu insetase fórte, si vedendu pre pariete un vas luciu, cugeta che è un vas cu apa se rapedi inte la densu'l, si se lovi fórte tare cu capu'l de pariete, sisi sfarma capu'l si aripilele, si cadù josu, si lu luvarò ómenii fiendu mortu.

Invetiatujra.

Asiè si unii omeni pentru lacomie, orique vedu cugetà mapuce, si si inghitia, si nu socofescu quum va venì lucru'l mai pre urma, si i si sunt ei insusi causa de perire, si de morté loru.

FINIS.

Errata.

Pagina	linea	łoco	legatur :
7	i	nt	ut
21	29	Apostrophus	Apostrophus
31	22	et	est
40	6	virga	virgo
бо	5 .	trier iu	trieriu
66	б	orsores	sorores
70	26	insano	insene
76	13	De De Verbis	De Verbis
80	18	pecitno	pectino
128	7	cotaveram	cogitaveram
130	22	fi ti	fiti
137	3	§. 40	§. 47.
\rightarrow	21	§ . 39.	S. 48.
143	9	luvaväti	luarăti
157 ~	2	voeantur	vocantur
184	28	poste	pofte
101	2	tn	in
198	15	quere	gaere
202	17	vera	véré
206	22	scieutiile	scientiile
211	25	veniendu tar	veniendu
231	3	Amitu	Ambitu
235	25	Páne negrá	Pane négra
245	15	canddelarum	candelarum
257	11	do	do
279	6	dnpỏ	dupò
****	5	perennas	pennas
286	2	fl	fi
 ;	17	intorná	intornà
295	3	midum	nidum
	23	botaie	bătaie

Pagina	15		-
. –	linea	loco	legatur :
297	Õ	intemptatu	_ intemplatu
301		internà	intornà
,	15	fersan	forsan
303	13 🕝	si	si .
309	15	trasigere	transigere
314	3	voi	vei
318	19 .	iutr'o.	intr'o
-	23	mome	nome
-	penultima	amvėtiare	■ invetiare
319	20	figend'o	frigend'o
320	31	ППП	unu
-	-	piciór ds	piciórele
derroom,		dėsu	disu
322	20	evea	2.00
324	28	eerta a	certaa
325	28	omenis	
-	29	O e	ómeni Óue.

Index

Nominum D. D. Praenumerantium.

Viennae.

•			21 1	D-1-44	1
Reverendissimu	s D. Ignatii	ıs de Kars	hets Ar	Exen	ւթո
Diaconu	s Tordensis	in Transvlv	nis of I	Ra-	_
ginis Per	lestris B. Sple	in Llandytvi invi Canalani	anna et 1.	116-	,
Admodum Reve	rendue D. L	oannee Eac	is Castrens	113.	4
chue Ec	olesiae Grae	oannes rog	arası Pa	iro-	•
Barbaras	oresiue atabl	co - Catholica	te vien. ac	1 5.	
	-	and less Come	. 36 11 4	•	ž.
Illustrissimus D.	Cocorgius A	Saky Come	8 Woldavia	3C.	1
Spectabilis D. (overles of	neon oina	de Hodos	et	
India:	omplurium l	I. I. Comitati	uum Tabu	ılae	
	ae Assessor			•	10
Clarissimus D. I	viichael G. B	ojadschi	Professor	-	1
P. D. Petrus C:	seuka Caes,	Reg. Aul. 1	Ration. Bel	lic.	
Officii Ac		•	•	•	2
- Nicolaus	Nagy			•	1
- Nicolaus	Cinthe Ho	norarius Gu	bernialis C	an-	
cellista i	n Transylvai	nia		•	1
D. Brutus C	zirka Med.	Candidatus			1
D. Georgius	Schütz		•	•	1
E Ca	esareo Re	gia Canri	i o t u		
R. D. Andreas	Pasztély I	V. A. Theol.	e Dioec. M	un-	
katsiensi			•		1
- loannes l	PopovitsI	II. A. Theol.	a Dioec.	G.	
C. Fogara	asiensi	•			1
- Gregoriu	s Mihaly I	II. A. Theol.	e Dioec.	G.	
C. Fogara	siensi				1
- Iosephus	Bélkey HI	. A. Theol.	e Dioec. M		_
Varadien	si .	•		_	7
			-	-	-

Exempl.

R. D.	Aloysius Carolus Ebelin II. A. Theol.	
ı	A — Dioec. Leopoliensi	\$
	Demetrius Eli II. A. Theol. Dioec. G.R. n. U.	
	Transylvaniensi	8
	Petrus Bodilla II. A. Theol. Dioec. G. R. n.	
	U. Transylvaniensi	2
-	Timotheus Hosda II. A. Theol. e Dioec. G.	
	C. Munkatsiensi	1
3	Adalbertus Woinarsky II. A. Theol. e Dioec,	<u>.</u>
	Tinniniensi	1
-	Nicolaus Vulcan I. A. Theol. Dioec. G. C.	
-	M — Varadiensi	1
D.	Ioannes de Karabetz Juris I. in An. Auditor.	3
D.	Carolus Albrecht Philos. I. in An. Auditor	1
	IN HUNGARIA.	
	A J : :	
	Aradini.	
Magni	ficus D. Paulus Csarnoevics de Macsa et	
0	Riss-Oroszin S. C. et R. A. M. Consiliarius etc.	1
Sp. D.	Adalbertus Bitto de Sárosfalva I. Cottus. Arad.	
	V-Comes	1
	Emericus Bitto de Sárosfalya Complurium I. I.	
	Comitatuum T. I. e primariis Assessor	4
	Ionathan Buday Compl. L. I. Familiarum Agens	·
	Fiscalis	1
-	Carolus Brünek I. Cottus Arad. Archivarius.	1
-	Nicolaus Buxbaum de Grünfeld .	1
-	losephus Desse ö de Sz. Viszló Capitaneus Cae-	
	sareo - Regius	#
	Gabriel Török de Várad I. Cottus, Arad. V.	
_	Notarius	1
Revere	endissimus D. Gabriel Ratm Proto-Presbyter Pe-	
	stesensis V. Consistorii Dioec. Arad. Assessor	,
	in Instituto Clericali Valachico Theologiae Sa-	_
	crae Professor primarius	1
Admoc	lum Reverendus D. Gabriel Zsulanyi Paro-	
	chus et Instituti Valachici Clericalis Gramma-	_
	tieae et Historiae Ecclesiasticae Professor .	1

Clar.	D. Demetrius Konstantiny in R. Institu-	•
	to Valachico Praeparandorum Paedagogiae,	=
	et Historiae Regni Hungariae Professor P. O. et Senior	
	Constantinus Diaconovits Loga in R. In-	1
	stituto Valachico Praeparandorum Grammati-	
	ces, Styli et Cantus Professor P. O.	
	Alexander Gavra in R. Instituto Valachico	
	Praeparandorum Geographiae Mathematico -	
	Physico-Politicae Professor P. O. et Consessus	
	literarii Actuarius	ı.
D.	Petrus Stojanovits Quaestor Aradiensia	1
_	Nathan Rothschild	1
	Magne-Varadini.	
Illustr	issimus ac Reverendissimus D. Episcopus G. R. C.	
	Samual Valain	
Rdmu	s D. Ioannes Corneli Canonicus Cantor	,
	Stephanus Gying Canonicus Cancellarius	L
	Gabriel Simon Canonicus Honor. Parochus	
	V-Olasziensis et V. Archi-Diaconus Varad	Ł
_	Andreas Karabetz Canonicus Honor, Paro-	•
	chus Varad.	ļ
	Dr. Alexander Dobra Canonicus Honor. Se-	
A D F	cretarius Episcopalis . 5	I
A. N. L). Georgius Illy és Parochus et V. Archi-Dia-	
	conus Gyiresiensis	ı
	Gregorius Almasy Parochus Szombatsagien-	
_	sis et V. Archidiaconus Belényesiensis Abrahamus Dobra Parochus Temes-Fabri-	
,	censis et S. Sedis Consistorialis Assessor . 1	
	loannes Erdély i Archivarius	
	Basilius Moldován Parochus et V. Archi-	
	Diaconus Piskoltiensis	
	Mihael Bueur Parochus et V. Archi-Diaconus	
	Réviensis	
	Nicolaus Molnar Parochus Genyétensis et	
	per Distr. Lunka Officii V. Archi-Diaconalis	
	Administrator	
	-	

A. R. D. Idannes Gram a Parochus Hajoensis	Exempl.
Petrus Dállyai Parochus N. Ürögdiens	7 . 1
- Ioannes Vidrai Parochus N. Santőensis	18, 1
- loannes Bozontay Parochus Bedőensis	' . i
Gabriel Sarban Dansahar S	1
Gabriel Serban Parochus Szent-Andrasie	ensis 1
— Philippus Maga Parochus Zabranyiensis	i t
Arthemius Krisztian Parochus Fegyv	erne-
	. 1
— Nicolaus Ponteni Paroch, Nadán-Telekie	ensis _I
— Demetrius Orosz Parochus Papfalvensis	1
Zacharias Pástyán Parochus Szent -	Lázá-
•	· 1
- Alexander Corteni Parochus Apáti-Kere	esztu-
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	1
- loannes Pap fy Parochus Dedaënsis	. 1
Antonius Abrahami Parochus Dizsériens	is . 1
Trontentus Novaes Parochus Kangianoia	. 1
Daniel V 1 ad Parochus V. Abranyiansia	
Taurus Oza a v Parochus R Hilatianaia	4
Tournes Did n V Parachus Rangeiangia	
" Constantinus Algya Parochue Grafánnia	· 1
The contract of the process of the contract of	
Theodorus Vlass Parochus Janosfalvensis	· 1
Petrus Páskutz Parochus Nyégenfalvensis	
- Abrahamus Ponovita Paradi Principal	is , 1
Abrahamus Popovits Parochus Petranyier Basiling Vision Banah Basiling Vision Banah	isis 1
Basilius Vláss Parochus P. Valanyiensis	1
Cabilet 2 a pa a n Parochus Rogozioneio	. 1
omion Suttha Parochus Sonkolvacionais	. 1
Cabilet Fapp Parochus Venteriancia	. 1
Addition Far pp Parochus Ossioneis	. 1
Lucis Muntean Parochus Almosdiancia	4
Good grus Gyiman Parochus Vártagianaia	- -
Tours I app Parochus He. Adamsiansia	. 1
Dasmus Unrisztian Parachus Rr. Tantoon	• 1
Ioannes Némes Parochus Gálos-Petriensi	e19
Nicolaus Szöts Administrator Bethensis	IS 1
Georgius Marne an Administrator Bethensis	· 1
~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~	sis 1
— Basilius Erdély i Administ. Belényesiensis — Ioannes N∎gy Administrator N. Bárødiens D. Samnel Szontlánála: Cl	
	sie 4
D. Samuel Szentkirályi Clericus	310 I

Sm To 3
Sp. D. Ioannes Getze de Girold Ennel. Exempl.
Sp. D. Ioannes Getze de Girold Eppalis Dominii Be- lényes Inspector
Served 1 C ()
Camuel Galbory eiusdem Dominii at C.
- Samuel Gálbory ejusdem Dominii et S. Se- dis Consist. Exactor et V. Fisa-lin
dis Consist. Exactor et V. Fiscalis D. Thomas Popovits II. A. Jurium Auditor 1
Thomas I opovits II. A. Jurium Auditor
·
Pestini,
Admodum Revendus D. loannes Theodorovits Ec- clesiae Graeco-Valachiero Posti
lines D. loannes Theodorovite E.
Clesiae Graeco-Valachicae Postion D
Clesiae Graeco-Valachicae Pestien. Parochus et
V. Consist, Budensis et Verschetziensis Asses. 10 'Sp. D. Ludovicus Schedius AA. LL. et Philos. Doctor, Aestheticae, atque electricae.
* * * * * * * * * * * * * * * * * * *
fess. Publ. Compl. l. l. Comit. Tab. Jud. As-
sessor non-prisite Comit. Tab. Jud. As-
Company of the contract of the
respondens . The Contraction Cor-
Athanasius Grabovszky de Apadia, I. Depu-
tationie Rund Colovszky de Apadia, I. Depu-
Anastasius Derra de Moroda I. Cottus. Borsod. T. I. Assessor
T. I. Assessor
Constant:
— Constantinus Grabovsky de Apadia
The state of the s
Caus. F. U. Advocatus
— Michael Caravocatus
Michael Stupa per I. Regn. Hung. Juratus
Caus. F. U. Advocatus
michael Kotsuka J. Tru.
P. D. Georgius Mutsu Scholae Valachicae et Grae-
- Stephanus Popovite Inventor - 2
- Stephanus Popovits Inventutis Daco-Roma-
Exposition C
- Evgenius Georgevits Juratus Notarius . 1
— loannes Manno Juratus Notarius . 1 — Paulue Cata O Juratus Notarius .
- Paulue Cation Officerus Notarius .
C. D. Joannes Pannacette Comsey Praefectus
Nicolaus Jankovits Civis Stophar Stophar Stankovits Civis
- Stephanne Witte Co.
- Stephanus Vitaly Civis
- Spiriden K. Snire County D. 1
Valachicae Curator Ecclesiae Graeco.
- Sevastian () accompany
- Sevastian Oeconom Curator Scholae Vala-
chicae et Graecae
$oldsymbol{ au}$

	Exempl.
D.	Joannes Hatzeg Cantor Ecclesiae Graeco-
	Valachicae
	Theodorus Igretz I. in An. Med. Cand 1
	Constantinus Mutovsky I. in An. Jur. Auditor 1
-	Georgius Fogarasi I. in An. Philos. Auditor . 1
	Ioannes Vank I. in An. Philos. Auditor . 1
-	Ioannes Dan I. in An. Philos. Auditor 1
Eg. Ju	v. Georgius Graboveszky de Apadia Studio-
	sus Linguae Daco-Romanae 1
	Georgius Getso Studiosus Linguae Daco-
	Romanae
	Verschetzini.
ART), Sofronius Ivasco Parochus, V. Sedis Consis-
A. H. L	torialis Assessor, et Instituti Valachici Clerica-
1	lis Professor
,	Demetrius Petrovits Parochus Lugosiensis,
	V. Sedis Consist. Assessor et Instituti Valachici
	Clericalis Professor
_	Paulus Iorgovits Parochus Bogschae Mon-
	tanae
	Nicolaus Gruits Diaconus Ecclesiae Cathed.
	Verschetziensis
P D	Andreas Vasits V. Notarius Comunitatis Ver-
1. D.	schetziensis
	Dionisius Petrovits Docens iuventutis Bog-
-	schensis
_	Ioannes Butsko Docens iuventutis Varadien-
	sis .
C. D	Simeon Jorgovits Quaestor et R. Salis Di-
U. D.	stributor
· D.	Thomas Kirutza Auditor Theologiae II. A 1
	Petrus Popovits Auditor Theologiae I. A.
	Tarana a La a
	IN TRANSYLVANIA.

Albae-Carolinae.

Rdmus. D. Michael Orosz Cathedralis Ecclesiae Albensis Transylvaniae Canonicus, Historiae

Reclevianting	_	
Toris Co. et SS. Canonim Desc.	Exe	mpl.
Ecclesiasticae, et SS. Canonum Prof. et S narii Cleri Junioris Rector	emi	
The state of the s	1	0
R. D. Samuel Vezei emeritus Theologus		
ezel emeritus Theologue	•	1
anguis .		1
Balásfalva e.	,	•
a divae.		
Bdmue D. D.		
The Demetrius Kaján Cananian T		
Rdmus D. Demetrius Kaján Canonicus Lector Die	ec.	
Theodorus Papp Canonicus Cantor Dioec.		
garagioneia app Canonicus Cantor Dioce	E)	Z.
Gobert 1	.0-	
Dabriel Szojka de Bátsi C	•	L
— Gabriel Szojka de Bátsi Canonicus Cust Dioec. Fogarasiensis	os	
- Ioannes Lemény de Lemény Canonicus Sch lasticus Dioec. Fogarasiensie	4	
lastique Dia Die Lemény Canonique Sal	* *	į.
lasticus Dioec. Fogarasiensis — Simeon Runia I Carasiensis	Q-	
E Rrainik Canonique Canadi	. 1	
- Simeon Krainik Canonicus Cancellarius Di	oec.	
Dasilius Rata Cana		;
— Isidorus Alpini V. Cap. C. Eccl. Balasf. Ord		
Notarina Di V. Cap. C. Eccl. Balact O.	·	
Analis Distr. Kutfalvensis, et S. S.	I,	
Notarius Distr. Kútfalvensis, et S. Sabesiensi	8_	
Hariano		
A. R. D. Constantinus Alutan Professor et Presbyter		
Dioce. Fogaras. Professor et Presbyter		
Nicolana as	C	
had Maniu Montan Professor	1	
Nicolaus Maniu Montan Professor et Pres- byter Dioec. Fogaras.		
Onuphrius Szima Prof.	4	
Onuphrius Szima Professoret Presbyter Dioec. B. D. Ti	7.	
ou Di Ilmothesse O.		
Georgius Timbus III A. Theol. Dioec. Fog. Balasf.	1	1
Date Timbus III A Thank in Pog.	2	
Dalasf. In Semin.		
TOSCONIES LA CONTRACTOR A CONTR	4	
Simon Bokes II A. Theol. in Semin. Balast	-	
Simon Boksa II. A. Theol. in Semin. Balasf. Alexander Mika de Lemény I. A. Chia.	1	
Samination Wika de Lemény I A Zul.	2	
Alexander Mika de Lemény I. A. Theol. in Semin. Balasf. Semin. Balasf.		
loannes Flaicher I.A. Theol. in Semin. Balasf		
Balasf Ineol. in Semin. Balasf		

Cibinii.	
Exer	nol.
A.R.D. Ioannes Panovits Parochus Cibiniensis, el	
V. Consistorii Assessor	1
Petrus Hanzu Parochus Guraruuluiensis in	1
Porto-Presbyteratu Cibiniensi	
Claudiopoli.	
	ŀ
Sp. D. Ladislaus Vayda de Soos Mező in Transyl	-
vania penes Excelsum R. Gubernium Actualis	S
Concepista et Juris Patrii et Criminalis Sup	
	2
Professor	8
	1
E. R. Gubernium Translator	-
P. D. Iosephus Macedon Pap de Kissfalu in Tran	
sylvania Concellista Gubernialis .	6
- Gregorius Moldvai de Eadem Academia	ĭ ,
Claudiopolitanae in Annum I. Juris Auditor .	i. *
D. Georgius Junior Trandafir Quaestor et Ci	
vis Claudiopolitanus .	4
* * * * * * * * * * * * * * * * * * *	
IN BUCOVINA.	
Rdmus. D. Philaretius Bendescul Archimandrita c	t
Egumen Monasterii Sucevicensis	2
losephus Caraskewicz Archimandrita et Egu	il-
men Monasterii Putnensis	2
- Ignatius Hackmann Archimandrita et Egu	1-
men Monasterii Dragomirnensis	. 1
A.R.D. Benjamin Sachares cul Consistorii Czerno)-
vicensis Caes, Reg. Assessor	1
- Manasse Consistorii Czernovicensis Caes Re	g.
Actuarius	. 1.
- Iosephus Gregorovits Archi - Diaconus	et
Caes. Reg. Professor Pub. Ord. Religionis	in
Gymnasio Czernovicensi .	. 1
- Evthymius Hackman Catecheta Scholae Dace	0-
Romanae nationalis	. 1

		3	47 -			
	1				Exen	ıpl.
A.R.D	. Theodor	us Anton	escul	Hieromonach	us et	
	Capelanus	Episcopal	is .	•		1
	Genadie	Zachare	scul Sp	iritualis Car	ceris	1
R. D.				umnus Caes.		
	Convictus	Viennensi	s .		•	1
-		_	ı Alumnı	as Caes. Reg.	Con-	
	victus Vic	ennensis	•			1
Sp. D.	Georgius	Papado	pul de l	Sculescul		1
				stor Czernov	vicen-	
	sis			•		20
	•				1	

